

आंतरभारती : पुण्य ९ वे

तमिळ भाषा प्रवेश

मराठी माध्यमाच्या द्वारा

संपादक—लेखक
प्राचार्य रा. बं. जोशी

महाराष्ट्र राज्य साहित्य—संस्कृति मंडळ

१९७४

© १९७४, महाराष्ट्र राज्य साहित्य-संस्कृति मंडळ^१
पहिली आवृत्ती : १९७४
शके १८९६

प्रकाशक :

सचिव, महाराष्ट्र राज्य साहित्य-संस्कृति मंडळ,
सचिवालय, मुंबई—४०००३२.

मुद्रक :

केशव चौधरी
निदेशक,
आंतर भारती मुद्रणालय,
४२, ग. द. अंबेकर मार्ग, वडाळा, मुंबई-३१.

किंमत : रुपये १८-५०

-: निवेदन :-

भारत हे बहुभाषी राष्ट्र आहे. भारताची राष्ट्रीय एकात्मता ही पश्चिमी देशातील 'एकराष्ट्र एकभाषा' अशा समीकरणाची नाही. येथे वैविद्यपूर्ण व साहित्यसंपन्न अशा १५ इतर भाषा आहेत. या भाषांची व साहित्याची वाढ मुख्यतः संस्कृत भाषेच्या व साहित्याच्या प्रभावाखाली झाली आहे. इंग्रजी राज्य झाल्यानंतरच्या काळात पश्चिमी संस्कृतीच्या, पश्चिमी ज्ञानाच्या व आधुनिक शिक्षणाच्या द्वारा विचार व भावना यांचे संवादित्व या भारतीय भाषां-मध्ये निर्माण होऊ लागले आहे. स्वातंत्र्याच्या आंदोलनाने व राजकीय एकात्मतेमुळे या भाषांचे वैचारिक संबंध अधिक निकटचे बनले आहेत. परंतु या भाषांचा भाषिक सीमाप्रदेश सोडल्यास, अन्योन्यसंबंध फार थोडा आहे. परंपरागत धर्म आणि इंग्रजी भाषा यांच्या द्वारेच वैचारिक, भावनात्मक व सांस्कृतिक मूल्यांची देवघेव होत आहे. ही देवघेव मोठ्या प्रमाणात होणे आपल्या सांस्कृतिक प्रगतीचा वेग वाढविण्याच्या दृष्टीने आवश्यक आहेच. परंतु त्याहीपेक्षा भारताची राष्ट्रीय एकात्मता ठढ व अमेद्य वनविष्णाकरिता अधिक आवश्यक आहे. याकरिता, महत्वाचा उपाय म्हणजे प्रादेशिक मातृभाषा बोलणाऱ्या लोकसमूहांमध्ये लगतच्या किंवा दूरच्या भारतीय प्रदेशांच्या भाषा उत्तम रीतीने अवगत केलेले, त्यापैकी एक किंवा अनेक भाषा उक्ष्य रीतीने लिहू किंवा बोलू शकणारे आणि त्याचप्रमाणे त्या त्या अन्य प्रादेशिक भाषेतील प्रथितयश लेखांचे, ग्रंथांचे व ग्रंथकारांचे साहित्य स्वतःच्या प्रादेशिक मातृभाषेत चांगल्या रीतीने भाषांतरित व स्पृहांतरित करण्यास समर्थ असलेले सुशिक्षित निर्माण होण्याची मोठी निकड आहे.

ही निकड भागविष्णाची पहिली पायरी म्हणून महाराष्ट्र राज्य साहित्य-संस्कृति मंडळाने आपली "आंतरभारती" ची योजना आखली आहे. या योजनेप्रमाणे सुशिक्षित मराठी मनुष्यास गुजराती, उर्दू, बंगाली, कानडी इत्यादी इंडोआर्यन व द्राविडी भाषा स्वतंत्रपणे शिकता याव्या म्हणून प्रत्येक भाषेचे द्विभाषिक शब्दकोश (दोन्ही प्रकारचे म्हणजे गुजराती-मराठी, मराठी-गुजराती असे) भाषा प्रवेश आणि साहित्य-परिचय अशी चार पुस्तके प्रकाशित करण्याचे ठरविले आहे. या कार्यक्रमानुसार मंडळाच्या वतीने

‘गुजराती-मराठी शब्दकोश’, ‘उर्दू-मराठी शब्दकोश’, ‘कन्नड-मराठी शब्दकोश’, ‘गुजराती भाषाप्रवेश’ ‘कन्नड साहित्य परिचय’ ‘तमिळ-मराठी शब्दकोश’, “मराठी-कन्नड शब्दकोश”, ‘कन्नड भाषा प्रवेश’, ‘बंगाली साहित्य परिचय’, ‘बंगाली भाषा प्रवेश’ ‘मलयालम्-भाषा प्रवेश’, हे मंथ आधीच प्रकाशित झाले असून अन्य काही भाषांचे द्विमाधिक शब्दकोश व साहित्य परिचय मुद्रणावस्थेत आहेत व काही संपादित होत आहेत.

मंडळाच्या आंतरभारती योजनेखाली “तमिळ भाषा प्रवेश” प्रकाशित करतांना मंडळास आनंद होत आहे. प्रस्तुत भाषा-प्रवेश प्राचार्य रा. वं. जोशी, भोपाळ यांनी मंडळासाठी संपादून तयार केला आहे. सदर भाषा प्रवेश तमिळ भाषेचे अध्ययन करण्यास मराठी वाचकांस उपयुक्त होईल असा मंडळाचा विश्वास आहे. प्राचार्य जोशी यांनी मोठ्या आस्थेने व परिश्रमपूर्वक हे काम केले यावइल मंडळ त्यांचे आभारी आहे.

सचिवालय,

मुंबई - ४०००३२.

दिनांक २५ डिसेंबर, १९७३

पौष ४, शके १८९५.

लक्ष्मणशास्त्री जोशी,

अध्यक्ष,

महाराष्ट्र राज्य साहित्य-संस्कृति मंडळ.

प्रस्तावना

या पुस्तकात नित्याच्या व्यवहाराला उपयोगी असा तमिळ भाषेचा परिचय करून देणाचा मुख्य उद्देश असल्यामुळे हे पुस्तक भाषाशास्त्रज्ञासाठी नसून सामान्य मराठी वाचकांसाठी आहे. या उद्देशास अनुसरून रोज व्यवहारात वापरल्या जाणाऱ्या तमिळ भाषेत बोलणे, वाचणे व लिहिणे याचे सर्व साधारण व्यवहारोपयोगी ज्ञान होण्यास जरूर असलेली सर्व माहिती येथे दिली आहे. किंतुक महाराष्ट्रीय दरवर्षी प्रवास, व्यापार, तीर्थयात्रा वर्गेरे निमित्ताने दक्षिण भारतात जातात. पण तेथील भाषा माहीत नसल्यामुळे त्यांची फारच गैरसोय होते. अशा महाराष्ट्रीयांची भाषेसंबंधीची अडचण या पुस्तकाच्या अभ्याने बरीचशी दूर होईल अशी आशा आहे. शिवाय अलीकडे भारतातील प्रत्येक प्रांतात अन्य प्रांतीयांच्या भाषा, साहित्य व संस्कृति याबद्दल कुतूहल दिवसेदिवस वाढत आहे. तेव्हा प्रत्येकाच्या मनांत आपल्या अन्य प्रांतीय देशवांधवांच्या भाषा शिकण्याची इच्छा प्रवल होणे सहाजीकर्त आहे व व्हावीही. विशेषत: ज्या प्रांतात साने गुरुजीसारख्यानी प्रांत भारतीची कल्पना पेरली व तमिळ वाड्मयाकडे लक्ष वेधले अशा महाराष्ट्रात तर ही इच्छा जास्तच प्रवल व्हायला हवी. या पुस्तकात करून दिलेल्या तमिळ भाषेच्या सामान्य परिचयाने सामान्य महाराष्ट्रीयांच्या मनात तमिळ भाषेविषयी कुतूहल व ती शिकण्याची हौस वाढीस लागेल, अशी आशा आहे.

या पुस्तकात तमिळ भाषा जरी सर्व नागरी लिपीतूनच शिकविण्याचा प्रयत्न केला असला तरी जेथे जेथे तमिळ शब्द वा वाक्य आले आहे तेथे तेथे तो शब्द वा ते वाक्य तमिळ लिपीतही दिलेले आहे. तमिळ लिपीत वाचन व उच्चार मराठीसारखे सोये नाहीत. या अडचणीमुळे कदाचित् सामान्य वाचकांचा ही भाषा शिकण्यावाबत आरंभीच उत्साहभंग होण्याचा संभव आहे. पण तमिळ भाषेचा योडासा परिचय झाला म्हणजे मग तमिळ लिपीत वाचन फारसे अवघड नाही. या पुस्तकातील पद्धति व प्रकरण रचना अशा स्वरूपाच्या भाषेवरील पुस्तकात नेहमी आढळणाऱ्या पद्धतिपेक्षा व रचनेपेक्षा भिन्न आहेत. या पुस्तकात आढळणारी संमिश्र पद्धति प्रकरणरचना यासंबंधीचा खुलासा

विषय प्रवेश या पहिल्या भागात केला आहे. हे पुस्तक तयार करण्यात जी. यू. पोप तमिळ हॅडबुक, ऑक्सफर्ड, एच. विल्डर यू. कॅन टॉक् टॅमिल, मद्रासः— ए. एच. अर्डन ए प्रोग्रेसिव प्रामार ऑफ कॉमन टॅमिल, मद्रास; तमिळ-स्वयंशिक्षक, मद्रास; पी. जोतिसुतु ए गाईड टु टॅमिल, मद्रास; एच. बायथान् प्राकटीश प्रामाणीक देर टामिल ए प्राख, लायप्रत्सिग; या पुस्तकांचे सहाय्य झाले. मद्रास राज्यातील मद्रास विश्वचन कॉलेज व अणामलाई विश्वविद्यालय येथे तत्वज्ञानाचे अध्यापन करण्याच्या निमित्ताने मला तमिळ भाषिकांमध्ये राहाण्याची संधि मिळून जे थोडे फार तमिळ भाषेचे ज्ञान मी मिळविले त्या माझ्या अल्प ज्ञानाच्या बळावर मी हे पुस्तक तयार केले आहे, व ते मराठी वाचकास उपयुक्त वाटेल अशी आशा आहे. माझ्या माहितीप्रमाणे मराठीतील तमिळ भाषेवरील स्वतंत्र असे हे पहिलेच पुस्तक असल्यामुळे हे पुस्तक सुधारण्याच्या दृष्टीने कोणी काही सूचना केल्यास, व दुसऱ्या आवृत्तीचा योग आल्यास, ती आवृत्ती तयार करतेवेळी त्या सूचनांचा सादर व कृतज्ञतापूर्वक विचार केला जाईल. हे पुस्तक मराठी भाषिकांची तमिळभाषिकांशी थोडीशी तरी आंतरिक जवळिकता निर्माण करून त्यातून परस्पर भावनिक ऐक्य निर्माण करण्यास थोडे फार सहाय्यभूत ठरल्यास, व या पुस्तकामुळे मराठी भाषिकात तमिळ भाषा, तमिळ वाडमय व तमिळ संस्कृति याच्या अभ्यासाची होस निर्माण झाल्यास, या पुस्तकाचा उद्देश सफल झाला असे मी समजतो.

या पुस्तकाचे प्रकाशक महाराष्ट्र राज्य साहित्य व संस्कृति मंडळ याचे अध्यक्ष तर्कतीर्थ लक्ष्मणशास्त्री जोशी यांनी ज्या अंतरभारतीच्या कल्पनेने अशा तन्हेच्या पुस्तकाच्या प्रकाशनाचे कार्य अंगीकृत केले आहे त्याचे मी मनःपूर्वक आभार मानतो. सौ. पटवर्धन व श्री. के. एन. नठराजन् या दोन तमिळ भाषिकांच्या बहुमूल्य सूचनाचा या पुस्तकाची सुधारणा करण्यात मला वराच उपयोग झाला यावदल मी त्याचा आभारी आहे.

दिनांक १३ सप्टेंबर १९६३.

लेखक

वाई.

अनुक्रमणिका

निवेदन	
प्रस्तावना	
विषय प्रवेश	
पाठ एक	तमिळ् लिपि परिचय १
	(१) स्वर (२) व्यंजने (३) तमिळ् लिपीत वाचन
पाठ दुसरा	व्याकरण परिचय ३१
	(१) नाम विचार (२) क्रियापद विचार (३) वाक्यरचना विचार (४) क्रियापदाची रूपे
पाठ तिसरा	अभ्यासासाठी सार्थ तमिळ् वाक्ये ८०
	(१) सार्थ तमिळ् संभाषण कला (२) उजळणी
पाठ चौथा	भावांतरासाठी तमिळ् वाक्ये २०३
पाठ पाचवा	नित्यव्यवहारोपयोगी तमिळ् शब्दसंग्रह २६१
	(१) संख्या (२) वारांची नावे (३) महिन्याची नावे (४) दिशा (५) धान्य (६) खायच्या वस्तु (७) फळे (८) भाजी (९) धातु (१०) रंग (११) धंदेवाले (१२) अवयव (१३) जनावरे (१४) पक्षी आदि (१५) नातेवाईक
पाठ सहावा	नित्यव्यवहारोपयोगी तमिळ् वाक्यसंग्रह २७९
	(१) स्वागत (२) प्रश्न (३) घरगुती भाषण (४) सामान्य संभाषण व चौकशी
परिशिष्ट	३१९

विषय प्रवेश

तमिळ ही तामील्नाडु राज्याची भाषा आहे. सन १९५६ च्या भाषावार राज्यपुनर्रचना कायदानुसार पूर्वीच्या मद्रास स्टेटमधील विगरतमिळभाषिक भाग ज्या त्या विशिष्ट भाषिक राज्यास जोडले गेल्यामुळे सध्याचे तामील्नाडु राज्य आता खव्या अर्थने 'तमिळ्नाडु' (म्हणजे 'तमिळ भाषिकांचा देश' या अर्थने) झाले आहे. सध्याच्या तामील्नाडु राज्याचे क्षेत्रफल सुमारे ५०, १७० चौ. मैल असून तेलुगुभाषिक 'आंध्र प्रदेश' राज्याच्या दक्षिणेकडील संपूर्ण किनारपट्टीचा प्रदेश या राज्याने व्यापला आहे. या राज्याची पश्चिम सीमा कन्नड भाषिक 'म्हैसूर राज्य' व मलयालम् भाषिक 'केरळ राज्य' या राज्यांस जाऊन भिडली आहे. या राज्यातील प्रमुख शहरे म्हणजे मद्रास, मदुरा व त्रिचनापल्ली ही होत. मद्रास हे या राज्याच्या राजधानीचे शहर असल्यामुळे त्याचे फार महत्त्व असले तरी तमिळ भाषा व वाङ्मय यांच्या दृष्टीने मदुरेला एक विशेष महत्त्व आहे. पुरातन संगमकालीन तमिळ वाङ्मयाच्या स्मृती मदुरेशी निगडित 'असल्यामुळे फार पूर्वीपासून तामिळ वाङ्मयात मदुरेला वाङ्मयीन दृष्ट्या एक विशेष महत्त्व

प्राप्त झाले आहे, शिवाय सध्याही मदुरेतील तमिळ भाषा ही जास्त शुद्ध रूपातील तमिळ भाषा मानली जाते. मद्रास शहरातील तमिळ भाषा ही सहाजिकच अन्य मोळचा राजधानीच्या शहरांतील त्या त्या राज्यांच्या राज्यभाषे-प्रमाणेच शुद्ध स्वरूपात राहाणे अशक्य असल्यामुळे तिचे स्वरूप वरेच संमिश्र झाले आहे. मदुरेचे, तमिळ भाषा व वाडमय या दृष्टीखेरीज, ते एक मोठे तीर्थयात्रेचे स्थळ आहे या दृष्टीने त्याचे जे मोठे महत्त्व आहे ते आगळेच मदुरेप्रमाणेच चिदम्बरम् याचेही एक विशेष महत्त्व आहे. तमिळनाडुचे ललामभूत मानले जाणारे शैवसिद्धांत तत्त्वज्ञान व जुन्या तमिळ वाडमयात फार महत्त्वाचे मानले गेलेले या संप्रदायाचे वाडमय यांच्या सृती चिदम्बरम्‌शी निगडित असल्यामुळे चिदम्बरम्‌चेही एक विशेष महत्त्व आहे. धार्मिक दृष्ट्या मदुरेप्रमाणे हेही एक मोठे क्षेत्र आहे. आणि या शैवसंप्रदायाच्या दृष्टीनें तर हे अत्यंत महत्त्वाचे क्षेत्र आहे. शुद्ध तमिळ भाषेच्या दृष्टीनेही चिदम्बरम्‌ला महत्त्व असून, शिवाय तमिळ भाषा व संस्कृति आणि शैवसिद्धांत तत्त्वज्ञान यांच्या विशेष अभ्यासासाठी म्हणून स्थापन झालेल्या अण्णामलाई विश्वविद्यालयाचे चिदम्बरम् हे स्थान आहे. अलीगढच्या मुस्लीम विश्वविद्यालयाच्या संस्थापनेत जशी इस्लाम धर्म व संस्कृति व उर्दु भाषा यांवाबत, काशीच्या हिंदू विश्वविद्यालयाच्या संस्थापनेत जशी हिंदू व धर्म संस्कृति यावाबत, व सिलोन मधील पेराडेनिया येथील सिलोन विश्वविद्यालयाच्या^१ संस्थापनेत जशी वौधर्धर्म, भाषा, व वाडमय यावाबत विशेष अभ्यासास उत्तेजन देण्याची भूमिका होती, तशीच तमिळ भाषा व वाडमय आणि शैवसिद्धांत तत्त्वज्ञान यावाबत विशेष अभ्यासास उत्तेजन देण्याची भूमिका अण्णामलाई विश्वविद्यालयाचे तमिळ भाषा व संस्कृति व शैवसिद्धांत संप्रदाय, यांचे अभिमानी संस्थापक राजा सर अण्णामलाई चेटटियार यांची होती. या विश्वविद्यालयात प्रस्तुत लेखकाला तत्त्वज्ञान व तुलनात्मक धर्मशास्त्र या विषयांचे अव्यापन करण्यासाठी म्हणून राहाण्याची संधि मिळाली होती तेव्हा या दृष्टीने तेथे आजवर होत आलेले कार्य वरेच जवळून पाहायला मिळाले.

^१टीप :—अलीकडे सीलोनमध्ये विद्योदय व विद्यालंकार या दोन विश्वविद्यालयांच्या स्थापने मुळे सीलोन विश्वविद्यालयाचा विशेषावर तितका पूर्वीच्यासारखा सध्या भर दिसून येत नाही.

मद्रास राज्यावाहेर तमिळ भाषेचा विशेष प्रचार म्हणजे उत्तर सिलोनमध्ये विशेष आहे. तसे पाहाता तमिळभाषिक लोक हे सिलोनपासून मलायापर्यंत मजूर म्हणून, नोकरीकरिता, सावकारीकरिता, व्यापारकरिता अशा निरनिराळ्या उद्देशाने जाऊन मोठ्या संख्येने स्थायिक झालेले आढळतात; व यामुळे या सर्वे देशातच थोड्या फार प्रमाणात तमिळ भाषा ही तदेशीय भाषेने योडी फार प्रभावित व संमिश्र अशा स्वरूपात सर्वत्र कानावर पडते. तरी पण उत्तर सिलोनमधील तमिळ भाषेचा प्रसार विशेष चित्तवेधक आहे. तेथे तिचा इतका प्रसार आहे की जाफना हे शहर जवळ जवळ मद्रास राज्यातीलच एक शहर आहे असे भासावे असे स्वरूप त्याला प्राप्त झाले आहे. सिलोनमध्ये तदेशीय सिंहल भाषा या राज्यभाषेच्या जोडीने तमिळही वरोवरीची राज्यभाषा मानली जावी म्हणून तेथे तमिळभाषिकांची चाललेली चलवळ कोणासही हास्यापद वाढू नये, इतकेच नव्हे तर तो एक फार महत्वाचा व गंभीर स्वरूपाचा प्रश्न सिलोन सरकारपुढे होऊन बसण्याइतका तमिळ भाषेचा प्रसार उत्तर सिलोनमध्ये आहे.

भाषा:—

तमिळ, तेलगु, मल्याळम् व कन्नड या दक्षिण भारतात बोलल्या जाणाऱ्या प्रमुख भाषा आहेत.^१ त्यांमध्ये तमिळ ही दक्षिणेकडील भाषेत अत्यंत प्राचीन अशी भाषा आहे. या सर्व भाषा ‘द्राविड भाषा’ म्हणून संबोधिल्या जातात. या चारी भाषेत संस्कृत शब्द थोड्या फार प्रमाणात आढळतात. पण तुलनात्मक दृष्ट्या तमिळ भाषेत संस्कृत शब्द फारच थोड्या प्रमाणात आढळतात. इतर तीन्ही द्राविडी भाषांपेक्षा तुलनात्मक दृष्ट्या तमिळ भाषेतच द्राविड भाषेचे जास्त शुद्ध स्वरूप आढळून येते. त्यामुळे मराठी वाचकांस तमिळ भाषेचा शब्दसंग्रह इतर द्राविडी भाषांच्या शब्दसंग्रहाच्या मानाने थोडासा जास्त

^१टीप :—तुलू व कोडगु अशा आणखीही भाषा दर्शिणेत विशेष बोलल्या जातात. पण या भाषांना लिपी व वाड्मय नाही. लिपी व वाड्मयदृष्ट्या या भाषा बोलणाऱ्या लोकांमध्ये कानडी भाषेचाच प्रसार आहे व याकरिता हे लोक कानडी भाषिकांतच मोडतात.

अपरिचित वाटेल. प्रथमच तमिळ भाषेत संस्कृत शब्द थोडे आहेत, व त्यातच अनुवान तमिळ भाषेच्या शुद्धीकरणाच्या चलवळीने तर त्या थोडया शब्दांचीही द्विकालपट्टी करण्याचा प्रयत्न चालू आहे.

वर्णमाला :—

तमिळ वर्णमाला साधारणपणे मराठी सारखीच आहे. पण पुढे दिलेले फरक मराठी वाचकांनी लक्षात ठेवावेत.

(अ) मराठी 'ए' व 'ओ' या स्वरात -हस्व व दीर्घ असा फरक नाही. पण तमिळमध्ये तसा फरक आहे. तमिळमध्ये दोन 'ए' (एक-हस्व व एक दीर्घ) व दोन 'ओ' (एक-हस्व व दीर्घ) आहेत, व त्याकरिता तमिळ लिपीत तशी स्वतंत्र अक्षरेही आहेत. दीर्घ 'ए' व दीर्घ 'ओ' यांचा उच्चार साधारणपणे मराठी 'ए' व 'ओ' यांच्यासारखाच आहे. 'ए' व 'ओ' यांचा खरा उच्चार एकमात्रक असून दीर्घ 'ए' व 'ओ' यांच्यासारखाच त्यांचा उच्चार करावयाचा असतो, पण तो दीर्घ 'ए' व 'ओ' यांच्या उच्चाराला लागणाऱ्या वेळेपेक्षां कमी वेळांत (म्हणजे एक मात्रा इतका) उच्चारावयाचा असतो. बोलण्यातील विकृत रूपात -हस्व 'ए' व -हस्व 'ओ' यांचे उच्चार अनुकमे काहीसे मराठी 'य' व 'व' यांच्यासारखे वाटतात. या पुस्तकात न्हस्व 'ए' व 'ओ' ही अक्षरे त्यावर एक उलटी मात्रा देऊन 'ऐ' व 'ओ' अशी दाखविली गेली आहेत.

(ब) तमिळ व्यंजनात मराठीतील ख, छ, ठ, थ, फ आणि घ, झ, ढ, ध, भ ही व्यंजने नाहीत, व तमिळ भाषेत त्यांची आवश्यकताही नाही. ग, ज, ड, द, व, हे वर्ण तमिळ लिपीत आहेत. पण त्यांना स्वतंत्र अक्षरे तमिळ लिपीत नाहीत. त्या बदल क, च, ट, त, प, या वर्णांचीच अक्षरे लिहितात. या संवंधी विशेष माहिती 'तमिळ लिपीपरिचय' या प्रकरणांत पुढे दिली आहे.

(क) तमिळमध्ये दोन 'न' व दोन 'र' आहेत. त्यांच्या उच्चारांत थोडासा फरकही आहे. दोन 'न' मधील उच्चारात फारसा फरक नाही. पण दोन 'र' मधल्या उच्चारांतील फरक जास्त ज्ञाणवण्यासारखा असल्यामुळे तो

लक्षांत ठेवावा. या पुस्तकांत दोन 'न' व दोन 'र' मधील फरक खाली टिंब देऊन 'न' व 'र' असा दाखविला आहे. पण जेथे अर्थात फरक पडतो तेथेच हा भेद या पुस्तकात विशेष कटाक्षाने दाखविला आहे. अन्यत्र जेथे अर्थात फरक पडत नाही तेथे हा भेद दाखविण्याकडे फारसे लक्ष दिलेले नाही. या 'र' चा उच्चार र द्वितीयासारखा होतो, म्हणजे साधारणपणे 'अरम्' व 'अरम्' या शब्दातील 'र' व 'र' यांच्या उच्चारांत जो भेद आहे तोच तमीलमधील 'र' व 'र' यांमध्ये आहे.

(ड) तमिळमध्ये आणखी एक अक्षर आहे की जे मराठीत नाही. याचा उच्चार फारच कठीण आहे. हे अक्षर व याचा विशिष्ट उच्चार हा तमिळ भाषेचा विशेष आहे. हा उच्चार तमिळोक बोलताना प्रत्यक्ष ऐकलाच पाहिजे, व नंतरच बरोबर कल्पना येईल. हे अक्षर या पुस्तकात 'ष' या अक्षराने दाखविले आहे. याचा उच्चार मराठी 'ल' व 'ळ' यांच्या मधला आहे जीभ वर तालूच्या मागील भागास लावून हळूच पुढे आणल्यास हा ध्वनि निघतो किंवा मराठी 'ष' याचा उच्चार करण्यास जीभ तालूस ज्या ठिकाणी लावावी लागते त्या ठिकाणी लावून मराठी 'र' चा उच्चार करण्याचा प्रयत्न केल्यास हा ध्वनी साधारणपणे मिळेल. याचा उच्चार मराठी 'ळ' प्रमाणे पण नेहमीच्या 'ळ' पेक्षा थोडासा अस्पष्ट व थोडासा 'ज' मिश्रित केल्यास जवळ जवळ बरोबर येईल.

काही तमिळ लोकांच्या उच्चारात हे अक्षर सरल मराठी 'ळ' प्रमाणे उच्चारलेलेही आढळेल. हा जरी शाळशुध्द उच्चार नसला तरी सामान्य लोकात निदान मद्रास राज्याच्या काही विशिष्ट भागात तरी बराच प्रचलित आहे. याचा शाळशुध्द उच्चार अर्थातच मराठी वाचकास उच्चार करण्यास बराच अवघड वाटेल, व याचा ध्वनि कानासही बराच अपरिचित वाटेल.

पुस्तक रचना :—

या पुस्तकाच्या या पहिल्या प्रकरणात तमिळ भाषेच्या स्वरूपासंबंधी थोडीशी सामान्य माहिती देऊन पुढील दुसऱ्या प्रकरणात तमिळ लिपीचा

परिचय करून दिला आहे. तमिळ लिपीत वाचन हे मराठी सारखे सोपे नाही हे खरे. तरी पण जेथे जेथे म्हणून तमिळ शब्द/वाक्य या पुस्तकात आले आहे तेथे तेथे सर्वत्र तोच शब्द वा तेच वाक्य तमिळ लिपीतही दिले आहे. तमिळ लिपीचा भाग वगळून या पुस्तकाचा अभ्यास करता येण्यासारखा आहे. तरी पण तमिळ लिपीतील भागासहित या पुस्तकाचा अभ्यास केल्यास तमिळ लिपीतील वाचनाचा आपोआपच चांगला सराव होऊन जाईल, व असा भाग या पुस्तकात खूपच असल्यामुळे इतक्या सरावानंतर तमिळ लिपीत सहज वाचन करता येईल अशी आशा आहे. प्रथमच तमिळ लिपीच्या भागासहित या पुस्तकाचा अभ्यास करणे अवघड वाटल्यास, प्रथम तो भाग वगळून नागरी लिपीतूनच तमिळ भाषेचा परिचय करून घेऊन, नंतर तमिळ लिपीच्या भागासहित पुन्हा या पुस्तकाचा लिपीपरिचयाच्या दृष्टीने अभ्यास केल्यासही चालण्यासारखे आहे. प्रथम तमिळ भाषेचा परिचय झाल्यावर नंतर तमिळ लिपीत वाचनाचा सराव करून घेणे हे सोपे आहे. लिपीपरिचया वावत या दोन प्रकारांपैकी जो प्रकार वाचकांस सोईचा वाटेल त्या प्रकाराने वाचकांनी अभ्यास करावा. लिहिण्याच्या सरावासाठी दुसऱ्या प्रकरणात दिलेल्या तमिळ लिपीपरिचयाचा चांगला अभ्यास करून ४, ५ व ७ प्रकरणात दिलेली तमिळ वाक्ये तमिळ लिपीत वारंवार लिहून काढावीत. यानंतर तिसऱ्या प्रकरणात तमिळ भाषेचे सामान्य ज्ञान होण्यास आवश्यक तेवढी व्याकरणाची माहिती दिली आहे. या व्याकरणात माहितीचा वाक्यरचनेत प्रत्यक्ष कसा उपयोग होतो याचा परिचय होऊन एवढ्या तमिळ व्याकरणाचा चांगला सराव व्हावा म्हणून चौथ्या प्रकरणात काही तामिळ वाक्ये अभ्याससाठी दिली आहेत. ही तमिळ वाक्ये मराठी अर्थसह दिली असल्यामुळे काही सार्थ तमिळ शब्दसंग्रहाही वाचकाच्या चांगल्याच परिचयाचा होईल. या प्रकरणाच्या शेवटी दिलेल्या उजलणीवरून वाचकांना आपल्या परिचित झालेल्या शब्दसंग्रहाचा अंदाज कळेल. पाचव्या प्रकरणात मराठीत भाषांतर करून आपल्या ज्ञानाचा अंदाज घेण्यासाठी तामिळ वाक्ये दिली आहेत, व त्याचे मराठी भाषांतरही प्रकरणाच्या शेवटी दिले आहे. हे प्रकरण परिक्षेसाठी असल्यामुळे मागल्या प्रकरणप्रमाणे मराठी भाषांतर तमिळ वाक्यांच्या जळज्याच

दिलेले नाही. पण वाचकांस मराठी भाषांतरास मदत म्हणून या प्रकरणातील तमिळ वाक्यांत नवीन आलेल्या तमिळ शब्दाचे अर्थ तेथेच तळटीपात दिले आहेत. मागल्या प्रकरणप्रमाणेच उपयोग करण्यासाठी या प्रकरणाच्याही शेवटी 'उजलणी' दिली आहे. सहाव्या प्रकरणात नित्यव्यवहारात उपयोगी होईल असा शब्दसंग्रह दिलेला आहे व सातव्या प्रकरणात तशाच प्रकारचा वाक्यसंग्रहाही दिलेला आहे. या दोन्ही प्रकरणातील माहितीचा नित्यव्यवहारात उपयोगी पडणाऱ्या शब्दांचा व वाक्यांच्या संदर्भयाद्यावजा (ready reference करिता) चांगला उपयोग होण्यासारखा आहे. पण ही माहिती देखील इतर प्रकरणातील माहिती प्रमाणेच काळजीपूर्वक अभ्यासून आत्मसात करावी.

या पुस्तकात व्याकरण हे, योडे नियम, त्यांची उदाहरणरूप शब्दरूपे व त्यांची वाक्ये व तेवढ्याच व्याकरणाचा (परीक्षा व उजलणीकरिता) 'अभ्यास' रूप भाग, प्रत्येक धब्बात देऊन तसे धडे ऋमवार रचून खंडशः (analytic येथे शिकविलेले नाहीत. येथे या पुस्तकात यावयाची सर्व व्याकरणाची माहिती प्रथम एकत्रित देऊन तमिळ भाषेच्या व्याकरणाच्या स्वरूपाचे दर्शन वाचकांना प्रथम साकल्याने (synoptic) करून दिले आहे व नंतर तीच सर्व व्याकरणाची माहिती वाक्यरूपातून व मधून मधून वराच संभाषणात्मक भाग वालून (direct method) शिकविलेले आहे. या पुस्तकात अवलंबिलेली ही पद्धती अशी संमिश्र स्वरूपाची आहे. नेहमीच्या पद्धतीपेक्षा ही पद्धती प्रौढ वाचकांस जास्त उपयोगी पडेल असे वाटते. नेहमीची पद्धती ही परभाषाविषयक शाळकरी अभ्यासक्रमाच्या दृष्टीने (class room use) शाळकरी विद्यार्थ्यांना विशेष उपयुक्त आहे. तसेच अशा अभ्यासास जरूर तितके नियमित दैनंदिन शाळकरी परिश्रम करण्याची ज्यांना शक्यता आहे व ज्यांना तितका वेळ मिळतो अशांनाही ती पद्धती विशेष उपयुक्त आहे; व त्या दृष्टीने त्या पद्धतीचे तसे काही विशेष फायदेही आहेत. पण सामान्य प्रौढ वाचकांस आपल्या नेहमीच्या व्यवसायातून फुरसतीच्या वेळी अभ्यास करण्यास त्या पद्धतीपेक्षा येथील ही पद्धती जास्त सोईस्कर व फायदेशीर वाटेल असे वाटते. शिवाय नेहमीच्या शाळकरी पद्धतीत पाठांतरावर खूप भर असतो. येथे पाठांतरावर तितकासा भर दिलेला नाही. येथे समजून घेऊन (unber)

standing) अभ्यास करण्यावर जास्त भर दिला असून पाठांतरावर (learning by heart) शक्य तितका कमी भर देण्याचा प्रयत्न केला आहे. प्रौढ वाचकांस शाळकर्ती विद्यार्थ्यांप्रमाणे पाठांतराचे काम जमत नाही. म्हणून प्रौढवाचकांस ही पद्धती विशेष सोईची वाटेल. हे पुस्तक सामान्य मराठी प्रौढ वाचकांकरिता आहे. म्हणून ही अशी संमिश्र पद्धती येथे मुदाम अवलंबिलेली आहे.

பாட ஏக்

தமிழ் லிபி பரிசய

ஸ்வர

அ	ஆ	இ	ஏ
அ	ஆ	இ	ஏ
உ	ஊ	உ	உ
உ	ஊ	உ	உ
ஐ	ஔ	ஓ	ஓ
ஐ	ஔ	ஓ	ஓ
எ	ஓ	ஓ	ஓ
எ	ஓ	ஓ	ஓ

தமிழ் மாஷ பிரேஶ ९

व्यंजने

क	म	स	उ	८
क्	म्	स्	উ	স
ঞ	ঠ	ন	ং	ম
ণ	ত	ন	প	ম
ঝ	ৰ	ল	ব	়
ঢ	ৱ	ল্	ব্	়
ণ	঱	ণ	ঁ	়
ঢ	঱	ণ	ঁ	়
স		হ		া
স		হ		া

କ	ନ୍ତ	ଶ	ଞ୍ଜ
କୁ	ଙ୍କ	ଚ	ଙ୍ଗ
କ	ନ୍ତ	ଶ	ଞ୍ଜ
କା	ନ୍ମା	ଶା	ଞ୍ମା
କା	ଙ୍ଳା	ଚା	ଙ୍ଳା
କି	ନ୍ତି	ଶି	ଞ୍ଜି
କି	ଙ୍କି	ଚି	ଙ୍ଗି
କି	ନ୍ତି	ଶି	ଞ୍ଜି
କି	ଙ୍କି	ଚି	ଙ୍ଗି
କୁ	ନ୍ତୁ	ଶୁ	ଞ୍ଜୁ
କୁ	ଙ୍କୁ	ଚୁ	ଙ୍ଗୁ
କଣ	ନ୍ତୁ	ଶୁ	ଞ୍ଜୁ
କୁ	ଙ୍କୁ	ଚୁ	ଙ୍ଗୁ

କେ ନୋ ଚେ ଗେ

କେ ଡେ ଚେ ଝେ

କେ ନୋ ଚେ ଗେ

କେ ଡେ ଚେ ଝେ

ତେକ ତେନ୍ଦ ତେଚ ତେଗ୍ରେ

କୈ ହୈ ଚୈ ଝୈ

କୋକା ନୋଯା ଚୋକା ଗୋକ୍ରା

କୋ ଡୋ ଚୋ ଝୋ

କୋକା ନୋଯା ଚୋକା ଗୋକ୍ରା

କୋ ଡୋ ଚୋ ଝୋ

କେଳା ନେଳା ଚେଳା ଗେଳା

କୌ ଭୌ ଚୌ ଝୌ

ଟ	ଣ୍ଣ	ତ୍ତ	ନ୍ତ
ଟ	ଣ	ତ	ନ
ଟା	ଣ୍ଣା	ତା	ନା
ଟା	ଣା	ତ	ନ
ଢି	ଜ୍ଞନୀ	ତ୍ରୀ	ନୀ
ଟି	ଣି	ତି	ନି
ଢି	ଜ୍ଞନୀ	ତ୍ରୀ	ନୀ
ଟି	ଣି	ତି	ନି
କୁ	ଙ୍ଗୁ	ତୁ	ନୁ
ଙୁ	ଣୁ	ତୁ	ନୁ
କୁ	ଙ୍ଗା	ତା	ନା
ଙୁ	ଣୁ	ତ	ନ

ବେଟ	ବେଜା	ବେତ	ବେନ
ଟେ	ଣୋ	ତେ	ନେ
ବେଲ	ବେଣ	ବେତ	ବେନ
ଟେ	ଣୋ	ତେ	ନେ
ବେଟ	ବେଜା	ବେତ	ବେନ
ଟୈ	ଣୌ	ତୈ	ନୈ
ବେଟା	ବେଣ୍ଣେ	ବେତା	ବେନା
ଟୋ	ଣୋ	ତୋ	ନୋ
ବେଟା	ବେଣ୍ଣେ	ବେତା	ବେନା
ଟୋ	ଣୋ	ତୋ	ନୋ
ବେଳ	ବେଜଳ	ବେତଳ	ବେନଳ
ଟୌ	ଣୌ	ତୌ	ନୌ

८	म	८	८
प्	म्	१४	१४
८	८	१५	१५
८	८	१६	१६
८	८	१७	१७
८	८	१८	१८
८	८	१९	१९
८	८	१३	१३
८	८	१२	१२
८	८	११	११
८	८	१०	१०
८	८	९	९
८	८	८	८
८	८	७	७
८	८	६	६
८	८	५	५
८	८	४	४
८	८	३	३
८	८	२	२
८	८	१	१
८	८	०	०

ବେ	ବେମ	ବେଯ	ବେର
ପେ	ମେ	ଯେ	ରେ
ବେ	ମେ	ଶେ	ଶେର
ପେ	ମେ	ଯେ	ରେ
ତପେ	ତମେ	ତୟେ	ତୋର
ପୈ	ମୈ	ଯୈ	ରୈ
ବେବା	ବେମା	ବେଯା	ବେରା
ପୋ	ମୋ	ଯୋ	ରୋ
ବେବା	ବେମା	ବେଯା	ବେରା
ପୋ	ମୋ	ଯୋ	ରୋ
ବେଳା	ବେମଳା	ବେଯଳା	ବେରଳା
ଫୌ	ମୌ	ଯୌ	ରୌ

ல் വം മു ണം

ല വ .മു ഞ

ല വ മു ണ

ല വ .മു ഞ

ലാ വാ മൂ ഏ ണാ

ലാ വാ .മോ ണാ

ലി വി മും ണി

ലി വി മി ലി

ലി വീ മീ ണി

ലി വി .മീ ണി

യ്യ വ മു ണ

ലു വു മു ഞ

യ്യാ വു മു ണ

ലു വു മു ഞ

ଲେ ବେ ମେ ଜେ

ଲେ ବେ ମେ ଜେ

ଲେ ବେ ମେ ଜେ

ଲେ ବେ ମେ ଜେ

ଲୈ ବୈ ମୈ ଜୈ

ଲୈ ବୈ ମୈ ଜୈ

ଲୋରା ବୋରା ମୋରା ଜୋରା

ଲୋ ବୋ ମୋ ଜୋ

ଲୋରା ବୋରା ମୋରା ଜୋରା

ଲୋ ବୋ ମୋ ଜୋ

ଲେଳା ବେଳା ମେଳା ଜେଳା

ଲୌ ବୌ ମୌ ଜୌ

ତ୍ର ନୀ ଜୀ ଛୁ

ରୁ ନ୍ତ୍ର ଜ ପ

ନ୍ତ୍ର ନୀ ଜୀ ଛୁ

ରୁ ନ୍ତ୍ର ଜ ପ

ଶ୍ର ନୀଆ ଜୀଆ ଛୁଆ

.ରା ନାଆ ଜାଆ ପାଆ

ଶ୍ରୀ ନୀଣୀ ଜୀଣୀ ଛୁଣୀ

ଶ୍ରି ନି ଜି ପି

ଶ୍ରୀ ନୀ ଜୀ ଛୁଣୀ

.ରୀ ନୀ ଜି ପି

ଶ୍ରୁ ନୀଆ ଜୀଆ ଛୁଆ

.ରୁ ନୁ ଜୁ ପୁ

ଶ୍ରମା ନୀଆ ଜୀଅ ଛୁଅ

.ରୁ ନୁ ଜୁ ପୁ

ବ୍ରେ ବେଳ ବେଜ୍ଜ ବେଳୁ

.ରେ .ନେ ଜେ .ପେ

ବ୍ରେ ବେଳ ବେଜ୍ଜ ବେଳୁ

.ରେ .ନେ ଜେ .ପେ

ବୈରୁ ବୈଳ ବୈଜ୍ଜ ବୈଲୁ

.ରୈ .ନୈ ଜୈ .ପୈ

ବୈରୁ ବୈଳ ବୈଜ୍ଜ ବୈଲୁ

.ରୋ .ନୋ ଜୋ ପୋ

ବୈରୁ ବୈଳ ବୈଜ୍ଜ ବୈଲୁ

.ରୋ .ନୋ ଜୋ ପୋ

ବୈରଳ ବୈଳଳ ବୈଜ୍ଜଳ ବୈଲୁଳ

.ରୌ .ନୌ ଜୌ ପୌ

எல்	ஹெ	கணி
சு	கூ	க்ஷ
எப்	ஹை	கணி
ச	கூ	க்ஷ
எபா	ஹோ	கணோ
சா	கா	க்ஶா
எலி	ஹீ	கணி
சி	கி	க்ஷி
எல்	ஹீ	கணி
சி	கீ	க்ஷி
எப் டா	ஹை டா	கணி டா
சு	கூ	க்ஷ
எபா டா	ஹோ டா	கணோ டா
சு	கூ	க்ஷ
எம்	ஹை ம	கணி ம
சூ	கூ	க்ஷ

ବେଳ

ବେଳ

କେଣ୍ଠ

ସେ

ହେ

କ୍ଷୋ

ବେଳ

ବେଳ

କେଣ୍ଠ

ସେ

ହେ

କ୍ଷୋ

ତାବେଳ

ତାବେଳ

ତାକେନ୍ଦ୍ର

ତୈ

ହୈ

କ୍ଷୈ

ବେଳା

ବେଳା

କେଣ୍ଠା

ସୋ

ହୋ

କ୍ଷୋ

ବେଳା

ବେଳା

କେଣ୍ଠା

ସୋ

ହୋ

କ୍ଷୋ

ବେଳଳ

ବେଳଳ

କେଣ୍ଠଳ

ସୌ

ହୌ

କ୍ଷୌ

(१) तमिळ वर्णमालेत अ ते औं असे वारा स्वर, व कृ ते न् अशी अठरा व्यंजने आहेत. व्यंजनांच्या तक्त्यातील शेवटचे पाच वर्ण म्हणजे ज्, प्, स्, ह्, व क्ष्, हे वर्ण शुद्ध तमिळ भाषेतील नसून ते संस्कृत भाषेत्तरां आलेले आहेत. स्वररहित व्यंजन वा अर्धाक्षर हे वर एक टिंब देऊन दाखविले जाते. -उदाह०: क -(क), क् -(क्).

(२) तमिळ वर्णमालेत अनुस्वार व विसर्ग असे स्वतंत्र वर्ण नाहीत व त्यांना स्वतंत्र अशी अक्षरेही नाहीत. अनुस्वाराचे काम ड्, झ्, ण्, न्, म्, यांच्याकडून घेतले जाते उदाह०: मांपप॑म् (आंबा) हा शब्द तमिळ लिपीत मापप॑म् (मांफप़म्) असा लिहिला जातो. संस्कृत तमिळ लिपीत लिहिताना विसर्ग दाखविण्याची विशेष गरज निर्माण होते. तमिळमध्ये ०० ही अशी खून अक्षरापुढे लिहितात व ही खून विसर्गदर्शक मानली जाते. याला आयतम् (ஆயதம்) असे म्हणतात उदाह०: அ : கு (அ:டு).

(३) तमिळ स्वरवर्णमध्ये दोन ए (एक न्हस्व व एक दीर्घ) व दोन ओ (एक न्हस्व व एक दीर्घ) आहेत हे पूर्वी पहिल्या ‘विषय-प्रवेश’ प्रा प्रकरणात माहीत ज्ञाले आहेच, व न्हस्व ए व न्हस्व ओ हे त्यांच्या वर एक उलटी मात्रा देऊन न्हस्व ए व न्हस्व ओ हे अनुक्रमे अे व ओ असे या पुस्तकात लिहिले आहेत हेही तेथे सांगितले आहेच.

(४) तमिळमध्ये ख, छ, ठ, थ, फ; ग, ज, ड, द, ब; व घ, झ, ट, ध, भ ही अक्षरे नाहीत. ख, छ, ठ, थ, फ व घ, झ, ट, ध, भ यांची तमिळमध्ये आवश्यकताच नाही; व ग, ज, ड, द, ब यांचे काम क, च, ट, त, प यांच्या-कडूनच घेतले जाते. क, च, ट, त, प यांचे उच्चार त्यांच्या स्थानाप्रमाणे व तसेच संदर्भप्रमाणे अनुक्रमे ग, ज, ड, द, ब असे होतात. सर्वसाधारण ठोकळ नियम म्हणजे क, च, ट, त, प, ही अक्षरे शब्दाच्या आरंभी असल्यास यांचा मूळचाच उच्चार कायम राहातो, म्हणजे क, च, ट, त, प असाच होतो, व इतरत्र आह्यास ग, ज, ड, द, ब असे यांचे अनुक्रमे उच्चार होतात. पण येथे हे लक्षात ठेवले पाहिजे की ही अक्षरे शब्दाच्या

मध्ये येऊनही जर दिल्व पावली असतील, वा जोडाक्षर म्हणून आली
 असतील, तर यांचा मूळचाच उच्चार कायम राहातो उदा० : ‘चंड कय्या’
 (कांपकंप्या) याचा उच्चार ‘चड गय्या’ असा होईल, (च आरंभी
 असल्यामुळे याचा मूळचाच उच्चार च असा राहिला; पण क मध्ये आल्यामुळे
 याचा उच्चार ग असा झाला); ‘पटिकिरेन्’ (पाटकंकीग्रेण) याचा उच्चार
 ‘पडिकिरेन्’ असा होईल, (प आरंभी असल्यामुळे याचा उच्चार प असाच
 राहिला. दि यातील ट मध्ये आल्यामुळे ड होऊन याचा उच्चार डि असा
 झाला, पण त्विक यातील क मध्ये येऊनही दिल्व पावला असल्यामुळे याचा
 उच्चार क असाच राहून त्या ‘त्विक’ चा उच्चार त्विक असाच राहिला). पण
 या नियमाला अपवाद आहेत उदा० : ‘अपायम्’ (अपायम्) यातील प मध्ये
 असूनही व न होता याचा उच्चार ‘अपायम्’ असाच होतो, ‘जाविकरतै’
 (ज्ञाकंकीरातै) यातील मध्ये आलेला क दिल्व पावला असूनही क न राहाता
 ग होऊन याचा उच्चार ‘जागिगरतै’ असा होतो. संदभिराणेही ‘तचरतन्’
 (कुकातूळ) याचा उच्चार ‘दशरथन्’ असा होतो, व येथील आरंभीचा त
 येथे द होतो; कारण दशरथ हे रूढ नाव माहीत असते, तसेच ‘तण्डपाणी
 ऐर्’ (कुञ्जटपाण्जीज्यां) याचा उच्चार ‘दण्डपाणी ऐर्’ असाच होतो,
 व नियमाप्रमाणे ‘तण्डपाणी ऐर्’ असा होत नाही; कारण दण्डपाणी द्या रूढ
 नावाबद्दलची ही अक्षरे आहेत हे संदभनि माहीत होते. शिवाय संस्कृत वा
 परभाषेतून आलेले शब्द व विशेषनामे यांचा मूळचाच उच्चार राहातो व तो या
 नियमात बसत नाही उदा० : तण्ठम् (कुञ्जटम्) (संस्कृत दण्ड पासून) व
 तन्तम् (कुञ्तम्) (संस्कृत दन्त पासून) यातील आरंभीच्या त चा वरील
 नियमाविरुद्ध जाऊन द होतो व त्याचे उच्चार अनुक्रमे दण्डम् व दन्तम् असे
 होतात, कारण मूळातील उच्चार द असाच आहे; पम्पाय् (पम्पापाय्) (इंग्रजी
 वॉम्बे पासून) यातील आरंभीचा प वरील नियमाविरुद्ध जाऊन व होऊन
 याचा उच्चार वभ्राय् असा होतो. पण येथेही लक्षात ठेवण्यासारखी गोष्ट
 म्हणजे संस्कृत शब्दावावत नेहमीच मूळचा उच्चार करतात असे नाही
 उदा० : मन्तिरि (मन्त्रिती) (संकृत मंत्री पासून) याचा मन्दिरि असा उच्चार
 होतो, कोपम् (कोपापम्) (संस्कृत कोप पासून) याचे कोपम् व कोवम असे दोन्ही

उच्चार ऐकप्यात येतात. संस्कृत शब्दावावत व्याच ठिकाणी मूळचाच शुद्ध उच्चार न राहून ल्याचे उच्चारावावत तमिळीकरण ज्ञालेले असते; पण काही ठिकाणी मूळचा व तमिळीकृत असे दोन्हीही उच्चार रूढ असलेले आढळतात. संस्कृतेतर परकीय शब्दांच्या वावतही किंत्येकवेळा उच्चारात त्यांचे तमिळीकरण ज्ञालेले आढळते. अर्थात् परकीय शब्दावर व विशेषतः विशेषनामावर स्वभाषेचा उच्चारावावत संस्कार करण्याची प्रथा फक्त तमिळमध्येच आहे असे नाही. इतर भारतीय भाषांतही हा प्रकार आढळतो. पूर्वी ‘एलिफन्स्टनसाहेब’ यांना ‘अद्युपिष्टन साहेब’ असे इतिहास जमा ज्ञालेले मराठी लोकांचे मराठीकरण पाहून मराठी भाषिकांना अशा प्रकारच्या तमिळीकरणाच्या संस्काराचे आश्चर्य वाटणार नाही.

‘क’ याच्या वर सांगितलेल्या नियमाप्रमाणे होणाऱ्या ‘ग’ या उच्चाराखेरीज आणखीन एक उच्चार आहे, व तो म्हणजे ‘ह’ हा होय उदा० : ‘मकन्’ (मकळं) (मुलगा) याचा उच्चार ‘महन्’ असा होतो. ‘नकर, (नकार) (नगर) याचा उच्चार ‘नगर’ अगर ‘नहर’ असा दोन्ही होतो. त्याचप्रमाणे ‘च’ याचेही वरील नियमाप्रमाणे होणाऱ्या ‘ज’ या उच्चाराखेरीज ‘श’ व ‘स’ असे आणखीही दोन उच्चार आहेत उदा० : चत्तिरम् (धर्मशाळा) (कठुंक्ठीगम्) याचा उच्चार ‘शत्तिरम्’, ‘चामान्’ (सामान्) (क्षामाळं) याचा उच्चार ‘सामान्’, ‘चरि’ (कारी) (ठीक) याचा उच्चार ‘शरि’ अगर ‘सरि’.

(५) तमिळ व्यंजनामध्ये ‘ष’ हा एक नवीन विशिष्ट उच्चाराचा जो वर्ण आहे त्याला मुळ हे स्वतंत्र अक्षर आहे, व याच्या उच्चारासंबंधीची माहिती पूर्वी पहिल्या ‘विषय-प्रवेश’ या प्रकरणात येऊन गेलेलीच आहे.

(६) तमिळमध्ये दोन ‘र’ व दोन ‘न’ आहेत, व त्यांच्यातील भेद या पुस्तकात खाली ठिंब देऊन ‘र’ व ‘र’ आणि ‘न’ व ‘न’ अशा प्रकारे दाखविला आहे हे पूर्वी ‘विषय-प्रवेश’ या प्रकरणात सांगितलेलेच आहे. तेथे त्यांच्या उच्चारासंबंधीही माहिती दिली आहे. फक्त ‘न’ याच्या संबंधी

लेखनाच्या दृष्टीने लक्षात ठेवण्यासारखा जो नियम आहे तो येथे देत आहे.
 (५) व ज्ञ (न) यापैकी पहिला 'न' हा तवर्गीतला 'न' असून दुसरा 'न'
 हा तमिळभाषेतील विशेष 'न' आहे; व या दुसऱ्या 'न' (ज्ञ) संबंधी एक
 खास नियम आहे व तो म्हणजे हा 'न' (ज्ञ) केवळाही शब्दाच्या आरंभी
 येऊ शकत नाही, व शब्दारंभी केवळाही पहिला 'न' (न) हाच वापरला
 पाहिजे, तसेच हा पहिला 'न' (न) शब्दाच्या शेवटी केवळाही येऊ शकत
 नाही, व मध्ये फक्त 'त' पूर्वी येऊ शकतो उदा.: नांन (नान) [ज्ञांन-
 (नान) असे कधीही होऊ शकत नाही], व्यामं (वनम), अव्यानं (अवन),
 मणीक्यानं (मनिदन), पण व्यांत्यानं (वन्दान) [येथील त पूर्वीचा मधील न
 हा तवर्गीय आहे.] दुसरा 'न' (ज्ञ) हा मध्ये व शेवटी येऊ शकतो. याचा
 उच्चार 'र' (र) पूर्वी ण (ज्ञ) होऊन ज्ञरु (.नर) चा एकत्र उच्चार पट्टू
 असा होतो उदा.: नंनरु (पट्टू).

(७) मराठी 'ज' व 'ळ' करिता तमिळमध्ये ज्ञ व ज्ञ ही अक्षरे आहेत.

(८) तमिळ शब्दकोशाचा अकारानुक्रम वहुशः स्वर व व्यंजन यांच्या
 तक्त्यात मागे दाखविलेल्या अनुक्रमानुसार 'अ' ते 'न' असा असतो.

: तमिळ लिपीत वाचन :

तमिळ लिपी.

अ)

कणोक्कहन्ने वांत्तुहाँ

त्रुँ मणीकैजेक कंगोटेऩ्ने

अवों मणीन्हु़ों

तुमारन्ने पण्णाणीज्जुं ③

वांत्तुहक्कन्ने चेयतान्

अवानुम् हुमारनुम्

कणोक्कहैन्नुं तेहाट्टाङ्गा

वांत्तुहक्केक कंगोटेऩ्ने

वांत्तुहक्केन्नुं तेहाट्टाङ्गा

वांत्तुहक्केन्नुं तेहाट्टाङ्गा

[(१) दोपः व्याकरण परिचय या प्रकल्पातील शेवटी दिलेली कृ, कृ, त, प यांच्या द्वित्तिवरील माहिती पह[.]]

माठी लिघ्यत उच्चारः

माठी लिघ्यत.

कणक्कक्कन् वन्नान्.

ओ॒ मनि॒तंक॑ कण॒टेन्.

अवन् मनि॒तन्.

कुमारन् पण्णितान्.

वर्ततकन् चेयतान्.

अवनूम् कुमारनूम्.

कणक्कक्कनैत तोट्टान्.

वर्ततकनैक कण्टान्.

वांत्तुहन् कण॒टेन्.

वांत्तुहन् मनि॒तनै तोट्टान्.

वर्ततकन् नल्लवन्.

वांत्तुहन् नल्लवन्.

તपितः लिपि.

मारठी लिखीत उच्चार.

कुमार औमं न ललवेणे

कुमारनम् न ललवत्.

१) वेपाय मणित्वा

कुमारनम् न ललवत्.

वेपाय मणित्वा.

परिय मणिदत्त.

अवलं न लल ताय

अवलं न लल ताय.

केटट ताय

केटट ताय.

सींना मकरा

सींना मकरा.

न लल गोपयज्ञाकं कलंग त्रैं

न लल पंयनं वक्षकाङ्गेन्.

पेराय वारतकत् वनताम्

पेरिय वहहं वव्वान्.

परेय मरम्

परेय मरम्.

अतेच चेय

अदेच्य.

एन्कलीजात् तेहाट्टां

एगळे तोद्दान्.

नी सींना पत्रेयन्

नी चिन्न पैयन्.

प.पंय मरम्.

प.पंय मरम्.

एकळेत् तोद्दान्.

एगळे तोद्दान्.

नी चिन्न पैयन्.

नी चिन्न पैयन्.

तमिळ लिपि.

मराठी लिंगंतर.

मराठी लिपीत उच्चार.

नि देपारि य वर्त्तकाना

नो पौरिय वर्त्तकान्.

एंजन्जेनायुम्, उंजन्जेनायुम्, अवलेनायुम्

एन्नेन्युम्, उन्नेन्युम्, अवन्नेन्युम्
कूप्पिप्पिटान्.

क)

पाटुक्कीरेण
पेरिय पक्ष

पाटिक्किरेण्.
पौरिय पक्ष.

पाडिक्किरेण्.

प्रवैश

पौरिय पक्ष.

तेवत्तीयाना पाटुक्कीरुणा

वेत्तियान् पाटिक्किरान्.

कणक्कान् एन्नेन् अधिप्पान्

कणक्कान् एन्नेन् अधिप्पान्.

नाल्लातेपयाना पाटुप्पाना

नल्लं पैयन् पाटिप्पान्.

இடுபயान् पசुबैं कोडुत्तान्

इटुपयान् पशुबैं कोडुत्तान्.

மாடு மேய்க்கிறது

माडु मैय्यिरहु.

பிள்ளை பழுத்தது

पिळँठे पाटित्ततु.

டத்தியமாடு மேய்ந்தது

पुदिय माडु मैयन्ततु.

तमिळ लिपि

मराठी लिप्ति उच्चार.

सींगोमकणुम् त्हा॒युम्

चिन्न मक्कळुम् त्यायुम्.

नल्लवेळे पळुक्कीरुन्

नल्ललब्बन् पटिक्किरान्.

पक्षमाणू वेंत्तु

पञ्चमाणू वन्नतु.

बेपरियपिंडैा पाटुक्कीरुतु।

पौरिय पिळळे पटिक्किरुतु.

(८)

माट्टैपेक्क कण्णैटेण

माटै वक्कोडेन्.

पक्ष्मैवयुम् गैपयैदैयुम् कण्णैटेण

पशुवैयुम् पैयत्तेयुम् कण्णैटेन्.

नल्ललैवेपयन् लैट्टैल पृष्ठैत्ताण

नल्ल पैयन् वोट्टिल् पटित्तान्.

पक्ष काट्टैल मेयकिरुतु।

पञ्च काट्टिल् मेयहिरुतु.

बेपरियवेत्तीयने लीटुक्कु वन्नाण

पौरिय वैत्तियन् वोट्टिक्कु वन्नास.

सींगोमाणू काट्टैल मरत्तै

चिन्न माणू काट्टिल् मरत्तै

[अभित्तैतु]

अधित्तैतु.

गैपयैजेण ! पाटु

पैयने ! पटि.

पैयने ! पटि.

व्याकरण परिचय

या अल्प 'व्याकरण परिचयात' तमिळ भाषेचे व्याकरण जेथे मराठी प्रमाणेच आहे अगर मराठी व्याकरणाच्या सामान्य ज्ञानाच्या साहाय्याने सहज ताडता येण्यासारखे आहे अशा गोष्टींचा येथे उल्लेख केलेला नाही. जेथे मराठी व्याकरणाहून विशेष भिन्नता असल्यामुळे मराठी वाचकांनी विशेष लक्षात ठेवण्यासारख्या ज्या गोष्टी आहेत तेवढ्यांचाच येथे उल्लेख केलेला आहे.

तमिळ व्याकरण मराठी वाचकांच्या हट्टीने पुढे दिलेल्या वाबतीत सोपे वाटेल :— (१) तमिळ संधिनियम मराठी माणसाला फारसे अपरिचित वाटणार नाहीत. (२) तमिळ वाक्यरचना ही मराठी वाचकास अपरिचित वाटणार नाही. (३) तमिळ विशेषणे मराठी वाचकांस सोपी वाटतील. (४) तमिळ नामांचे लिंग-भेदही मराठी वाचकांस सोपे वाटतील. (५) नामांची व सर्वनामांची विभक्ति रूपे व क्रियापदांच्या काळार्थाची रूपे या वाबतच्या तमिळ व्याकरणाचाही भाग मराठी वाचकांस त्यातील एका विशिष्ट नियमिततेमुळे सोपाच वाटेल. (६)

अव्यये ही नेहमीच अविकारी असतात; तशी ती तमिळ भाषेतही आहेत व त्यावद्वालही तमिळ भाषेचा विशिष्ट असा काही अवघडपणा नाही. यावरून एकंदर तमिळ व्याकरण मराठी वाचकांस फारसे अवघड नाही हे स्पष्ट दिसेल, व ज्या अर्थने त्याचा सोपेपणा वर नमूद केला आहे त्या अर्थने तो सोपेपणा खालील व्याकरणात त्या त्या विशिष्ट ठिकाणी स्पष्ट केला जाईल; व म्हणून त्याची पुनरुक्ति येथे टाळून वाचकांस फक्त सोपेपणा कोठे आढळेल व एकंदर व्याकरण किती सोपे आहे याचे वर केवळ दिग्दर्शन मात्र केले आहे. आता तमिळ भाषेच्या अवघडपणाकडे वळून तमिळ भाषेचा शब्दसंग्रह हा मराठी वाचकास जाणवणारा असा एक विशेष अवघड विषय आहे. तमिळ शब्दसंग्रह मराठी वाचकास फारच अपरिचित वाटेल व त्याच्या जडणघडणीसंबंधीचा भागही सोपा वाटणार नाही. शिवाय तमिळ लिपी हाही एक मोठा अवघड विषय आहे. तमिळ अक्षरे थोडीच असल्यामुळे व फारशी गुंतागुंतीचीही नसल्यामुळे शिकव्यास सोपी आहेत हे खरे. पण ती थोडी आहेत याच कारणामुळे तमिळ लिपीतील वाचन अवघड होऊन बसले आहे. याचा विशेष खुलासा मार्गे तमिळ लिपीचा परिचय करून दिला आहे त्या प्रकरणात सविस्तर येऊन गेलेलाच आहे. उच्चार व संधि हाही भाग थोडा सुरुवातीस मराठी वाचकांस सोपा वाटला तरी, त्याच्या पुढे सखोल व शास्त्रशुद्र अभ्यासाच्या दृष्टीने तो थोडा अवघडच वाटेल. तमिळ भाषेत संधीचे विशेष प्राचुर्य आढळेल; व तमिळ संधिची खास वैशिष्ट्येही आहेत, व ती अवघडही आहेत. व्यावहारिक ज्ञानाच्या दृष्टीने यांत फारसे शिरण्याचे मराठी माणसास कारण नाही. पण शास्त्रशुद्र अभ्यासाच्या दृष्टीने यात शिरावेच लागेल व विशेष अभ्यासासाठी हा भाग समजून घेणे भागच आहे. या शिवाय तमिळचे कांही विशेष वाक्याचार व मोडणी, व तमिळ व्याकरणाची कांही खास वैशिष्ट्ये हा देखील वराच अवघड विषय आहे. पण तोही व्यावहारिक ज्ञानाच्या वावतीत फारसा आड येणारा नाही. पण सखोल शास्त्रशुद्र अभ्यासात त्याची विशेष दखल घेऊन तो भाग आत्मसात करणे जरूरच आहे. परंतु या अडचणी व्यावहारिक भाषेबाबत तर फारशा भासणारच नाहीत. शिवाय शास्त्रशुद्र अभ्यासाच्या दृष्टीनेही प्रथम-दर्शनी जरी या अडचणीची फार भीति वाटली, तरी थोडासा या भाषेचा परिचय

आल्यानंतर या अडचणीचा तितकासा बाऊ वाटणार नाही. म्हणून एकदम डोंगरास कासरा धालून हलविण्याचा प्रयत्न करण्यापेक्षा प्रथम व्यवहार्ये काम-चलाउ ज्ञान हस्तगत करणे सामान्य माणसाच्या व्यवहारी दृष्टीनेच नव्हे तर सखोल अभ्यासाच्या दृष्टीनेही योग्य ठरेल, कारण एकाद्या अवघड विषयाच्या अभ्यासाचा सर्वभार एकदम अंगावर घेण्यापेक्षा पायरी पायरीने त्या अवघडपणावर मात करणे सोपे असते. हा अवघडपणावर कोण कोणत्या टप्प्यानी प्रगती करून विजय मिळवावयाचा यावावत वेगवेगळ्या भाषाशिक्षकांच्या वेगवेगळ्या भाषा शिकण्यातील अनुभवावरून मतभेद होतील. अर्थात् हा तितकासा शास्त्रीय प्रश्न नसून व्यवहाराचा व अनुभवाचा प्रश्न आहे. ज्याच्या अनुभवात जशा पायन्या सोप्या वाटल्या तशाच पायन्या तो पाढील.

या प्राथमिक चर्चेवरून तमिळ भाषेतील व्यवहारी अभ्यासाच्या व शास्त्र-शुद्ध अभ्यासाच्या दृष्टीने काय सोपे व काय अवघड आहे याची वाचकांस आता कल्पना आली असेल. आता आपण या पुस्तकातील उद्देश्याच्या दृष्टीने तमिळ व्याकरणाच्या अभ्यासाकडे वळू.

नामविचार :—

तमिळमध्ये मराठीप्रमाणे पुळिंग, स्त्रीलिंग, व नपुंसकलिंग अशी तीन लिंगे आहेत, पण मराठीप्रमाणे तमिळमध्ये लिंग ओळखणे विलकूल अवघड नाही. पुरुष पुळिंग, स्त्री स्त्रीलिंग, व इतर सर्व नपुंसकलिंग -उदा. रामन् (प.) रामां सीता (स्त्री.) कृष्णा व मरम् (ज्ञाड) (न.) मार्म. मराठीत 'बोडा' पुळिंगी आहे, पण तमिळमध्ये 'कुदिरै' (बोडा) कुट्टीऱ्गा नपुंसकलिंगी आहे. मराठीत 'गाय' ही स्त्रीलिंगी आहे तर तमिळमध्ये 'पशु' (गाय) पक्ष नपुंसकलिंगी आहे.

तमिळमध्ये मराठीप्रमाणेच एकवचन व अनेकवचन अशी दोन वचने आहेत. पण मराठीप्रमाणे तमिळमध्ये अनेकवचनाची भिन्न भिन्न रूपे नाहीत.

उदा. मराठीत बोडा-बोडे (अ.व.), बैल-बैल (अ.व.), गाय-गाई (अ.व.), पण तमिळध्ये कुदिरै (बोडा) कुट्टीऱ्गा कुदिरैहल् (अ.व.) कुट्टीऱ्गाकळं माङु (बैल) माङुकळं माङुहल् (अ.व.) माङुकळं पशु (गाय) पक्ष पशुहल् (अ.व.)

पक्काळा. तमिळमध्ये सर्वलिंगी अनेक वचनाचा प्रत्यय 'हळ' - 'काळ' (याचाच पर्यायी उच्चार 'कलू' वा 'गलू' असाही आहे) हाच आहे.

उदा. वरील कुदिरैहळू (घोडे) कुक्कीकाळा, माडुहळू (बैल) माटुकाळा, पशुहळू (गाई) पक्काळा, तसेच पुढील स्त्री (स्त्री) लंतीरी पासून स्त्रीहळू (स्त्रीया) लंतीरीकाळा, पैयन (मुलगा) घेपयनं पासून पैयनहळू (मुलगे) घेपयन्काळा, वण्डि (गाडी) वण्णाळू पासून वंडिहळू (गाड्या) वण्णाळूकाळा, ही सर्व - 'हळू' - 'काळ' प्रत्यायान्त अनेकवचने आहेत. फक्त 'न'- अक्षरान्त्य पुलिंगी नामांच्या अनेकवचनी वेगळा प्रत्यय येतो. वास्तविक पाहाता व्याकरण शुद्ध नियम असा आहे की पुळिंगी 'न' - अक्षरान्त्य नामाचे अनेकवचन 'र' ('र') जोडून बनवावयास पाहिजे.

उदा. मानिदन् (पु.) मणीतुं (मनुष्य) (ए. व.) - मनिदर (अ. व.) मणीतूर्ं. येथे मनिदर् मणीतूर् हे जरी मनिदनचे मणीतुं व्याकरणशुद्ध अनेकवचनी रूप असले तरीही केव्हा केव्हा अशा 'न' - अक्षरान्त्य पुलिंगीही - 'हळू' - 'काळ' जोडतात व मनिदर्हळू मणीतूर्ंकाळा असेही म्हणतात. पण व्याकरणशुद्ध नियम म्हणजे पुळिंगी 'न'- अक्षरान्त्य नामाचे अनेकवचन र (र) जोडूनच बनविले पाहिजे.

उदा. पुरुषन् (पुरुष) पुरुषूं पुरुष. र (अ. व.) पुरुषूर्ं, मनुष्यन् (मनुष्य) मनुष्यूंयन् मनुष्यर् (अ. व.) मनुष्यूंयर्ं, कुमारन् कुमारूं कुमारर् (अ. व.) (कुमारूं). तमिळमध्ये आदरार्थीही अनेकवचन वापरतात, उदा. सनकुमारन् (ए. व.) क्षणत्कुमारूं (सनकुमार) सनकुमारर् (अ. व.) क्षणत्कुमारूर्ं, अप्पन् (ए. व.) अप्पूर् (अ. व.) अप्पूर्ं.

मराठीप्रमाणे तमिळमध्ये प्रथमा ते संबोधन या सर्व विभक्ति आहेत. या सर्व विभक्तिचे निरनिराळे स्वतंत्र प्रत्यय आहेत. पण हे विभक्ति प्रत्यय नामांच्या लिंगवचनाप्रमाणे बदलत नाहीत. सर्व लिंगी व सर्व वचनी तेच प्रत्यय नामाला लागतात. हा तमिळ भाषेचा विभक्ति प्रत्ययावावतचा सोपेणा आहे. तमिळ भाषेतील विभक्ति प्रत्यय खालील प्रमाणे आहेत.

प्रथमा व संबोधन यांचे स्वतंत्र असे विभक्ति प्रत्यय नाहीत, द्वितीया विभक्तिचा प्रत्यय - 'ऐ' झू तृतीया विभक्तिचा प्रत्यय 'आल' 'आुळ' चतुर्थी विभक्तिचा प्रत्यय -- 'कु' - 'कळ', पंचमी विभक्तिचा प्रत्यय 'इलिरुदु', 'छिलीरुळक्तु' पष्ठी विभक्तिचा प्रत्यय 'इन' 'छिळं' 'उडैय' - 'उळटय' व 'इनूडैय' - 'छिळुळटय' व सप्तमी विभक्तिचा प्रत्यय 'इल' - 'छिळ' व 'इडत्तिल' - 'छिटक्तील'. याशिवाय तृतीया विभक्तिचे 'ओडु' - 'छुटु', व 'उडन्' - 'उटनं' असे आणखी दोन प्रत्यय आहेत, व त्यांचे खरे अर्थ मराठी 'वरोवरच्या' च्या समानार्थक असे होतील; तसेच चतुर्थांचा 'आह' - 'आुक' असा आणखीन एक प्रत्यय आहे, व त्याचा खरा अर्थ मराठी - 'साठी' च्या समानार्थक असा होईल. हे तृतीया व चतुर्थी या विभक्तिचे जादा प्रत्यय त्यांच्या तमिळ स्वरूपात जरी विभक्ति प्रत्ययरूप असले तरी मराठी अर्थाच्या दृष्टीने मराठी वाचकांस मराठीतील शब्दयोगी अव्ययाप्रमाणे भासतील.

वरील सर्व विभक्ति प्रत्ययांचे अर्थ व त्यांचे वाक्यातील स्थान व कार्य साधारणपणे मराठीतील विभक्ति प्रत्ययांप्रमाणेच आहेत.

उदा. प्र. रामन् (रामन्) रामाळं = रामन्; द्वि रामनै (रामन् + ऐ) रामाळैन = रामाला; तृ. रामनाल् (रामन् + आल्) रामाळूळ = रामाकडन; च. रामनुक्कु (रामन् + कु) रामाळुळक्तु = रामाला; पं. रामनिलीरुंदु (रामन् + इलिरुंदु) रामाळीलीरुळक्तु = रामापासून, रामाहून; प. रामनुडैय (रामन् + उडैय) रामाळुळटय = रामाचा -ची -चे; स. रामनिडत्तिल् (रामन् + इडत्तिल्) रा�माळीटंठ्कील = रामात, रामामध्ये; तृ. (ज्यादा प्रत्यय) : रामनोडु (रामन् + ओडु) रामाळेंटु = रामावरोवर, रामनुडन् (रामन् + उडन्) रामाळुटंडं = रामावरोवर; च. (ज्यादा प्रत्यय) : रामनुक्काह (रामन् + आह) रामाळुक्काक = रामासाठी. या उदाहरणांवरून तमिळ विभक्ति प्रत्ययांच्या अर्थांची वाचकांस कल्पना येईल. वरील तेच विभक्ति प्रत्यय त्याच अर्थने कोणत्याही नामास - ते नाम कोणत्याही लिंगाचे असो वा कोणत्याही वचनाचे असो - तमिळमध्ये जोडतात. यात कांहीही फरक होत नाही.

उदा. प्र. सीतै (सीता) क्षितै दि. सीतैयै (सीतेला) क्षितैयैय; प्र. अरिशी (तांदूळ) अरीची दि. अरिशियै (तांदूळ्यास) अरीचीयै; प्र. तेरु (गल्ली) तेरु - दि. तेरुवै (गल्लीस) तेरुवैयै; प्र. जलम् (पाणी) ज्ञलम् - जलतै (पाण्यास) ज्ञलतैयैतै; प्र. वीडु (घर) वीडु - दि. वीट्टै (घरास) वीट्टैटै; प्र. मरम् (झाड) मारम् - दि. मरतै (झाडास) मारतैयैतै; प्र. मनिदन् (मनुष्य) मनीतैनै दि. मनिदनै (मनुष्यास) मनीतैजैनै; प्र. काडु (जंगल) का॒डु - दि. कादै (जंगलास) का॒ट्टैटै, प्र. आ॒रु (नदी) आ॒रु दि. आ॒रै (नदीस) आ॒रु॑रैयै प्र. किण॒रु (विहीर) क्षिण॒रु दि. किण॒रै (विहीरीस) क्षिण॒रैरैयै; प्र. उप्पु (मीठ) उ॒प्पु दि. उ॒प्पै (मिठाला) उ॒प्पैपै; प्र. पशु (गाय) पक्ष दि. पशुवै (गाईस) पक्षैयैव; प्र. पेण् (मुलगी) बेपंन दि. पेणै (मुलगीस) बेपंनैजैनै; प्र. मीन् (मासा) मीनै दि. मीनै (माशास) मी॒टैनै; प्र. कलू कलू अगर कल्लै (दगड) कल्लैलै दि. कल्लै (दगडास) कल्लैलै; प्र. अनेकवचन मरंगळ् (झाडे) मरांककौं दि. मरंगळै (झाडाना) मरांककैनै; प्र. अ. व. पैयन्गळ् (मुलगे) घेपय-
ंकौं दि. पैयनगळै (मुलग्यास) घेपयंकैनै; प्र. अ. व. पशुहळ् (गाई) पक्षकौं दि. पशुहळै (गाईस) पक्षकैनै; प्र. पेना॑ (पेन) बेपै दि. पेनैवै (पेनला) बेपैयैवै; प्र. अदु (ते) अतु दि. अदै (त्याला) अतैतै.

* टीप :—नेहमी बोलण्याच्या तमिळ भाषेत मराठीच्या मानाने तुलनात्मक दृष्टचा इंग्रजी शब्द जास्त प्रमाणांत आढळून येतात व ते केवळ इंग्रजी शिकलेल्यांच्या बोलण्यातच नव्हे तर इंग्रजी भाषेचा ज्यांना गंधही नाही अशा अत्यंत खालच्या वर्गातील अशिक्षित लोकांच्या बोलण्यातही आढळून येतात. असे बरेचसे शब्द आज तमिळ भाषेची (निदान बोलल्या जाणाऱ्या भाषेचे तरी) भागच वनले आहेत. अर्थात् अशिक्षितांच्या उच्चारामुळे बन्याचशा तमिळ भाषेत मिसळून गेलेल्या इंग्रजी शब्दांचे उच्चार मूळचेच शुद्ध असे राहिले नाहीत. तथापि ते शब्द इंग्रजी आहेत हे ओळखूनही येऊ नयेत इतक्यापर्यंतही उच्चारातील विकृतीची मजल निदान पुष्कलशा शब्दांच्या वावतीत तरी पोचलेली दिसत नाही. म्हणून जेव्हा जेव्हा असे इंग्रजी शब्द येतील की, जे मराठीतही मूळच्याच अर्थी तसेच रुठ झालेले आहेत अगर जे सर्वसाधारण सुशिक्षित मराठी वाचकास

महज अंदाजाने ओळखता येण्यासारखे आहेत असे तमिळमध्ये आलेले इंग्रजी शब्द या पुस्तकात मराठी भाषांतर न करता मराठीतही तसेच ठेवून दिले आहेत.

या सर्व द्वितियेच्या दोन्ही वचनी व तीन्ही लिंगी उदाहरणांवरून वाचकांस आता कल्पना येईल की द्वितियेचा—‘ऐ’ प्रत्यय सर्वत्र सारखाच आहे. यावाबत तमिळ व्याकरणात अडचण काहीच नाही. आणि हीच गोष्ट वाकी सर्व विभक्तिच्या प्रत्ययाना लागू आहे. पण वरील द्वितियेच्या उदाहरणांवरून दुसरी एक गोष्ट वाचकांच्या लक्षात आली असेल व ती म्हणजे काही ठिकाणी प्रथमेचे रूप द्वितियेचा प्रत्यय लागण्यापूर्वी तसेच राहाते व काहीवेळा द्वितियेचा प्रत्यय लागण्यापूर्वी बदलते. शिवाय आणखी एक गोष्ट येथे लक्षात ठेवण्यासारखी म्हणजे द्वितियेचा प्रत्यय लागण्यापूर्वी जेव्हा प्रथमेचे रूप बदलते, ते फक्त एकवचनी रूपातच बदलते. पण अनेक वचनी रूपात बदलत नाही.

उदा. प्र. ए. व. मरम् (शाढ) मांडि दि. ए. व. मरत्तै (शाढास) माझ्ञात्तै; पण प्र. अ. व. मरंगळ (मरम् + गळ) मांग्नकाळं दि. अ. व. मरंगळै (मरंगळ + ऐ) मांग्नकाई.

तमिळ विभक्तिच्या विषयी जी खरी अडचण आहे ती येथे आहे व ती म्हणजे तमिळ शब्दांचे एकवचनी प्रथमेच्या रूपात एकवचनी अन्य विभक्ति प्रत्यय लागण्यापूर्वी होणारा बदल, म्हणजेच प्रथमेचे रूप व सामान्यरूप (म्हणजे ज्या रूपाला विभक्ति प्रत्यय लावतात ते) यातील फरक. हा फरक कोणत्या शब्दांच्या वावतीत होतो व कसा होतो हे जाणून येण्यासाठी ज्या नामांचे सामान्यरूप (inflectional base) प्रथमेच्या रूपाहून भिन्न असते अशा नामांचे वर्गाकरण करून अमुक वर्गाच्या नामांचे अमुक सामान्यरूप होते असे ठरविले गेले आहे. वायथान्सू ह्याने आपल्या तमिळ भाषेच्या न्याकरणावरील जर्मनभाषेतील ग्रंथात नामांचे असे चार वर्ण दिले आहेत. त्यातील प्रत्येकांचे उदाहरण वरील द्वितियेच्या दिलेल्या रूपात येऊन गेलेलेच आहे. या अडचणीतून मार्ग म्हणजे चारी वर्गापैकी प्रत्येक वर्गाच्या एका नामाच्या सामान्यरूपाचे उदाहरण लक्षात ठेवणे हा होय. ज्यांचे प्रथमेचे

रूप व प्रथमेतर विभक्तितील (oblique cases) रूप सारखेच असते अशा नामांचा एक वर्ग कल्पून, उरलेल्या वायथान्सुच्या तीन वर्गाची उदाहरणे (की ज्यांमध्ये प्रथमेतर विभक्तितील सामान्यरूप प्रथमेच्या रूपादून भिन्न असते) पुढीलप्रमाणे आहेत. :- (१) मनिदन् मणीकूळं; (२) मरम् मां; (३) (अ) काढु काढृ, (ब) किण.रु कीणृ. या अडचणीतून दुसरा एक मार्ग म्हणजे मराठी वाचकांनी मराठी संधिचे नियम लक्षात आणावेत म्हणजे तमिळ भाषेतील नामाच्या मूळ रूपातील व सामान्य रूपातील फरकाचा वराचसा ठोकळ उलगडा होईल.^x

^x तळटीप :- खालील उदाहरणांवरून तमिळ संधिच्या विषयी वाचकांस कल्पना येईल.

(अ) स्वरसंधि

(१) काढु + इल् = कादिल्
काढु + इ॒ं = काढी॒ं
काढु + अल्ल = काडल्ल
काढु + अ॒ल्ल = काढ॒ल्ल	{	अन्त्य 'उ' उं चा लोप.
(२) पण + इन् = पणुविन्
प॒ण + इ॒ं = प॒णी॒ं
नढु + इन् = नडुविन्
न॒ढु + इ॒ं = न॒ढी॒ं		

[नियम : अन्त्य 'उ' चा १ मध्ये दिल्याप्रमाणे नेहमी लोप होतो; पण (२) मध्ये दिल्याप्रमाणे दोन न्हस्व स्वर असता 'उ' लोप पावत नाही व 'वि' चा अगम होतो.]

(३) नरि + इन् = नरियिन्
न॒रि + इ॒ं = न॒री॒ं
ई + ईन् = ईयिन्
ई + इ॒ं = ई॒ं
कै + इल् = कैयिल्
तै + इल् = तैयिलै
तै + इ॒ल् = तै॒लै	{	मध्ये 'य' यं चा आगम

[नियम :- इ, ई, ए, ऐ यांच्या पुढे स्वर आल्यास मध्ये 'य' चा आगम होतो.
केव्हा केव्हा 'ए' च्या पुढे स्वर आल्यास 'य' ऐवजी 'व' येतो.]

राजा + इन् = राजाविन्	}
ग्राजा + इन् = ग्राजाविन्	
पू + इन् = पूविन्	
पू + इन् = पूविन्	
वांग + इलै = वांगविलै	
वांग + इलै = वांगविलै	

मध्ये 'वि' व्या चा आगम.

[नियम : अ, आ, ऊ, ओ, ओ, औ, यांच्यापुढे स्वर आल्यास मध्ये 'व' येतो.]

४ इदु + एन्न = इदेन्न	}
अतु + एन्नना = अतेन्नना	
.एन्न + .एड्राल् = .एन्नवेण्ड्राल्	
एन्नना + एन्नग्रुलं = एन्ननावेन्नग्रुलं	
पो + .एण्ड्राल् = पोवेण्ड्राल्	
ओा + एन्नग्रुलं = ओा वेन्नग्रुलं	

[टीप : .एन्न्येएण्ड्राल्, एन्नजेन्ननाग्रुलं पोवेण्ड्राल् ओा वेन्नग्रुलं असेही बोलभाषेत आठलतात.]

व्यंजन संधि

पणम् + कोडु = पणङ्कोडु	}
पणाम् + केकाटु = पणाङ्केकाटु	
तवम् + चेय् = तवञ्चेय्	
तवम् + चेय् = तवञ्चेय्	

பண் + தா = பணதா
 பணம் + தா = பணந்தா
 முடல் + மாசம் = முடலாமாசம்
 முதல் + மாசம் = முதலாமாசம்
 காரியம் + நடந்து = காரியநடந்து
 காரியம் + நடந்தது = காரியநடந்தது
 கல் + கல் = கர்கல்
 கல் + கள் = கற்கள்
 படில் + சோல் = படிசோல்
 பதில் + சொல் = பதிற்சொல்
 கால் + படி = காப்படி
 கால் + படி = காற்படி
 நால் + கல் = நாட்கல்
 நாள் + கள் = நாட்கள்
 முங் + செடி = முட்செடி
 முள் + செடி = முட்ரெடி
 நால் + தோறும் = நாடோறும்
 நாள் + தோறும் = நாடோறும்
 உங் + புரம் = உட்புரம்
 உள் + பும் = உட்பும்
 முன் + நிலை = முனிலை
 முன் + நிலை = முன்னிலை
 கண் + நீர் = கண்ணீர்
 கண் + நீர் = கண்ணீர்
 மண் + கலம் = மட்கலம்
 மண் + கலம் = மட்கலம்
 மண் + சுவர் = மட்சுவர்
 மண் + சுவர் = மட்சுவர்
 மண் + பாத்திரம் = மட்பாத்திரம்
 மண் + பாத்திரம் = மட்பாத்திரம்

वरील उदाहरणांवरून वाचकांस तमिळ संधिच्या विशेषांची चांगली कल्पना येईल. अर्थात् वरील उदाहरणात काही अशीही संधिची उदाहरणे आहेत की जी आता थोडीशी प्रचारातून जात आहेत व कांही अशीही आहेत की येशील त्यांचे हे व्याकरणशुद्धरूप नेहमीच्या बोलण्यात आढळणार नाही. पण सुरुवातीस इतकेच पुरे आहे.

पूर्वी इ ७५ अगर ऐ झु आल्यास द्या द्वितियेच्या ऐ झु मध्ये य घ चा आगम होऊन यै झय होतो. (उदा. प्र.पडि प४ - दि. पडिये प४.झय; प्र. सीतै कृष्ण - दि. सीतैयै कृष्णज्ञय)-असे काही नियम देता येण्यासारखे आहेत. पण त्या नियमांच्या तपशिलात सुरुवातीस वाचकांनी न शिरता कांही उदाहरणरूप सामान्यरूपे वरील अनेक द्वितियेच्या दिलेल्या रूपांतून नमूनेवजा म्हणून लक्षात ठेवल्यास चालेल, व पुढे वाक्यांच्या अभ्यासात त्यांचा चांगला सहज सराव होऊन जाईल व काही अडचण भासणार नाही.

विभक्ति प्रत्यय व सामान्यरूप यांची कल्पना दिल्यावर आता प्रत्येक विभक्तिची काही वैशिष्टे असल्यास ती पाहू. या वावत द्वितिया विभक्तिकडे प्रथम लक्ष वेधले जाते. या विभक्तिचे वैशिष्ट्य असे की वाक्यात द्वितियेच्या 'ऐ' - प्रत्ययान्त शब्दाच्या पुढील शब्द जर कठोर व्यंजनांनी सुरुवात होत असेल तर त्या शब्दाचे ते आद्याक्षर म्हणजे ते कठोर व्यंजन द्वित वावते.

उदा. अदैच्चेय (ते कर) अळकृष्णेश्चं; अदैप्पार (ते पहा) अळकृपारां (अदैपार अळकृपारां नव्हे, कारण येथे अदु (ते) अळु याचे अदै अळकृ हे ऐ-प्रत्ययान्त द्वितियेचे रूप असून पुढील शब्द जो 'पार' पांग त्याचे आद्याक्षर 'प' घ हे कठोर व्यंजन आहे).

हा तमिळ भाषेचा एक विशेष आहे. तसाच द्वितियेवावत तमिळ भाषेच्या आणखीन एक विशेष आहे व तो म्हणजे वाक्यात नपुंसकलिंगी नाम कर्मस्थानी असता ते नाम प्रथमा विभक्तितही असू शकते व द्वितिया विभक्तितही असू शकते. ही दोन्ही वैकल्पिक रूपे व्याकरणदृष्ट्या वरोवरच आहेत.

हा तमिळ द्वितीयेचा एक विशेष मानला जातो. तरीपण येथे हे लक्षांत ठेवले पाहिजे की दोन्ही वैकल्पिक रूपे जरी वरोवर असली तरी अशा ठिकाणी प्रथमेची रूपेच जास्त रुढ आहेत.

उदा. ‘तणीरै कोण्डुवा’ (पाण्यास घेऊन ये) तुळंजळींगा गेका ज्ञांउवा किंवा ‘तणीरू कोण्डुवा’ (पाणी घेऊन ये) तुळंजळींगा गेका ज्ञांउवा ही दोन्ही रूपे व्याकरणाट्या अगदी वरोवरच असली तरी ‘तणीरू कोण्डुवा’ (पाणी घेऊन ये) तुळंजळींगा गेका ज्ञांउवा हेच जास्त रुढ आहे.

तृतिया विभक्तिवावत दोन प्रत्यये जी आहेत त्यापैकी ‘आल’ आुल्या प्रत्ययासंबंधी मराठी वाचकांनी विशेष लक्षात ठेवण्यासारखे म्हणजे या ‘आल’ आुल्या प्रत्ययाचा मराठी तृतीयेच्या ‘ने’ प्रत्ययासारखा कधीही अर्थ होत नाही, व तसा वाक्यात (जसे मराठी कर्मणि प्रयोगी वाक्यात) उपयोगही होत नाही. उदा. ‘रामने काम केले’ हे मराठी वाक्य तमिळमध्ये भाषांतर करण्यासाठी त्याचे प्रथम ‘काम रामाकडून केले गेले’ असे रूप करून घ्यावे लागते व नंतरच त्याचे तमिळ भाषांतर ‘रामने’ च्या ऐवजी ‘रामाकडून’ असा शब्द योजून ‘वेलै रामनालू शेष्यपट्टदु’ बोलैला ग्रामाङ्गलू बेक्ष्यंपट्टक्तु असे होते. या तमिळ कर्मणि प्रयोगी वाक्याचे रूप इंग्रजी-तील कर्मणि प्रयोगी वाक्यासारखे आहे. मराठी तृतीयेचा ‘ने’- प्रत्ययान्त कर्ता असलेल्या व कत्यने सुरवात होणाऱ्या कर्मणि प्रयोगाच्या मराठीतील वाक्या-प्रमाणे तमिळमध्ये वाक्य होऊ शकत नाही. ते वरीलप्रमाणे मराठी ‘ने’-प्रत्ययान्त कर्ता बदलून ‘कडून’ असा कर्ता बनवून वाक्याचे स्वरूप बदलल्या-खेरीज तमिळ भाषांतर करता येत नाही. ही एक तमिळ भाषेच्या व्याकरणाची मराठीच्या व्याकरणाहून भिन्नता आहे. मराठीत ‘कडून-’ कर्तायुक्त कर्मणि प्रयोगी वाक्यही जरी व्याकरणाट्या वरोवर असले तरीही ते नेहमी इंग्रजीचे भाषांतरवजा वाटते व ‘ने’- प्रत्ययान्त कर्तायुक्त कर्मणि प्रयोगी वाक्य जास्त रुढ वाटते.

उदा. 'रामने काम केले' हे वाक्य 'रामाकङ्गन काम केले गेले' या वाक्यापेक्षा जास्त रूढ वाटते. तृतीयेचे दुसरे 'ओडु' ७५ व 'उडन्' ७६ अंग हे प्रत्यय मराठी 'वरोवर' या शब्दयोगी अव्ययाचाच अर्थ दर्शवितात. मराठी तृतीयेच्या प्रत्ययांचा अर्थ हे दर्शवीत नाहीत. म्हणून या तमिळ तृतीयेच्या प्रत्ययांकडे तमिळ-मराठी व मराठी-तमिळ भाषांतर करताना विशेष लक्ष दिले पाहिजे. भाषांतर करताना हे प्रत्यय व मराठी तृतीयेचे प्रत्यय समानार्थक मानून तसे भाषांतर करू नये.

चतुर्थी विभक्ति देखील द्वितीयप्रमाणे पुढील शब्दांचे आव्याक्षर कठोर व्यंजन असल्यास याचे द्वित करते. चतुर्थी विभक्तिच्या बाबतीत या विभक्तिचा जो 'आह' अुक प्रत्यय आहे त्याबाबत तृतीयेच्या -'ओडु' ७५ व-'उडन्' ७६ अंग वदल वर जे लिहिले आहे तेच येथेही लागू आहे असे समजावे, व-'कु' कंकु प्रत्ययाबाबत 'रामनुकु' (रामन्+कु) रामामुकंकु, 'जलतुकु' (जलम्+कु) झलतुकंकु मनिदनुकु (मनिदन+कु) मणीतुकंकु पणतुकु(पणम्+कु) वर्गेरे उदाहरणात 'उ' उ कसा येतो हे लक्षात ठेवावे.

पंचमी विभक्तिबाबत- 'इलिरुन्दु' - इलीरुंकु हा प्रत्यय केव्हा केव्हा 'लि' ली गळून - 'इरुन्दु' - इरुंकु एवढाच राहातो.

उदा. अंगिरुन्दु (अंगे+इलिरुन्दु) अंगकीरुंकु, इंगिरुन्दु (इंगे+इलिरुन्दु) इंगकीरुंकु 'इडतिलिरुन्दु' इटत्तीलीरुंकु व 'इडमिरुन्दु' इटपीरुंकु चीही रूपे आहेत.

उदा. एनिडमिरुन्दु, जंनं जीटमीरुंकु (माझ्याजवळून, माझ्यापासून) .एनिडत्तिलिरुन्दु जंनं जीटत्तीलीरुंकु, पष्ठीचा 'उडैय' - उटेटय प्रत्यय फक्त काहीना लागतो व - 'इन्' - इंगं काहीना लागतो, आणि- 'इनुडैय' इनुउटेटय सर्वानाच लागतो.

उदा. 'रामनिन्' रामजीं असे न होता रामनुडैय (रामाचा-नी-चे) रामनुज्जेट्य असेच नेहमी होईल. तसेच 'मरत्तिन्' (आडाचा-नी-चे) मात्रक्त्तीं असेच नेहमी होईल, व 'मरत्तनुडैय' मात्रक्त्तुज्जेट्य असे कधीही होणार नाही. पण 'मरत्तनुडैय' (मरम्+इनुडैय) मात्रक्त्तीनुज्जेट्य व 'रामविनुडैय' (रामन्+इनुडैय) रामवीनुज्जेट्य असे होऊ शकते. साधारण नियम म्हणजे सजीव नामांची पष्ठी - 'उडैय' - उज्जेट्य जोडून होते व निर्जीव नामांची पष्ठी - 'इन्' - इंज्जेट्य जोडून होते; पण - 'इनुडैय' - इनुज्जेट्य, मात्र कोणत्याही नामाला - सजीव असो वा निर्जीव असो - पष्ठी बनविष्यास जोडता येतो.⁺

⁺ तळटीपः—(अ) -‘इन्’- इंज्जेट्य कोणत्याही नामाच्या कोणत्याही विभक्तित (फक्त प्रथमा व संबोधन सोडून) सामान्यरूप व विभक्ति प्रत्यय यांच्यामध्ये ‘इन्’ चा आगम होऊ शकतो; तरी पण काही नामांच्या बावतीतच हा विशेष प्रचारात असून इतरव तो तितकासा रूढ नसून एकंदरित फार क्वचितच आढळतो.

(आ) -‘उडैय’- उज्जेट्य— साहित्यिक भाषेत पष्ठीकरिता -‘उडैय’- उज्जेट्य ऐवजी -‘अदु’- अत्रु चाही (इन् इंज्जेट्य सहीत वा विरहित) वन्याच वेळा उपयोग करतात.

उदा. -‘नरि’ नाडी (कोल्हा) -‘नरियिन्’ नाडीपींज्जेट्य किवा -‘नरियिनदु’ नाडीपींज्जु. परंतु याचा अगदी वरोवर उपयोग म्हणजे जेव्हा नंतर येणारे नाम नपुंसकलिंगी असते तेव्हा केला जाणारा याचा उपयोग हाच वरोवर उपयोग होय.

सप्तमीच्या दोन प्रत्ययांबाबत बोलावयाचे म्हणजे त्यांपैकी ‘इडत्तिल्’ हा प्रत्यय काहीना लागतो व काहीना -‘इल्’- इलूं प्रत्यय लागतो.

उदा. 'रामनिडत्तिल्' रामजीत्तक्तील असेच नेहमी होईल, 'पेट्रिटियिल्' बेपट्टियिल असेच नेहमी होईल, 'वीटिटिल्' वीट्टिल असेच नेहमी होईल, 'गोपालनिडत्तिल्' केंकापालजीत्तक्तील असेच नेहमी होईल, पण 'पेट्रिटियिडत्तिल्' बेपट्टियिल अगर 'वीटिडत्तिल्' वीट्टित्तक्तील असे कधीही होणार नाही.

वरील सजीव निर्जीव नाम भेदावद्दल लिहिलेले येथेही लक्षात ठेवल्यास याचा उलगडा वाचकांस होईल.

विशेषण विचार :- तमिळमध्ये नामाच्या लिंगवचनाप्रमाणे त्याचे विशेषण वदलत नाही. दोन्ही वचनी व तीन्ही लिंगी विशेषणाचे रूप तेच राहते. हा मराठी वाचकांसा तमिळ भाषेच्या व्याकरणाचा एक सोपेणाचा भाग वाटेल. मराठीत ‘चांगला मुलगा’, ‘चांगली मुलगी’, ‘चांगले मूळ’, ‘चांगले मुलगे’, ‘चांगल्या मुली’, ‘चांगली मुले’ या सर्व ठिकाणी विशेषणाचे रूप त्याच्या नामाच्या लिंगवचनाप्रमाणे वदलते. पण तमिळमध्ये या सर्व ठिकाणी ‘नल्ल’ (चांगले) नाल्ल याचे हेच रूप राहिल.

उदा. ‘नल्ल पैयन’ (चांगला मुलगा) नाल्लपेयनं, ‘नल्ल पेण’ (चांगली मुलगी) नाल्लपेण्णनं, ‘नल्ल कुपन्दै’ (चांगले मूळ) नाल्लकुमृ-
न्दैतु, ‘नल्ल वीडू’ (चांगले घर) नाल्लवीडू, ‘नल्ल पैयनहळू’ (चांगले मुलगे) नाल्लपेयनकां, ‘नल्ल पेणहळू’ (चांगल्या मुली) नाल्लपेण्णकां, ‘नल्ल कुपन्दैहळू’ (चांगली मुले) नाल्लकुमृन्दैतकां, ‘नल्ल वीडूहळू’ (चांगली घरे) नाल्लवीडूकां, ‘नल्ल नाडू’ (चांगला देश) नाल्लनाडू, ‘नल्ल नाडूहळू’ (चांगले देश) नाल्लनाडूकां.⁺

+ तळटीप :- नामापासून खालील प्रकारे विशेषणे बनतात:-

(१) नामांना -‘आन्’- आुं किवा -‘उळ्ळ’- उळांगा जोडून-

उदा. ‘सन्तोषम्’ रांतेहारूम् (सन्तोष, आनंद) – ‘संतोषमान’ रांतेहारूमान किवा ‘सन्तोषमुळ्ळ’ रांतेहारूमुंगा (आनंदी).

(२) नामाच्या शेवटच्या ‘म्हु’ मंपे वे ‘प्पु’ पंपे, ‘न्दु’ नंतु वे ‘त्तु नंतु, व ‘दु’ तु वे ‘त्तु तंतु (करून)-

उदा. इरुम्बु (लोखंड) इरुम्पु इरुपुक्केल (लोखंडी सली) इरुम्पु-
क्केकेल मरुन्दु (आपद) मरुन्तु मरुन्तुपै (आपदाची पिशवी, आपदाचा वटवा) मरुन्तुपैपे, अरुदु (बैल) अरुतु - अरुतुपारम् (एक बैलाचे ओझे) अरुतुतुपाराम.

(३) गुणदर्शक नामाच्या शेवटच्या -‘उमै’- उमामे वे ‘इय-’ इय करून-

उदा. ‘पेचमै’ (नवनीतपणा) उपानुमामे परिय (मोठा) उपारीय पुदुमै (नवीनपणा) पुत्रुमामे पुदिय (नवीन) पुत्रीय.

सर्वनामविचार :— तमिळ भाषेतीलसर्वनामे पुढीलप्रमाणे आहेत:-

प्रथम पुरुषः- नान् नांगलं (एकवचन) (मी), नाम् अगर नांगल नांगलंकलं (अनेकवचन), (आम्ही); द्वितीय पुरुषः नी नी (ए. व.) (त.), नींगल् नींगलंकलं (अ. व.) (तुम्ही); द्वि. पुरुष आदरार्थी : तांगल् तुांगलंकलं (आपण); तृतीय पुरुषः (ए. व.) : अवन् अवलं (पु.) (तो) (अवर अवारं (पु.)) : 'अवन्' अवलं बदलचे आदरार्थी रूप, अवल् अवलं (स्त्री.) (ती) अदु अक्तु (न.) (ते); अ. व. : अवरल् अवारंकलं (पु. व. स्त्री.) (ते किंवा त्या), अवैहल् अवैवकलं (न.) (ती.) ए. व. : इवन् इवलं (पु.) (हा). (इवर् इवारं (पु.)) इवन् इवलं बदलचे आदरार्थी रूप), इवल् इवलं (स्त्री.) (ही), इदु इक्तु (न.) (हे) अ. व. इवर्हल् इवारंकलं (पु. व. स्त्री.) (हे किंवा ह्या), इवैहल् इवैवकलं (न.) (ही). वरील सर्वांना विभक्ति प्रत्यय लागून नामाप्रमाणे सर्व विभक्तिरूपे बनतात. पण यांचे विभक्ति प्रत्यय वेगळे नसून नामांचेच विभक्ति प्रत्यय त्याच अर्थाने यांना जोडून यांची विभक्तिरूपे बनतात. मराठीत नामाची पष्टी 'रामाचा' ही 'माझा' या सर्व-नामाच्या पष्टीहून प्रत्ययावाबत भिन्न आहे. पण मराठीत काही ठिकाणी आढळणारी अशी भिन्नता तमिळमध्ये विलकूल आढळत नाही.

उदा. 'रामाचा' व 'माझा' ह्या दोन्हींच्या 'रामनुडैय' (रामन्+उडैय) रामानुजटैय व 'अॅन्नुडैय' (अॅन्+उडैय) नंगानुजटैय या तमिळ रूपात पष्टीचा तोच -'उडैय'- उजटैय प्रत्यय आढळतो. हाही तमिळ भाषेचा एक सोपेणाच आहे. सर्वनामांच्या विभक्ति रूपांच्या प्रत्ययांबाबत येथे वाचकांस काही नवीन शिकावयाचे नाही. फक्त काही सर्वनामांची प्रथमेतर विभक्तित बदलणारी सामान्यरूपे लक्षात ठेवली पाहिजेत. वरील तृतीय पुरुषातील दोन्ही वचनानील सर्वनामांचे प्रथमेतर विभक्तित सामान्य रूप बदलत नाही, व प्रथमेचेच रूप राहाते.

उदा. प्र. अवन् (तो) अवलं द्वि. अवनै (त्याला) अवैला; प्र. अवल् (ती) अवलं द्वि. अवलै (तिला) अवैला प्र. अवर्हल (ते किंवा

त्या) अवारकं; दि. अवहै (त्याना) अवारकै; प्र. अवर् अवार् दि. अवरै अवरा; प्र. इवन् इवं दि. इवै इवै; प्र. इवल् इवं, दि. इवै इवै, प्र. इव् इवा दि. इवै इवरा; प्र. इवर्है इवारकं दि. इवर्है इवारकै; प्र. अवैहै अवेवकं दि. अवैहै अवेवकै. फक्त तृतिय पुरुषी एकवचनी अदु (ते) अतु व इदु (हे) इतु यांचीच सामान्यरूपे बदलतात.

उदा. प्र. अदु अतु दि. अदै अतेत, तृ. अदाल् अतालं, च. अदक्कृ अथार्कंकु, पं. अदनिडमिरुन्दु अतणीटमिरुन्तु (किंवा अदनिडत्तिलिरुन्दु अतणीटत्तीलिरुन्तु), प. अदनुडैय अतनुउटेय, स. अदनिडत्ति अतणीटत्तील; तृ. ज्यादा रूपे) अदोङु अतोळु, अदनुडन् अतनुउटनं, च. (ज्यादा रूपे) अदक्काह अथार्ककाक; प्र. इदु इतु दि. इदै इतेत, तृ. इदाल् इतालं, च. इदक्कृ इतार्कंकु, पं. इदनिडत्तिलिरुन्दु इतणीटत्तीलिरुन्तु (किंवा) इदनिडत्तिलिरुन्दु इतणीटत्तीलिरुन्तु, प. इदनुडैय इतनुउटेय, स. इदनिडत्ति इतणीटत्तील तृ. (ज्यादा रूपे) इदोङु इतोळु, इदनुडन् इतनुउटनं; च. (ज्यादा रूपे) इदक्काह इतार्ककाक. प्रथम व द्वितिय पुरुषातील (आदरार्थी द्वितिय पुष्परुषातील धरून) सर्व सर्वनामे दोन्ही वचनी प्रथमेतर विभक्तित त्यांची सामान्यरूपे बदलतात.

उदा. 'नान्' नाणं चे सामान्यरूप 'अॅन्' एनं होते (यातील 'न' नं काही रूपात द्वित्व पावतो), नांगल् नांकंकं चे सामान्यरूप 'अॅन्गल्' एंकंकं होते, 'नाम्' नामं चे सामान्यरूप नम् नामं होते (यातील 'म' मं काही रूपात द्वित्व पावतो), 'नी' नी चे सामान्यरूप 'उन्' उनं होते (यातील 'न' नं काही रूपात द्वित्व पावतो), 'नींगल्' नींकंकं चे सामान्यरूप 'उंगल्' उंकंकं होते, व 'तांगल्' तांकंकं चे सामान्यरूप 'तंगल्' तुंकंकं होते. वरील सामान्यरूपांना विभक्तिचे प्रत्यय लागून त्या त्या सर्वनामांची सर्व विभक्तिरूपे बनतात.

उदा० प्र. नांगळ् नांवकल्ले दि. अन्यत्रै जांवकल्ली; तृ. अनावाल् जांवकल्लाल, अनालोडु जांवकलोोटु, अनाळुडन् जांवकल्लुटन्न; च. अनालक्कु जांवकल्लुक्कु, अनाळुक्काह जांवकल्लुक्काह; पं. अनगिडमि-रुन्दु जांवकलीटमिरुन्तु, अनगिडत्तिलिरुन्दु जांवकलीटत्तीलिरुन्तु प. अनाळुडैय जांवकल्लुटेय; स. अनगिडत्तिल् जांवकलीटत्तील्. याप्रमाणेच ‘उंगळ’ उंवकल्ले व ‘तंगळ’ तुंवकल्ले यांचीही रूपे होतात.

उदा० प्र. नींगळ् नींवकल्ले दि. उंगळे उंवकल्ली; तृ. उंगळाल् उंवकल्लाल, उंगळोडु उंवकलोोटु, उंगळुडन् उंवकल्लुटन्न; च. उंगळुक्कु उंवकल्लुक्कु, उंगळुक्काह उंवकल्लुक्काह; पं. उंगलिडमिरुन्दु उंवकलीटमिरुन्तु, उंगलिडत्तिलिरुन्दु उंवकलीटत्तीलिरुन्तु, प. उंगळुडैय उंवकल्लुटेय; स. उंगलिडत्तिल् उंवकलीटत्तीलि उंगलिल् उंवकलील्, उंगलिडम् उंवकलीटम्; प्र. तांगळ् तांवकल्ले दि. तंगळे तुंवकल्ली; तृ. तंगळाल् तुंवकल्लाल् तंगळोडु तुंवकलोोटु, तंगळुडन् तुंवकल्लुटन्न; च. तंगळुक्कु तुंवकल्लुक्कु, तंगळुक्काह तुंवकल्लुक्काह; पं. तंगलिडमिरुन्दु तुंवकलीटमिरुन्तु, तंगलिडत्तिलि-रुन्दु तुंवकलीटत्तीलिरुन्तु; प. तंगळुडैय तुंवकल्लुटेय; स. तंगलिडत्तिल् तुंवकलील्, तंगलिडम् तुंवक, जीटम्. येथे एक गोष्ट लक्षात ठेवण्यासारखी म्हणजे ‘नांगळ’ नांवकल्ले. ‘नींगळ’ नींवकल्ले, व ‘तंगळ’ तांवकल्ले यांच्या अनुक्ते ‘अनगळ’ जांवकल्ले ‘उंगळ’ उंवकल्ले, व ‘तंगळ’ तुंवकल्ले या सामान्यरूपांत विभक्ति प्रत्यय लागताना काही बदल होत नाही, पण ‘नान्’ नान्न, ‘नाम्’ नाम्, व ‘नी’ नी यांच्या अनुक्ते ‘अन्’ जन्न, ‘नम्’ नम्, व ‘उन्’ उन्न या सामान्य-रूपातील ‘न्’ ज्ञ व ‘म्’ म काही विभक्ति रूपात विभक्ति प्रत्यय लागते वेळी द्वित्व पावतात. ते कोठे द्वित्व पावतात हे पुढे दिलेल्या यांच्या विभक्ति रूपांत नीट पाहून ठेवावे. इतर सर्व वावतीत यांची रूपे वर दिलेल्या सर्वनामांच्या रूपां-प्रमाणेच असतात.

उदा० प्र. नान् नान्न, दि. अन्ने जन्नाईन, तृ. अनाल जन्नाल, अनोडु जन्नाग्गेटु, अनुडन् जन्नाग्गुटन्न, च. अनक्कु

जनकंकु .एनक्काह जनकंका॒क; प. एनिडमि॒रुन्दु जन॑नी॒टमि॒रुन्तु
 .एनिडत्ति॒लिरुन्दु जन॑नी॒टत्ति॒लिरुन्तु; प. एनु॒डैय जन॑नु॒उटैय
 स. एनिडत्ति॒ल जन॑नी॒टत्ति॒ल, एनिल् जन॑नी॒ल, एनिडम् जन॑नी॒टम्;
 प्र. नाम् नाम् दि. नमै नमैमै; तृ. नम्माल् नम्माल॑, नमोडु नम॑मोउ,
 नमुडन् नम॑मूटन॑, च. नमकु नमकंकु, नमक्काह नमकंका॒क;
 पं. नमिडमि॒रुन्दु नम॑मि॒टमि॒रुन्तु, नमिडत्ति॒लिरुन्दु नम॑मि॒टत्ति॒लिरुन्तु;
 प. नमु॒डैय नम॑मूटैय, स. नमिडत्ति॒ल नम॑मि॒टत्ति॒ल, नमिल् नम॑मिल॑,
 नमिडम् नम॑मि॒टम्; प्र. नी नि दि. उनै उ॒नै॒जै, तृ. उचाल् उ॒नै॒गैल,
 उनोडु उ॒नै॒गैटु, उचुडन् उ॒नै॒गैटन॑, च. उनकु उ॒नै॒कै,
 उनक्काह उ॒नै॒कै॒का॒क, पं. उनिडमि॒रुन्दु उ॒नै॒नी॒टमि॒रुन्तु,
 उनिडत्ति॒लिरुन्दु उ॒नै॒नी॒टत्ति॒लिरुन्तु, प. उनु॒डैय उ॒नै॒गैय
 स. उनिडत्ति॒ल उ॒नै॒नी॒टत्ति॒ल, उनिल् उ॒नै॒नी॒ल, उनिडम् उ॒नै॒नी॒टम्
 चतुर्थी॒च्या वाबती॒त येथे एक गोष्ट लक्षात ठेवण्यासारखी म्हणजे ‘नांगळ’
 नांकंक॑ल, ‘नींगळ’ नींक॑ल, व ‘तांगळ’ तांक॑ल यांच्या अनुकमे
 ‘एंगळुकु’ लांक॑लुकंकु, ‘एंगळुक्काह’ लांक॑लुक॑क्काह, ‘उंगळुकु’
 उंक॑लुक॑क्कु, ‘उंगळुक्काह’ उंक॑लुक॑क्काह, ‘तंगळुकु’ तांक॑लुक॑क्कु,
 ‘तंगळुक्काह’ तांक॑लुक॑क्काह, या चतुर्थी॒च्या रूपांतून ‘उ’ उ आढळतो,
 पण ‘नान्’ नान॑, ‘नाम्’ नाम्, व ‘नी’ नी, यांच्या अनुकमे ‘एनकु’
 जनकंकु, ‘एनक्काह’ जनकंका॒क, ‘नमकु’ नमकंकु ‘नमक्काह’ नमकंका॒क,
 ‘उनकु’ उ॒नै॒कै, ‘उनक्काह’ उ॒नै॒कै॒का॒क यांच्या चतुर्थी॒च्या रूपांतून
 ‘उ’ उ आढळत नाही.

क्रियापद विचार :— तमिळमध्ये वर्तमान, भूत, व भविष्य असे
 तीन काळ असून त्यांचे स्वतंत्र वेगळे प्रत्यय आहेत. तसेच पूर्ण व अपूर्ण
 असे या तीन्ही काळांतील प्रत्येकाचे भेद आहेत. पण त्यांचे स्वतंत्र वेगळे
 प्रत्यय नाहीत. म्हणून येथे शिकण्याचा भाग म्हणजे वर्तमान, भूत, व भविष्य
 या तीन काळांची रूपे हाच होय. पण येथेही तमिळ भाषेचा सोपेणा
 मराठी वाचकांच्या नजरेत भरेल. जरी तीन काळ असले व अर्थाने व रूपांत
 ते भिन्न असले तरी तीन्ही काळी प्रत्यय मात्र तेच असतात. येथील तमिळ

भावेचा जो सोपेपणा आहे तो हा होय. म्हणून एकदा वर्तमान काळाचे प्रत्यय शिकले की जाले. तेच प्रत्यय भूतकाळी व भविष्यकाळी असतात. भूत व भविष्य काळाच्या रूपांत जो फरक होतो तो प्रत्ययांत नव्हे, तर हे प्रत्यय ज्यास लावावयाचे त्या तीन्ही पुरुषी दोन्ही वचनी येणाऱ्या धातृच्या सामान्यरूपात (conjugational Base), म्हणजे येथे धातृची वर्तमान, भूत, व भविष्य या काळांची सामान्यरूपे व वर्तमानकाळी सामान्यरूपावरोबर वापरलेली प्रत्यये शिकली की क्रियापदाचा अभ्यास जाला. इतका हा क्रियापदाचा अभ्यास सोपा आहे. आता एक उदाहरण घेऊ.

उदा० शेय् (करणे) उत्तम् याची वर्तमान काळाची रूपे पुढील प्रमाणे आहेत.

(१) प्र. पु. ए. व. नान् शेयहिरेन् (मी करतो) नान्ना उत्तम्किरेन
अ. व. नांगल् (किंवा नाम्) शेयहिरोम् नान्नकं (नाम्)
उत्तम्किरेन्म् (आम्ही करतो)

(२) द्वि. पु. ए. व. नी शेयहिराय् (त. करतोस) नै उत्तम्किरुय्
अ. व. नींगल् (किंवा तांगल्) शेयहिरिहल् (तुम्ही करता)
निंगकं (तान्नकं) उत्तम्किर्न्नकं

(३) त्र. पु. ए. व. अवन् (पु.) शेयहिरान् अवान्न उत्तम्किरुन्
(तो करतो) अवर् (पु.) (तो बदलचे आदरार्थी) शेयहिरार्.
अवां उत्तम्किरुं (ते करतात.), अवल् (स्त्री) शेयहिगल्
अवां उत्तम्किरुं (ती करते), अदु (न.) शेयहिरदु
अतु उत्तम्किरतु (ते करते), अ. व. अवर्हल् (पु. व स्त्री.)
शेयहिराहल् अवांकं उत्तम्किरुंकं (ते अगर त्या
करतात.), अवैहल् शेयहिण्डून अवैताहूं उत्तम्किन्नून
(ते करतात). या ठिकाणी 'शेय' उत्तम् क्रियापदाचे 'शेयहिर' उत्तम्किर्न् हे वर्तमानकाळाचे सामान्यरूप असून त्याला पुढील प्रत्यय लागलेले आहेत असे दिसेल.

प्र. पु. ए. व. प्रत्यय - 'एन्' जनं

(शेयहिर् चेयंकिर्त + एन् जनं = शेयहिरेन् चेयंकिरेन्)

प्र. पु. अ. व. प्रत्यय - 'ओम्' ऊम्

(शेयहिर् चेयंकिर्त + ओम् ऊम् शेयहिरोम् चेयंकिरोम्)

द्वि. पु. ए. व. प्रत्यय 'आय्' आय्

(शेयहिर् चेयंकिर्त + आय् आय् = शेयहिराय् चेयंकिराय्)

द्वि. पु. अ. व. प्रत्यय - 'ईर्हल्' लांकलं

(शेयहिर् चेयंकिर्त + ईर्हल् लांकलं = शेयहिरीर्हल् चेयंकिरीर्हल्),

तृ. पु. ए. व. पु. प्रत्यय - 'आन्' - आनं

(शेयहिर् चेयंकिर्त + आन् आनं - शेयहिरान् चेयंकिरानं)

तृ. पु. ए. व. आदरार्थी पु. प्रत्यय - 'आर्' आरं

(शेयहिर् चेयंकिर्त + आर् आरं = शेयहिरार् चेयंकिरारं)

तृ. पु. ए. व. स्त्रीलिंगी प्रत्यय - 'आळ्' - आळं

(शेयहिर् चेयंकिर्त + आळ् आळं = शेयहिराळ् चेयंकिराळं)

तृ. पु. ए. व. नपुंसकलिंगी प्रत्यय - 'अदु' - अतु

(शेयहिर् चेयंकिर्त + अदु अतु = शेयहिरदु चेयंकिरतु)

तृ. पु. अ. व. पुङ्किंगी व स्त्रीलिंगी प्रत्यय 'आर्हल्' - आर्हलं

(शेयहिर् चेयंकिर्त + आर्हल् आर्हलं = शेयहिरार्हल्
चेयंकिरार्हलं)

तृ. पु. अ. व. नपुंसकलिंगी प्रत्यय - 'रन्' - रनं

(शेयहिन् चेयंकिन्न + रन् रनं = शेयहिण्डन् चेयंकिन्नरनं)

येथे लक्षात ठेवण्यासारखी गोष्ट म्हणजे येथील शबटच्या (म्हणजे

तृ. पु. अ. व. नपुंसकलिंगीरूप) 'शेयहिण्डान्' चेयंकिन्नरुनं या रूपात

‘शेय्हिर, शेय्हीर’ या सामान्यरूपाचे अन्याक्षर ‘र’ रु हे ‘न’ अं होऊन पुढे प्रत्ययाचे आद्याक्षर ‘र’ रु असल्यामुळे तमिळसंधिनियमानुसार त्याचा ‘ण’ असा उच्चार होऊन ‘ण्डू’ असा उच्चार झाला. हे रूप विशेष लक्षात ठेवणे जरूर आहे. आता ‘शेय्’ शेय् या क्रियापदाची भूत व भविष्यकाळाची रूपे शिकण्यास फक्त त्याची भूत व भविष्य काळाची सामान्यरूपे माहीत करून घेतले की झाले. ‘शेय्’ शेय् या क्रियापदाचे भूतकाळाचे सामान्यरूप ‘शेयद’ शेयद व भविष्यकाळचे सामान्यरूप ‘शेयव’ शेयव असे होते. याना वरील प्रत्यये लावली म्हणजे भूत व भविष्य काळाची रूपे बनतात.+

+ तळटीप :- फक्त भूतकाळी तृतीय पुरुषी नपुसक लिंगी अनेकवचनी ‘रन’ रुन ऐवजी ‘अन’ अं हा प्रत्यय लागतो.

उदा० अदु शेयददु अतु शेयप्ततु	अवैहू शेयदन अवैवकून शेयपून
अदु पडितदु अतु पाढूतततु	अवैहू पडितन अवैवकून पाढूतून
अदु इरुन्ददु अतु इरुन्तततु	अवैहू इरुन्दन अवैवकून इरुन्तून

याशिवाय येथे आणखीन एक वदल लक्षात ठेवावयाचा म्हणजे भविष्यकाळी तृतीय पुरुषी नपुसकलिंगी दोन्ही वचनी वर्तमानकाळी ‘हिर्’ किंवा सामान्यरूपात येणाऱ्या क्रियापदाच्या धातूम् – ‘उम्’ उं या प्रत्यय लागतो. व वर्तमानकाळाच्या सामान्यरूपात – ‘किकर्’ किंवा किकर् येणाऱ्या क्रियापदाच्या धातूम् ‘ककुम्’ किंवा ककुम् या प्रत्यय लागतो.

उदा० अदु (किंवा अवैहू) शेययुम् अतु (किंवा अवैवकून) शेयप्तम्, अदु (किंवा अवैहू) पडिककुम् अतु (किंवा अवैवकून) पाढूककुम्.

खालील क्रियापदांची भविष्यकाळाची तृतीय पुरुषी नपुसकलिंगी रूपे अनियमितपणे होतात ती लक्षात ठेवावी.

केळू केळू (ऐकणे) (धातु)	केटकुम् केटकुम् (भ.त.पु.न.ए.व.अ.व.)
निलू निलू (उभा रहणे) (धातु)	निकुम् निरुकुम् (,,,,)
कलू कलू (शिकणे) (धातु)	ककुम् करूककुम् (,,,,)
तरू तरू (देणे) (धातु)	तरम् तरुम् (,,,,)

वा व्या (येण) (धातु)	वर्म् वल्लिं (भ. तृ. पु. न. ए. व. अ. व.)
आ शु (अगर) आगु शुकु (होणे)	
(धातु) आगुम् शुकुम् किवा आम् शुम्	(,, ,)
सा ता (मरणे) (धातु)	सागुम् ता कुम् (,, ,)
नो नो (दुखणे) (धातु)	नोगुम् नोकुम्
	किवा नोवुम् नोवुम् (,, ,)
पो पो (जातो) (धातु)	पोगुम् पोकुम्
	किवा पोवुम् पोवुम् (,, ,)

उदाहरणानि उपर्युक्ते

(शेयद् उपर्युक्त + एन् इन्नं) = मी केले, नांगल् (किवा नाम)

शेयदोम् नांगकलं (किवा नाम) उपर्युक्तोम् (शेयद्
उपर्युक्त + ओम् इन्म) आम्ही केले,

नी शेयदाय् नी उपर्युक्ताय् (शेयद् उपर्युक्त + आय शुयं)
= तू केलास, नीगल् (किवा तांगल्),

शेयदीर्हिल् नींगकलं (किवा तांगकलं) उपर्युक्तीर्हिल् (शेयद्
उपर्युक्त + ईर्हिल् नांगकलं) = तुम्ही किवा आपण केलात,

अवन् शेयदान् अवानि उपर्युक्तानि (शेयद् उपर्युक्त + आन
शुनि = त्याने केले)

अवर् शेयदार् अवार् उपर्युक्तार् (शेयद् उपर्युक्त + आर् शुर्
= त्यानी केले)

अवल् शेयदाल् अवालि उपर्युक्तालि (शेयद् उपर्युक्त + आल
शुलि) = तिने केले,

अदु शेयददु अतु उपर्युक्ततु (शेयद् उपर्युक्त + अदु अतु)
= ते केले,

अवर्हल् शेयदार्हल् अवांकजं उस्पंत्तार्कजं (शेयद् उस्पंत् + आर्हल् आुंकजं) = त्यानी केले, इत्यादि.

भविष्यकाळाची रूपे भविष्यकाळाच्या शेयव् उस्पंवं या सामान्यरूपाला हीच प्रत्यये लावली म्हणजे बनतात.

उदा० नान् शेयवेन् आ॒नं उस्पंवेऩं (शेयव् उस्पंवं + एन गं) = मी करेन.

नी शेयवाय् नै उस्पंवाय् (शेयव् उस्पंवं + आय आय) = तू करशील,

अवन् शेयवान् अवानं उस्पंवानं (शेयव् उस्पंवं + आन आन) = तो करेल, इत्यादि.

तेहा सामान्यरूपे तीन्ही काळची लक्षात ठेवणे हा क्रियापदांच्या अभ्यासातला मुख्य भाग होय. वर्तमानकाळाच्या सामान्यरूपात हिर् कीर् (जे लिहिण्यात 'किर्' असे लिहिले जाते) किंवा किकर् कंकीर् भूतकाळाच्या सामान्यरूपात तू तू किंवा -तू तू किंवा दू दू (जे लिहिण्यात 'तू' असे लिहिले जाते) व भविष्यकाळाच्या सामान्यरूपात वू वू किंवा पू पू किंवा पू पू आढळतात. सामान्यरूपाच्या या खुणावरून क्रियापदाचा काळ चटकन् लक्षात येतो व प्रत्ययावरून निश्चित अर्थबोध होतो. हा सर्व भाग मराठी वाचकास सोपा वाटेल. आता हिर् कीर् केन्हा येते व किकर् कंकीर् केन्हा येते यासंवंधी, कांही व्यंजनान्त धातूच्या रूपात हिर् कीर् येते व झुवरान्त धातूच्या रूपात जर प्रथमाक्षर झस्वस्वरयुक्त असेज तर किकर् कंकीर् येते. (उदा. शेय् उस्पं चे शेयहिर् उस्पंकीर् असे सामान्यरूप, तर पडि पाडू चे पडिविकर् पाडूकीर्, पण पाडु पाडू चे पाडुहिर् पाडूकीर्, व पोडु पोडू चे पोडुहिर् पोडूकीर्, कुडि कुडि चे कुडिविकर् कुडिकीर्, अशी रूपे होतात.) असे काही नियम सांगता येण्यासारखे आहेत. पण वाचकांनी अशा नियमांच्या तपशिलांत शिरण्याच्या भानगडित सुरवातीस न पडलेले वरे. क्रियापदांची सामान्यरूपे जसजशी वाचनांत येतील तसतशी ती लक्षात

ठेवून संवयीची करून घेणेच सुरवातीस जास्त वरे. शिवाय तमिळमध्ये 'अनियमित' म्हणूनही क्रियापदे आहेतच. यांची रूपे तरी लक्षात ठेवणे भागच आहे. त्याबरोबरच या नियमित म्हणविल्या जाणाऱ्या सामान्यरूपांचा तेवढा तपशील लक्षात ठेवल्यास किंतु नियमांच्या भानगडीत पडण्याचे कारण नाही. पण 'अनियमित' क्रियापदे तशी अवघड वाटण्याइतकी अनियमित नाहीत. म्हणजे प्रत्ययाबाबत तीही नियमितच आहेत. पण भूत व भविष्य काळाच्या सामान्य रूपा वावत ती अनियमित आहेत.

उदा० 'पो' उा या क्रियापदाच्या भूतकाळाचे सामान्यरूप 'पोन्' उा॒नं व 'शो॒ब्लु' उ॒मा॒ल्लु॑चे 'शो॒न्न' उ॒रा॒न्ना॑ असे आहे. या दोन्ही सामान्यरूपांत नेहमीचा भूतकाळाचा निदर्शक त. किंत्रा द तु नाही, व तेवळ्यासाठीच ही क्रियापदे अनियमित मानली जातात. नाहीतर यांची ही प्रत्यये तीच आहेत. तेव्हा याची सामान्यरूपे ही पाठ्य करावी लागतात. या प्रकरणाच्या शेवटी कांही क्रियापदांची यादी दिली आहे ती वारंवार नजरे-खालून घालावी. पुढील प्रकरणातील वाक्यांच्या अभ्यासात ती येतीलच, व आपोआप त्यांचे अर्थ व उपयोग संवयीचे होतीलच. त्या यादीत नियमित व अनियमित अशा दोन्ही प्रकारची क्रियापदे आहेत.

एकंदर तमिळक्रियापदांचे वर्गीकरण करण्याचे अनेक प्रयत्न झाले. कोणी वर्तमान काळाच्या रूपांच्या आधारावर, तर कोणी भविष्य काळाच्या रूपांच्या आधारावर, तर कोणी भूतकाळाच्या रूपांच्या आधारावर, अशी वर्गीकरणे केली आहेत, व क्रियापदाचे सवल (strong), दुर्वल (weak) व मध्यम (middle), असे क्रियापदाचे वर्ग पाढून कोणते क्रियापद कसे चालवावे म्हणजे सामान्यरूप कसे बनवावे हे समजून घेण्याचा मागे उपलब्ध करून देण्याचा प्रयत्न झाला आहे. वाय्यान् आपल्या पुस्तकात असे सात वर्ग देतो. याची या सात वर्गांची उदाहरणरूप म्हणून दिलेली सर्व क्रियापदे येथील शेवटच्या क्रियापदांच्या यादीत आहेतच.

आतापर्यंत क्रियापदांच्या तीन काळातील रूपांची माहिती करून घेतली आता आपण क्रियापदांच्या इतर रूपांकडे वळू.

धातुसाधितांच्या योगानी क्रियापदाची अपूर्ण व पूर्ण वर्तमान, भूत, भविष्याची रूपे बनवितात.

उदा० शापिद्गु (खाणे) शाप्पीटु ची दोन धातुसाधित रूपे शापिद्गुकोण्डु (खात) शाप्पीटु उकाळ्णु व शापिद्गु विट्टु (खाऊन) शाप्पीटु वीट्टु अशी होतात, व नान् शापिद्गु कोण्डु इरुक्किरेन नांन शाप्पीटु उकाळ्णु इरुक्किऱेन (मी खात आहे) व नान् शापिद्गु विट्टु इरुक्किरेन नांन शाप्पीटु वीट्टु इरुक्किऱेन (मी खाऊन टाकलो आहे). अशी अनुक्रमे अपूर्ण व पूर्ण वर्तमानकालवाचक वाक्ये होतात. या वाक्यातील धातुसाधितावरोवर उपयोगितेल्या क्रियापदाचा भूत वा भविष्य याची रूपे वापरल्यास अपूर्ण व पूर्ण भूतकालवाचक वा अपूर्ण व पूर्ण भविष्यकालवाचक वाक्ये होतात.

उदा० नान् शापिद्गुकोण्डु इरुन्देन् नांन शाप्पीटु उकाळ्णु इरुन्तेन (मी खात होतो.)

नान् शापिद्गु विट्टु इरुन्देन् नांन शाप्पीटु वीट्टु इरुन्तेन (मी खाऊन टाकलो होतो.)

नान् शापिद्गु कोण्डु इरुप्पेन् नांन शाप्पीटु उकाळ्णु इरुप्पेन (मी खात असेन.)

नान् शापिद्गु विट्टु इरुप्पेन् नांन शाप्पीटु वीट्टु इरुप्पेन (मी खाऊन टाकलो असेन.)

पण येथे नेहमी प्रचारात असलेला दुसरा एक पूर्ण कालवाचक वाक्य-प्रयोग लक्षात ठेवावा, व त्या पूर्णकालवाचक व या पूर्णकालवाचक वाक्यातील सूक्ष्म फरकही पाहावा. ही दुसरी पूर्णकालवाचक वाक्ये पुढीलप्रमाणे आहेत.

नान् शापिद्गु इरुक्किरेन् नांन शाप्पीटु इरुक्किऱेन (मी खाळ्णो आहे).

नान् शापिट्टु इरुन्देन् नांनं शापिट्टे^६ इरुक्तेन
(मी खाल्लो होतो).

नान् शापिट्टु इरुप्पेन् नांनं शापिट्टे^६ इरुप्पेन
(मी खाल्लो असेन).

आता ही पुढील तीन वाक्ये लक्ष्यपूर्वक पाहून ठेवा.

- (१) नान् वन्दु कोण्डु इरुक्तिकरेन् नांनं वर्णतु केळाण्णे^७ इरुक्तिरेण
(मी येत आहे).
- (२) नान् वन्दिरुक्तिकरेन् नांनं वर्णतीरुक्तिरेण वन्दु वर्णतु+इरुक्तिकरेन
इरुक्तिरेण (मी आलो आहे).
- (३) नान् वन्दुविट्टु इरुक्तिकरेन् नांनं वर्णतु वीटे^८ इरुक्तिरेण
(मी येऊन शकलो आहे).

क्रियापदाची आज्ञार्थी रूपे वनविताना क्रियापदात फरक होत नाही.

उदाह०	पो	पो	(जाणे)
	पो	पो	(जा) वा वा (येणे) वा वा (ये),
	पेशु	पेशु	(वोलणे) पेशु पेशु (वोल)

याच रूपांनतर उंगलू उंकुंकाळा (तुम्ही) जोडल्याने आदरार्थी आज्ञार्थ होतो.

उदाह० पो पो+उंगलू उंकुंकाळा = पोंगलू पोंकुंकाळा (जावा),
वा वा + उंगलू उंकुंकाळा = वारुंगलू वारुंकुंकाळा (या),
पेशु पेशु+उंगलू उंकुंकाळा = पेशुंगलू पेशुंकुंकाळा (बोला).

पण नेहमीच्या वोलण्यात शेवटच्या उंगलू उंकुंकाळा चा पूर्ण उच्चार करीत नाहीत, व फक्त उंगो उंकुंकोा असेच म्हणतात.

उदा० पोंगळु घोऱ्कलन च्या ऐवजी पोंगो घोऱ्केहो,
 वारुंगळु वारुऱ्कलन च्या ऐवजी वांगो वारुऱ्केहो,
 पेशुंगळु घेऊऱ्कलन च्या ऐवजी पेशुंगो घेऊऱ्केहो, असेच
 म्हणतात. निषेधार्थक आज्ञार्थ एकवचनी 'आदे' आडे व अनेकवचनी
 'आदीर्हळ' आडीर्हळ क्लोडन वनवितात.

उदा० पोहादे	घोकाते	(जाऊ नको),
पोहादीर्हळ	घोकातीर्हळ	(जाऊ नका),
वारादे	वराते	(येऊ नको),
वरादीर्हळ	वरातीर्हळ	(येऊ नका),
पेशादे	घेशाते	(बोलू नको),
पेशादीर्हळ	घेशातीर्हळ	(बोलू नका),

शक्यार्थी क्रियापदाचे रूप वनविताना 'मुडियुम' मुढियम व
 'मुडियादु' मुढियातु यांचा उपयोग करतात.

उदा० शेय्य मुडीयुम् चेस्य मुढियम (करणे शक्य आहे),
 शेय्य मुडियादु चेस्य मुढियातु (करणे शक्य नाही),
 एनाल शेय्य मुडियादु जन्माल चेस्य मुढियातु
 (माझ्याने करणे शक्य नाही, माझ्याकडून शक्य नाही, मला
 होणार नाही, मी करू शकणार नाही).

विध्यर्थी वाक्य वनविताना 'वेण्डुम्' वेण्णुम् व 'वेणुम्' वेण्णुम्
 यांचा उपयोग करतात.

उदा० शेय्य वेण्डुम् चेस्य वेण्णुम् (कायला पाहिजे, कावे,
 केले पाहिजे),
 पोह वेण्डुम् घोक वेण्णुम् (जायला पाहिजे),
 वर वेण्डुम् वर वेण्णुम् (यायला पाहिजे)
 पेश वेण्डुम् घेच वेण्णुम् (बोलायला पाहिजे)

विष्वर्थी निषेधार्थ वाक्य बनविताना 'वेण्डाम्' वेण्णटाम् च उपयोग करतात.

उदा० शेय्य वेण्डाम् उस्य प्रयोग वेण्णटाम् (करु नये, करता कामा नये)
पोह वेण्डाम् बोक वेण्णटाम् (जाऊ नये),
वर वेण्डाम् वर वेण्णटाम् (येऊ नये),
पेश वेण्डाम् बोर वेण्णटाम् (बोलू नये).

निषेधार्थी केहा केहा 'कृडादु' कूटातु ही वापरतात.

उदा० शेय्य कृडादु उस्य प्रयोगकूटातु (करु नये),
पोह कृडादु बोककूटातु (जाऊ नये).

क्रियापदाची सकेतार्थीरुने 'आलू' आलूं जोडून बनवितात.

उदा० अवन् वन्दाल्, नान् शेय्यहिरेन् अवान् वांत्ताल्, नान् उस्यकिरेण (तो आल्यास मी करीन).

निषेधार्थी 'अदालू' अनुत्तालूं जोडतात.

उदा० अवन् वराददाल्, (वराविट्टाल्), नान् शेय्यहिरेन् अवान् वरात्तालूलूम् (वराविट्टालूम्) नान् उस्यकिरेण (तो न आल्यासही, मी करतो).

येथे 'आलुम्' आलुम् च उपयोग पाहून टेवावा.

उदा० अवन् वराददालुम् (वराविट्टालुम्) नान् शेय्यहिरेन् अवान् वरात्तालुम् (वराविट्टालुम्) नान् उस्यकिरेण (तो न आल्यासही, मी करतो).

भूतकाळाचे निषेधार्थक सूप 'इलै' इलैलै जोडून बनवितात.

उदा० अवन् पडित्तान् अवान् पाढूत्ताळै (त्याने वाचले),
अवन् पडिक्कविलै अवान् पाढूक्कविलै (त्याने वाचले नाही).

वर्तमानकाळी निषेधार्थकरूप ‘आद’ आहु जोडून बनवितात.

उदा० अवनुक्तु तेरियदु अवलुक्तु तेहीयातु (याला माहीत आहे)

अवनुक्तु तेरियादु अवलुक्तु तेहीयातु (याला माहीत नाही)

इरुक्किरदु इरुक्कीरतु (आहे) इरुक्कादु इरुक्कातु (नाही).

भविष्यकाळी निषेधार्थक रूप ‘माट्टेन्’ माट्टेनं ची रूपे जोडून बनवितात.

उदा० अवन् वरमाझान् अवनं वरमाट्टानं (तो येणार नाही).

प्र. पु. माट्टेन् माट्टेनं, माट्टोम् माट्टोमं

दि.पु. माझाय् माट्टायं, माट्टीहळ् माट्टीहळंकं

तृ. पु. माझान् माट्टानं; माट्टान् माट्टानं

माझादु माट्टातु; माझाहळ् माट्टाहळं

अशी ही ‘माझेन्’ माट्टेनं ची पूर्ण रूपे आहेत, यांचा उपयोग केल्यास क्रियापदांची भविष्यकाळातील जी निषेधार्थक रूपे होतात ती थोडी शक्यार्थ मिश्रित होतात, हे येथे लक्षात ठेवावे. क्रियापदांना ‘आद’ आहु जोडून क्रियापदांची निषेधार्थक विशेषणेही बनविता येतात.

उदा० पडि पाडृ (वाचणे) पडिक्काद् पाडृक्कातू (न वाचणारा)

पेशु ओऱ्या (बोलणे) पेशाद् ओऱ्यातू (न बोलणारा)

उदा० पडिक्काद् पैयन् पाडृक्कातू घेपायनं (न वाचणारा मुलगा),

पेशाद् किळि ओऱ्यातू तीजी (न बोलणारा पोपट)

क्रियापदांचा संमतिदर्शक रूपांची उदाहरणे :-

पोहलाम् घोकलाम्, पोहट्टुम् घोकट्टुम् (जाऊ दे),

वरलाम् वरलाम्, वरट्टुम् वरट्टुम् (येऊ दे),

पडिक्कलाम् पाडृक्कलाम्, पडिक्कुट्टुम् पाडृक्कट्टुम् (वाचू दे).

क्रियापदांचे प्रयोजक रूप (Causal form) वर्तमानकाळाच्या सामान्य-रूपात ‘हिर’ कीर्ण येणाऱ्या क्रियापदाच्या धारत्ला ‘वि’ वी आणि ‘किकर’ कंकीर्ण येणाऱ्या क्रियापदाच्या धारत्ला ‘पि’ प्राप्त जोडून बनवितात.

उदा० शेय्यहिरेन् उस्यंकिरेन् शेय्यविहिरेन् उस्यंकिरेन् (वर्तमान काल), शेय्यवित्तेन् उस्यंवित्तेन् (भूतकाल), शेय्यविष्णेन् उस्यंविष्णेन् (भविष्यकाल) [प्रयोजक रूपे]; नडविकरेन नृत्यंकिरेन् नृपिकिरेन् नृत्प्रपिकिरेन् (व. का.), नृपिष्ठेन् नृत्प्रपिष्ठेन् (भू. का.), नृपिष्ठेन् नृत्प्रपिष्ठेन् (भविष्यकाल) [प्रयोजक रूपे].

हा सर्वसाधारण नियम झाला. पण कांही व्यंजनान्त क्रियापदांच्या धारांना ‘पि’ वी जोडून प्रयोजक बनवितात.

उदा० काण् काळं (पहाणे)

काणपि (उचार ‘काण्व’) काळंपि (दाखविणे) [प्रयोजक रूप];
कल् कल् (शिकणे) कपिं कृष्णपि (शिकविणे) [प्रयोजक रूप]

कांही क्रियापदांचे ‘तु’ त्रुतु जोडून प्रयोजक बनवितात.

उदा० पडु पटु (भोगणे)

पडुतु पटुतु (भोगावयास लावणे) [प्रयोजक रूप]
नडु नृत्य (चालणे) या क्रियापदाची दोन प्रयोजक रूपे होतात.
(१) नृपिष्ठेन् (२) नृत्प्रपिष्ठेन् (चालविणे).

कांही क्रियापदांची प्रयोजकरूपे अन्य प्रकारेही होतात. अशा क्रियापदांची कांही उदाहरणे पुढे दिली आहेत ती पाहून ठेवावी.

उदा० एरु गऱ्य (चढणे) एदू गऱ्यपि (प्रयोजक रूप),
ओडु छऱ्य (पळणे) ओदू छऱ्यपि (प्र. रूप),

कलंपु कलंपु (त्रास होणे) कलकु कलकु (प्र. रूप),
 तिरुम्बु तिरुम्बु (परत फिरणे, परतणे) तिरुपु तिरुप्पु (प्र. रूप)
 आगु आगु (होणे) आकु आकु (प्र. रूप).

धातुसाधित नामे (verbal nouns) वर्तमानकाळाच्या सामान्यरूपात ‘हिरू’ किऱू येणाऱ्या क्रियापदांच्या धातूना ‘तल’ तल, ‘कै’ कै, (गी), ‘बु’ व जोडून, व किकर कंकिऱू येणाऱ्या क्रियापदांच्या धातूना ‘तल’ तल, ‘कै’ कैके ‘पु’ पु जोडून बनवितात.

धातु	धातुसाधित नाम
उदाह. शेय् उसयं	शेयदल् उसपंतल (करणे)
पडि पाडि	पडितल् पाडितल (वाचणे)
पो ओपा	पोदल् ओपातल (जाणे)
	पोगुदल् ओपाकुतल (जाणे)
आगु आगु	आदल् आतल (होणे)
	आगुदल् आगुतल (होणे)
वर वर किंवा वरु वरु	वरुदल् वरुतल (येणे)
केलू केलू	केलूकुदल् केलूकुतल (ऐकणे)
या रूपांकडे विशेष लक्ष देऊन पाहून ठेवावीत.	
पो ओपा	पोगै ओपाकै (जाणे)
नड नट	नडकै नटकै (चालणे)
वर वर किंवा वरु वरु	वरुगै वरुनकै (येणे)
केलू केलू	केलूकै केलूकै (ऐकणे)
निलू निलू	निर्कै निरऱ्यकै (उभा रहाणे)
अरि अरि	अरिवै अरिवै (जाणणे)
पडि पाडि	पडितू पाडितू (वाचणे अन्यासणे)

या शिवाय लूँ व दु तु जोडूनही धातुसाधित नामे होतात.

धातु	धातुसाधित नाम
उदा० शेय् उसां	शेय्य उसप्य
	शेय्यल् उसप्यलं
आलोचि आलोचि	आले चिक्क आलोचिक्क
	आलोचिकल् आलोचिक्कलं
आ आ किवा	आगु आकु किवा आहल् आकलं
आगु आकु	आगल् आकलं किवा आहल् आकलं
निल् निलं	निर्क निर्क निर्कल् निर्कलं
वा वा	वर वा वरल् वरलं
केळ् केळं	केट्क केट्क केट्कल् केट्कलं
अरि अरि	अरिहिरदु अरिकिरतु अरिन्ददु अरिन्ततु अरिवदु अरिवतु,

येथे हे लक्षात ठेवावे कीं, येथीज पहिली दोन रूपे ही अरि या क्रियापदाच्या तृतीय पुरुषी एक वचनी नपुंसकलिंगी अनुक्रमे वर्तमान व भूत या काळांच्या रूपासारखीच असून फक्त तिसरे रूप मात्र भविष्यकाळाच्या रूपाहून भिन्न आहे. ही धातुसाधित नामे नामाप्रमाणे उपयोगिली जातात व यांना विभक्ती प्रत्यय नामाप्रमाणेच लागतात.

क्रियापदावरोवर नेहमी क्रियाविशेषण अव्यये येतात. क्रियाविशेषण अव्यये ही ‘आय’ आयं किवा ‘आह’ आक जोडून बनवितात.

क्रियाविशेषण अव्यय

उदा० शमतु	शमत्तु	शमत्तमाह	शमत्तमाक
	(शहाणपण)		(शहाणपणाने)
नल्ल	नल्ल	नण्डाह	नन्नाकुक
	(चांगला)	(चांगल्या प्रकारे, चांगले)	

शरि चारी
(ठिक)

संतोषम् रांडेत्रावृण्ड
(संतोष, आनंद)

शरियाह चारीयाक
(बरोवर)

संतोषमाह रांडेत्रावृण्डाक
(संतोषाने, आनंदाने)

अवन् वेलै नण्डाह शेयहिरान् अवाण वेलैल नान्दालुक उपचिरुं
(तो काम चांगले करतो),

अवन् वेलै सन्तोषमाह शेयहिरान् अवाण वेलैल रांडेत्रावृण्डाक
उपचिरुं (तो काम आनंदाने करतो).

वाक्यरचना विचार :— तमिळ भाषेच्या वाक्यरचनेसंबंधी मराठी वाचकांस फारसे सांगण्यासारखे कांही नाही. फक्त तमिळ भाषेत मराठीतील कित्येक वाक्यात शेवटी असणारा ‘आहे’ तमिळ भाषेत असत नाही.

उदा० ‘हे एक चांगले घर आहे’ हे वाक्य तमिळमध्ये ‘इदु ओरु नळ बीडु’ इति उगु नल्लू वी० (हे एक चांगले घर) असेच होईल.

मराठीतील कर्मणी प्रयोगाचे वाक्य (ने-प्रत्ययान्त कर्तव्युक्त उदा. रामाने काम केले) व तमिळ मधील कर्मणी प्रयोगाचे वाक्य (‘कडून’ लागलेला कर्ता असलेले उदा :- रामाकडून काम केले गेले) यामध्ये फरक आहे. पण तो फरक विमर्शीच्या तृतीयेच्या ‘आल’ प्रत्ययाची माहिती देताना पूर्वी दाखवून दिलेलाच आहे; म्हणून त्याची येथे पुनरावृत्ति करीत नाही.

तमिळमध्ये प्रश्नार्थक वाक्य वनविणे हाही भाग सोपा आहे. वाक्याच्या शेवटी असणाऱ्या शब्दाला फक्त ‘आ’ अ० (‘या’ या) अगर ‘वा’ वा जोडल्यास प्रश्नार्थक वाक्य होते.

उदा० अदु अवनुक्कु वेण्डुम् अतु अवनुक्कु वेण्णुम्
(ते त्याला पाहिजे)

अदु अवनुक्कु वेण्डुमा ? (वेण्डुम् + आ = वेण्णुम् + अ०)
अतु अवनुक्कु वेण्णुमा ? (ते त्याला पाहिजे काय ?)

अदु अप्पडि इरुक्किरदु अतु अप्पाडि इरुक्किरतु
(ते तसे आहे)

अदु अप्पडिया ? (अप्पडि + आ = अप्पाडि + आ)

अतु अप्पाडिया ? किंवा अदु अप्पडि इरुक्किरदा ?

अतु अप्पाडि इरुक्किरतु ? (ते तसे आहे काय ?)

अवळ सीतै अवळं तीतेह [ती सीता (आहे)]

अवळ सीतैया ? (सीतै + आ = तीतेह + आ) अवळं
तीतेया ? (ती सीता काय ?)

अवळ सीता अवळं तीता [ती सीता (आहे)] अवळ सीता
वा ? अवळं तीतावा ? (ती सीता काय ?),

अवळ शकुंतला अवळं शकुंतला [ती शकुंतला (आहे)]

अवळ शकुंतलावा ? अवळं शकुंतलावा ? (ती शकुंतला
काय ?)

अवन् पोहिरान् अवळं पोकिगुनं (तो जातो)

अवन् पोहिराना ? (पोहिरान् + आ पोकिगुनं + आ)

अवळं पोकिगुण ? (तो जातो काय ?),

अवर वरुहिरार् अवारं वरुकीगुणं (ते येतात)

अवर वरुहिरारा ? (वरुहिरार् + आ = वरुकीगुणं + आ)

अवारं वरुकीगुणा ? (ते येतात काय?).

खरे पाहता 'या' या हे 'आ' आ याचेच संधिनियमानुसार होणारे रूप
आहे. दुसरी एक येथे लक्षात ठेवण्यासारखी गोष्ट म्हणजे 'अवळ सीतैया ?'
अवळं तीतेया ? व 'अवळ सीतावा ?' अवळं तीतावा ? ही दोन
प्रकारची प्रश्नार्थक वाक्ये ही 'ती सीता आहे' याच वाक्याची आहेत. याचे
कारण लक्षात ठेवले पाहिजे. 'सीता' तीता व शकुंतला शकुंतला अशा-
सारखी आकारान्त स्वीलिंगी नामे तमिळमध्ये 'सीतै' तीतेह किंवा सीता तीता

अशा दोन्ही प्रकारची लिहिली व उचारली जातात. ऐ-कारान्त असता 'आ' आ चा 'या' या होऊन लागतो उदा. 'सीतै' तीतै चे 'सीतैया' तीतैया? ज्ञाले, व तसेच 'शकुंतलै रामुन्तलैलू चे शकुंतलैया? रामुन्तलैया? होईल व वरील वाक्याखेरीज 'अवलू शकुंतलावा'? अबलू रामुन्तलावा? या प्रश्नार्थक वाक्याखेरीज 'अवलू शकुंतलैया'? अबलू रामुन्तलैया? असे दुसरेही एक प्रश्नार्थक वाक्य होईल, पण आ-कारान्त असता 'वा' या लागतो. (उदा. 'सीता' तीता चे 'सीतावा' तीतावा? ज्ञाले, व 'शकुंतला रामुन्तला चे शकुंतलावा' रामुन्तलावा? ज्ञाले. पण वाक्यात प्रश्नार्थक शद्व असल्यास 'आ' आ ('या'या) अगर 'वा' जोडावयाचा नसतो.

उदा० सीता वेलै शेयहिराळू? तीता वेलै उप्पिगुला? (सीता काम करते का?),

सीता एन्द वेलै शेयहिराळू? तीता नांतु वेलै उप्पिगुलू? (सीता कोणते काम करते) येथे दुसऱ्या धाक्यात 'एन्द' (कोणता) नांतु हा प्रश्नार्थक शद्व आहे.*

* तछटीप :-

एन्ड	जांजा	(काय),	एंगे	जांमुके	(कोठे),
एप्पो	जप्पो	(केव्हा),	एडु	जतु	(कोणते),
एप्पडि	जप्पाडू	(कसा),	यार्	यारू	(कोण),
एन्	जंज	(का, कशाला),	एन्द	नांतु	(कोणता-नी-ते)
एव्वळवू	जव्वंवलावू	(किती),	एदक्काहि	जतुर्रकाक	(कशासाठी)

हे शब्द प्रश्नार्थक शब्दांची उदाहरणे आहेत.

अव्यय विचार :-

अव्यय ही अविकारी असल्यामुळे यांची रूपे शिक्क्याचा प्रश्न उद्भवतच नाही. फक्त शद्वयोगी अव्ययांच्या वाबतीत कोणते अव्यय नामाला जोडतांना नामाची कोणती विभक्ती असावी हे मात्र लक्षात ठेवले पाहिजे.

उदा० ‘वैरियिलुम्’ वारायीलुम् किंवा ‘वैरक्कुम्’ वाराकंकुम् (पर्यंत) प्रथमेच्या रूपांस जोडतात.

(इदुवैरियिलुम् इतुवारायीलुम् = आतापर्यंत : येथे ‘इदु’ इतु प्रथमेत आहे.)

‘पोल’ ओळ (सारखे) द्वितियेच्या रूपास जोडतात.

(एन्नैपोल – जाळाईजोळाळ = माझ्यासारखे : येथे एन्नै जाळाईजो द्वितियेत आहे.)

‘आह’ औक (करितां, साठी) चतुर्थीस जोडतात.

(एनक्काह – जग्नांक्काह = माझ्यासाठी : येथे एनक्कु जग्नांक्कु चतुर्थीत आहे.

मागे चतुर्थी विभक्तीच्या संबंधीच्या माहितीत यासंबंधीची माहिती पाहा व याच्याशी तुलना करा. पण शब्दयोगी अव्ययें ही पुढे वाक्यरूपात् न शिकविली गेली असल्यांमुळे त्यांच्या अर्थावरोवर कोणती विभक्ती पाहिजे याचे ज्ञानही आपोआपच सवयीचे होईल. म्हणून त्यांच्या याद्या येथे दिलेल्या नाहीत.

आतांपर्यंत दिलेल्या व्याकरणाची माहिती नेहमीच्या व्यवहारी भाषेच्या गरजेच्या टप्टीने पुरेशी आहे. आता वाचकांना पुढील प्रकरणात ‘अभ्यासासाठी दिलेल्या वाक्यांच्या’ अभ्यासासाठी आपली तयारी शाली आहे असे समजावे व हे सर्व व्याकरणाचे ज्ञान तेथे वाक्यरूपाने दिलेले चांगले अभ्यासून आत्मसांत करावे. पण शेवटी तमिळ भाषेच्या एका महत्वाच्या विशेषाचा उल्लेख करून हे प्रकरण संपविले जाईल. अर्थात् या विशेषाचे महत्व ग्रांथिक लेखी भाषेतच विशेष आहे. तमिळ भाषेचा हा विशेष म्हणजे कठोर व्यंजनाचे होणारे द्वित्व. तमिळ वाचनास सुरवात करताना हे नविन अभ्यासकास जरा खटकतेच. नेहमीच्या बोलण्यांत याचा काही अडथळा होत नाही. तरी हा विषय तितकासा अवघड वा फारसा किंष्ट नाही. म्हणून द्वित्वाचे नियम येथे देत आहे. क, च,

ट, प, या कठोर व्यंजनापैकी क, च, त, प, यांचे पुढील नियमांनी द्वित्व होते. या नियमापैकी दोन नियम पूर्वीच माहित झाले आहेत. ते म्हणजे द्वितिया व चतुर्थी याच्या पुढे येणाऱ्या शब्दाचे आद्याक्षर कठोर व्यंजन असल्यास द्वित्व पावते, म्हणजे क, च, त, प, आल्यास यांचे द्वित्व होते.

उदा० अदैप्पार् अळैतप्पार् (ते पाहा)

अवनुक्कु क्कोडु अवलुक्कुक्केकाटु (त्याला दे).

अन्द अळै, इन्द इळै, एन्द इळै, अप्पडि अप्पाडि,
इप्पडि इप्पाडि, एप्पडि इप्पाडि व मट्र मर्ग्र.

यांच्या नंतर आल्यासही ही व्यंजने द्वित्व पावतात.

उदा० अन्द पुलि अळैतप्पलि अप्पडिच्चोल्लु अप्पाडिच्चेल्लु,

मट्र क्कायंगलू मर्ग्रक्कारीयंकलं.

संयुक्त शब्दातील (compounds) पहिल्या शब्दाच्या सामान्यरूपानंतर (imflexional base) आल्यास ही व्यंजने द्वित्व पावतात.

उदा० पक्कम् पक्कम् (बाजू) + कुवार् चुवर् (मित), [उच्चार '-शुवर्-' = पक्कतुच्चुवर् पक्कत्तुकुवार् (बाजची मित),
काडु काटु (जंगल) + पूने पूळिण (मांजर) = काढुपूळिण
काटुपूळिण (रानमांजर).]

य, र, ए हे अन्ती आलेल्या व विशेषणाप्रमाणे उपयोगिलेल्या नामानंतर ही व्यंजने द्वित्व पावतात.

उदा० तमिलच्चोल् तुमिल्लुक्केल्ल (तमिल शब्द),

नीर् बकुमिपि निंक्कुमिपि (पाण्याचा बुडवुडा).

पण 'ए' मुळे च्या बावतीत नेहमीच द्वित्व होते असे नाही, हे लक्षात ठेवावे. 'पोय' घोय व 'आय' आय या धातुसाधितानंतर ही व्यंजने द्वित्व पावतात.

उदा० अवन् पोय्पार्त्तन् अवन् बोय्यम्मार्त्तुन् (त्याने जाऊन पाहिले),

अवन् नड्यु षेशिनान् अवन् नन्नारुम्पेविगुन् (तो चांगले बोलला).

इ-अक्षरानं धातुसाधितानंतर ही व्यंजने द्वित्व पावतात.

उदा० अवन् चोळि क्कोण्डु इरुक्किरान् अवन् रेगाळविक ठेकाण्णु इरुक्किगुन् (तो सांगत आहे).

पूर्वी द्वित्व शालेले व्यंजन असून ‘उ’-अक्षरान्त धातुसाधित असल्यास त्याच्यानंतरहि ही व्यंजने द्वित्व पावतात.

उदा० अवन् पडित्तु क्कोण्डु इरुक्किरान् अवन् पाढूत्तुकठेकाण्णु इरुक्किगुन् (तो वाचत आहे).

धातुसाधिताप्रमाणे उपयोगिलेल्या ‘अ’- अक्षरान्त धातूरूपाच्या (infinitive) नंतरही ही व्यंजने द्वित्व पावतात.

उदा० इदै पडित्त तेरियादु इत्तेह पाढूत्त तेत्रियातु (हे वाचावयास येत नाही, वाचता येत नाही).

‘पोल’ बोलव व ‘पा.प्र’ पाढू नंतरही ही व्यंजने द्वित्व पावतात.

उदा० तायेषोलपिल्लै नुायेप्पबोलप्पिलै (आईसारखे मूल),

पा.पुक्कडिप्पु पाढूक्कडिप्पु पण पा.प् पाढू नंतर नेहमीच द्वित्व होते असे नाही तर त्या संवंधित व्यंजनाचे अनुसिकह त्या व्यंजनाच्या द्वित्वाएवजी येऊ शकेल.

उदा० पा.पुडकिणरु पाढूक्किणरु.

काही क्रियादांची स्पेच –

क्र.	क्रियापद	अर्थ	वर्तमान काळ	भूत काळ	भविष्य काळ
१	शेय् ७ शंप	करणे	शेय्हिरेन् ७ शंपत्रियेना	शेय्वेन् ७ शंपत्रियेना	शेय्वेन् ७ शंपत्रियेना
२	उट्कारु (उच्कार)	वसणे	उट्कारहित्त ७ उट्कारुत्रियेना (उच्कारहित्त)	उट्कारवन् ७ उट्कारुत्रियेना (उच्कारवन्)	उट्कारवन् ७ उट्कारुत्रियेना (उच्कारवन्)
३	उट्टे	फृणे	उट्टिहित्त ७ उट्टेत्रियेना	उट्टिहित्त ७ उट्टेत्रियेना	उट्टिहित्त ७ उट्टेत्रियेना
४	अरि अरि	जाणणे	अरिहित्त ७ अरित्रियेना	अरिहेन् ७ अरित्रियेना	अरिहेन् ७ अरित्रियेना
५	विळयाडु विळायाडु	खेळणे	विळयाडुहित्त ७ विळायाडुत्रियेना	विळयाडुवेन् ७ विळायाडुत्रियेना	विळयाडुवेन् ७ विळायाडुत्रियेना
६	ओडु ७ ओडु	पळणे	ओडुहित्त ७ ओडुत्रियेना	ओडुवेन् ७ ओडुत्रियेना	ओडुवेन् ७ ओडुत्रियेना

७० तमिळ व्याकरण परिचय

७	ओट्टु कुट्टि	हाकणे ओट्टुहिरेन् कुट्टुकिरेन्	ओट्टिनेन् कुट्टुकोना	ओट्टुवेन् कुट्टुगोना
८	ए.टु नमुत्ति	लिहिणे ए.टुहिरेन् नमुत्तुकिरेना	ए.टु दिसेन् ए.टुहिरेना	ए.टुहिरेन् नमुत्तुकिरेना
९	ए. नग्न	चढणे ए.टुहिरेन् नग्नकिरेना	एरिनेन् ए.टुहिरेना	एरिनेन् ए.टुहिरेना
१०	एडू	उचलणे, उचलून घेणे	एडुकिरेन् एउकिरेना	एडुनेन् एउनेना
११	नटु		नटुकिरेना	नटुप्रियेना
१२	निरस्तु निरुत्तंतु	याचाचिणे	निरस्तुहिरेन् निरुत्तंतुकिरेना	निरस्तुवेन् निरुत्तंतुवेना
१३	पेणु प्रेस	वोलणे	पेणुहिरेन् प्रेसकिरेना	पेणुवेन् प्रेसकिरेना
१४	वांगु वांगम	चिकत अणे	वांगुहिरेन् वांगमकिरेना	वांगुवेन् वांगमकिरेना

क्र.	क्रियापद	अर्थ	वर्तमानकाल	भूतकाल		भविष्यकाल
				पास्ते	प्रतिक्रिया	
१४	शोल्लु क्रांत्विणा	मृणणे, सांगणे क्राल्लुक्तिरेणा	शोल्लुहिरेन् क्राल्लुक्तिरेणा	शोनेन् क्रानेणा	शोल्लुवेन् क्राल्लुक्तिरेणा	
१५	पडु पटि	भोगणे, सहन करणे पडुहिरेन् पटिरेणा	पटेन् पटिरेणा	पडुवेन् पटिरेणा	पडुवेन् पटिरेणा	
१६	पुरपडु पृथपटि	निधणे, मुटणे पृथपटिरेणा	पुरपडुहिरेन् पृथपटिरेणा	पुरपटेन् पृथपटिरेणा	पुरपडुहिरेन् पृथपटिरेणा	
१७	पोडु प्रोटि	ठेवणे, घालणे प्रोटिरेणा	पोडुहिरेन् प्रोटिरेणा	पोडेन् प्रोटिरेणा	पोडुवेन् प्रोटिरेणा	
१८	शापिडु शाप्पटि	खणे, पिणे, जेवणे शाप्पटिरेणा	शापिडुहिरेन् शाप्पटिरेणा	शापिटेन् शाप्पटिरेणा	शापिडुवेन् शाप्पटिरेणा	
१९	पो प्रो	जाणे प्रोतिरेणा	पोहिरेन् प्रोतिरेणा	पोनेन् प्रोतिरेणा	पोनेन् प्रोतिरेणा	
२०	कोण्डु क्रोक्को	घेऊन जाओ क्रोक्कोहिरेन्	कोण्डुपोहिरेन् क्रोक्कोहिरेन्	कोण्डुपानेन् क्रोक्कोहिरेन्	कोण्डुक्रोक्को क्रोक्कोहिरेन्	
२२	तमिळ व्याकरण परिचय				क्रोक्कोहिरेन् क्रोक्कोहिरेन्	

२१

यंगे

वर्षहिरन्

वन्देन्

वरुणेना
वरुणेना

ला

वरुक्तिरेणा

वरुणेना

२२

मृणगे

एगिरन्

एगिरन्

गांगेना

गांगेना

गांगेना

२३

केट्ट

एकाणे, चिचारणे

केट्टिकरेन्

केट्टिरेणा

केट्टिरेणा

केट्टिरेणा

केहों

केहों

२४

देणे

कोडुकिकरेन्

कोडुकिरेन्

कोडुकिरेन्

कोडुकिरेन्

कोडुकिरेन्

केहाटु

केहाटु

केहाटु

तमिळ माषा प्रवेश

२५

वचन देणे

वाच्कु .कोडु

२६

वाचणे, अस्यास करणे

पाडिकिकरेन्

पाडिकिरेन्

पाडिकिरेन्

पाडिकिरेन्

पाडिकिरेन्

पाडिकिरेन्

पाडिकिरेन्

पाडिकिरेन्

२७

वाचणे

वाचिकिकरेन्

वाचिकिरेन्

वाचिकिरेन्

वाचिकिरेन्

वाचिकिरेन्

वाचिकिरेन्

वाचिकिरेन्

वाचिकिरेन्

क्र.	क्रियापद	अर्थ	वर्तमानकाळ	भूतकाळ	भविष्यकाळ
१८	पार् पार्ग	पाहणे, वधणे	पार्किरेन् पार्गं किलेणा	पार्तन् पार्गं तिलेणा	पार्पन् पार्गं पिलेणा
१९	उड्ह उल्ल	फोडणे	उड्हिकरेन् उल्लाटकिलेऱणा	उड्हेतन् उल्लाटत्तिलेणा	उड्हेपत् उल्लाटपिलेणा
२०	इह इल	असणे, थांबणे	इहिकरेन् इलुकिलेऱणा	इहेवेन् इलुकिलेणा	इहेपत् इलुपिलेणा
२१	वै विला	(वैष)	ठेवणे	वैकिरेन् विलाकिलेऱणा	वैपेत् विलापिलेणा
२२	तेहु तेहु	ओधणे	तेहुहिरेन् तेहुकिलेऱणा	तेहुवेन् तेहुत्तिलेणा	तेहुवेन् तेहुत्तिलेणा
२३	तेरि तेहु	माझीत असणे, जाणणे	.तेरिहिरु तेहुकिलेऱु	.तेरियु तेहुत्तिलेऱु	.तेरियु तेहुत्तिलेऱु

तामिळ व्याकरण पारिचय

३४	आगु ஆரு	होणे ହୋଣ	आगुवन् ஆரുଲோன் ਆவன் ஆலோன்
३५	शिरि ଶିରି	हसणे ହସଣ	चिरित्तेन ଚିରିତ୍ତେନ
३६	तड ତଳ	चालणे ଚାଲଣ	तଡକିରେନ ତଳକିର୍ରେନ
३७	वିଡ ଵିଟ	सୋଙ୍ଗେ ସୋଙ୍ଗ	ବିଡୁହିରେ ବିଟୁକିରେନ
३८	ତିଲ ତିଲ	ଉଭା ର୍ଖାଣେ ଉଭା ର୍ଖାଣ	ନିକରେନ ନିଳିରେନ
३९	କଣ୍ଡପିଡି କଣଳା ଉପିଦ୍ଧ	ଆଡଙ୍ଗେ କଣଳା ଉପିଦ୍ଧ	କଣ୍ଡପିଡିତେନ କଣଳା ଉପିଦ୍ଧତେନ
४०	ପଢ ପାଠ	ପଡ଼ନ ରାହାଣେ ପାଠନ ରାହାଣ	ପଢୁଷେନ ପାଠୁଷେନ

ତାମିଳ ଭାଷା ପ୍ରେଶ

क्र.	क्रियापद	अर्थ	वर्तमानकाल	भूतकाल		भाविष्यकाल
				पुर्व	पश्च	
४१	आळ्, आळु आळों, आळु	राज्यकरणे	आळुहिरन् आळुकिरेण	आळुहेन् आळुलेण	आळुहेन् आळुलेण	
४२	कोळ् केकाळ्	ठार मारणे	कोळुहिरन् केकाळुकिरेण	कोण्डुहेन् केकाळुलेण	कोण्डुहेन् केकाळुलेण	
४३	कोळु केकाळु	खन करणे	कोळु केकाळु	"	"	
४४			उण्, उणु उण्णा, उण्णु	उण्णुहिरन् उण्णुकिरेण	उण्णुहेन् उण्णुलेण	
४५			तिन्, तिन् तीना, तीनु	तिन्किरेन् तीनुकिरेण	तिन्हेन् तीनुलेण	
४६			तिर् तीर्	उघडणे	तिरकिरेन् तीरुकिरेण	
४७			नडु नडु	लावण (शाढ)	नडुहिरन् नडुकिरेण	नडुहेन् नडुलेण

तमिळ व्याकरण परिचय

(१) दोष :-

वरील काही नमनेवजा धातुंची धारुसाधित नामे (verbal substantives) पुढे दिली आहेत ती लक्षपूर्वक पाहन ठेवा:-

आळ.	आळंग	किंवा	आळु	आळे	(धातु)	आळुदल्	आळुत्तेल	(धारुसाधित नाम) [राज्य करणे]
कोळ.	कोळं	किंवा	कोळु	कोळूयु	(धातु)	कोळुदल्	कोळूत्तेल	(धा. ना.) [ठार माणे, सूत करणे]
अरि.	अरि				(धातु)	अरिदल्	अरित्तेल	(धा. ना.) [जाणणे]
विडु	विडु				(धातु)	विडुदल्	विडुत्तेल	(धा. ना.) [सोडणे]
उणा.	उणा	किंवा	उणु	उणूयु	(धातु)	उणुदल्	उणूत्तेल	(धा. ना.) [जिवणे]
तिन.	तिनं	किंवा	तिनु	तीनूयु	(धातु)	तिनूदल्	तीनूत्तेल	(धा. ना.) [खाणे]
केळ.	केळं	किंवा	केळु	केळू	(धातु)	केळूदल्	केळूत्तेल	(धा. ना.) [ऐकणे]
तिर.	तिर				(धातु)	तिरत्तेल	तिरृत्तेल	(धा. ना.) [उघडणे]
नड.	नड				(धातु)	नडत्तेल	नृत्तेल	(धा. ना.) [चालणे]

(२) दीप :-

क्रियापदांता लगणान्या प्रत्यांता तका.

ए. व.

एन्

एन्स

अ. व.

ओम्

ॐ

तत्ता

दि. पु. आय्

सर्वोक्तं

आय्

तु. पु. आन् (पु.)

आवं

आव्व (क्षी.)

आवं*

आदु (न.)

आवृ

*दीप :- भूतकाळी कांही क्रियापदांत येथे 'टु' रुऱ्य येतो.

उदा:- पोमिट् गोमिऱ्यु, अगिट् आगिऱ्यु

इहेन्द्र

आहेन्द्र (पु. व. क्षी.)

आहं

+दीप :- येथे भूतकाळी नेहमी 'अन' अना येतो

प्रसंग

+रन्

रून

उ.यहिण्डन् उपतीन्हन्न वर्त्त.) जेप्यद्वन् उश्प्रथ्ना (मृ.),
पडिकिण्डन् पाढक्तीन्हन्न (वर्त्त.) पडित्वन् पाढ्त्वना (मृ.)

है वरील प्रत्यय भूत व भविष्यकाळी ज्या कालदर्शक प्रत्यययुक्त धातुरूपाना लागतात. यांचा तका वरील प्रत्ययासह युंदेयेत आहे. या कालदर्शक प्रत्ययामुळे धातुरूपाना भूत वा भविष्यकाळ दर्शविला जातो हे मार्गे आलेच आहे, व वरील नेहमीच सर्वसांधारण प्रत्ययही मार्गे परिचित शालेच आहे. खालील विस्तारपूर्वक यादी फक्त प्र. पृ. चीच उदाहरणस्प दिली आहे ती पाहून ठेवावी.

प्र. पृ.

वर्तमान काळ

भूतकाळ

भविष्यकाळ

१) हि.रेत् - कीरेण	(१) तेन - त्तिरेण	(१) वेन् लोणं
२) किक.रेत् - कंकिरेण	(२) न्देन् - न्दिरेण	(२) पेन् लोणं
३) कि.रेत् - कीरेण	(३) णेन् - ण्णिरेण	(३) घेन् पलोणं
	(४) इनेन् - इनेणं	- इनेणं
	(५) दटेन् - दटेणं	- दटेणं
	(६) ष्टैत् - ष्टैतेण	- ष्टैतेण
	(७) टेन् - ट्रैतेण	- ट्रैतेण
	(८) रेत् - रेणं	- रेणं

येथे वर्तमान व भविष्यकाळी तीन प्रकार आढळतात तर भूतकाळी आठ प्रकार आढळतात.

△ △ △

अभ्यासासाठी सार्थ तमिळ वाक्ये

तमिळ भाषेच्या शुद्ध रूपात व बोलण्यातील रूपात वरीच भिन्नता आढळते. शिवाय लेखनातील रूपात व शुद्ध रूपातही भिन्नता आढळते.

उदा० तमिळ भाषेतील ‘एक’ या शब्द लेखनात ‘ओळू’ असा आढळतो, त्याचा शुद्ध उच्चार ‘ओण्टू’ असा आहे, व नेहमीच्या बोलण्यात ‘वण्टु’ असा त्याचा उच्चार करतात. या पुस्तकात खाली तमिळ भाषेच्या शुद्ध रूपावरोवरच पुढे कंसात बोलण्यातीलही रूपे दिली आहेत. त्यामुळे शुद्ध रूपावरोवरच बोलण्यातील विकृत उच्चारांचीही कल्पना येईल, व त्यामुळे बोललेले तमिळ समजण्यास सोपे जाईल. अर्थात् प्रत्येक शुद्ध रूपाचा बोलण्यातील विकृत उच्चार दिलेला नाही. जरूर वाटेल तेवढ्यापुरतेच बोलण्यातील उच्चार दिले आहेत. पण असा भाग या पुस्तकात वराच असल्यामुळे तेवढा भाग शुद्ध भाषा व बोलण्यातील भाषा यांतील फरक चांगला समजून घेऊन बोलभाषेतील विकृत उच्चारांची चांगलीच संवय करून घेण्यास पुरेसा होईल. पण एक गोष्ट

पुनः येथे आठवण करून देण्यासारखी म्हणजे शुद्र रूप म्हणजेच लिखीत रूप नव्हे, हे पक्के लक्षांत ठेवावे. केव्हा शुद्र रूप हे लिखित रूपाप्रमाणेच असेल तर केव्हा भिन्नही असेल. यामुळेच तर तमिळ लिपीत वाचन हा भाग ती भाषा वाचण्यास शिकण्याऱ्यांना अवघड होऊन वसली आहे.

खालील तमिळ भागात चौकोनी कंसातील भाग हा तत्पूर्वीच्या शब्दांचा, शब्दसमूहाचा, वा वाक्याचा समानार्थक भाग म्हणून समजावा, व साध्या कंसातील भाग हा तत्पूर्वीच्या शुद्र रूपातील शब्दाच्या, शब्दसमूहाच्या, वा वाक्याच्या बोलण्यातील रूपाचा भाग म्हणून समजावा. तसेच खालील मराठी भाषांतराच्या भागात चौकोनी कंसातील भाग हा तत्पूर्वीच्या शब्दाचा, शब्दसमूहाचा, व वाक्याचा समानार्थक भाग समजावा, व साध्या कंसातील भाग हा मूळ तमिळ वाक्यात नसून मराठी भाषांतरात केवळ मराठी वाक्य पूर्ण व्हावे म्हणून दिलेला आहे असे समजावे. पुढील सर्व अन्य प्रकरणांतील कंसांचा हाच अर्थ समजावा.

सार्थ तमिळ संभाषण कला :—

मराठी लिपीत उच्चार तमिळ लिपी

१ इडु .एन्न? (इडु यन्ना?)	तित्तु नन्नांना ?	मराठीत अर्थ हे काय?
२ अटु पुस्तकम् (पुस्तहम्).	अथु पुल्लूत्कम्.	ते पुस्तक (आहे.)
३ अटु मेजै (मेसै – मेशै).	अथु लोमेश.	ते टेबल (आहे.)
४ इडु .एन् (यन्) वेस्सल.	इत्तु एन्ना प्रेप्पन्नस्सिल.	ही माझी पॅसील (आहे.)
५ इडु उन् तोप्पिया (तोप्पिया)?	तित्तु उन्ना तेहाप्पिया ?	ही तुझी टोपी का?
६ आम् (आमाम्) (आमा), अडु.
एन्नुड्ड्यटु (यन्नुड्ड्यटु).	ओम् [शुभमाम्]. अथु
एन्नात्तुल्लूट्यतु.	होय, ती माझी आहे.
७ अटु उगळ् नाया (नाईया)?	अथु उंसंकंतं नाया ?	तो तुमचा कुता का?
८ इल्लै (इल्लै), अटु अवनैयैदु.	तिल्लै, अथु अवनैयैदु.	नाही, तो ल्याचा आहे.

९ अटु अवनुङ्दय नाय् (नाहे).

अथु अबाणुलाय नाय.

तो ल्याचा कुचा (आहे.)

१० अटु अवनुङ्दय पणम्.

अथु अबांकलुण्ठय पणम्.

तो ल्याचा पैसा (आहे.).

११ इटु यारुङ्दय रुपाय् (रुवाय्-रुवाई) ?

इतु यारुण्ठेय रुपाय् ?

हा कोणाचा रुपा ?

१२ .एन्त (यन्त) वेणुम् (वेणम्) ?

एन्ता लेण्ठेंम (लेण्ठेंम) ?

काय पाहिजे ?

१३ पू वेणुमा (वेणुमा) ?

पू लेण्ठुमा (लेण्ठुमा) ?

फूल पाहिजे का ?

१४ इल्लै, अवनुङ्दय पुस्तकम्.

इल्लै, अवाणुण्ठेय पुस्तकम्.

नाही, तिचे पुस्तक (आहे).

१५ .एनकृ वेणुम्.

एनांकृ लेण्ठेंम.

मला पाहिजे.

१६ पाल् काण्पी (कापी), वेणुमा

पालं काप्पी लेण्ठेंमा ?

दुध, कॉफी पाहिजे का ?

१७ आम् (आमा) शक्करै (सक्करै)

[चांपि (जीनि)] हलामल काण्पी

(कापी) .एनकृ (यनकृ) वेणुम्.

आम, शक्कर (चीनी) लिल्लेमाल

होय, साखर नसलेली कॉफी मला पाहिजे.

१८ उगंठुकृ पुस्तकम् उंडा (इरविक-

रदा) ?

काप्पी गनकृ लेण्ठेंम.

उंडकलुक्तु पुस्तकम उंडा

(शब्दाचा:- उम्हाला पुस्तक आहे काय?)

१९ उगंठुकृ पुस्तकम् उंडा (इरविक-

रदा) ?

उंडकलुक्तु पुस्तक आहे काय ?

(शब्दाचा:- उम्हाला पुस्तक आहे काय?)

मराठी लिपीत उच्चार

तमिळ लिपी

मराठीत अर्थ

- १९ उडु (इरविकरडु).
२० हडु उंगलुऱ्यदा?
- २१ आम् (आमा), अटु .एन्हैयडु (यान्हैयडु).
- २२ इन्द्र हपाय् (हवाइ) यारकु वेणुम्?
- २३ अवरकु पणम् इरविकरस्ता?
- २४ इरविकरडु.
- २५ वा, तम्ही.
- २६ वा, अडा (वाडा).
- २७ इंगी वा.
- २८ नी पो.

उ न्ने ६ (इरुक्किऱ्तु).

थितु उ न्नक्कल्लुलेत्ता?

अूम् (अूमा), अतु गज्जूलेट्तु.

इन्त उपाय् यारुक्कु लेण्णुम्?

अबरुक्कु पणम् इरुक्किऱ्ता?

इरुक्किऱ्तु.

वा, तम्पी.

वा, अटा.

इंगी वा.

नी डूप.

आहे.

हे तुमचे आहे काय?

आहे (अूमा), अतु गज्जूलेहोय, ते मासे आहे.

हा रूपया कुणाला पाहिजे?

त्यांच्याजवळ पैसा आहे काय?
(शब्दः त्यांना पैसा आहे काय?)

आहे.

ये वाळा (ये वावा)

ये वाळा (ये वावा).

इथे ए.

तू जा.

२९ वराद.

वरात्रें.

देष्ट नकोः

३० नींगङ् वरादीहङ् (वरादेयुगङ्).

नींगकं वरातींकं.

३१ उठ्के वारुण्ड (वागो).

उ_न्जो वारुण्कं.

३२ शीघ्रं (शिग्मारम्-सिग्नारम्) वा.

शीक्तिर्यं वा.

३३ शीघ्रं तिरुम्बि वा

शीक्तिर्यं तिरुम्पि वा.

३४ सायतरम् (सायंदरम्) वारुण्ड.
तमिल भाषा प्रवेश

शायन्तरम् वारुण्कं.

३५ नाढेक्कु वारुण्ड.

नाळोक्कु वारुण्कं.

३६ नाढेक्कु कालेयिल् वारुण्ड.

नाळोक्कु कालियिल् वारुण्कं.

३७ पचिन्तकृदत्तुकु (पचिन्तकूडत्तुकु)
वर वेणुम्.

पलंगिक्कुट्टुत्तुकु वर

वेणुम्.

३८ वीट्टुक्कु (वीट्टुकु) वर कूडाट्टु
(वर कूडाइ) (टोप:- "ही स्था
अधीचित् 'उ' ची आहे.)

वीट्टुक्कु वरक्कुट्टा तु.

घरी येऊ नको.

मराठी लिपीत उच्चार

तमिळ लिपी

मराठीत अर्थ

- ३९ तपाल् आफीसुक्तु पो.
त्रियाळ आफीसला जा.
पोट आँफीसला जा.
- ४० उडने पो.
उडने बो.
तावडोब जा.
- ४१ उद्धंडे पोहारे.
उंडेलो बोकात्रे.
आत जाऊ नको.
- ४२ इणो-पुटु (इप्पो)
(पोहादेयुग्मः).
त्रिप्पोयुतु बोकात्रीकोंकों.
- ४३ ओरु (वरु) ने'रप्पु (च्चरणु) पेटिर
(प्पटि) कोण्डुवा (क्षवण्ड्वा, क्षवण्डा).
त्रिरु नेमुप्पु बोटु त्रु कोण्डु एक काढीपंटी घेऊन ये.
- ४४ अंदे इंगे काण्डु (क्षवण्डु) वरादे.
अगेत्र इन्सुक्ते कोण्डु व्याह्रे.
ते इथे घेऊन येऊन नको.
- ४५ इन्द्रकांडिद (इन्द्र कांडिद) पोट
आफीसुक्तु (आपीसुक्तु) वकोण्डु पो
(क्षकाण्डु बो).
इन्नंतकं सुदृढत्तेन्न बोव्हृ
आपीसक्तुकं कोण्डु बो.
- ४६ अन्दपुस्तकातै .एनकुकु (यनकु)
क्कोडुग्मः (क्षकुग्मः).
अनंतप बुलूत्तकत्तनेत जानाकुकु
कोउनक्का.
हे पुस्तक मला चा.
हे पुस्तक मला चा.

४७	अवरुक्तु पणम् (अवनुकु पणम्) कोङ्गङ्ठ (क्वडुगङ्ठ).	अवानुक्तुप्र पणम् रेकानुक्तुं. त्याला पैशो चा.
४८	कोङ्गङ्ठकादे (क्वडुकादे).	केकाउक्तकात्रै. देह नको.
४९	शीटु (सीटु-सीटु) अतुपादे.	शीटु अलुप्रात्रे. चिठ्ठी पाठ्व नको.
५०	नींगङ्ठ यार्?	नींगङ्ठं यार्? तुम्ही कोण?
५१	नी यार्?	नी यार्? तू कोण?
५२	अवन् यार्?	अवन्जं यार्? तो कोण?
५३	अवहंल यार्?	अवांकं यार्? ते कोण?
५४	उगळुक्तु .एन्न (यन्न) वेणुम्?	उन्नक्तुन्तुकु एन्ना वेणुम्. तुम्हाला काय पाहिजे?
५५	नींगङ्ठ यारैपार्क (यारै पार्क) वेणुम्?	नींगङ्ठं यारैपर्पार्क वेणुम्? तुम्हाला कुणाला भेटायचे आहे?
५६	तम्बी, उन् पेयर् (पेर्). एन्न (यन्ना)?	तम्पी, उन्ना पेयर् जांना? बाढा, तुझे नाव काय?

मराठी लिपोत उच्चार

तमिळ लिपी

मराठीत अर्थ,

५७ ऐया (अया), उगळू पवर् एन्न
(यन्ना) ?

ज्यपा, उंसंजंग टेयर् गंगांगा ?
साहेव, तुमचे नाव काय ?

५८ नींगळू .एर्गे (यां) पोहिरीहळू ?
५९ नींगळू .एर्गे (यां) कृडि इरकिक-
रीहळू ?

नींगकंगा एन्सुके प्रोक्कीरींकंगा ?
नींगकंगा एन्सुके कूडू इरुक्की-
रींकंगा ?

६० उगळकु .एव्वलकु (यव्वलकु) पण्म्
वेणम् ?

उंग्कलुक्कु ऎलंवलालू पण्म्
वेण्णुम् ?

६१ अन्द कर् .एव्वलकु (यव्वलकु) हूर्स् ?

अन्न उगां ऎव्वलालू त्हारम् ?
ते गांव किती हूर (आहे) ?

६२ अवर् .एप्पडि (यप्पडि) इरकिकरा॒र् ?

अबां ऎप्पाडू इरुक्किऱ्गो ?
ते कसे आहेत ?

६३ दयवृशेष्यदू मेडुवाहपेशांटू (दयवृ
शेष्यदू मेडुवाह पेशांटू. =दयवृ
शेष्यदू पेशांटू)

त्यावा चेप्पतु. मेत्तुलाक्कु
पेशांकंगा.

६४ दयवृ शेष्यदू अदै तिरुमवृ शोलालुगळू
(दयवृ शेष्यदू अदै तिरुमवृ शबलुंगा)

त्यावा चेप्पतु. अत्तेत्त थिरुम-
पालू मेराल्लुनंगा.
कृपा करून ते पुढा सांगा.

६५ इप्पो.पुटु (इप्पो) .एनकु तोरियुम्.

छिप्पेपाउतु राणांकु तेहियुम्.

आता मला माहीत आहे.

६६ अप्पो.पुटु .एनकु तेरियविलै.

अप्पेपाउतु गणांकु तेहिया-
विलैलै.

तेन्हा मला माहीत नव्हते.

६७ अदु शरिया (सरिया)?

अथु शरिया?

ते वरोबर (आहे) काय ?

६८ आम् (आमा), अदु सारितान्
(सरिदान).

अथु, अथु शरितान्.
श्रीम, अथु शरितान्.

होय, ते वरोबर (आहे).

तमिळ भाषा प्रवेश

८१

६९ इल्लै, (इल्लै-इल्ला), अदु तप्पदम्.

इलैलै, अथु तप्पीतम्.

नाही, ते चूक (आहे).

७० इल्लै, अदु तार्यै (तप्प).

इलैलै, अथु तार्यै.

नाही, ते चूक (आहे).

७१ अन्द वात्तै मरुपडियुम् (मरुवडि-
युम्) शोल्लुमान्द् (शवल्लुमान्द्).

आंत वांत्तेत्तेय मरुपडियुम्
केशांल्लुमान्कलौ.

तो शब्द पुढा म्हणा.

७२ तान् शोल्लुहिरदु उंगळ्डुकु विळंगु-
हिरदा?

कोण तेशांल्लुतीरुतु उंगळ्डुकु
विळांलुकिऱ्हना ?

मी बोललेले तुम्हांला समजते का ?

७३ .एनकु (यानकु) विळंगविलै.

गणांकु विळांकविलैलै.

मला समजले नाही.

मराठो लिपेत उच्चार.

तमिळ लिपी.

मराठोत अर्थ

७४ आम् (आमा), .एनक्कु (यनक्कु)
विळगुम्.

आम्, एनक्कु लीजांग्कुम्.

७५ आम् (आमा), .एनक्कु (यनक्कु)
विळगुहिरदु (विळंगुहिरदु).

आम्, एनक्कु लीजांग्कुरुत्तु.

७० अभ्यासासाठी सार्थ तमिळ वाक्ये

७६ .एनक्कु (यनक्कु) विळादु (विळं-
गाडु).

आम्, एनक्कु लीजांग्कुरु.

७७ अवन् वेगमाहपेशुहिरान् (वेहमाह
पेशुहिरान्).

अवेणा लेवकमाकप्र लेपकीरुन्.

७८ दयबशेषदु अद् .एनक्कु विळंगुपडि
शोल्लांगळ् (दयबुशेषदु अद यनक्कु
विळंगवडि शवल्लांगळ्).

होय, मला समजेल.

तीव्र कर्तव्य लीजांग्कुरुत्तु.

कृपा कर्तव्य लीजांग्कुरुत्तु.

७९ ऐया, नान् अद् उगळुक्कु विळंगुपडि
शोल्लुहिरेन्.

ज्ञया, नान्न अतीते उप्पक्कुरुत्तु
लीजांग्कुरुप्पाट लेशाल्लुक्कीरुत्तु.

साहेब, मी ते तुम्हाला समजेल असे
सांगातो.

८० एन्नाल् इदे उच्चरिकक मुडियविल्ले.

एन्न गुल्ल इतें उस्सीकिंह मुडिय-

विल्ली.

८१ अन्द वात्तये तिरव्वु उच्चरिक-
प्पारांग्छ. (अन्द वात्त तिरम्बु
उच्चरिकक पालंगो.)

तम्भ भाषा प्रवेश ११

८२ इन्द वात्तक्कु अर्य (अर्त) एन्न
(यना)?

८३ इन्द वात्तयेप्पार्किलम् साधारण वात्त
उडां? (इन्द वात्तये पार्किल
साधारण वात्त उडा?)

८४ तान् ओरु कुरिवियेपार्किरेन् (वरु
कुरिविये पार्किरेन्.)

८५ ती पैयनकुरुप्पाम् कोडुकिराय.

८६ अवन् इंगे इस्चिकिरान्.

मला हे उच्चरणे शक्य शाले नाही
(माझ्याने हे उच्चराले नाही-मला,
याचा उच्चार करता आला नाही).

अन्त वार्त्तेत्तेय थीन्यंप्पायम्
उस्सीकिंकप्पारुम्नक्क.

८७ इन्त वार्त्तेत्तेक्कु आंत्तम्
एन्नाना?

८८ इन्त वार्त्तेत्तेय पार्किल्लुम्
सा तारणा वार्त्तेत्तेह उन्नटा?

८९ या शब्दाचा अर्य काय?
(शब्दशः या शब्दाला अर्य काय?)

९० या शब्दापेक्षा जास्त सामान्य शब्द-
(दुसरा) आहे का?

९१ नाना ओरु लुग्नेवियप्प बार्कंकी-
रेन्न.

९२ (ला) मुलाला पैशे देतोस.

तो येचे आहे.

મરાಠો લિપીત ઉચ્ચાર.

તમિળ લિપી.

મરાಠીત અર્થ.

૮૭ અવન્ વીટિલ્ ઇસ્કિકારાં.	આલો લીટિલ ઇરુક્કિળું.	તી ઘરી આહे.
૮૮ અડુ ઓર નલ્લ (વર) કાર.	આનુ ઉરુ નલ્લ કોર્.	તી એક ચાંગળી (મોટાર) કાર (આહે.)
૮૯ નાંગંદ્ ઊસ્કબું (ઊસ્કુ) વરહિરોમ્.	નોંકણો ઊસ્કારુકું લુનુક્કિલૈયું.	આમ્હી ગાવી યેણાર આહોત.
૯૦ નામ્ બેલ્ શેષહિરોમ્.	નામ્ ખોહીલ ચેસ્પક્કિલૈયું.	આમ્હી કામ કરીત આહોત.
૯૧ નીંગંદ્ કોચિલુકુંપોહિરોહેંદ્.	નીંસુકણો કોચિલુલુકુંકુપ પોક્કિન્નિં-
(પોહિરીહેંદ્).	તુમ્હી દેવનાસ જાત આહાત.
૯૨ અબહેંદ્ પદ્ધતિકૃડતુકુપોહિરાહેંદ્.	અબાંકણ પણ ગિંકુટ-તંતુંકુપ
(પદ્ધતિકૃડતુકુ પાહેંદ્).	તે શાળેસ જાત આહોત.
પોક્કિલુક્કણો.
૯૩ નાન્ ઓર (વર) મરતૈપાતેંન.	નાન્નો ઉરુ માર્યાદેતુંપ પારંન્ન્નેન.	મી એક વૃદ્ધ પાહિલા.
૯૪ નો નલ્લ વેલે રોપદાય. (શયદે-શયદી)	નો નલ્લ વેલો રોપનાય.	તુ ચાંગળે કામ કેલેસ.
૯૫ ઇવન્ ઓર પુસ્તકાંતે (પુસ્તહતે વર)	ઇવન્નો ઉરુ પુસ્તકનુંનું નંનળુંપ
નણ્ણાય પડિતાન.	યાંને એક પુસ્તક ચાંગલે અભ્યાસિલે.
નાડુંતુંન.

१६ इवाळुकु मुदलिले इनाम् (परिशु)
किडीत्तु.

१७ इदु नण्ठाय एलि (इलि) पिडिकिर
पूऱ्याह इक्किकरडु. (पिडिक्कु पूऱ्या
इक्किकरडु)

१८ नांगळु उंगळुकु वदिल कोडुतोम्.
(कवडुतोम्)

१८ तमिळ भाषा प्रयेश

१८

(अ) नाम् एललाक्कम् (यललोक्म्)
बीट्टुकु पोनेम्.

१९

१९ निंगळु नेट्टु (नेट्टु-नेतिकिक)
मदुरेक्कुपीनीहंडा (पोनीहंडा) ?

१०० अवहंड सन्तोषमाह (सन्दोष-
माह) (सन्तोषमाय सन्दोषमै)
सिनिमा पातरहंड.

१८ तमिळ भाषा प्रयेश
तिवर्गुकु मुतलिले इनम् इनम्
किटेत्तत्तु.

१७ इथु नन्नरुप ऎलि प्रिफक्किऱ
पुऱ्यायाक इरुक्किऱतु.

१८ नांगळु उंगळुकु वदिल कोडुतोम्.
(कवडुतोम्)

१८ नाम्म एललाक्कुम् लीट बेक्कु गो-
गेम्.

१९ निंगळु नेट्टु मत्तुलेक्कुप
ब्रोनीक्कुगाा ?

१०० अवहंड सन्तोषमाह (सन्दोष-
माह) (सन्तोषमाय सन्दोषमै)
सिनिमा पातरहंड.

१८ तमिळ भाषा प्रयेश
हिला पहिले वयोस मिळाले.

१७ इथु नन्नरुप हें चांगले उंदीर पकडणारे मांजर आहे.

१८ तमिळ भाषा प्रयेश
आम्ही तुम्हाला उत्तर दिले.

१९ तमिळ भाषा प्रयेश
तुम्ही काळ मदुरेस गेला होता काय?

१०० अवहंड सन्तोषमाह (सन्दोष-
माह) (सन्तोषमाय सन्दोषमै)
ते आंदाने सितमा पहत होते.

१०० अवहंड सन्तोषमाह (सन्दोष-
माह) (सन्तोषमाय सन्दोषमै)
प्रार्थनाराक्कं.

मराठी लिपीत उच्चार.

तमिळ लिपी.

मराठीत असं.

१०१ नाढेकु नान् .एन्न शेवेन्
(यन्न शेपवेन्) नान् अदैचेवेन्.

मांडोकु नान् नान् तेस्प-
लेवेन्? नान् अठेन्तं तेस्प-
लेवेन्.

१०२ कोविलकु पोवोम्.

कोलिलुकुप् प्रोवोम्.

१०३ नी इन्द मरुन्तु (मरंद)
शापिडवाया (शापिडवाया) ?

नी इन्हू मरुन्तु शापिलेवाया?

१०४ नाय् । शिनिरमाह (सिनिरमे)
ओडुमा ?

नाय शिनिरमाक ओडुमा?

१०५ आम् (आमा), नाम् नाढेकु
प्पापाम् (पापाम्).

आम्, नाम् नाडेकुप्पापाम्बोम्.

१०६ आम् (आमा), नीगळ नाढेकु
प्पापीहळ (पापीहळ).

आम्, नीगळा कुप्पापाम्बोम्.

१०७ अवहळ् सुखमाह (सुहमे)
इस्कुम्पो.पुटु (इस्कुम् पोटु)
पुरपडवाहळ.

अवांकों सुकमाक इरुक्तमु
प्रोफुतु पुरयलेवारकों.

वरे चाटताच ते निघतील.

मराठीत असं.

देवळास जाऊ.

तू है औषध घेशील काय?

कुता जोरात पळेल काय?

होय, आम्ही उद्या पाहू.

होय, तुम्ही उद्या पाहाल.

अवांकों सुकमाक इरुक्तमु
प्रोफुतु पुरयलेवारकों.

१०८ ओर्लान्ट् (वरना) नान् उन्नेश्वर नाज़ अलाना गंधीरं-
अवरे सन्दितेन् तेना.

१०९ इरण्डु (रण्ड) पिठेहँड कुप्प-
कक्कुप्पिङ्गाळु (कृष्णपूर्णो)
प्रिण्डिक्कला.

११० नान् मण्डु मणि नेरम् कातिरुदेन्
(कातिरुदेन)

तमिल भाषा प्रवेश

१११ नालु मासत्तुकु मुनु (मुनिद मुटु)
नान् (ना) ईंगे वन्टु (वन्टु)
शेरदेव सेल्लंग्).

११२ नी .एन्द (यन्द) वह्पु ? नी एन्त वलुप्प?

११३ ऐच्चाम् वह्पु.

११४ ऐच्चु .एण्टु .ए.पूर्णु (.ऐच्चु यण्टु
य.पूर्णु).

११५ आच पपांलु उ.लंगु.

११६ उन्नेश्वर नाज़ अलाना गंधीरं-
एक विवस मी त्याना भेटलो.

११७ इरண्डा उ. प्रिण्डिक्कला कुप्प-
प्रिण्डिक्कला.

११८ नान् मुलाना हाक मारा.
मी तीन तास वाट पाहिली.

११९ मारु मार्चत्तुकु मुनु। इन्कुलेन्
वन्तु शेरान्तु.

१२० दोन मुलाना हाक मारा.
मी तीन तास वाट पाहिली.

१२१ पांचबी ईयता.

१२२ चार माहन्यापूर्वी मी येये आले.
तुशा कलास कोणता? [कोणत्या कलास-
मच्चे तू आहेस?]

१२३ अहंताम् वलुप्प.

मराठी लिपीत उच्चार.

तमसः लिपी

मराठीत अर्थ

११६ प.पु नाढू शेण्ड वा (एल्कुनाळू सेण्डू वा)

११७ प.पु मणि अडितडु.

११८ ओन्पटु (वम्बटु) मैलू हरम् तडिदेन.

अभ्यासासाठी सार्थ तसिल वाक्ये

गऱु नाळू उक्कंरु वा.

गऱु मणी आडितडु.

उन्हेत्हु व्यामल तुराम नुन्हेत्हु.

११९ इन्द्र पिळ्हेकु प्पत् वयसु.
१२० पदिनोडू (पदिनोरु) ख्याय्
अदक्षु वेणुम्.

१२१ पनिरण्डू मणिकु नान्
शाप्पिडवेन.

१२२ ओरु डजन् प.पंगळू वेणुम्
(वरु दजन् पळगळ वेणुम्).

१२३ ऐन्दू गजम् तुणि वांगे (वांगु).

सात दिवसांनी ये.

सात वाजले.

नक मैल हूर चालो.

या मुलाचे वय दहा वर्षे (आहे)
(शब्दशः या मुलाला दहा वर्षे)

इन्ह एलंझाकंठु पंथ्यु लियस.
पत्तिमेलेन्ह रुपाप्प अन्हर्णु
वेणुम.

पन्निरीन्ह उ मणिकंठु नान्ह
साप्पिटिवेन.

एक डडन फळे पाहिजेत.

छ्रु उज्जन्ह प्राणिन्हगा लेण्यां.

पाच वार कापड आण (विकात वेऊन ये
— सरेदी करून वेऊन ये).

ज्ञान्तु कल्यांम तुणी वांगुकु.

१२४ नालै पडि पाल् (नाल पडि पाल)
नाळदोरम् कोण्टु वा (कवण्डवा,
कवण्डा).

१२५ कुपन्दे (कुपन्दे) काल् पडि पाल
कुडिक्कुम्.

१२६ अरैक्काल् पडि शक्करै (शक्करै)
पोडु.

१२७ ओर (वर) अंगुलम्.

१२८ इरण्डु (रण्डु) पडि.

१२९ ओर गजम्.

१३० अरै मणि नेरतुक्कु पिस् वन्देन्.

क्कालु ॥१२॥ प्रार्थ नालॊ तेहाऱुम्
केहाण्णु वा.

तुयून्नेन्तु कालॊ पालॊ तुष्टक्कुम्.

अरैक्कालॊ पडि शक्करै (शक्करै).

उरु अंगुलम्.

इरண्डु पालॊ.

उरु कज्जम्.

अणै मणी नेरतुक्कु पिस् वन्देन्.
वर्णतेन.

चार पडि (शेर) दृष्ट दररोज घेऊन ये-

मूळ पाव शेर दृष्ट पील.

अर्धा पावशेर सावर घाल.

एक इच्च.

दोन शेर.

एक वार.

अर्धा तास उशीरा आलो.

तीन वाजण्यास अजून पंचरा भिन्नाते
अवकाश आहे.

मुण्डु अष्टक (मुण्डिकु) इन्नुम्
मणी नेरम् इरुक्किऱ्हतु.

१३१ मूळै अडिक (मुण्डिकु) इन्नुम्
कालै मणि नेरम् इरुविकरदु.

मराठी लिपीत उच्चार

तमिळ लिपी

मराठीत अर्थ

१३२	नालु अडिकक (नाल अडिकक) ऐन्दु निमिषम् इश्विकरदु.	नालु आढऱ्युक्त ब्रिंथु निमिषं ब्रिंकंकिरितु.	चार वाजायला पाच मिनिटे कमी आहेत.
१३३	सामान् (जामान्) वरमुन् नान् पोह वेणुम्.	आयान् वरुमुन् नान् ब्रोक बेणुम्.	सामान येणाऱ्यार्ही मला गेले पाहिजे.
१३४	अदरक्कु पिण् पोचोम्.	अन्तर्गुप्त पिण् ब्रोबोम्.	त्या नंतर जाऊ.
१३५	अवळ अदै अन्द बकैयिल् वांगिनान्.	अवोला अन्तर्ह आन्तुक्त कल्लूयिल् बोर्सकी लग्नां.	तिने ते त्या दुकानांत विकत घेतले.
१३६	नी शादम् शाप्पट्टाय.	नी शात्रम् शाप्पट्टाय.	तू भात खाललास.
१३७	पुळोरम् कालेयिल् एन्न कुडिकिका- राहेळू ?	गल्लेलोरुम् कुडिलेयिल् गंनेना ब्रुष्टकिल्लूकंकोः?	सर्व लोक सकाळी काय पितात?
१३८	एलोरम् कालेयिल् काप्पि कुडिकिकराहेळू, नान् मारम् पाल कुडिकिकरेस.	गल्लेलोरुम् कुडिलेयिल् कुप्पापि ब्रुष्टकिल्लूकंको, नाना मात्तीरम् पाल तुष्टकिल्लू.	सर्व लोक सकाळी काँफी पितात, मो मात्र दूध पितो.

- १३९ पत्तु निमिषतक्कुळ्टु (पत्तु) पत्तु मिलिंथुंतुक्कुल्ला (मल्लु) दहा मिनींत आमची देन सुट्टे.
- निमिषतक्कु) नमडुट्टे उरप्पडुम्.
फुरेन्न पुरायचिं.
- १४० उगांडुक्टु ककडिहारं (गोडिहारं) उगांडुक्टुक्कुक्कुडुक्कारं उग्णोट्टा? (शब्दशा: तुम्हाला घडचाळ आहे काय?)
- उगांडुक्टु ककडिहारं (गोडिहारं) उगांडुक्टुक्कुक्कुडुक्कारं उग्णोट्टा?
- १४१ उगांडिहारं ककडिहारम् इचकिकरदा? उगांडुक्टीम् कुडुक्काराम् इरुक्कि निऱ्हत्ता?
- १४२ इपोपुडु (इपो) एत्तावै (यत्तावै) इप्पोयागुलुतु एत्तुर्जिण्या मणी? मणी किती वाजले?
- १४३ मणी एत्ता (यत्ता)? मणी गंगाना?
- १४४ एट्टू (यट्ट) अडिच्चु इरुप्पु (इरुव्वु) निमिषम् अयिट्टु गांडु आडत्तु इरुप्पु निमिषम् आठ वाजून वीस मिनीटे जाली. आठ वाजून वीस मिनीटे जाली.
- १४५ राण्डे मुक्काळू मणी. राण्डे लुक्काळू मणी.
- १४६ इपोपुडु (इपो) रात्रि (रात्रिर) इप्पोयागुलुतु गांडिनी पत्तु मणी. पत्तु (पत्त) मणी.
- १४७ (वाजले) – पोणे तीन (वाजले) [दोनपंचाळीस] आठ वाजीचे दहा (वाजले).

मराठी लिपीत उच्चार

तमिळ
लिपी

मराठीत अर्थ

१४७ .एट्टु अडिक्कु पऱ्हे निमिषम् नट् उ आढ़क्क पत्तु निमिषम्.
(यद्द अडिक्क पत्त निमिषम्).

आठ वाजायला दहा मिनिटे कर्मो
(आहेत.)

१४८ इप्पा.पुडुदान् (इप्पादान्) मणि पर्वे
अडिनदु.

त्रिप्पेयायुतुत्तुनां मणी पत्तु
आढ़त्तुत्तु.

१००

१४९ ओण्डे (वण्टे) काळ मणि (हाल्
मणि).

त्रिन्नलै रुक्काळ मणी
सन्ध्वा वाजला.

१५० रुडे सुकाळ मणि आयिट्टु.

रुन्नलै लुक्काळ मणी आयिऱ्ऱु.
पोणे तीन झाले.

१५१ .एन (यन) कडिहारं (घडिहारं
—गेडिहारं — गडिहारं — कडिहारं)
शारियाह पोहिरदु (सरिये
पोहिरदु).

माझे घडचाळ वरेवर चालते.

१५२ ऊ. कडिहारम् मेदुवाह पोहिरदु
(मेदुवै पोहिरदु).

उन्ना कडुक्कारम् मेतुवाहकपू
तुम्ब घडयाळ मागे पडते.
किऱतु.

१५३	एन् (यन्) कैकडिहारं एडु निमिष पिल्लाल् (पिन्दी) पोहिरदु.	गांगा गेहकहटु काराम् रण्णु निमिल्लम् पील्लाल् लोकिरथु.	माझे रिस्टवाच दोन भिन्निटे मासे पडते.
१५४	उम् कैकडिहारम् नालु निमिपम् मुल्लाल् (मुच्चि) पोहिरदा ?	उन्नी लेकहटुहटाराम् नालु निमिल्लम् मुल्लाल् लोकिरह्ना ?	तुझे रिस्टवाच चार भिन्निटे पुढे जाते कां?
१५५	नागळु पिल्लाल् (पिन्दि) [तामद-माह] वर्दिवसिकिरोम्.	नागळकंगा प्रिण्णलूल (तामात्तमाका) वन्धन्तिरुक्किरेयम्.	आम्ही उशीरा आलो.
१५६	इण्डैक्कु, (इण्डैविक) नाळैक्कु, (नाळैचिक) मुन्दा नाळै.	इन्नेऱहंकरु, नाळौकंकरु, मुन्नू-नाळौ.	आज, उद्या, काळ.
१५७	२०१ पोन वारम्, अडुत वारम्, ओर वारचृक्कु.	पोना वाराम्, अउत्तु वाराम्, ओरु वाररूक्कु.	गेला आठवडा, पुढचा आठवडा, एक आठवडचांत.
१५८	पोन मासम्, पोन वरषम्, पुडु वरषाचिल्.	पोना मासम्, पोना वरुलेलम्, पुढु लवरुलेल्लिल.	गेला महिना, गेले वर्ष, नवीन वर्षात.
१५९	जुलै मासम्, इरुवदाम् (इरवदाम)	जूलीलू मासम्, इरुपत्ताम् तेत्ती.	जुलै महिना, वीस तारीख.

मराठी लिपीत उच्चार

तमिळ लिपी

मराठीत अर्थ

१६० पैयन पाहुम पो.षु.द (पोहम पोद)
ओर पास्वे पातीन.

तेयण्डा ओगुम्पेयामुतु ओर
पाम्मेप्र पांग्त्तान.

१६१ नींगळ नालौर (नालू+अरे=नालौरे)
मणिकु.ए.न्ने.पाकं (यन्ने पाके)
वर मुडियुमा? [ए.न्ने (यन्ने) पार्क-
म्पडि (पार्कम्पडि) वर मुडियुमा?

नींगकला नालौरा मणिकु
गन्नेऩोप पार्कक ला मुडियुमा?
येंकं शकता कां?

१०२

१६२ ओन्पदु (वम्बदु) मणि मुदल् पस्तु
मणिवरैयिलुं (पस्तु मणिवरे)
[पस्तु मणि मट्टम्] कूट्टम् नडन्दु
विडम्.

तेयण्डा ओगुम्पेयामुतु मणिमुत्तु तर्त्तु मणिः
वल्लरायिलुम् कुट्टम् नटन्त्तु
विट्टम्.

१६३ आयिरत्तोळायिरत्तु नार्पतु ओराम्
वरुषम्, डिसेम्बर मासम्, नालाम्
तेदी [आयिरत्ति] (आयिरदु)
तोळायिरत्ति (तोळायिरदु) नार्पति
वोराम् वरुषम्, डिसेम्बर मासम्,
नालाम् तेदी.]

तमिळ लिपी

तुलाने जातेबेळ्ठी (जाता जाता) एक साप
पाहिला.

तुम्ही साहेचार वाजता मला भेटण्यास
येंकं शकता कां?

तक पासून दहा वाजेपर्यंत मीटिग चालेल.
आयिरत्तु तेहालोप्रत्तु नार्प-
त्तु लोराम् वल्लुम्, डिसेम्बर
मासम्, नालाम् तेदी.
एक हजार तक्षे एककेचाळीस साल,
डिसेम्बर महिना, चार तारीख
(४-१२ - १९४९).

१६४ ऐन्द्र आरम् [आरु + उम् = आरम्]

एतनैं (यतनैं) ?

१६५ पन्निरण्डे कालम् (काल + उम्
= कालम्) एवे मुकुकालम्
(मुकुकाल अधिक उम्=मुकुकालम्)
पदीनेन्द्र).

१६६ पदिम्बुङ् वा.पैपपम् (वापुपपम्
= वाल्पपम्) नान् वागिनेन्,
सुववन्मुक्तु ए.षु (एन्द्र) कोडुत्तेन्
(कवडुतेन), मीदि.एतनैं (यतनैं) ?

१६७ ओर रूपाय तालु अणविलिरुट्टे आर
अणावै कपिताल् मीदि.एतनैं
अणा ? (वरु रुचाइ नाल अणावि-
लिरुट्टे आर अणावै कैदाल मीदि
यतनैं अणा ?)

तमिळ भाषा प्रवेश

१०३

पाच व सहा मिळून किती?

झन्तुम् आरुम् नत्तैन्ना ?
एतनैं (यतनैं) ?
१६५ पन्निरण्डे कालम् (काल + उम्
= कालम्) एवे मुकुकालम्
(मुकुकाल अधिक उम्=मुकुकालम्).

पन्निरिण्णनैं ते कालूम् रண्णैं
मुकुकालूम् पत्तैनेन्द्र.

पत्तिमुन्नै वाग्नेहप्रप्याम् कान्नैं
वासुकितेनैं, ऊप्पन्नित्तु एगु
कोउत्तेनैं, मीति नत्तैन्ना ?

त्रिरुप्पायं नालु अगुलिलिरुन्तु
आयु अगुलेवा
मीति नत्तैन्ना अगुलु ?

सत्ता वारा व पैणे तीन (मिळून) पंधरा
(१२२७ + २३ = १५).

तेरा केळी मी विकत घेतली, सुबवनला
सात दिली, किती राहीली?

सोठाला पाचानी गुण्ड्यास (एकूण)
गुणाकार किती?

पत्तिमुन्नै ज्ञिन्त्तालै प्रेरुक्कित्तैं
मेयात्तम् एन्द्वालै ?

१६८ पदिनारै ऐद्वालै पेन्किकतालै मोत्तम्
.एव्वल्लू ? (पदिनारे ऐद्वालै
परुचिकतालै मोदम् यच्चवळ्ळू ?)

मराठी लिपेत उच्चार

तमिळ लिपी मराठीत अर्थ

- १६९ पदिनारै नालाल् वडुताल् .एन्न
(यन्न) वरम् ?
प्र॒ति॑ ग॒ल॒रै ना॒ला॒ल् वा॒ह॒त्त॒ल॑
ग॒ल॒ना॑ व॒रु॒म् ?
सोऽवाला चाराने भागल्यास (भागाकार)
किती येईल ?
- १७० नान् वेहू नेरम् इत्तक मुडियाडु.
ना॒न् वे॒लु ने॒रम् इ॒त्तक मु॒ड॒
या॒तु.
मी॒ फा॒र वेल॒ राह॒ शकात नाही.
उच्चा॒ं या.
- १७१ नाळैकु वारांढ (वांगो).
नो॒जै॒क॒लु वा॒रु॒न्क॒ल॑.
आज संथ्याकाळी या.
- १७२ हा॒ड॒ सायंकालम् वारांढ (इत्तिक
सायंगालम् वांगो).
इ॒न्न॒ ता॒य॒न्क॒ल॒ल॑ वा॒रु॒न्क॒ल॑.
अरे॒र॒ मणि॒ नेरम् शोण्डु॒ (सोण्डु)
वारांढ (वांगो).
अरे॒र॒ मणि॒ नेरम् शोण्डु॒
वा॒रु॒न्क॒ल॑.
अर्धा॒ तासानी या.
- १७३ अ॒र॒ मणि॒ नेरम् शोण्डु॒ (सोण्डु)
वारांढ (वांगो).
अरे॒र॒ मणि॒ नेरम् क॒प॒र॒त्तु॑
वा॒रु॒न्क॒ल॑.
अर्धा॒ तासानी या.
- १७४ अ॒र॒ मणि॒ नेरम् कण्ण॒त्तु॑ (कठित्तु)
वारांढ (वांगो).
अरे॒र॒ मणि॒ नेरम् क॒प॒र॒त्तु॑
वा॒रु॒न्क॒ल॑.
अर्धा॒ तासानी या.
- १७५ .एनकु॒ (यनकु॒) अवसरमाह
जोलि॒ (सोलि॒) [वैल॒] इत्तिकरडु॑.
एना॒क॒लु अ॒वश्यामा॒क
(वैल॒) इ॒त्तिकी॒र॒तु॑.
तोलि॒ अ॒वश्यामा॒क
(वैल॒) इ॒त्तिकी॒र॒तु॑.
तोलि॒ अ॒वश्यामा॒क
(वैल॒) इ॒त्तिकी॒र॒तु॑.
मला॒ फा॒र घाई॒ आहे. (मी॒ फा॒र घाई॒
आहे- शब्ददशा:- - मला॒ (एक॒) फा॒र
घाईचे॒ काम आहे.)

१७६ ऐयर वीटिल्ट इरकिकरारा ?

ज्यां शेट्टुल इरुक्किऱ्या ?
ऐयर घरी आहेत कां ?

१७७ इस्किकरार.

इरुक्किऱ्या.

१७८ एया वाच्दिकिकरारा ?

झिया लन्निरुक्किऱ्या ?

१७९ अवर .एप्पो (यप्पो) तिसवुवार ?

अब्बां लांप्रो तिरुम्पलां ?
१८० उन् यजमानतुकुं .एन् वन्दनम्
शोल्लु (उन् यजमानतुकुं यन्
वन्दनं शब्ल्लु)

१८१ नी अन्द शोषिद (शौदि = जैद)
केळ्विप्पट्टाया ?

१०६

१८२ पोष् (पोह) वरट्टुमा ?
(टीप - जातेचेळी निरोप घण्याचा
वाक्प्रचार.)

१८३ पो॒ वालांळ् (पोड वागो)
(टीप - जाण्यास अनुमतिदर्शक
निरोप देण्याचा वाक्प्रचार.)

आहेत.

साहेब आले आहेत कां ? (साहेब घरी
आहेत कां ?)

झिया लन्निरुक्किऱ्या ?
ते केव्हां घरी येतील?

१८३ नां नज्जुमानातुकुं ल नां लॉ-
ठनामं उराल्लु.

तू ती वातमी ऐकलास कां ?

प्रट्टाया ?

१८५ पो॒ वरट्टुमा ?
प्रो॒प वरट्टुमा ?
मी येऊ कां ? (मी जाऊन येऊ का ?)

या (जाऊन या.)

तुझ्या मारुकांता माझा तमस्कार सांगा.

मराठी लिपोत उच्चार

तमिळ लिपी

मराठोत अर्यं

- १८४ नान् पोय् वरुहिरेस्.
(टीप - जाताना निरोप वेण्याचा
वाक्प्रचार.)
- १८५ उपाध्यायर् (उपाद्यार्=वातियार=वाद्यार्) उन् पुस्तकम् .एण्ड केट्टार्.

अऱ्यासासाठी सार्थ तमिळ वाक्ये

- नांना बोाय्य वरुत्तिरेहून. मी येतो. (मी जाऊ येतो).
- उपार्थन्तीयायर् उन्ना बुल्लत्तकम् ऎन्नकेके एन्नाखु तेकेट्टारा.
- तेप्रयंगं नाळा अलेत्तन्त तुम्हकलीम् तेकाउत्तेहेन एंनाखु तेकाळं-ओन.
- तुम्हकलीम् एन्ना बुल्लत्तकम् कुकाकीत्तमुम् इरुक्किऱ्ऱु.
- नांना एन्ना पां-त्त्वेत्तप् बाल्कंक वेणुम्. वेणुम्.
- पां-त्त्वेत्तरै तेकालै (बाल्कंक) बिन्हत्तेन.
- मास्तरांनी तुझे पुस्तक कोठे (आहे) म्हणून विचारले.
- मुलाने “मी ते आपणाजवळ दिले” म्हणून सांगीतले.
- आपणाजवळ मासे पुस्तक व कागद आहेत.
- मी माझा घडा शिकला पाहिजे. (माला माझा घडा शिकला पाहिजे).
- घडा म्हणायास [शिकण्यास] आलो आहे.

११० नात् उन्नं वीटद् फाक् पोहिरेन्.

गोक्खिरेन्.

मी उमचे घर पाहाण्यास जात आहे.

१११ शंभवं (समवः) वांग वेले
शोयहिरेन्.

नात्ना उन्नकला लीट ठेटप्र पारक्कत्प
गोक्खिरेन्.

११२ अन्द स्वी किणतुकु ष्विहिराळा ?
तमिल भाषा प्रवेश

अन्यां बांकड लोही उस्प-
क्किरेन्.

मी उमचे घर पाहाण्यास जात आहे.

११३ अन्द स्वी किणतुकु पोनाळा ?
११४ अबद् तणीर् (तणीर) कोण्डु-
वर पोहिराळा ?

अन्त लंती किणात्तुक्कत्प
गोक्खिरेना?

मी उमचे घर पाहाण्यास जात आहे.

११५ अबद् तणीर् .एडुक (यडुक)
(मेढुक) पोनाळा ?

अन्त लंती किणात्तुक्कत्प
गोक्खिरेना?

मी उमचे घर पाहाण्यास जात आहे.

११६ अबद् एन् (येन=यैया) किण-
तुकु पोहिराळा ?

अवां तन्नाणीर् नाटुक्क [मेंग-
ला प] ग्रोग्लां.

मी उमचे घर पाहाण्यास जात आहे.

११७ अवद् तणीर् (यडुक)

अवां तन्नाणीर् नाटुक्क [मेंग-
ला प] ग्रोग्लां.

मी उमचे घर पाहाण्यास जात आहे.

११८ अवद् एन् (येन=यैया) किण-
तुकु पोहिराळा ?

अवां गंगा किणात्तुक्कत्प
गोक्खिरेना?

मी उमचे घर पाहाण्यास जात आहे.

मराठी लिपीत उच्चार

मराठीत अर्थ

तमिळ लिपी

१९७ नान् अन्द पुस्तकाचे (पुस्तकम्)
प्पडिकविलै.

१९८ नान् पणाचे (पणम्) पार्कविलै.

१९९ तचन पेट्टियै [पेट्टि] शेय्यविलै
(दजन् पट्टि शेय्यविलै)

२०० कावकारन् (कावल्कारास्) उग-
ठुक्कु वीट्टिन् शावियै (बीट्ट
सावियै) ककोडिकविलैया
(ककडुविकलैया) ?

२०८ अभ्यासासाठी सार्थ तमिळ वाक्ये

मी ते पुस्तक वाचिले (अभ्यासिले) नाही.

नांना अनंतप् पुस्तकत्तेतूप्
(पुस्तकम्) पार्कविलै.

नांना पणात्तेतूप् [पणम्]
पार्कव विलै.

२०१ तस्तन बोट्टियै (बोट्टु)
केपय्यविलै.

२०२ नींगं वीट्टुक्कु एत पोहचिलै?
(नींग वीट्ट यां पोयिला ?)

मी ऐसे पाहिले नाही.
सुताराने पेटी केली नाही.
राखणदाराने (चौकीदाराने) तुम्हाला
घररची चावी (किल्ली) दिली नाही का?

इलै.

२०१ इलै.

नाही.

निंकुना लीटूक्कु गां बोक-
विलै.

उम्ही घरी का गेला नाही ?

२०३ अन्द पैयन् मिट्टायिये (मिट्टाय
मिट्टाई) वांगुपडि (वांगुबडि)
कडैकडु पोनान्.

२०४ कडैकरान् पैयन् प्पातान्.

तमित भाषा प्रवेश
२०५ पैयन् पणतकुकु [पणतिनाल्]
मिट्टायिये (मिट्टाय = मिट्टाय)
वांगिनान्.

२०६ मिट्टायोडु (मिट्टायियोडु) =
मिट्टायोडु (मिट्टायोडु) पलहारमुस्
कोण्डु पोनान्.

२०७ पैयनुकु पणम् इरुन्ददा ?

२०८ पैयनिं पणम् इरुन्तन्ता ?

२०९ अवन् अदै ओरु काशुकुं वांगिनान्
(अवन् अदै वरु काशुकुं वांगिनान्)

आन्तप् तेपयन् मिट्टायिये (विकत) आण्यासाठी
वान्गुतुम्याळ कण्ठकरुप प्रो-
गुन्.

२१० कण्ठकारन् तेपयन् प्पातान्.
कण्ठकारान् तेपयलेणप् प्पात-
तान्.

२११ पैयन् पणतत्तुकु (पणतत्ति-
तुल) मिट्टायिये वांगिनी-
उन्.

२१२ मिट्टायप्पेणु प्पलकारमुं
केणाणु पेऊन.

२१३ तेपयन्दाराने मुलाला पाहिले,
मुलाने (त्या) पैचाने मिटाई विकत
घेतली.

२१४ मिटाइवरोबर् फहरही (=फराळही)
घेऊन गेला.

२१५ मुलाजवळ पैसे आहेत का ? (शब्दश:
= मुलाला पैसे आहेत का ?)

२१६ मुलाजवळ पैसे आहेत का ?
तेपयनीटमं पणाम इरुन्तन्ता ?
अवान् अलेन् ओरु कासकंकु
वांगिनान्.

२१७ तेपयने ते औपध एक पैशाला विकत
आणले.

- मराठोत अर्थ
तमिळ लिपी
२१० आम्, ओरु अणावुकु ओर पस्म्
वांगितान्.	अम्, ओरु अणेवकु कुरु प्रथम्
वांगन्तिगुना.	अम्, ओरु अणेवकु कुरु प्रथम्
वांगन्तिगुना.	होय, एक आज्ञास एक केळ (ल्याने)
विकत आणले.
२११ नान् कुपन्दैकाह ओर रोटि
वांगितेन्.	नाना त्रृप्यन्तेत्काकु कुरु डोराट्ट
वांगन्तिगुनेन.	नाना त्रृप्यन्तेत्काकु कुरु डोराट्ट
वांगन्तिगुनेन.	मी मुलासाठी एक रोटी विकत आणली.
मी पुस्तकातील अर्धा (भाग) वाचला.
२१२ नान् पुस्तकतिल् पादि पहितेन्
[वांगितेन्].	नाना पुस्तकतिल् पाती वाचिकं
तेन.	नाना पुस्तकतिल् पाती वाचिकं
विलंबू.	मी पुस्तकातील अर्धा (भाग) वाचला
नाही.
२१३ नान् पुस्तकतिल् पादि वाचिक
विलंबू (वाचिकक
विलंबू = वाचिकविकल्पा).	नाना पुस्तकतिल् पाती वाचिकं
विलंबू.	नाना पुस्तकतिल् पाती वाचिकं
विलंबू.	यांच्यांपैकी सुतार कोण ?
२१४ इवंहित्तिल् तच्चन् यार् ?	त्रिलोंकनील तंकचन्यां?	नाना वीट्टुलिरुन्तु कमेत्कुंप
गेपानेन.	मी घराहून वाजारास (दुकानास) रोले.
२१५ नान् वीट्टिलकुंदू काहेकु पोनेन्.	त्रिलोंकनील तंकचन्यां?	त्रोपाटक्काराण किणात्तिलिरुन्तु
तळाणीलौ जाउन्ताण.	माळचांने विहिरीवून पाणी काढले
२१६ तोट्टकारन् किणात्तिलिरुन्तु तणणीर
.एडुतान्.	त्रिलोंकनील तंकचन्यां?	त्रोपाटक्काराण किणात्तिलिरुन्तु
तळाणीलौ जाउन्ताण.	(ओडले).

२१७ तोट्टचारन् किणतिलकन्दु तणीरे
एड्चिकरान्.

२१८ गुरविन् शिवन् (शिवन्)
मदुरेकु प्पोनन्

२१९ राजाविनडैय
तोट्टचकु पोहिहेहा ?

२२० राजाविनडैय तोट्टचकु पोविहेहा ?

२२१ राजाविनडैय यानै इन्द तेचविल्
(त्यसविल् = त्यसविले) वस्स.

२२२ अदु यारुडैय नाय् ?

२२३ तोट्टचिल् नाकालि हरविकरदु.
कीरथि.

२२४ बीट्टिल् यजमानन् (यजमा)
इरुचिकराय ?

तेहोट्टक्कहारन् किणत्तिलिरुन्तु
त्तेन्नोमीनेय एउक्किरुन्.

२१८ गुरविन् शिवन् (शिवन्)
मदुरेकु प्पोनन्

२१९ राजाविनडैय
तोट्टचकु पोहिहेहा ?

२२० राजाविनडैय तोट्टचकु पोविहेहा ?

२२१ राजाविनडैय यालै इन्हंठ
तेहुलील वरुम्.

२२२ अतु यारुडैय नाय् ?

२२३ तोट्टचिल् नाकालि हरविकरदु.
कीरथि.

२२४ बीट्टिल् यजमानन् (यजमा)
इरुचिकराय ?

माळो चिहिरीतुन पाणी काढो [ओडो].

२१८ गुरविन् शिवन् (शिवन्)

मदुरेकु प्पोनन्

२१९ राजाविनडैय
तोट्टचकु पोहिहेहा ?

२२० राजाविनडैय तोट्टचकु पोविहेहा ?

२२१ राजाविनडैय यालै इन्हंठ
तेहुलील वरुम्.

२२२ अतु यारुडैय नाय् ?

२२३ तोट्टचिल् नाकालि हरविकरदु.
कीरथि.

२२४ बीट्टिल् यजमानन् (यजमा)
इरुचिकराय ?

माळो चिहिरीतुन पाणी काढो [ओडो].

२१८ गुरविन् शिवन् (शिवन्)

मदुरेकु प्पोनन्

२१९ राजाविनडैय
तोट्टचकु पोहिहेहा ?

२२० राजाविनडैय तोट्टचकु पोविहेहा ?

२२१ राजाविनडैय यालै इन्हंठ
तेहुलील वरुम्.

२२२ अतु यारुडैय नाय् ?

२२३ तोट्टचिल् नाकालि हरविकरदु.
कीरथि.

२२४ बीट्टिल् यजमानन् (यजमा)
इरुचिकराय ?

मराठी लिपेत उच्चार

तमिळ
लिपे

मराठीत अं

२१५ अवनिडित्तल् पणम् इरुकिकरदा ?

अवलीट॒ त्तीलं पणमं इरुक्त॑
तीरुत्रा ?

२२६ अवनिडित्तल् पणम् इरुक्तमा ?

अवलीट॒ त्तीलं लेणमा॑ इरुक्तुमा॑ ?

२२७ अणा, माहू एंगे ?

अण्ण॒ लेणुल्या॑ भावास 'अणा'
(टीप - थोरल्या॑ भावास 'अणा'
स्थणतात.)

११२

अङ्ग्यासासाठी सार्थ तमिळ वाक्ये

२३८ अप्पा !

अप्पा !

२३९ अडा ! (अडे !)

अटा !

२४० अडी !

आउ !

२४१ तम्बी !

तम्बी !

२४२ नान् ओर कदे शोल्लुवेन्

नान॒ ओर॑ कहात॑ शोल्लुवेन॑.

२४३ नाम् एल्लोरम् उकारुवेम्

नाम॒ ऎल्लोरुम॑ उट॑ कहारुवेम॑

मराठीत अं

त्याच्याजवळ पैसा आहे का ?

त्याच्याजवळ पैसा आहे का ?

त्याच्या जवळ पैसा असेल का ?

त्याच्या जवळ पैसा असेल का ?

अणा, वैल कोटे (आहे) ?

अणा, वैल कोटे (आहे) ?

अप्पा ! [वावा !]

अप्पा ! [वावा !]

अटा !

अटा !

आउ !

आउ !

अट ! [वाळ ! अरे वाळ !]

अट ! [वाळ ! अरे वाळ !]

मी एक कथा सांग॒ल.

आहू संबंधण वृ॒म.

२३४ नांगद् इरुक्कलामा ?

२३५ नी वरहिराया ?

२३६ नीगद् वरहिरेहना ? (नीर् वर-
हिरोरा ?)

२३७ नीगद् .एंगडे वक्षुप्रटीहेना ?

२३८ कोशु जास्तयाद् इरुक्किऱ्टु (कोशु
जास्ति इरुक्)

२३९ अवैहवाल् (अवैहङ्गाल्) नांगद्
काटप्पहिरोम्.

२४० उगंडुक्टु कोशुचलै इलैया ?

२४१ नांगद् .एंगड् करिलिऱ्टु इण्टुक्टु
(इण्टैक्चिक - इल्लिक) कालेयिल्
तिओरेण्टु वन्तोम्.

नांगकून् इरुक्कलामा ?

नी वरहिराया?

नीगद् नीगद् वरहिरेहना ?

तमिति भाषा प्रवेश

२२३

२४१

आहू असू या का ?

तू येतोस का ?

नींगकून् वरुतीर्निंकला ?

नींगकून् ऎन्हकैजांक कुप्रीटेलर-
कला ?

कोस ज्ञालैथियाक इरुक्किऱ्टु.

नांगकूना॒ल् (अनेकौनी॒ल॒)
नांगकूना॒ कलृ॒प्रउक्तिलै॒.

उगंडुलै॒क्टु कोशुचलै॒

इलैया ?

नांगकूना॒ गांगकूना॒ उग्गिलिऱ्नू॒
इ॒न्ह॒न॒र॒ह॒क॒ल॒ कु॒ल॒य॒ल॒ ती॒ल॒
र॒न॒न॒य॒ वन्न॒तो॒म॒.

तुम्ही आहाला वोलबिले का ?

तुम्ही आहाला वोलबिले का ?

तुम्ही येता का ?

नींगकून् ऎन्हकैजांक कुप्रीटेलर-
कला ?

डास फार आहेत.

त्यांच्यामुळे - त्यांच्याकडून]

आम्हाला तास होता.

तुमच्याजावळ [शब्दशः - उम्हाला]

मच्छरदाणी नाही का ?

आम्ही जामचा गावहून आज सकाठी
एकदम [ज्ञानक] आले.

मराठी लिपेत उच्चार

तमिळ लिपी

मराठोत अं

२४२. एन्गळुकु
अवहेंडिडिनिलुंदु
कोशुबुले किंडिवकिदिले.

२४३. एन्हैयदु उंगे इरविकरदु
लांकलुकुंतु अवांकली_ठृ-
लिनृन्तु तेकासुवलै तीनेंकु
वीलैलै.

२४४ तायार् तन् कुपन्दिये ककापाटु-

किराठ. (कापाट्हिराठ ?)

२४५ अभ्यासासाठी सार्थ तमिळ वाक्ये

२४६ अंदिल् द्वारम् (तुवारम्) उण्डा ?
अंतिल् तुवारम् उंन्णा ?

२४७ अम्मा, द्वारम् इल्लै. (अम्मा,
तुवारम् इल्लै.)

२४८ तायार् तन् कुपन्दिये ककापाटु-

किराठ. (कापाट्हिराठ ?)

२४९ तायार् तन् कुपन्दिये ककापाटु-

द्विनाठ.

२५० अफ्कसात् आफ्कसुकु वन्तु निण्डार्.

२५१ तायार् तन् कुपन्दित्तमेयकं काप-
प्राप्त्युक्तिलै.

२५२ आपल्या मुलाचे रक्षण केले.
आईने आपल्या मुलाचे रक्षण केले.

२५३ अफ्कसात् येऊन राहिला आहे.
मुला ओफ्कसात् येऊन राहिला आहे.

२५४ अप्पिकुक्कु वर्न्तु
निण्णुलै.

२५५ आला आहे.
[आला आहे.]

२५६ तान्त्रित्तेयटु त्रिंसुकेके त्रिंकु-
कीरतु.

२५७ माझी इथे आहे.

२५८ त्याला [शब्दश; - त्यात] भोक आहे
का ?

वाईसहेब, भोक नाही.

२५९ माता आपल्या मुलाचे रक्षण करते.

२६० मुला ओफ्कसात् येऊन राहिला आहे.

२५९ नी कड़कु प्पोः, सामान्
(जामास) चांगि, पण्ठे (पण्म)
कोड़तु, वर वेणुम्.

२६० इन्द्र प्पाडते वाणित्वट्ट वीक्कुट्ट
प्पोवेन् एण्टु उपाध्यायिर्दम्
गोन्नेन्. (इन्द्र पाडते वासित्वि-
ट्ट वीट्टकु पोवेन् यण्ड वाद्
यारिडम् श्वन्नेन्.)

२६१ नान् अरिशिये (अरिशि) वांगा-
मल् वीट्टकु तिलिक्व वनेन्.

२२५

२६२ जस्तांद मोटारकारै गवनियामल्
(गवनियामल् = गवनियामल्)
नडविकरहीन्.

२६३ ओयामल् वेले शेय्य मुडियुमा?

२६४ नी क्कोटक्कु प्पोः, सामान्
बोन्की, पण्ठे त्तेन (पण्म)
कोड़तु, वर वेणुम्,

२६५ इन्तप्पाट्ट त्तेन वासित्तुत्तिनीट्टु
वीट्ट तेक्कुप्प प्रोवेन्न एन्न यु
उपात्तिपायायीम् (क्षान्न-
नेन).

२६६ नान् अरिशिये (अरिशि) ल्यांस-
कोमल् वीट्ट तेक्कुत्त त्तिरुप्पि
वन्नेन.

२६७ ज्ञान्नकं ल्योप्पटार् कार्ये
क्कवलीत्तकामल् नुट्क्किरुंकं.

२६८ ज्ञान्नकं मोटारकारै गवनियामल्
(गवनियामल् = गवनियामल्)
नडविकरहीन्.

२६९ त्तान् अरिशिये (अरिशि) ल्यांस-

तु दुक्कानाला जाऊन सामान ल्लरेदी करत
पैसे देऊन यापला पाहिजे.

२७० इन्तप्पाट्ट त्तेन वासित्तुत्तिनीट्टु
वीट्ट तेक्कुप्प प्रोवेन्न एन्न यु
उपात्तिपायायीम् (क्षान्न-
च्याज्जवल) म्हणालो.

२७१ नी हा धडा वाच्चन घरी जाईन –
म्हणून मी मास्तराना (शब्दशः: मास्तरार
च्याज्जवल) म्हणालो.

२७२ लोक रस्त्यात्न मोटारकडे लक्ष न देता
चालत आहेत.

२७३ त थांबता [सतत] काम करणे शक्य
आहे का?

मराठी लिपीत उच्चार	तमिळलिपी	मराठीत अर्थ
२५४ मुऱ्यादु.	मुडयातु.	अशक्य (आहे.)
२५५ तळ्हांदू नेटू वेळै शोय्यादिरुंदा-हँदू.	नंसर्सर्कनू नेहृ॒यू लै॒खौ॒ शेष्या॑-थी॑नू॒ त्तार्कनू॑ (शेष्यामल॑ इनू॒ त्तार्कनू॑).	सुतार काल काम करीत नव्हते.
११६	[शोय्यादू इरुन्दाहँदू – शेष्यादि-हँदाहँदू] [शेष्यामल॑ इरुन्दाहँदू]	आज येणार नाहीत.
२५६ इण्टू॒क्कू॑ रवादिरुपाहँदू (वराद॑ अधिक इरुपाहँदू – वरादिरुपाहँदू) [वरमाट्टाहँदू].	இனாறைக்கு வராதிருப்பார்கள் (வரமாட்டார்கள்).	இனாறைக்கு வராதிருப்பார்கள்
२५७ तेत्तिवाद	[तेत्तिवाय्] पेशनंद् (त्यलिवै पेशुगो).	தெளிவாகப் பேசுங்கள்.
२५८ इटू शारियाह (सरिये) इच्छिकरदा ?	இது சரியாக இருக்கிறதா ?	हे वरोबर आहे का?
२५९ मेढुचाह पोगांदू (मेढुचू पौगो).	மेत्तूவாகப் போங்கள்.	सावकाश जा.
२६० शीघ्रम् (सिगरमाय – सिगरमे)	சீக்கிரம் पेच वेणूंगा.	घाईन बोलू नका. (नको.)
	पेश वेण्डाम्.	

२६१ वेहमाह पेशादीहँदु.

बोहमाकर्त भेषजातीकर्ता.

धाईन बोल् नका-

२६२ राजा अन्यायमाह (अनियायमा-
अनियायम) नडकक कूडाटु.

इराझा अनियायमाक नुट्कह
कीटातु.

२६३ नमडु टेनिस् पंडु वेळेठेयाह
(वयन्धेय) इस्तदु.

इराझा अनियायचा नाही, [राजा
अन्यायाने वागणार नाही = राजा अन्याय
करणार नाही – राजाला अन्याय करता
चालणार नाही – राजाला अन्याय करता
येणार नाही].

२६४ हपोषुटु कर्धपाह (कर्धपे)
इरविकर्दु.

नमतु डेनिसिं पंथु वेळां झो-
याक इरुन्नत्तु.

आमचा टेनिस वॉल [चैडू] पांडरा होता.
आमचा टेनिस वॉल [चैडू] पांडरा होता.

२६५ अवन् .एन्लिडम् रोन्व (मिहवुम्)
कोपमाह पेशिनान.

इप्पेगुमुतु करुप्पाक इरुक्त-
कीर्तु.

आता काळा आहे.

तो माझ्याजवळ [माझ्याशी] फार रागाने
बोलला.

२६६ अवर् उरत शवदमाह (उरत
सवदमाह – उरत सतमाह) पा-
डिनार [उरकक प्पाडिनार].

मोठाने गाइल [त्यानेमोठचा आवाजात
पाणे म्हटले – त्यातीचढ आवाजात गायन
केले.]

मराठी लिपे	तमिळ लिपे	मराठीत अर्थ
२६७ पाळं (पाळ) कोण्टु वरहिर आळू इड्यन्.	प्राह्ला (प्राह्ल) केण्णु वरुकीर आलूं इत्तेयन्.	दूध घेऊन येणारा मनुष्य (तो) गवळी.
२६८ अंगे पोहिर आळुकु वाष्ये ककाटु.	अंगेको त्रोपा त्रोपाकु वाष्येयकं कोटु.	तिचे जाणाऱ्या इसमास रसता दाखव.
२६९ अवहंद पान इडम् .एनकु तोरियाडु (.एनकु त्यरियाडु).	अबर्कना बोगा इ॒-म॑ गणकंतु उत्तिरिया तु.	ते कोटे गेले आहेत ते [शब्दशः — गेले आहेत ती जागा मला माहित नाही.]
२७० तच्चन् शोपद वेलेंये पार.	तंसकने उत्तिरियाय पार.	सुताराने केलेले काम पहा.
२७१ .एन् तहप्पनार् .ए.पुढिन कडिदम् बान्दिरुक्किरु.	एना तक्कप्पानुं एमुनीना कुडतम् वान्तिरुक्किरु.	माझ्या वडिलांनी लिहिलेले पत्र आले आहे.
२७२ नाँझकु वरहिर वेलकारन् ओरु वद्दल.	नाँझोकंतु वरुकीर वेलिकंकुरुराना उरु पालं.	उच्चा येणारा नोकर (एक) बद्दल (आहे.)
२७३ नीगंड इप्पो.पुटु शोल्ल वार्त्तियन् अथम् .एन्न!	नींसकना इ॒प्पोलुतु तेऊंजा वार्त्तियन्.	तुम्ही आता म्हुलेल्या शब्दाचा अर्थ काय?

अभ्यासासाठी सार्थ तमिळ वाक्ये

२७८ नींगाळू शेय्याव वेलैचे अनन् फोय-
वास.
वास.

२७५ इडु एलालू शेय्य मुडियाद कार्यम्
(कारियम्).

२७६ तंति वन्दालू एनकु कोण्डु वा.
तामि

२७७ म.रै पेय्युमा ?
२७८ अप्पियातालू तानू कुडू कोण्डु
पोवेन.

२७९ तळचनै कुप्पिण्डु, एन् एण्डालू, एन्
मेर्जे उडैन्डु पोथिदू (यन् मेर्से
ओडैन्डु (वडैन्डु) पोचि.)

२८० तंति (तंदि) वराविट्टालुम् नान्
पोवेन.

निसंकल्पं चेष्यात् वेलिये
अवेन्नं चेष्यलाऩ.

२८१ इन्नु गन्नु गलू चेष्य मुडियान
कारियम्.

२८२ तंति वन्हालू एनकु कोण्डु वा.
तामि वन्हालू एनकु कु
केळाण्णु वा.

२८३ मल्लु पेय्युमा ?

२८४ अप्पियागलूलू नानू तुलू
केळाण्णु ओवेन.

२८५ तंति वन्हालू एनकु कोण्डु
कोण्डु वेलिये
तार आली तर मालयाकै घेऊन ये.
तसे असत्यास मी छत्ती घेऊन जाईन.

२८६ तंति वन्हालू एनकु कोण्डु
कोण्डु वेलिये
तार आली तर मालयाकै घेऊन ये.
तार आली तरी मी जाईन.

मराठी लिपीत उच्चार

तमिळ लिपी

२८१ वैंकिलुलन्तु पणम् वराददिनाल् नान्
इण्डूक्कु उआळुक्कु .एप्पडि शम्बळम्
कोळुक्क मुदियुम् ?

२८२ नान् वरलामा ?

नान्ना वरलोया ?

२८३ ती पोहलाम.

मी भोक्कलाम.

२८४ अवन् पोहट्टमा ?

अवाण्ण भोक्कट्टमा?

२८५ पोहट्टम.

भोक्कट्टम.

२८६ आहट्टम.

आहट्टम.

२८७ अवन् वन्दालम् वरट्टू.

अवाण्ण वन्दालम् वरट्टू.

२८८ पोनालम्, पोहट्टम.

पोनालम्, पोहट्टम.

२८९ अवन् वराविट्टालम्, सरी (सरी).

अवाण्ण व्याखीट्टालम् सरी.

मराठीत अर्थ

पांगकिलिरुंथुपणाम् व्यातात्तील
नाणि इन्हेऱरुंठु उन्हक्कुंठु
एप्पाडि शम्बळम् केळाकुंठ
मुडियुम् ?

बैकेतून देसे न आल्यामुळे मी आज
तुम्हाला कसा पगार देऱ शकेन ?

मी येऊ का ?

तू जाऊ शकतोस.

तो जाऊ दे का ? [त्याने जावे का ?]

जाऊ दे [जावे].

हो [तसे कर - तसे होऊ दे].

तो आल्यास येऊ दे.

गैल्यास जाऊ दे.

तो नाही आल्यासही ठीक.

२२० अऱ्यासासाठी सार्थ तमिळ वाक्ये

२१० नी तान् कोडिकिर वल्लमै नण्डाय
शेष्य वेणुम् (वेणुम्).

नि नाना तेकाउक्कीर वेलोये
नान्नारुक्के चेस्य वेऩ्नामू
(वेऩ्नुम्).

२११ आहट्टम्.

आहट्टम्.
हो [होइल - करीन.]

२१२ रामतुक्कु
परियवन्.
भाषा प्रवेश
२१३ इन्द्र पौयने विह (पैयने पाकिलु
-पैयने व्वाकिलुम्) एन् महन्
शिरिवन्.

२१४ मरियम्माळे विह रमा गोट्टकक्करि.
२१५ सीताचै (सीतैसै) विड नेसमणि
गोट्टकक्करि.
२१६ एला मरांचिलुम् तेनै (त्यनै)
मरम् नल्लु.

२२१ मरियम्माळे विह रमा केटृक्क-
कारी.

२२२ सीतेपेक्का नेसमणि हुशार (आहे.)
सीतेपेक्का नेसमणि हुशार (आहे.)
सर्व बुकामध्ये तारळाचे झाड चागले,
असते.

तू भी (तुला) देतो (ते) काम चांगले
केले पाहिजे.

मराठी लिपीत उच्चार

तमिळ लिपी

मराठीत असं

२१७ उन् वेलमे कुरितु (प्यटि) अवने
विड .एनकु अधिकम् तोरिम्.

२१८ एल्लोरुम् मट् कार्यांठे (कारि-
यांठे) विड पिठऱ्ये शेयद्दे पट्टि
अधिकमा ह पोशिनाहंद्.

२२२ उगऱ्ये पट्टपातिल्
मिळहुऱ्ये इलेल्या ?

अभ्यासासाठी सार्थ तमिळ वाक्ये

उन् लोकिलेयक तुर्हत्तु (पर्हर्ह)
अलैना वीटे एनांकु अंथिकम
देत्रीयम्.

एल्लोरुम् मर्ह तोरियंकडिला
वीटे पिलैला चेप्पत्तेत्तपर्हर्य
अंथिकमातप पेसिगुर्हांकला.

२१९ उगऱ्ये पट्टनांतील मिळवुऱ्या ?
उन्हकला पांटनांतील मिळवुऱ्या ?

तुमच्या शहरात मिळ्स नाहीत का ?

३०० एपांढुय पट्टणिल् परिय
मिळहुऱ्ये उण्डु.
गांगकुऱ्येनाटय पांटनांतील
प्रोप्रीय मिळवुऱ्या उण्डु.

तुमच्या शहरात मोठा मिळस आहेत.

३०१ .एपांढु उरिल् मिळहुऱ्ये इल्ले.
गांगकनां उग्रील मिळवुऱ्यां इल्लै.
अवन् रेट्टर् अल्ल, उपाच्याप
(अवन् रेट्टर् अल्ल, चाद्याद).

माझ्या गावी मिळ्स नाहीत.

३०२ अचन् रेट्टर् अल्ल, उपाच्याप
तो लेखक नवे, शिक्षक (आहे).
अवन् गोर्टार् अल्ल, उपाच्याप
तीयायार.

३०२ (अ) उगळ्य तोट्टटिल माम्परांळ्
उण्डा, इल्लेया ?

उन्हक्कले त्रोट्टील माम्पुय्यं-
कंगा उण्णोटा, लिल्लेया ?

तुमच्या मळचांत आवे आहेत, का नाहीत?

३०३ एन् तोट्टटिल माम्परांळ् इल्ले.

एन्ना त्रोट्टटील माम्पुय्यंकंगा
लिल्लै.

माझ्या मळचांत आवे नाहीत ?

३०४ इडु माम्परामा ?

इति माम्पुय्यमा ?

हा आंचा का ?

३०५ अट्टे माम्परम् इल्ले, अट्ट वा पे-
प्पम्.

अन्तु माम्पुय्यम् इल्लै, अन्तु
वागेयुप्पुय्यम्.

तो आंचा नव्हे, तो आंचा नव्हे (आहे.)

३०६ अट्टे माम्परम् अल्ल, इटु माम्परम्.

अन्तु माम्पुय्यम् अल्ल, इतु
माम्पुय्यम्.

तो आंचा नव्हे, हा आंचा (आहे.)

३०७ इन्द चकडिदम् उगळाल् अनुप-
पाटटदा ?

इन्तक्के तुडुतम् उन्हक्कलाल
अनुप्पाप्पटटथा ?

हे पत तुमच्याकडून पाठविले गेले होते
का ?

३०८ इल्ले, अट्टे कडेकारनाल् अनुप-
पाटटद.

इल्लै, अन्तु तुणेतक्कारागुल्ल
अनुप्पप्प प्रट्टी.

नाही, ते तुकानदाराकडून पाठविले गेले
होते.

३०९ अवनुक्कु कक्किल कोडुक्क कोडुम्.
अबानुक्कुक्कु कुली कुक्कुक्कु-

ल्ला मजूरी दिली जाईल.
पुचिं.

मराठी लिपेत उच्चार

तमिळ लिपी

मराठीत अर्थ

३१० मण्डपतिल् पुण्यान् विकंप्पटां.

मण्डपत्तन्त्रिल् पुण्यानक्कों लिऱ-
कप्पाटना.

३११ मण्डपतिल् पूर्णान् विकंप्पटु-
हिण्डन.

मण्डपत्तन्त्रिल् पूर्णक्कों वीरूक्प-
पक्किऩ्न रना.

३१२ उगळुक्कु इत्त षडिष्टु षोडुमा
(षोडुमा) ?

उंसंकलुक्कु इङ्क्कूप्पु पाटप्पु
प्रोत्तमा?

३१३ पोडुम् (पोरम्).

प्रोत्तम्.

मण्डपात फुले विकात [विकाली जातात
— विकाली जात आहत.]

३१४ पोदाँ.

प्रोत्ताती.

पुरे.

३१५ अदानक्कु तमि.प् पदिष्टु पोदा-
दिशद्दु (पोदाद + इशद्दु = पो-
दादिशद्दु) [पोरामल् इरुनद्दु].

अबूलुक्कुर्त तमिःप्पु पाटप्पु प्रो-
त्तातीर्कुर्तत्त.

त्याचा [शब्दश; -
त्याला] तामिळ
अभ्यास तुरेसा नाही.

३१६ नीगळ् तमि.प् पेणुहिरेहां ?

नीनक्कों तमिःप्पु पेक्तीर्नीक्कोा ?

तुम्ही तामिळ चोलता का ?

३१७ नान् पोदुमात् पाडिकादवाल्
(पाडिकादवाला) पेश मुहियादु-

यात्।

३१८ उगळक्कु तमि.प् तेरियुमा (त्य-
रिमा) ?

३१९ कोंजम् तेरियुम्.

३२० तेरियादु.

३२१ इडु पोदुमा (पोरुमा) ?

३२२ इडु पोदादा (पोरादा) ?

३२३ इडु पोदुम् (पोरुम्).

३२४ नीणंद् इयेये इलान्त्, नान् एन्टु
निमिवत्तिल् वरहिरेन्.

नाना गोत्रमाणा पाडकात्तुराल्
(पाडकात्तुरील) बेच मुद-

मी पुरेसा अभ्यास केला नसल्यामुळे बोलू
शकत नाही.

उन्कलुक्कुंतुरं तमिः तेरियुमा?

कोर्गंसं तेरियुम्.

तेरियात्।

इतु गोत्रमा!

इतु गोत्रात्?

इतु गोत्रम्.

निंकगं फिंक्केले इरुक्कला,
नाना झून्तु निमिवत्तिल् वरु-
कीरेन.

तुम्हाला तामिळ येते का ? [तुम्हाला
तामिळ माहित आहे का ?]

योडेसे येते [श. - योडेसे माहित आहे.]

येत नाही. [श. माहीत नाही.]

हे पुरे का ?

हे पुरेसे नाही का ?

हे पुरे.

तुम्ही येथेच राहा, मी पाच मिनितात
येईन.

मरठी लिपीत उच्चार

तमिळ लिपी

मरठीत अर्थ

३२५ नीनळ .एंग पोहिरीहळू ?

मिन्हकंहां लाम्कंहां ब्रोकीरींकंहां?

३२६ उण्ठुक्कु इन्द इडं पिडितदा ?

उम्कंहलुक्कु इङ्कंह इटम् प्रिट्ट-
थन्हा? [पसंत
पडली का ?]

६२७ नाम् नाढे इ॒ये सनिध्योम्.

नाम् नौजिऩा इंकेत्तेये सन्तीप्र-
ब्रोम्.

१२६

अभ्यासासाठी सार्थ तमिळ वाक्ये

३२८ नल्ल वीडु.

३२९ नल्ल कर्.

३३० कोट्ट (क्षट्ट) वात्ते.

३३१ कोट्ट वषि.

३३२ पेरिय पट्टणम्.

३३३ पारिय तेल.

मरठीत अर्थ

मुळी कोठे जाता ?

उम्हाला ही जागा आवडली का ? [पसंत
पडली का ?]

आपण उद्या येथेच भेट्या

चांगले घर.

चांगले गाव.

वाईट वातमी.

वाईट रस्ता.

मोठे उहर.

मोठी गली.

३३४ शिरिय ग्रामम्.

शीरिय कीरामम्.

लहान गाव.

३३५ शिरिय कुडिशी.

शीरिय तुडिश.

लहान झोपडी.

३३६ शुद्धमान् (शुद्धमान) तुणि.

सुर्त्तुमाना तुणी.

शुर्त्तुमाना वी^उ.

सुर्त्तुमाना कपडा.

३३७ शुद्धमान वी^उ.

सुर्त्तुमाना वर.

शुर्त्तुमाना वी^उ.

सुर्त्तुमाना घर.

३३८ मोसमान (अ. पुक्कान) शन्तु.

मोसमाना (अफुक्काना) संतु.

अफुक्काना तुणी.

अफुक्काना कपडा.

३३९ अ.पुक्कान तुणि.

अपुक्काना तुणी.

अपुक्काना तुणी.

अपुक्काना देखा.

३४० नल्ल नाहु.

नल्ल नाहु.

नल्ल नाहु.

नल्ल घर.

३४१ पेरिय वी^उ.

पेरिय वी^उ.

पेरिय घर.

३४२ इंग वा.

इंग वा.

इंग वा.

इंग जा.

३४३ अंग पा.

अंग पा.

अंग पा.

अंग जा.

३४४ की.षे उवकार्.

खाली चैस.

मराठी लिपोत उच्चार

तमिळ लिपि

मराठीत अर्थ

३४५	मेले कोणडु ना.	लोलेल तेकाळंगु वा.	वर शेळत ये.
३४६	की.ये वै (वेय).	कील्रे लेव.	खाली ठेव,
३४७	इट्टु नल्ल वीँहु; अटु परिय वीडु.	இது நல்ல லீடு;அது பேரிய வீடு.	हैं चांगले घर (आहे,) ते मोठे घर (आहे).
३४८	अटु कोट्ट वारौ.	அது கெட்ட வார்த்தை.	ती वाईट वारमी (आहे).
३४९	इट्टु नल्ल पालः अटु शुद्धमान जलम्.	இது நல்ல பால்; அது சுத்தமான ஜலம்.	हैं चांगले दूध (आहे), ते स्वच्छ पाणी (आहे).
३५०	इट्टु शुद्धमान तेरः; अटु आभास- मान शन्तु.	இது சுத்தமான தெரு; அது ஆப்பாசமான சங்கு.	ही स्वच्छ गल्ली (आहे), ती धाण गल्ली (आहे).
३५१	अटु पेरिय पट्टणम्; इटु चिरिय शामम्.	அது பெரிய பட்டணம்; இது ஆப்பிய பட்டணம்;	ते मोठे शहर (आहे), हे लहान गाव सीरिय तीरामां.
३५२	इटु एन्द ऊँ?	இது எங்க ஊாँ?	हे कोणते गाव (आहे) ?
३५३	वीडु .एगौ इरुचिकरडु (इरुक्कुँ).	வீடு எங்கே இருக்கிறது?	घर कोठे आहे ?

३५४ अंगीहू है इरविकरदु (इरक्कु).

३५५ अंगे .एन्न (यन्न) इरविकरदु (इरक्कु).

घर येथे आहे.

३५६ अंगे नल्ल तुणि इरविकरदु.

अमंडिके नल्ल तुणी इरुक्किऱतु.

तेथे चांगला कपडा आहे.

३५७ अंडे .एन्द तोरे ?

अथु नांतर्त ठेरु?

ती कोणती गली (आहे) ?

३५८ अंडे .एंगे इरविकरदु (इरका) ?

अथु नांडिके इरुक्किऱतु.

ते कोटे आहे ?

३५९ अंडे मेळे इरविकरदु (इरका).

अथु भेले इरुक्किऱतु.

ते वर आहे.

३६० इंडे को.वे इल्ले.

इतु किंडे इल्लै.

हे खाली नाही.

३६१ इंगे ओणम् (वण्म) इल्लै.

इंडिके उण्णाण्णम् इल्लै.

येथे काहीही नाही.

३६२ कडे .एंगे इरविकरदु (इरका) ?

कठोर नांडिके इरुक्किऱतु?

दुकान कोटे आहे ?

३६३ अंगे .एन्न सामान् इरविकरदु (इरका) ?

अमंडिके नांना सामान्ना इरुक्किऱतु?

तेथे कोणत्या वस्तु आहेत ?

मराठी लिपीत उच्चार

तमिळ लिपी

मराठीत अर्थ

३६४ शुद्धदमात जलम् इल्लै.

अर्थात्याणा जेवां मुळेही.

३६५ पालै (पाल) शीघ्रम् कोण्डु वा [पालू तिसिरम् कवडा].

प्रालैहं (पाल) शीक्कीर्मं उकाळां अ दृश्य लवकर घेऊन ये.

३६६ अटु एन्न विलै ?

अतु एनंना लीलै?

३६७ तमिर् एन्न विलै ?
३६८ नल्ल नेय कोडै.

त्यांगीं एनंना लीलै.
नल्ल॒ नेय॑ कोडॄ.

३६९ अटु चिन (शिन) [चिल्लरै (शिल्लरै)-चिरिय] वेलै.

अतु चीनंना (सिल्लक्कृ=सिऱ्यि)
लोहै.

३७० अटु अरु पोरिय वेलै.

अतु उरु पोरीय लोहै.

३७१ ओरु चिन्न वेलै शेय.

उरु चीनंना लोहै उर्मं.

३७२ कोंजम् पालै (पाल) कोण्डु वा (कवजम् पालू कोण्डा—कवडा).

कोंतुमं प्रालैहं (प्रालू)
कोआं अ.

१३० अभ्यासासाठी सार्थ तमिळ वाक्ये

मराठीत अर्थ

स्वच्छ पाणी नाही.

दृश्य लवकर घेऊन ये.

त्याची [श. - ते] किमत काय ?

दहयाचा भाव काय [श. दही काय भाव?]
चांगले तूप दे.

ते किरकोठ [लहान = छोटे] काम
(आहे.)

ते एक मोठे काम (आहे.)

एक थोडेसे [छोटे = लहान] काम कर.

योद्दे दृश्य घेऊन ये.

३७३ कोंजम् परपुच् (परप्पु) कोण्ड वा
(कविजम् परप्पु कवण्ड वा—नवण्डा).

केळुंशम् परपुत्रामेलं (परनुप्ता)
केळांगु वा.

३७४ इन्द पुस्तकम् एन विले ?

इन्तप् पुलंतकम् एन्जा वीले ?

३७५ अन्द वीडु रोम्ब दूरतिल् (दूरम्बाह)
इरुचिकरडुः.

अन्त वीटु रेराम्प त्थात्तिल
लिरुक्किरुत्तु.

३७६ इन्द तेरु रोम्ब दूरतिल् (दूरम्)
इल्लै.

इन्त उत्तु रेराम्प त्थात्तिल
लिलै.

३७७ अन्द चुणियन् विलै जासित (अन्द
तुणि विलै जास्ती).

अन्तन्तूं तुण्णी वीलै जास्ती.

३७८ उनकुं एन्न वेणुम् ?

उनांकुं एन्जा वेणुम्प?

३७९ एनकुं ओरु पुस्तकम् वेणुम्.

एनांकुं ओरु पुस्तकम् वेणुम्प.

३८० एनकुं ओणुम् वेणाम्.

एनांकुं ओणुम् वेणाम्प.

३८१ उनकुं पाल् एण्णो.पुटु (यणो)
वेणुम् ?

उनांकुं पाल् एप्पो.पुटु
वेणुम्प?

योडी डाळ घेऊन ये.

या पुत्रकाची किमत काय ? [शः = हे
पुस्तक काय किमत ?]

ते घर फार हूर आहे.

या पुत्रकाची किमत काय .

या पुत्रकाची किमत काय ?

ते घर फार हूर आहे.

ही गल्ली फार लांब नाही.

त्या कापडाची किमत फार (आहे).

तुला काय पाहिजे ?

मला एक पुस्तक पाहिजे.

मला काहीही नको.

तुला दूध केळा पाहिजे !

मराठी लिपोत उच्चार

मराठी लिपी तमिळ

३८२ .एनकुं पाल् इपो.पुडु (इप्पो)
वेण्म्.

३८३ .एनकुं तपिर् इपो.पुडु (इप्पो)
वेण्डाम्.

३८४ अन्द मनिदन् इंगौ इल्लै.
अन्द मनिदन् याए ?

३८५ इन्द मनिदन् कुण्णत्वामी.
अन्द मनिदन् पेर यन्ना) ?

३८६ अन्द मनिदन् कुण्णत्वामी.
अन्द मनिदन् पेर यन्ना) ?

३८७ अन्द मनिदन्हैय पेर्.एन्न (अन्द
मनिदन् पेर यन्ना) ?

३८८ गोवर्धनन् (गोवर्धन) कक्षिणू.

मराठीत अर्थ

गाळांकुं पाल् इपो.पुडु
बेण्म्.

गाळांकुं तपिर् इपो.पुडु
वेण्डाम्.

अन्त मनित्तन् इन्हेके इल्लै.
अन्त मनित्तन् याए ?

अन्त मनित्तन् किरुम्मेत्ताकुलामी.
अन्त मनित्तन् मनीत्तुलुत्ताय टेप्पार
गाळांना?

हा माणस कृष्णस्त्रवामी (आहे).
हा माणस त्त्वावे नांव काय ?

गोवर्धनाला बोलाव.

मराठी लिपीत उच्चार

गाळांकुं पाल् इपो.पुडु (इप्पो)
बेण्म्.

गाळांकुं तपिर् इपो.पुडु
वेण्डाम्.

तो माणस येण ताही.
तो माणस कोण ?

हा माणस कृष्णस्त्रवामी (आहे).
त्त्वावे नांव रामचन्द्रन् (आहे).

कोलांकुलेकं कुप्पिणु.

अभ्यासासाठी सार्थ तमिळ वाक्ये

३१० अन्द अरिशये क्कोण्टु वा.

அந்த அரிசியைக் கொண்டு வா.
தேடி தேடி சுத்தம் செய்.

३११ இந் தேவே ஶுदம் ஶேய்.

இந்த் தெருவைச் சுத்தம் செய்.
ही गली साफ कर.

३१२ ஸிதாவீ (ஸிதேயீ) பார்.

சீதாவை (சீதந்தைய)ப் பார்.
सीतेला पहा.

३१३ கேட்ட பேயன் அடி.

கேட்ட பைய்ஜோ அடி.

३१४ நல்ல நையீ (நெய்) வாங்.

நல்ல நெனைய (நெய்) வாங்கு.
चांगले तूप (विक्रत) घे.

३१५ துணியீ (துணி) கிடியே வை.

துணியைக் (துணி) கிடியே வை.
कपडे खाली ठेव.

३१६ அந்தசுணியீ தூவீ.

அந்த் துணியைத் துவை.
ते कापड़ धू.

३१७ பேனாவீ .எநக்கு க்கோடு.

பேனைவை எனக்குத் தோடு.
मला लेखणी दे.

३१८ நல்ல ஜலதீ (ஜலம்) க்குடி.

நல்ல ஜலத்தைக் (ஜலம்) குடி,
चांगले पाणी पी.

३१९ இந் பூசுக்காட்சி இப்போ.புடு (இப்போ)

இந்தப் புஸ்தக்ர்தை இப்பொழுது
है पुस्तक आता वाच.

३२० இந் தேவே ஶுதம் ஶேய்.

அந்த அரிசியைக் கொண்டு வா.
தேடி தேடி சுத்தம் செய்.

படி.

मराठी लिपीत उच्चार

मराठी लिपीत उच्चार	तमिळ लिपी	मराठीत अर्थ
४०० नल्ल करिकाये (करिकाय) वांगु.	नम्मले कर्णिकाळेय (कर्णिकाय)	चांगली भाजी (विकत) घे.
४०१ कैये (कै) अलम्बु.	मेकेम्पे (कैक) अलम्पु.	हात मूळ.
४०२ एला पात्रिरत्युम् अलम्ब.	एल्लोप्पात्तिरत्युम् अलम्पु.	सर्व भांडी घ.
४०३ हट्ट विरहु (विरहे=विरहु=विरवे)	इन्त लीरुहु वांगुन्तु.	हे लाकूड विकत घे.
४०४ अन्द पदते (पप्म) शीघ्रम्	अन्तप् प्रयत्नेतहेर् सीक्कीर्मं	ते फळ लवकर चेळन घे.
कोण्डु वा.	केनोन्नाटु व्या.	
४०५ नल्ल पाडते (पाडम्) .ए.पुडु.	नम्मले पाटत्तेन्त (पाटम्) एपुत्तु.	चांगला धडा लिही.
४०६ शोभाल् (शोभाल्) जलते	सेशाम्पलुवाल् (सेशाम्पिल) जलत-	चंद्रने [चंद्रन] पाणी वेळन घे.
[जलम्] कोण्डु वा.	तेतक् (जलम्) केन्नाटु व्या.	
४०७ नल्ल अरिष्याल् शादते (शादम्)	नम्मले आरीरिष्याल् शात्तेन्त (शादम्) इरप्प.	चांगला तांदाळाचा भात करा.
योग्य.		

१३४ अङ्ग्यासासाठी सार्थ तमिळ वाक्ये

४०८	पेनवाल् कडिदत्ते (काडिदम्) .ए.पुडु.	पेनवाल् कडिदत्ते (काडिदम्) गयुर्थु.
४०९	कवियाल् अडि.	कवियाल् अडि.
४१०	कणणाल् पार्	कण्णा लृणल् पार्.
४११	कादाल् केळ.	काताल् केळा.
४१२	कालाल् नह.	कालाल् नह.
४१३	रामनोडु (रामनडन्) अंगे पो.	रामगिरु (रामगृहुन्) अंगको डो.
४१४	तथिरोडु(तथिरडन्) पाल् कोण्डु वा तमिल् भाषा प्रवेश	थयिरोडु (थयिरुटन्) पाल् कोण्डु वा.
४१५	शादतोडु (शादतुडन्) उनकु एन वेणुम्?	शातत्रेतोडु (शातत्तुटन्) उनकु एनजा वेणुम्?
४१६	अन्द वकड़वकारनोडु (कड़वकार- नुडन्) पेंचू	अन्तकं कमलेकंकारागेल्ले (कमलेकंकारागृहुन्) गेस.

पेनवाल् कडिदत्ते (काडिदम्)

गयुर्थु.

कवियाल् अडि.

कण्णा लृणल् पार्.

कादाल् केळ.

कालाल् नह.

रामनोडु (रामनडन्) अंगे पो.

तथिरोडु(तथिरडन्) पाल् कोण्डु वा
तमिल् भाषा प्रवेश

शादतोडु (शादतुडन्) उनकु
एन वेणुम्?

अन्द वकड़वकारनोडु (कड़वकार-
नुडन्) पेंचू

पेनवाल् पत्ते लिही.

छहीने मार.

डोळचांनी पहा.

काताली ऐक.

काताली चाल.

काताली खल.

रामगिरु (रामगृहुन्) अंगको
डो.

दहावरोबर दूध घेऊन ये.

भातावरोबर तुला काय पाहिजे ?
उनकु एनजा वेणुम्?

त्या दुकानदारावरोबर बोल.
(कमलेकंकारागृहुन्) गेस.

मराठी लिपीत उच्चार

मराठीत अर्थ

४१७ इन्द्र पितृवैकासनुकृत कक्षोंजस्
अरिणि कोडु.

इन्हंप्र प्रिंसेपकंक्त्वा रुक्तुकृ
केऊन्हंस्य अरीसी कोडु.

४१८ अन्द कलुक्तु प्पो.

अन्त उत्तरुक्तुप्र बो.

४१९ (अ) पेनावुक्तु मै (मह) पोडु.

पेनावान्तरु त्ये बोउ.

४२० अन्द मनिदनुक्तु प्पाल वेणुम्.

इन्हंप्र त्येयानुक्तुकृ सा तुम्
वेणुम्.

४२१ पेनावुक्तु (पेनावुक्ताह) मै कोण्डु

अन्त मनित्वानुक्तुप्र पाळ
वेणुम्.

४२२ परप्पुकाह त्ये कोण्डु वा.

पेनावान्तरु (पेनावान्तकाह) त्ये
केऊन्हं वा.

४२३ अन्द मनिदनुक्तु त्ये वेणुम्.

पेनसाठी शाई घेऊन ये.
डाळीसाठी त्प घेऊन ये.

४२४ अन्द मनिदनुक्तु त्ये वेणुम्.

त्या माणसाला त्प पाहिजे.

तमिळ लिपी

४१७ इन्त्वं प्रिंसेपकंक्त्वा रुक्तुकृ
केऊन्हंस्य अरीसी कोडु.

४१८ अन्द कलुक्तु प्पो.

४१९ (अ) पेनावुक्तु मै (मह) पोडु.

४२० अन्द मनिदनुक्तु प्पाल वेणुम्.

४२१ पेनावुक्तु (पेनावुक्ताह) मै कोण्डु

४२२ परप्पुकाह त्ये कोण्डु वा.

४२३ अन्द मनिदनुक्तु त्ये वेणुम्.

४२४ अन्द मनिदनुक्तु त्ये वेणुम्.

या भिकाच्याला थोडेसे ताहूळ दे.

४२५ पेनसाठी शाई घेऊन ये.
डाळीसाठी त्प घेऊन ये.

४२६ अन्त मनित्वानुक्तुकृ सा तुम्
वेणुम्.

त्या गावाला जा.

४२७ अन्त मनित्वानुक्तुकृ त्ये वेणुम्.

त्या माणसाला त्प पाहिजे.

- ४२४ वोटिटिलकुँटु जलम् कोण्ड वा.
वीटुलिरुन्तु ज्ञालम् केळाण्णां
बी.
- ४२५ कडैयिलिरुंटु सामान् दांग्.
कठेटयिलिरुन्तु सायान्ना लांक्कु.
- ४२६ वीटिटिलिरुंटु वेळिये पो.
वीटुलिरुन्तु वेळिये प्रो.
- ४२७ वेय्यिलिरुन्तु (वैयिलिरुंटु)
वेय्यिलिरुन्तु उल्लो वा.
उल्लो वा.
- ४२८ तपाल् आफीसीलिरुंटु (तपालपी-
सिलिरुंटु) कडिदम् कोण्ड वा.
तपाल् आफीसीलिरुन्तु कुट्टम
केळाण्णां वा.
- ४२९ अगिरुन्टु [अंगे+इरुंटु] ओं वर्षिड
कृष्णद.
अगिरुन्तु ओं वर्षिड कृष्णद.
तेस्वन् एक गाडी बोलाव.
- ४३० कडैइलिरुंटु उनक्कु .एन्न वेणुम्?
कठेटयिलिरुन्तु उनक्कु ऎन्नक्कु ऎन्ना
वेणुम्?
- ४३१ कडैयिलिरुंटु .एनक्कु ओण्म्
वेण्णाम्.
कठेटयिलिरुन्तु ऎनक्कु ऎन्नक्कु
वेण्णाम् वेण्णाम्.
- धरातून पाणी घेऊन ये.
दुकानातून सामान विकात आण.
धरातून वाहेर जा.
उन्हातून आत ये.
- पोस्ट ऑफिसातून पत्र घेऊन ये.
- तुकानातून तुला काय पाहिजे ?
दुकानातून मला काहीही नको.

मराठी लिपीत उच्चार.

तमिळ लिपी

मराठोत अर्थ

४३२ वीटिटिलिलुट शापाडु कोण्हु वा.

लीटुलिरुन्तु शापागु केकाजाणु

घरातून जेवण घेऊन ये.

वा.

४३३ रामनुड्य वीडु एगे ?

रामनुणेटय लीडु ऎन्केते ?

रामाचे घर कोठ (आहे) ?

४३४ अन्द पैयनुड्य पाळिककडम् एगे ?

अनंथप घेयाऱ्युणेटय पाळिंगीक-

कुटम् ऎन्केते ?

४३५ इत्व बुक्ततिनुड्य जलम् [बुक्तिस्तु
जलम्] -एप्पडि इश्विकरद्दु
(इश्वक्तु = इरक) ?

इन्हन्क तुनंत्तिनुणेटय जलम्
एप्पडि इरुक्किऱ्हतु ?

त्या मुलाची शाळा कोठे (आहे) ?

४३६ इण्डेक्कु मोहद्वानड्य उडम्बु .एप्पडि
इश्विकरद्दु ?

इन्नेऱ्हन्क गोकाणनात्ताच्छु-
णेटय २टम्पु एप्पडि इरुक्क-
िऱ्हतु ?

आज मोहनदासची तवेत कशी आहे ?

४३७ इड्वैक्कु वेचिळयुड्य विले .एन्न ?

इन्नेऱ्हन्क गोकाणनात्ता-य
वीक्ले एन्नाना ?

आज चांदीचा भाव काय आहे ?

४३८ अद्व तेरुविन् पेयर् .एन्न ?

अनंत्न तेरुविन् उपयां जन्नना?

त्या गल्लीचे नाव काय ?

४३९ अद्व तेरुविन् पेयर मुब्रम्हण्यम् तेल्ह.

अनंत्न तेरुविन् उपयां कुप्पाप्रा
मणीयम् तेल्ह.

त्या गल्लीचे नाव मुब्रम्हण्यम् गल्ली
(असे आहे).

४४० इदु किणतिनुहीय [किणतुहीय]
जलम् [किणतु जलम्].

इतु किणत्तिनुत्तिय (किणात्त-
त्तिय) ज्ञायम्.

हेचिहरोचे पणो (आहे).
इतु किणत लाकडे (जळथ्यासाठी लागणारी)
नाहीत.

४४१ कहैविल् विरहु (वेरहु = वरहु)
इल्ले.

कहते यील वीरहु शिल्लै.

हेचिहरोचे पणो (आहे).
इतु किणत लाकडे (जळथ्यासाठी लागणारी)
नाहीत.

४४२ वीटिल् अरिशि इल्ले.

वीटिल् अरिशि शिल्लै.

घरांत तोद्दून नाही.

४४३ अद्व कक्षुत्तितिल् नल्ल जलम् इल्ले.

अनंत्न कुलात्तिल नल्ल जलम
शिल्लै.

त्या तक्कांत चागाले पणी नाही.
गोपालस्वामीजवळ किती रुपाये आहेत.

४४४ गोपाल स्वामी पिठन् .एतनै रुपाय
इरुक्किरडु ?

कोपालस्वामीपिटन् एतनै
कुराप्र शिरुक्किरठु?

त्या गोपालस्वामीजवळ किती रुपाये आहेत.

४४५ कहैकारारनिडम् उपु इल्लै.

कहते कक्षुकाराणिटम् उप्पा प्र शिल्लै.

दुकानदाराजवळ मीठ नाही.

मराठी लिपेत उच्चार	तमिळ लिपी	मराठीत अर्थ
४४५ अन्द वेळेकारनिडम् नवल तुणि इल्लै [इशकिराडु (इरकाद)]	अन्तु लोहिंसंकारणीटम् नल्लै तुणी इल्लै (त्रिकुंकिरुतु).	त्या मजुराजबद्ध चांगले कपडे नाहीत.
४४७ नान् शादम् शापिष्टुहित्.	नाणं आठमं शापिष्टुहित्रै.	मी भात खातो.
४४८ अवन् पाल् कुडिकिरात्.	अवाळं पाळं तुष्टक्किरुं.	तो हृष पीतो.
४४९ नांगळ् नल्ल पाल् कुडिकिरोम्.	नांगकंडा नल्लै पालं तुष्टक्किरुं.	आम्ही चांगले हूध पीतो.
४५० नी एन्न शेय्हिरात् ?	नी इन्नं चेप्पक्किरुं ?	तू काय करतोस ?
४५१ नान् वेळे शेय्हिरेन्.	नाणं लोहै चेप्पक्किरुं.	मी काम करतो.
४५२ नांगं रोम्ब वेले शेय्हिरिंद्व	नींसंकंडा रेरायै वेहै चेप्पक्कि- रींकंडा.	तुम्ही पुकळ काम करता.
४५३ अवन् .एगे पोहिरात् ?	अवाळं लांकै को पोहिरुं ?	तो कोटे जातो.
४५४ अवन् कोविल्लुक्कु पोहिरात्.	अवाळं कोवील्लुक्कु प्रोहिरुं.	तो देवाल्यास जातो.

४५६ अवद् अन्द ककड़कु पोहिरान्.

अलों अन्तकं कलो त्तुप् बो-
ती ल्या दुकानास जाते.
मीरें.

४५६ पशु पंगड़कु [नमकु] पाल्
कोडुचिकरदु.

परि लंमक्कुत्तुप् (नमक्कुप्)
प्रालं कोउक्किरूत.

४५७ अवहङ्क फिणटिलदु जलम् एडु-
चिकराहङ्क.

अलोंकर्ण कीणर्विलिरुन्तु ज्ञेम
नउक्किरूक्कन.

४५८ अबैहङ्क तेरविल् ओडुकिण्डन
(ओडुहिण्डन).

अनेवकर्ण त्तुरुलिल् छुउक्किन्ह्या
ती रस्त्याचर पळतात.

४५९ रामन् अन्द ककड़यिल् एन्न
षेयहिरान् ?

रामां अन्तकं कलो_यील् गंजना
सेप्पक्किरून्ना?

४६० अवन् अंगे सामान् वांगुहिरान्.

अलों अन्मुकें सामान् व्यांग्नु-
ती तेये सामान विकात घेतो.
मीरें.

४६१ रामतुकु कृष्णन् उदवि शेय्हिरान्.

रामाला कृष्णन् मदत करतो.
सेप्पक्किरून्ना.

मराठी लिपीत उच्चार

तमिळ लिपी

मराठीत अर्थ

४६१ उगळुडैय पेयर . एन्न ?

उंसंकल्पुत्रैय डेयर्ग एन्नांजा?

४६३ .एन्हुडैय पेयर रामचन्द्रन्.

एन्न॒अ॒त्र॒त्र॒य॑ डेयर्ग रामचन्द्र॒न्न॑

४६५ उगळुडैय वीडु . एंगे इरुचिकरडु ?

उंसंकल्पुत्रैय॑ वी॒डु अ॒क्तु॒ कै॒इरुचि॒कर॒डु॑

४६६ रामनै इंगे कूपिडू.
इरुचिकरडु.

एन्संकल्पुत्रैय॑ वी॒डु अ॒त्र॒न्त॒ टे॒रुचि॒कर॒डु॑
वी॒ल॒ इ॒रुचि॒कर॒डु॑.

४६७ अवनकृ ओरु रुपाय वेणुम्.

रामिणा इ॒न्सु॒के॒ त्र॒प्प॒रि॑.

४६८ .एन्हुडैय कैचिल रुपाय इल्लै.

अ॒व॒क्तु॒ उ॒डु॒ रु॒पाय॒ वेण॒य॑.

४६९ उगळुकाह इंगे वण्ठि वरुहिरु.

ए॒न्सु॒त्र॒त्र॒य॑ रु॒पाय॒ इ॒ल्लै॑.

२४२ आऱ्यासासाठी सार्थ तमिळ वाक्ये

तुमच्यासाठी इथे गाही येत नाही.

उंसंकल्पुत्रैय इ॒न्सु॒त्र॒त्र॒य॑

वी॒ल॒ इ॒रुचि॒कर॒डु॑.

४७० नीरांज .एतन्ते मणिकु ऊरकु
पोहीरीहं ?

निंमकुना नृथ्येना मणिकुरु
झारुकुत्पु ब्रोकिनीकोः ?

तुम्ही किती वाजता गावाला जाता.

४७१ अडुत ऊरिल उत्सवम् .एपो ?

अबुन्ह ऊरिल उस्चलम् गप्टिओ ?

पुढुच्चा नावी उत्सव केळ्हा (आहे) ?

४७२ अंगे उत्सवम् अडुत मासम्

अंगुके उर्सलम् अबुन्ह मासम्.

तेथे उत्सव पुढुच्चा महिन्यात (आहे).

४७३ इंदो पोनमासम् उत्सवम्
इरुक्काविलैः.

इंदेके ब्रोना मासम् उस्चलम्
इरुक्क लिलैलै.

येथे गेल्या महिन्यात उत्सव नव्हता.

४७४ नाढेकु ओर मणिकु .पांगळुहैय
(पांगळुगा = पांगळ) वीट्रकु वा.

नाडोक्कु लुरु मणिकुरु गांगन्ह-
ल्लेष्य लीटुक्कु वा.

उद्या एक वाजता आमच्या घरी ये.

४७५ शारि (सरि), नान् नांवकु ऊळुहैय
(उंगळ) वीट्रकु वरुहेन.

सरी, नान् नांवकुरु उन्हकुलुठेण्य
लीटुक्कु वरुकिलेन.

ठीक, मी उद्या तुमच्या घरी येतो.

४७६ अडुत वणि .एतने मणिकु
पुरप्पडुहिरु ?

अबुन्ह वण्णाढ नृथ्येना मणिकुरु
पुरप्पडेनीरुत.

पुढुच्ची गाडी किती वाजता सुटते ?

४७७ मदासिलिंदु रामेश्वरतुक्कु
.एव्वल्लु चार्जे ?

मत्त्रालिलिरुन्तु ग्रामेश्वरत-
तुक्कु एव्वल्लावे कार्जे ?

मदासहन रामेश्वरला किती भावे (आहे) ?

मराठी लिपीत उच्चार

तमिळ लिपी मराठीत अर्थ

४७८ रामेश्वरम् इग्निटु [इंगे+रुदु]

एन्वेज्वर् दूरम्

रामेश्वरम् इग्निटुन्तु नालवलाव
तूरम्.

४७९ अन्न शातिरान्दुक्कु एक्कल्लवु
वाड्है ?

आन्नेके अन्तिरुक्कुन्तु एव-
लावै वाट्हेके ?

४८० अदु रोम्ब जास्ती वाड्है.

अन्तु भ्राम्प ज्ञाल्लै लोट्ठै.

४८१ अन्द वण्डि पत्तु मणिक्कु
पुःप्पडिहिरः.

अन्तु लंग्नादु पत्तु यणीक्कुप्प
पुःप्पउक्किरहै.

४८२ एनक्कु पाल् वेण्डाम् कापी
वेणुम्.

एनाक्कुप्प पाल् वेण्ठाम्,
काप्पि लेण्ठैम्.

४८३ रामतंक्कु कक्कुडिक्क जलम् वेणुम्.

रामयुक्कुक्कु नुक्कुक्क
लेण्ठैम्.

४८४ स्टेशनक्कु पोह वण्डि वेणुम्.

स्टेशनक्कुप्प प्रोक्क
लेण्ठैम्.

रामेश्वर येथूत किंती हूर [लांच] (आहे) ?

तेवे धर्मशाळेला [श.-धर्मशाळेला] किती
भावे (आहे) ?

ते फार जास्त भावे (आहे).

ती गाडी दहा वाजता सुट्टे.

मला दृथ नको, कॉकी पाहिजे.

रामाला प्यायला [पिष्यास] पाणी पाहिजे

स्टेशनवर [श.-स्टेशनला] जायला
जाण्यास] गाडो पाहिजे.

४८५ टिकट् वांग रूपाय् वेणुम्.

झंका॒ लान्स॒ कूपाय् लोऽन्न॒म्.

तिकीट (विकात) खायला [धेष्ठास] रूपम् पाहिजेत?

४८६ उनकु एत् कलकु पोहे वेणुम् ?

उणकु एन् ऊरुकुत्तुप् भ्रोक लोऽन्न॒म्.

तमिल भाषा प्रवेश

४८७ एन् .एण्टाल् (यन्यण्टाल्)
एनकु अंगे कोजंस् वेले इरुचिकरडु.

४८८ पाडम् .ए.पुदिनाल् नान् उनकु
ओरे पेना कोडुक्किकरेन्.

४८९ नांगङ् इनिपान [तितिपान]
मास्पृष्म् शारिपृष्ठ वेणुम्.

१३८

नांसुकंग् इनीपाना (कैन्तीपि-
पाना) मास्पृष्म् काप्पी॒
लोऽन्न॒म्.

४९० ओरुपे॒षुडम् पोय् पेशादे.

ओरुपो॒षुड॒म् लोया॒ पुकाते॒.

कथीही [श. - एकदाही] चोटे बोल् तका॒

४९१ .एपो॒षुडम् निजम् पेश.

नप्पिपो॒षुड॒म् निजम् भ्रोक.

केन्वही॒ चरे बोल.

४८९ एन् गन्न॒ल् अनंकें गनांक॒
केताञ्चु॒म् लोकौ इरुक्की॒रु.

पाटम् गफुती॒गल् नाना॒ उनकु
कुरे॒ प्र॒ तुला॒ तेक॒क्किले॒रु.

४९० लिहिया॒स [श. धडे लिहियो॒ल तर]
मी॒ तुला॒ एक॒ पेन देइत.

४९१ कारण [श. - का॒ म्हणशील तर - का॒
म्हणाल तर] मला॒ तेवे॒ योहैसे॒ काम आहे॒.

४९२ तुला॒ कांक्षारिता॒ गावला॒ जायला॒
पाहिजे॒?

मराठी लिपीत उच्चार

तमिळ लिपी

मराठीत अर्थ

४९२ कालेश्वर, रोमव नेरम् तुंगादे,
शीघ्रम् ए.पुन्द्रिक [ए.पुन्द्र + इर].

कालेश्वरम् रोम्प नेरम् त्रुम-
हुतो, शीक्षीरम् एमुन्हिरु.

४९३ सामकालं पुस्तकं
साध्यकालं विस्त्रिया.

सायन्हकालम् पुस्तकम् पाटक्कालोत्ते
सायन्हकालम् लीजायाटु.

४९४ तीरंद अ.प्रकाशन तुण
उडुक्कादीहंदू.

निंहकलं आपुक्काणा तुणी
उ.उक्कात्तीकलं.

४९५ तेचिवल्.एपो.पुदुम् तुपादे.
४९६ ओलोपुदुम् कंटट वार्ते पेशादे.

तेहुविल् एपिपोमुत्तुम् तुप-
प्रातेह.
ओलोपुत्तुम् कंटट वार्तात्त
पेशातेह.

४९७ यार्युम् वैयादे.
४९८ शुद्धमान तुणिये वकीषे पोडादे.

यात्रापुम् तेवायातेह.

कुणालाही शिवी देक नये [नको].

सूत्तमाना तुणीत्तेयक
ओटातेह.

स्वच्छ कपडे खाली ठेवू नको.

अभ्यासासाठी सार्थ तमिळ वाक्ये

५०१ अ.पुकास जलसे कुटिकादे.

अमुक्तना जलनेहतक तुक्त-
हात्रि.

५०० उन्हैय वीडु किट्टे इशकिकर्डु.

उन्निमेय वीटु तीटु लिरुक-
तीरुतु.

५०१ .एन्हैय वीडु किट्टे इशकिकर्डु.

नन्नानुमेय वीटु तीटु लिरुक-
तीरुतु.

५०२ नान् शीघ्रम् अंगे वर मुडियम्.

नान् चिक्किर्म अन्हेक वरा
मुडियम्.

५०३ अन्द कोचिल् रोम्ब हरुचिल्
इशकिकर्डु.

अन्तक् कोविल् रोम्प तुरात्त-
तील लिरुक्किरुतु.

५०४ नान् अब्बलु दरम् नडक्क मुडियाडु.

नान् अव्वलाडु तुराम् नुक्क
मुडियातु.

५०५ नी पेरिय पैयन्, आह्याल् ती इच्च-
ल्लू वेले शेष्य मुडियम्.

नी पेरिय नेयन्, आह्याल्
नी लिव्वलाडु वेलै चेय
मुडियम्.

चाण पाणी पिठ नको.

तुमचे घर जवळ आहे.

मासे घर जवळच आहे.

मी लक्कर तिये येक शकाती.

ते देऊन फार हूर आहे.

मी तितके दूर चालू शकात नाही.

तू मोठा मुला (आहेस). म्हणून तू इतके
काम करू शकतोस.

मराठी लिपीत उच्चार

तमिळ लिपी मराठीत अर्थ

५०६ नाढ़कु ऊसकु पोहकूडाडु.

नाजोक्कु ऊकुल उजुरुक्कु अंगो
पूलम्.
कूटातु.

५०६ (अ) एट् एट्टुल नाढ़कु अंगो
पूलम्.

५०६ (ब) अटु रोम्ब चित्र [शिरिय]
तेसु, आँयाल इन्द तोरुविल् वषिः
वरकूडाडु (वरकूडाडु).

५०६ (क) नाम् केट् वयियिल्
पोहकूडाडु.

१४८ अभ्यासासाठी सार्थ तमिळ वाक्ये

५०६ (ग) एट् एट्टुल नाजोक्कु अंगो
पूलम्.
कूटातु.

५०६ (द) अटु रोम्ब चित्रा (शिरिय)
तेसु, आँयाल इन्द तोरुविल् वषिः
वरकूडाडु (वरकूडाडु).
नाम् केट् वयियिल् प्रोक्क-
कूटातु.

५०७ रावियिल् इन्द तोरुविल् विळक्कु
(व्याढकु = वोळिच्चम) इल्लै,
आँयाल अंगो पोहकूडाडु.

५०८ पुळियान मास्म् शारिपटकूडाडु.
कूटातु.

५०६ नाजोक्कु ऊकुल उजुरुक्कु अंगो
पूलम्.
कूटातु.

५०६ (ए) — का म्हणायील तर] तेवे
'शूल' (आहे).
कारण [श. — का म्हणायील तर] तेवे
ही फार लहान गली (आहे). म्हणून
या गलीत गाडी येक नये.

५०६ (फ) तेसु लहान गली (आहे). म्हणून
तेसु लहान गली (आहे). म्हणून
या गलीत गाडी येक नये.
कूटातु.

५०७ रात्तीरिपिल् इन्हत् तेहरुलिल्
विळक्कु इल्लै, आळेहायाल
अंगोके प्रोक्क कूटातु.

५०८ पुळियान मास्म् शारिपटकूडाडु.
कूटातु.

आम्ही वाईट मागानि जाऊ नये.
आम्ही वाईट मागानि जाऊ नये.
रात्री या गलीत प्रकाश नसतो, म्हणून
तेसु लहान गली (आहे). म्हणून
या गलीत गाडी येक नये.
आवट ओवा खाऊ नये.

५०९ अ.पुष्टिन वा.पैप्पम् शाप्पड-
कृडाटु.

५१० अवन् चिस पैयन्, आहीयाल्
अवनुक्तु अवचक्तु वेळे कोडु-
कम्बक्काडु.

तमिल भाषा प्रवेश

१४९

५१२ रामन् इन्द तोरविल् नडस्वन्.

रामान् इन्तं तेहरुलि नटन-

थान.

५१३ पर्व आहायतिल् पर्वदु.

पर्वले आहायतिल् पर्वन्तु.
५१४ पर्वहन् आहायतिल् पर्वन्.

अरुकिना वाहेप्रप्यम् शाप्पटिक्क-
हुटातु.

५१० अवन् चिस पैयन्, आहीयाल्
अवनुक्तु अवचक्तु वेळे कोडु-
कम्बक्काडु.

५११ इन्द कुन्तिल् स्नानम् शेय्यक्क
डाटे, तुणि तुवैक्कक्कडु, एम्-
एण्णाल् इदनुक्तु जलसै.एलाचम्
कुडिकिराहेद्.

तो लहान मुला (आहे), म्हणून त्याला
तितके काम देत नवे.

या तळघांत स्नान करू नवे, कपडे घुबु

नम्येत, कारण याचे पाणी सर्वजण पितात.

इन्तक्क हुलात्तिले लंगनानांम शेप्प-

यक्क खटातु, तुणी तुणेवक्क-
क्क खटातु, एन एन्नरुल
इत्तिलैय ज्जलात्तेन गल-
वारुम तुदक्किलूंकन.

त्यां

राम या रस्त्याने [गल्लीन] नेला.

राम या रस्त्याने [गल्लीन]

पक्षी आकाशांत उडाला.

पर्वले आहायतिल् पर्वन्तु.

पर्वले आहायतिल् पर्वन्तु.
त्यां

मराठी लिपेत उच्चार	तमिळ लिपे	मराठीत अर्थ
५१५ नान् नेंदू कडैये तिरव्वेन.	नान् त्रिरूपा कण्ठेयत त्रीरन्तेन.	मी काल दुकान उघडले.
५१६ इडैयन् एपो पाल कर्द्दवान्.	इतेयन् ऎपेपो पाल करून्तान?	गवळयाने केळा धार काढलो?
५१७ अवन् इपो पुडुतान् (इपोदान)	अवन् इपेपो मुतुतानं पाल करून्ताना.	त्याने आताच धार काढली.
५१८ नांगङ् इपो पुडुतान् वीट्टकु वन्दोम्.	नांगकं इपेपो मुतुतानं वीट-कुंकु वन्दोम.	आम्ही आताच घरी आलो.
५१९ नींगङ् एपो पुडु पाल कुडितीहङ्क?	नींगकं ऎपेपो मुतु पाल कुडितीहङ्क?	तुम्ही केळां दूध यालात?
५२० नींगङ् एपो पुडु पाल कुडिकि-रीहङ्क?	नींगकं ऎपेपो मुतु पाल कुडिकि-रीहङ्क?	तुम्ही केळां दूध पिता?
५२१ नांगङ् पतू मणिकु प्पाल कुडितोम्.	नांगकं पत्तु मणीकंतु प पाल कुडितोम.	आम्ही दहा वाजता दूध प्यालो.

अभ्यासासाठी सार्थ तमिळ वाक्ये

५२२ नांदन पत्र मणिकर्ण पाल कुहिकिरोम.	नांदनकर्ण पत्र मणिकर्ण पाल कुहिकिरोम.	आम्ही दहा चाजता हऱ्य पितो.
५२३ पैयन्हळ पाडम पडिताहेद.	लोपयन्हेळग पाटम पडित्तनांकर्ण.	मुलांनी घेड वाचले.
५२४ केट पैयन नासे अडितास.	केटट लोपयन नासे अडितास.	वाईट मुलांने कुच्याला मारले.
५२५ अदव्यु कोपम (कोबम) बन्दु.	अन्हर्णु कोपम लंन्हर्णु.	त्याला राग आला.
५२६ अटे अवन कडित्तु.	अतु अविणोक्त कुट्हर्णु.	त्याने त्याला चावले.
५२७ पैयन अष आरम्बितान्.	लोपयन अष आरम्बित्तनां.	मुलगा रह लागला.
५२८ नास कडिकारव्यु ओर रूपाय कोडुत्तन.	नासं तटेक्कारव्युक्तु छेड रुपाय कोडुत्तन.	मी दुकानदाराला इम रूपाया दिला.
तमित भाषा प्रवेश १५१	सीतेते पुस्तक (उच्चलन) घेतले.	मुलांनी काल चेंडु लेकला नाही [मुले काल चेंडु सेवली नाहीत.]
५२९ सीता पुस्तकाते एडुतार्द.	सीता पुस्तकाते एटुत्तुग.	
५२९ (अ) पैयन्हळ (पैयन्हाळ) नेटु पन्दु विठ्ठ्याडिवलै.	लोपयन्हेळग नेटु पन्तु वीजिला- पां वीलिलै.	

मराठो लिपीत उच्चार

तमिळः लिपी मराठोत अर्थ

५३० नान् पाल् कुडिकविल्लै.

माळं पाळं त्रुक्तं लिल्हिं.

मी हूष यालो नाही.

५३१ नी इन्द वेले पन् शेप्पिविलै ?

नी ईन्त होळिं गंना चेप्पय नी लिल्हिं ?

तू हे काम का केले नाहीस ?

५३२ पन् एण्डुल् नी एनकु रुपाय्
कोडकविलै.

एन् एन्नाऱ्गुल् नी गाजाकु रुपाय्
तेऊक्कविल्हिं.

कारण मला तू पैसे दिले नाहीस.
महणून काम केले नाही.

५३३ आहेयाल् वेले शेप्पिविलै.

आहेयाल् लोळिं चेप्पयन्नेल्हिं

नाजिंकु नी एप्पोपुडु (एप्पो)
रामनड्य वीटदुकु पोचाय् ?

नाजिंकु नी एप्पोपुडु रामनु-
ठेय लीटुक्कु प्रोचाय् ?

उच्चा तू केव्हां रामच्या घरी जाशील ?

उच्चा मी दहा वाजता त्याच्या घरी
जाईन.

५३५ नाढेकु नान् पत् मणिकु
अवनड्य वीटदुकु पोचेत्.

उन्नेन्नेन्ने (उन्नेन्नुन्ने) इन-
तुक्ष्यावरोबर आणखी कोण येतील ?

अभ्यासासाठी सार्थ तामिळ याक्ये

५३७ उन्नोड़ इन्तम् यार् यार् बरवाहँ?

५३८ उन्नईय तर्से एप्पे पुटु (एप्पे) वरवाळ?
[टीपः-'तर्से' म्हणजे धाकटी वहिण]

५३९ अवळ इण्डु [इण्डुक्टु] सायकालम् वरवाळ.

तमिल भाषा प्रवेश

१५३

५४१ अवळ् अडुत् चर्षम् पडिपाठ्
[पञ्चितकृद्दम् पोचाळ्]
टीपः-पडिपाठ्=श. वाचेल, अस्यास
करेल, पञ्चितकृद्दम् पोचाठ् = श.
शाठेस जाईल.]

५४२ रामनड्डीय अणा .एन्टुय चीटिल्
शपिण्डवान्.

टीप :- अणा म्हणजे थोरला भाऊ.

५३७ उन्नोड़ इन्तम् यार् यार् बरवाहँ?
बरवाळांकों ?

५३८ उन्नईय तर्से एप्पे पुटु (एप्पे)
लूठी वरीण केक्का येईल ?
लूठी वरुवाळा ?

५३९ अवळ इण्डु (इण्डुक्टु) सायकालम् अवळ इण्डु (इण्डुक्टु)
सायकालम् वरुवाळा.

५४० अवळ् रोम्ब शिर्य पेण्
अवळ रोम्ब शिर्य पेण.

५४१ अवळ् अडुत् चर्षम् पडिपाठ्
अवळ अट्रेत्त लुरुलूम् पडिपाठ्
पो-
पाळा (पञ्चितकृद्दम् वरवाळ).

५४२ रामनड्डीय अणा .एन्टुय चीटिल्
शपिण्डवान्.

तुझावरोबर आणखी कोण कोण येतील

तुझी वरीण केक्का येईल ?

तुझी वरीण केक्का येईल ?

तुझी वरीण केक्का येईल ?

ती आज संध्याकाळी येईल.

ती आज संध्याकाळी येईल.

ती आज संध्याकाळी (आहे).

रामचा अणा माझा थरी जेवेल.

रामचा अणा माझा थरी जेवेल.

मराठी लिपीत उच्चार	तमिळ लिपी	मराठीत अर्थ
१४३ अवनुँदय तामिककुं उडम्बु शारियाह (सरिया) इल्ले.	அவனுடைய தமிக்கு உடம்பு சரியாக இல்லை.	त्याच्या (लहान) भावाची [श. - भावाला] तब्बेत ठीक नाही.
[टोप :- 'तमिळ' स्वरणजे लहान भाक.]		
१४४ अदनाल् अवस् वीटिल् इलपास्. (सरिया) इल्ले.	அத்துல் அவன் வீட்டில் இருப்பான்.	म्हणून तो घरी राहील.
[टोप :- 'तमिळ' स्वरणजे लहान भाक.]		
१४५ नीगङ्ग् अडुत मासम् रूपाय् कोडुण्णीहङ्ग्.	நீங்கள் அடுந்த மாசம் ரூபாய் கோடுப்பிர்கள்.	तुम्ही पुढल्या महिल्यांत पैसे घाल.
१४६ इन्द्र करिल् पैयन्हङ्क (पैयन्हङ्क) एंगे विठ्ठ्याहुवाहङ्क ?	இந்த ஊரில் வையண்கள் எம்கே விஜோயாடுவார்கள் ?	हा गांवातील मुले कोटे लेवेतात ?
१४७ अवहङ् मैदानतिल् विठ्ठ्याहुवाहङ्क.	அவர்கள் மொத்தானந்தில் விஜோ- யாடுவார்கள்.	ते मैदानात लेवेतात.
१४८ अडुत ररिल् (रइल) . एतने मणिककुं वरम् ?	அடுந்த ரயில் எந்தெனொ மணிக்கु வरम் ?	पुढली गाडी किंती वाजता येविल.

ती आठ बाजता येईल.

अरु लाटु माणीकुं वस्म.

५४९ अडु एट्डु माणिक्कुं वस्म.

आपण कोणत्या दिवशी जाल [जावाल] ?

५५० तांगळ् एण्डूक्कु (एण्डूविक्क=यचिक्क) पावीहळू ?

तांगक्का इंजागेहर्हक्कुप्रे-
वीर्क्का ?

५५१ तांगळ् एण्डूक्कु (एण्डूविक्क=करिलिरुद्दु तिसमिक्क वर्चीहळू ?

तांगक्का इंगेहर्हक्कु उणीलि-
रुन्नु त्रियुप्पी वरुवीर्क्का ?

५५२ तान् अडुत वारम् तिरुम्भ वलेन्.

नां अउत्त वारम् तीरुम्पी
वलेवोन.

५५३ अंगे एनक्कु रोम्ब वेलै इस्कक्कुम्.

अंगक्के इनक्कु ग्रोम्पी वेलै
इरुक्कुम.

५५४ इन्द पणु रोम्ब पाल् कोडुक्कुम्.

इन्हपी पर्स ग्रोम्पी पाल्
कोडुक्कुम.

५५५ नायहळ् रात्रियिल् कुलेक्कुम्
[कुरेक्कुम्].

नाप्पक्का रात्रियिल् त्रैलेक्कुम्
(त्रैलेक्कुम्).

५५६ तिरुडन् रात्रियिल् वरुवान्.

तीरुटन् रात्रियिल् वरुवान्.
चोर रात्री येईल.

मराठी लिपेत उच्चार	तमिळ लिपी	मराठीत अर्थ
५६७ अवने अडिकवादे.	अबैला आळक्कातै.	स्थाला मारू नको.
५६८ अवनुकु वकोपम (कोवम्) वरुम्.	अवलुक्कुकं केहोपम् वलुम्.	त्वाला राग येईल.
५६९ अम्मा एनकु मिट्टाय कोडुपाळ.	अम्मा एनांकु मिट्टाय उकाप्पाळा.	आई मला मिठाई देईल.
१६० नान् इप्पो-पुड (इप्पो) वीट्टकु पोहमाटदेस्.	नान्ना इप्पेलोभुतु नीट उक्कुप पोक मांगिणा.	मी आता घरी जाणार नाही.
१६१ वणान् इण्डैकु वरमाटदान्.	वण्णाणेणा इळनाऱ्हकु व्या माटाणा.	घोवी आज येणार नाही.
१६२ अवन् तुणिये वेळुक माटदान्.	अवन्ना तुणिये वेलुक्क मांगले	ते कपडे चांगले धुणा र नाही.
१६३ ती एन् इन्द वेळे शेय्यमाटदाय ? मांटाय ?	नि एन्न इळं ते वेलै शेय्य मांटाय ?	तु का हे काम करणार नाहीस ?

५६४ तल्ल पेपन्हळ (पैयन्गळ) तिरु-
माटाहेळ.

५६५ तांगळ उलोड चिळेयाडमाटोम्-
नाल्ल लोपांकवं तीक्रु माट-

लार्क्कं.

५६६ अन्द पण् इगे वर माटाळ.

५६७ तांगळ रूपाय कोइकमाटटीहेळ.
तांकवं उल्लेले लीजियाट-

माटलोम्.

५६८ तांगळ रूपाय कोइकमाटटीहेळ.

अन्तप् लेपन्न इस्तेक्के वर
माटटाळा०.

५६९ इन्द नाय काडिकाडु.

५७० माडु शुल (पिल) तिणकोण्ठ
इरुचिकरडु.

५७१ इडैयन् पाल कोरुकोण्ठ इरुकिकरान्-
तांगली मुळे चोरी करार नाहीत.
नांकवं उल्लेले लीजियाट-

माटलोम्.

५७२ इन्द नाय काडिकाडु.

५७३ माडु शुल (पिल) तिणकोण्ठ
इरुकिरूळु.

५७४ इडैयन् पाल कोरुकोण्ठ इरुकिकरान्-
तेकाळ्यां लीरुकिरूळु.

मराठी लिपीत उच्चार

तम्चे लिपी

५७२ अम्मा पाल् कायच्चकोण्टु
इच्छिकरात्.

अम्बां प्राळ कापसंचिक केऊन्हा उ
इरुक्तीरुन.

५७३ वेलेकारन् तुणि तुवैत्तुकोण्टु
इच्छिकरास.

वेलिक्कारान् तुणी तुवैवत्-
तुंक केऊन्हा उ इरुक्तीरुन.

५७४ कुपुन्दे पाल् कुडित्तुकोण्टु
इच्छिकरदु.

कुप्रंगेत्र पाल् गुदत्तुक
केऊन्हा उ इरुक्तीरुत्तु.

५७५ पैयन् पाडम् पाडित्तुकोण्टु
इच्छिन्दन.

पैयप्पा पाटम् पाडत्तुक
केऊन्हा उ इरुन्त्तुहां.

५७६ नांगाळ वीट्टुकु वन्दु कोण्टु
इच्छिन्दोम.

नांगकल वीट्टुकु वन्तु
केऊन्हा उ इरुन्त्तेहां.

५७७ नीराळ वीट्टुकु पोय् कोण्टु
इच्छिन्दीहंद.

नीरंकल वीट्टुकुप् गोयंक
केऊन्हा उ इरुन्त्तीर्क.

५७८ नी ल्पाय् [पणम्] कोट्टुतुकोण्टु
इच्छिन्दाय.

नी ओरु लुपाय् (पणम) केहा-
तुत्तुक केऊन्हा उ इरुन्त्ताय.

मराठीत अर्थ

आई दृध तापवत आहे.
इरुक्तीरुन.

नोकर कपड धूत आहे.
नोकर कपड धूत आहे.

मल दृध पोत आहे.

मल दृध धडा वाचत होता.

आम्ही घरी येत होतो.

तुम्ही घरी जात होता.

तु पैसे देत होतास.

अऱ्यासासाठी सार्थ तमित वाक्ये

५७९ नीराहं ओडिकोण्डु इरुपीहैऽ.

नींसकों कुधक्केहोंगु इरुपी-
प्रीकों.

५८० अवहैऽ शादम् शापिष्टू कोण्डु
इरुपाहैऽ.

अवर्कों कात्म साप्तिटुकं
केहोंगु इरुपार्कों.

५८१ अन्द मनिदन् वेलै शेयतु कोण्डु
इरुपान्.

अन्त मनितन् वेलै चेप्तु
केहोंगु इरुपान्.

५८२ कूटूम् तेचिल् पोयकोण्डु
इरुन्दु.

कूटम् तेचिल् पोयकं
केहोंगु इरुन्तु.

५८३ सीता वेडिकै पार्तु कोण्डु
इरुपान्.

सीता वेडकै पार्तु
केहोंगु इरुपान्.

५८४ अवन् समाचारम् शोलिलकोण्डु
इरुन्दान्.

अवन् समाचारम् शोलिलकं
केहोंगु इरुन्तान्.

५८५ जनान्द् गवन्माह केटू कोण्डु
इरुन्दाहैऽ.

जनान्द् गवन्माह केटू कोण्डु
केहोंगु इरुन्तार्कों.

तुम्ही पळत असाल.

गर्द गलीने [रस्स्याने] जात होती.

लोक लक्ष देउन ऐकत होते.

मराठी लिपीत उच्चार

तमिळ लिपी

मराठीत अर्थ

५८६ नास् कालेयिल् पाडम् पडित्तुविट्टु
शादम् शाप्पिवेत्.

मी सकाळी घडा वाचून भात खाईन.

नाळी कालेयिल् पाटम् पादूत्तु
वीट् टु आठम् शाप्पिवेळू.

५८७ शाप्पिट्ट पिप्रहू पळित्तकूडम्
पोवेत्.

साप्पिट्टपं प्रीरुतु पळिकूकूटम्
प्रोवेळू.

५८८ .एन्हैय अप्पा [तहप्पनार्] पाडम्
शोलिल्लकोडुत् विट्टु कुळिक्क-
ल्लोचार्.

गण्णूलिट्टे य अप्पा [ठकप्पगुरू]
प्पा.म् रेशल्लेक्क केऽगुरूत्तु
वीट् टु तिळिकूपं प्रोवारा.

५८९ .ए.प्पो.पुडम् कुळित्तविट्टतान्
(विट्टदान) शाप्पिड वेणुम्.

पंपिपोमुत्तमं तुरीत्तु लीट् ट्रेत-
ताऩा॒ं शाप्पिट् वेणुम्.

५९० ओरो.पुडम् कुळिकूमून्
(कुळिक्कमून्) शाप्पिडै.

उरुपोमुत्तमं तुरीकूमून् शाप्प-
प्पिट् ट्रेत.

५९१ अबंड्ल विट्टकू पोष् विट्टे
विढ्याड वरुचाहैन्.

आवाकूलं लीट् ट्रेत्तुपं शोप्प-
वीट् टु लीजायाट् लरुवार्कूल.

१६० अभ्यासासाठी सार्थ तमिळ वाक्ये

माझे वडील घडा शिकवून स्नानास
जातील.

नेहमी [केळ्हाही] स्नान करूनच जेवेले
पाहिजे.

कधीही स्नानाच्या अमोदर जेवू तये.

ते वरी जाउन विळज्यास येतील.

५१२ रामन् समाचारम् शोल्लिंविद्वत् .
पोनान्.

५१३ जनान्तं कौड़ियिल् रूपाय् कोडुन्निविद्वत्
सामान् वाणुहिराहल्.

५१४ नी एन् पुस्तकस्ते ककी षे पोट्टिविद्वत्
प्पोहिराय्?

५१५ पेनावै ककोजम् .एनक्कु कोडु.
तमित् भाषा प्रवेश

५१६ पेनावै ककोजम् .एनक्कुता.
१११

५१७ नान् अदै प्पात्तिविद्वत् कोडुकिक्के.न.
५१८ तहपानार् शोल्लवै [अप्पा
शोल्लवै] क्केट्टु विद्वत् पो.

रामन् कमाक्कारम् क्कोल्लिविद्वत् उ
एन्केके प्रोग्राम्.

५१९ जनान्तं कौड़ियिल् रूपाय् कोडुन्निविद्वत्
सामान् वाणुहिराहल्.
लोक दुकानात पैसे देउन सामान खरेदी
करतात.

५२० नी एन् पुस्तकस्ते ककी षे पोट्टिविद्वत्
प्पोहिराय्?
त् का पुस्तक खाली ठेवून जातोस ?
लोक दुकानात पैसे देउन सामान खरेदी
करतात.

५२१ ऐनं पुस्तकहत्त्यात्तेक्क
प्रोग्राम् विद्वत् भोक्किल्लै?
ऐल्लेवाक्क कोगुन्नुसं ऎनाक्कुत्त
केओ उ.

५२२ ऐल्लेवाक्क कोगुन्नुसं ऎनाक्कुत्त
त्ता.
पेन थोडै मला दे [शब्दशः – आण].

५२३ नान् अलै प्पात्तिविद्वत् पारात्तुलीट् उक्क
केओउक्किल्लै.
मी ते वघून देतो.

५२४ तहपानार् शोल्लवै [अप्पा
शोल्लवै] क्केट्टु विद्वत् पो.
वडीलांचे म्हणणे [श. – वडील म्हणातात
ते] ऐकून जा.
प्रोग्राम्.

मराठी लिपीत उच्चार

तमिळ लिपी

मराठीत अं

५९९ अप्पाविनृ॒य वा॒त्त॑य कृ॒ट्टुवि॒ट्ट॑

प्पो.

टीप :- अप्पा फोल्वद वडील
म्हणतात (ते) अप्पाविनृ॒य
वा॒त्त॑य - वडीलांचे म्हणणे शब्द.]

६०० सीता कोजं॑म् नेरम् अंग तिगिविट्ट॑
इंगे वर्लवाठ॑.

६०१ नांगळ॑ .एंगळ॑य वेल॑य
शोयदुविटोम्.

६०२ रामन् तन्त॑य [तन्] वीट्टुकु
पोम् विटात्.

६०३ पैयन्हल॑ (पैयन्हगळ॑) तंगळ॑य
पाडम् पडित॑ विटाह॑.

मराठी लिपी	तमिळ लिपी	मराठीत अं
५९९ अप्पाविनृ॒य वा॒त्त॑य कृ॒ट्टुवि॒ट्ट॑ प्पो.	अप्पाविनृ॒य वो॑र्त्त॑क्कैथ॑य वो॑र्त्त॑क्कै कैट्ट॑ वी॑ट॑ उप॑ प्रो॑.	वडीलांचे म्हणणे ऐकू॒न जा.
६०० सीता कोजं॑म् नेरम् अंग तिगिविट्ट॑ इंगे वर्लवाठ॑.	सीता को॑डा वेळ॑ तेथे थावू॒न येण॑ येइल॑.	
६०१ नांगळ॑ .एंगळ॑य वेल॑य शोयदुविटोम्.	सीता को॑डा वेळ॑ तेथे थावू॒न येण॑ येइल॑.	आम्ही आमचे काम करून टाकाल॑.
६०२ रामन् तन्त॑य [तन्] वीट्टुकु पोम् विटात्.	रामन् तन्त॑य (तन्त॑) वी॑ट॑क्कु प्रो॑य वी॑ट॑ान॑.	राम आपल्या घरी रोला.
६०३ पैयन्हल॑ (पैयन्हगळ॑) तंगळ॑य पाडम् पडित॑ विटाह॑.	तेपायन्हक॑ल॑ तन्सकल॑न्हल॑य प्रा॑ट॑म पाड॑त॑ वी॑ट॑ांक॑.	मुलानी आपले घडे वाचून टाकाल॑.

६०४ वण्णान् तुण्डी चुवैतु विटान्.

वलंगा लेणा न् तुणीलोयायत्र
त्रुणेलत्तु लीट्टान्.

६०५ तांगङ् इन्द्र पाडम् [पिच्चर]
पार्श्वविटोम्.

६०६ नीगङ्क एन् इब्बलवु शीघ्रम्
तृण्गिविटीहैद् ?

नांकंक्सा इन्हंप् याम् (प्रिंस्चा)
प्रांत्तु लीट् लेओम्.
नींसंक्सा एन्ना इलेजावु चक्किराम
तृणंक्सी लीट्टार्कान् ?

६०७ अन्द वीट्टल् किण्ठ वेट्ट
विटाहैद्.

अन्त लीट्टुल् किण्णारु वेट्ट
लीट्टार्कान्.

६०८ इन्द्र ककडैचिल् नेटु नेष्टु पिडिन्
विटट्टु.

इन्हंक् कत्तेयिल् केन्ऱ्य
लेन्ग्रुप् प्रिधंत्तु लीट्टत्तु.

६०९ समान्हङ् (सामन्हङ्) .एरिय
आराम्बत्तुविटान्.

सामान्हंक्सा नरीय आराम्पित्तु
लीट्टना.

६१० कडैक्सारन् टेलिपोन् शेषदान्.

कत्तेत्तक्सारन् टेलिप्रोन्
केच्चप्तुरान्.

घोब्याने क्यउ घूवन टाक्से.

आस्ही है पिच्चर [हा सिनेमा] पाहून
टाक्से.

तुम्ही इतक्या लवकर झोपून का गेला ?

त्या घरात विहिर खोदून टाक्ली.

या डुकानाला [शा. - डुकानात] काल आग
लागली.

सामान जळू लागले.

टुकानाराने फोन केला.

मराठी लिपीत उच्चार	तमिळः लिपि	मराठीत अर्थ
६११ उडने तेसु पैक क इंजिन् वन्दु विट्टू.	उट्टेणो नेहुप्पु अझेंक्क இஞ்சின் வந்து விட்டது.	तावडोब आग विझविण्यास इंजिन आले. त्याने अर्च्चा तासात आग विझवन टाकली.
६१२ अडु अरै मणिचिर तेसु असू विट्टू.	அது அனை மணியில் நெருப்பு அஜீந்து விட்டது.	वाकी सामान व लोक वाचले. त्याने अर्च्चा तासात आग विझवन टाकली.
६१३ वाकिक सामानहल्लुम् जनगळम् तप्पतु विट्टावहू [विट्टनर्].	பாக்தி சாமான்களும், ஐங்களும் தப்பித்து விட்டார்கள் (விட்டனர்).	वाकी सामान व लोक वाचले. त्यानी आपले घर बांधन टाकले.
६१४ अवहळू तगळुडैय किट्टिविट्टावहू.	वीட्टै கிட்டிவிட்டாவது.	அவर्कள் தங்களுக்கொடைய விட்டன கட்டட விட்டார்கள்.
६१५ नान् इंगे वन्दु वीट्टकु पोय विट्टू.	நான் இங்கே வந்து விட்டுந்து போய் விட்டேன்.	मी येथे येउन घरी निघून गेलो. आम्ही मदासला जाऊन परत आलो.
६१७ नागळू मदास् पोय तिचिववन्दु विट्टोम्.	நாங்கள் மற்றுல் போய் திருम्पி வந்து விட்டோம்.	आम्ही मदासला जाऊन परत आलो.

अभ्यासासाठी सार्थक तामिळ वाक्ये

६१७ अवहं वन्दु विद्याहं
(विद्यार.)

अबारकन्न वन्तु लीट्टार्कन्न.

ते आले आहेत.

६१८ अवन् पाल कुडितान्.

अवेळे पाल तुडत्तुन्ना.

६१९ अवन् पाल कुडिताना ?

अवेळे पाल तुडत्तुना ?

६२० नीगळ पाडम् पडितीहंळ.

नींकन्न प्राटम् पाटतीर्कन्न.

६२१ नीगळ पाडम् पडितीहंळा ?

नींकन्न प्राटम् पाटतीर्कन्ना ?

६२२ नीगळ पाडम् पडिकिक.रीहंळ.

नींकन्न प्राटम् पाटतीर्कन्ना.

६२३ नीगळ पाडम् पडिकिक.रीहंळा ?

नींकन्न प्राटम् पाटतीर्कन्ना ?

६२४ ती वीट्टुकु पोनाय.

नी लीट्टुकुप्रे पोनाय.

६२५ ती वीट्टुकु पोनाया ?

नी लीट्टुकुप्रे पोनाया ?

६२६ अवहं पहिल तंगिनाहंळ.

अवारकन्न पकलील तुरांकी गोरकन्न.

ते दिवसा क्षोपले.

तमिळ लिपि	मराठीत अर्थ
६२७ मराठी लिपीत उच्चार अवनंडय पहळलू तंगिनाहंडा ?	अबांकंग प्रकल्पे तुऱ्णकिणु- काळा ?
६२८ सीता इंगे वर विलेले.	सीता इंगेके वरावील्लै.
६२९ सीता इंगे वर विलेला ?	सीता इंगे आली नाही काय ?
६३० एन्नुडय तमिळ पञ्चककडम् पोहिरान.	गन्नुलुठेटय तुम्ही पलंगीकंकुटम् प्रोक्तिग्रन्थ.
६३१ उन्नुडय तम्चयुम् पञ्चककडम् पोहिराना ?	उन्नुलुठेय तुम्हीयुम् पलंगीकं- कुटम् बोक्तिग्रन्थ ?
६३२ अवन् पञ्चककडम् पोनाना ?	अलंग पलंगीकंकुटम् ब्रोतुम् ?
६३३ इल्लै, अवन् पोहिविलै.	इल्लै, अवला ब्रोकविल्लै.
६३४ अवनंडय अणा रूपय् [पणम्] अनुप्पनारा ?	अबालुठेय अप्पा रुपाय् (पणम) अनुप्पनारा ?

अभ्यासासाठी सार्थ तमिळ वाक्ये

६३५ इलैं, अबर् रुपाय् [पणम्]
अनुपविल्ले.

६३६ अबर् अवनुकु ओर कडिम्
.ए.पुनिना॒.

६३७ कडिदत्ति॒ रोम्व समाचारम्
इरुन्ददा ?

६३८ आम् (आमा), रोच समाचारम्
हरुवट्टु.

६३९ मदासिल् इन्द्र मासम् म.व॑ पेययुमा?

६४० इलैं, मदासिल् इन्द्र मासम् म.व॑,
पेयादु.

६४१ अहुत मासम् पेययुम्.

६४२ ती उपाध्यायर् शोलूद्वै
[उपाध्यायरुद्वय वार्ता॑] किंददाया ?

६३५ इलैं, अवर् पणम् (रुपाय्)
अनुपविल्लै.

६३६ अबर् अवनुकु ओर कडिम्
ए.पुनिना॒.

६३७ कडिदत्ति॒ रोम्व समाचारम्
इरुन्दत्ता ?

६३८ आम् (आमा), रोच समाचारम्
हरुवट्टु.

६३९ मदासिल् इन्न॑ मासम् माण्ड॑
पेययुमा ?

६४० इलैं, मदासिल् इन्न॑ मासम्
माण्ड॑ पेययात्.

६४१ अहुत मासम् पेययुम्.

६४२ ती उपाध्यायर् शोलूद्वै
[उपाध्यायरुद्वय वार्ता॑] किंददाया ?

नाही, त्यानी पैसं पाठीवळे नाहीत.

त्यानी, त्याला एक पत्र लिहिले.

अबर् अबनुकु ओर कडिम्
ए.पुनिना॒.

कडित्ति॒ रोम्व समाचारम्
इरुन्दत्ता ?

आम्, रोम्व समाचारम् इरुन्दत्ता॑.

महरुगेलि॑ इन्न॑ मासम् माण्ड॑
पेययुमा ?

इलैं, महरुगेलि॑ इन्न॑ मासम्
माण्ड॑ पेययात्.

अउन्न॑ मासम् पेययुम्.

नी उपाध्यायर् शोलूद्वै
[उपाध्यायरुद्वय वार्ता॑] किंददाया ?

त्यानी पैसं पाठीवळे नाहीत.

त्यानी, त्याला एक पत्र लिहिले.

अबर् अबनुकु ओर कडिम्
ए.पुनिना॒.

कडित्ति॒ रोम्व समाचारम्
इरुन्दत्ता ?

आम्, रोम्व समाचारम् इरुन्दत्ता॑.

महरुगेलि॑ इन्न॑ मासम् माण्ड॑
पेययुमा ?

इलैं, महरुगेलि॑ इन्न॑ मासम्
माण्ड॑ पेययात्.

पुहच्या महिन्यात पडेल.

तू मास्तरांची गोष्ट [मास्तरांचे म्हणे]
ऐकलास का ?

मराठी लिपीत उच्चार

तमिळ लिपी

मराठीत अर्थ

६४३ आम् (आमा), अवर् शोल्वै
[अवरुडीय वार्ता] केक्टेन्.
अ॒ अवर् .एन्न चोल्लार् (शोल्लार्) ?

अ॒ अवर् पाडम् पडिक्क च्चोन्नार्
(शोल्लार्).
अ॒ अवर् शोल्वै केक्टेन्.

६४४ अवर् .एन्न चोल्लार् (शोल्लार्) ?

६४५ अवर् पाडम् पडिक्क च्चोन्नार्
(शोल्लार्).

६४६ आनाल् नी पडिताया ?

६४७ इल्लै, नात् पडिक्कचिल्लै.

६४८ नी ऊरकु एन् पोहचिलै ?

६४९ एन् .एण्डाल् इण्डैक्कु (इण्डैक्किक
==इण्ड) म.पै पेय्युड.

६५० अवरुद्ध तुणिहन्द कायन्ददा ?

हो, खंची गोट [त्याचे म्हणणे] ऐकले.

(अवग्रुहैत्य व्यार्त्तित)
केंटुन्न.

अ॒ अवर् ऎन्ना चेसाना तुरा ?

अ॒ अवर् पाटम् ! पृष्ठक्कर्त उसाना तुरा.

त्यानी काय सांगितले ?

इल्लै, नान् पृष्ठक्कर्त्तिल्लै.

त्यानी घडा वाचावयास सांगितले.

नी उज्जुरुक्कु ऎन्ना प्रोक्कन्निल्लै ?

एन् एन्नरुल् इन्नामेहरुक्कु मायै
प्रोप्पतु.

अ॒ अवार्कला तुणिहन्द कायन्ददा ?
त्याचे कपडे वाजले का ?

६५१ इल्लै, इप्पुकु वेयिल् वरविल्लै,
अदनाल् कायविल्लै.

६५२ इन्द वेलैये नी शेयवाया, अल्लु
उन्नैय तंरै शेयवाना ?

६५३ नानुम् शेयवेन्, अबल्लु शेयवाच्त्.
नाही, आज उन आले नाही महणून वाळले
वार्णलै.

६५४ इल्लै, इन्नानैरन्कु वेयी. ले
वार्णलैलै, अन्नगुल् काया-
विलैलै.

६५५ इल्लै, अवन् वरमुडिया.
६५६ नीगळै. एनकु रूपाय् [पणम्]
कोडक साटीहेळा ?

तमिति भाषा प्रवेश

१६९

६५७ इन्ह लेलैये नी चेयवाया,
अल्लै उन्नानैटय तुंसंक
चेयवाना ?

६५८ गोपालन् इन्हके नांत्री व्य
कोपालन् इन्हके नांत्री व्य
गोपाल इथे चालत येउ शोकेल का ?

६५९ इल्लै, अलाना व्य मुडयातृ.
नीम्हकों गणाकंतु लुपाय् (पण्याय)
कोउकंक मांलांकोंको ?

६६० इल्लै, अवन् वरमुडिया.
तुम्ही मला पैसे देणार नाही काय ?

६६१ इवन् पडिकिर पैयन.
हा शिकणारा [ग. - अभ्यास करणारा
वाचणारा] मुलगा (आहे).

मराठी लिपीत उच्चार	तमिळ लिपी	मराठीत अर्थ
६६८ इदु नान् उक्कारम् इडम्.	இது நான் உட்காரும் இடம்.	ही मो वसण्याची [माझी वसण्याची] जागा (आहे).
६६९ नान् पाकाद कर्.	நான் பாங்க்காது உனர்.	मो न पाहीलेले गाव.
६७० इदु पेशुहिर किति.	இது பேசுகிற கிளி.	हा वोलका पोपट (आहे).
६७१ नाय् ओहुहिर पैयने विरट्हहिरङ्क.	நாய் ஒடுகிற னபயஜை விரட்டு- கிறது.	कुत पळत असलेल्या मुलाला भिववून पळवत आहे.
६७२ नी वीट्टक्कु वरम्पो.षुटू (वरपोटु) पुस्तकम् कोण्ड वा.	நீ வீட்டுக்கு வரும்பொழுது புஸ்தகम் கொண்டு வா.	तू घरे येतेवेळी पुस्तक घेऊन ये.
६७३ सीता इण्ड [इण्णैक्कु] पठितकृदम् पोहविलै, नानुम् पोहविलै.	சீதா இன்று (இன்னைறக்கு) பா- ளிக்கூடம் போகவில்லை, நா- னும் போகவில்லை.	सीता आज शाळेला गेली नाही, मीहा गेलो नाही.
६७४ अबहंद् .ए.पुदविलै	அலாங்கள் எழுதுவில்லை.	त्यानी लिहिले नाही.
६७५ (अ) नांगळ् कुडिकविलै.	நாங்கள் துடक्कவில்லை.	आप्ही याले नाही.

६६५ अवाहन्त्र वरहिर वारम् ईर्व
वस्वाहन्त्र.

अबांकला वलुकीर्ण लाप्य इन्हें
बाग्रुवांकला.

ते येत्या आङ्कडचात येथे येतील.

६६६ पटिकिर पैयन् नल्ल पैयन्.

६६७ पटिकाद पैयन् केट्ट पैयन्.

तामिळ भाषा प्रवेश

६६८ नागंद्र ओडुहिः पो.पु चिषुद्वोम्

६६९ इटु कुडिकिकर [कुडिकक्तुम्]

६७० अन्त इंडेपन् पोय् पेशुहिरान्.

६७१ पोय् पेशुहिर्वर्वहन्त्र रोम्ब केटवहन्त्र.

१७१ प्रोप्प प्रेस्कीर्णवांकला रेग्म्प
केट्टवांकला.

१७२ अन्त इंटेयन् प्रोप्प प्रेस्की-

रुन्.

१७३ प्रोप्प प्रेस्कीर्णवांकला रेग्म्प
केट्टवांकला.

पाहूक्तीर्ण लोपयन्त निल्ल लोपयन्त.

पाहूक्तीर्ण लोपयन्त केट्ट लोप-

यन्त.

नांवकला छुक्कीर्ण प्रोपामुक्तु
वीकुन्ठेन्त्राम्.

१७४ इतु लुड्कीर्ण (लुफ्कंत्तुम्)
तण्णीरा ?

१७५ हाव्यन्त अन्त अन्त अन्त अन्त

तो घनगर खोटे बोलतो.

शिकणारा [श. - अभ्यास करणारा -
वाचणारा] मुलगा चांगला मुलगा
(असतो).

न शिकणारा मुलगा वाईट मुलगा
(असतो).

आन्ही पक्षत असता [श. - पळऱ्याच्या
वेळी] खाली पडलो.

स्तोटे बोलणारे फार वाईट (असतात).
तोटे बोलणारे फार वाईट.

मराठी लिपीत उच्चार	तमिळ लिपी	मराठीत अर्थ
६७२ अवंहं यारम् नम्बमाटाहं.	अवंकडिया यारुम் नम्पे माट- टार्कला.	त्यांच्यावर कोणीही विवाम ठेवणार नाही.
६७३ काळेतेरम् पडिक्कवेणिड्य [पडिक्कुम्] समयम्.	काळैल नेऱम् पाढक्कत्तेवेणाड्य (पाढक्कुम्) समयम्.	सकाळची वेळ (ही) अस्यास करण्याची वेळ.
६७४ अपो.पुढू पडिपदहंद् गोट्टकारहंद्	अपिलोमुथु पडिपद्वर्कनू कुट- भुक्कार्कनू.	त्यावेळी अश्यास करणारे हुप्पार (असतात.)
६७५ अनेह जनंगंद् काळेयिल् रेष्व तेरम् तृणिनाहंद्	अनेह ज्ञानंकनू काळेयिल् रेष्वम् नेऱम् तुणक्किनेऱ्कनू.	अनेक लोक सकाळी खूप बेळ जोपतात.
६७६ सायंकालम् विल्लेयाडवेणिड्य [विल्लेयाडुम्] नेरम्.	सायंकालम् लिल्लेयाडा_ लेण्ण- डुय (लिल्लेयाडुम) नेरम्.	संध्याकाळची वेळ (ही) वेळण्याची वेळ.
६७७ अपो.पुढू .एल्लोल्म विल्लेया ड वेणिड्यम्.	अपिलोमुथु एल्लेलोरुम् लिल्लो- या_ लेण्णम्.	त्यावेळी सर्वाना लेण्णले पाहिजे.
६७८ नींगंद् कई केट्किर पो.षुडु नींगंद् वन्दीहंद्.	नांगकनू कहेत् कुट कीरपोलुमुतु नींगकनू लेण्णींकनू.	आम्ही कथा एकत असता तुम्ही आलात.

१७२ अश्यासासाठी सार्थ तमिळ वाक्ये

६७९ शिल्पेर् पाडिकिक् पोषुड
[पाडिकुम् पो.पुड] पाहुचाहूँ.

६८० वीहारिल् भूकम्पम् वन्द पो.पुड
एन् अणा अंगे इस्तदार्.
वार्गोक्का.

६८१ नो एन् पेशाद किळि वांगिताय ?
तमिल् भाषा प्रयेश

६८२ एन्टुड्य वीटील् ओरु ओडाद
गोडियारम् इक्किकरदु.

६८३ इपो.पु (इपो) अनेह [पल]
स्वीहील् मोटार् ओट्टहिराहूँ.

६८४ रामन् इगे वरद्दम्.

६८५ नान् अवनै नण्णाय् अडिक्कि.रेन्.
नानै अवैज्ञा नन्नंगुप्प आडक्कि-
क्रेनौ.

६८६ शिल्पेर् प्राक्किऱि बोमुठु
(प्राक्कुम् पोमुठु) प्राक्-
वार्गोक्का.

६८७ प्रिकारिल् प्रुक्कम्पम् वन्त्तिप्रोमुठु
गन्न अन्नाल्लै अन्नकेइ इन्न-
त्तार्.

६८८ नो एन् पेशात् किळि वांगितिल्लैप ?

६८९ ऎन्त्तिये वीटाल् इरु इटात्
केमुयारम् इरुक्किऱ्तु.

६९० इप्पो.पु (इपो) अनेह [पल]
स्वीहील् मोटार् ओट्टहिराहूँ.
बोमुठु अल्लै अनेक नित्या मोटार् चालितात.
मोटार् इट्टु-
किऱ्कुक्का.

६९१ तू का न बोलणारा पोपट विकत घेतलास ?

६९२ विहारमध्ये भूकंप झाला [श. = आला]
तेव्वा [श. - त्यावेळी] मासे थोरेल वंश्य-
तेथे होते.

६९३ काही लोक अस्यास करीत असताना
गात असतात.

६९४ मी त्याला चांगला ठोकतो.

राम येये येक दे.

मराठी लिपेत उच्चार

तमिळ लिपी

६८६ अचल्द पूरा समाचारम् शालटदम्.

ती पूर्ण हकीकत सागू दे.

अबाळा फुरा चमारारम् केशल-
वाट्टिम.

ती पूर्ण हकीकत सागू दे.

६८७ अपुरम् नान् वदिल कोडुकिक.रेन्.

नंतर मी उत्तर देतो.

अपूरुम् नान्ना पत्तिल केहा उक्त-
कीरेन.

ती पूर्ण हकीकत सागू दे.

६८८ तमिच नालैकुकु स्कूलूकु पोहटदम्,
नान् अवनूकु ओरु इनाम्
कोडुकिक.रेस्.

(लहान) भाऊ शालेस जाऊ दे (म्हणजे)
मी त्याला एक वक्षीस देईन.

तम्प्रि नालैकुकु स्कूलूकुकुलू
प्रोकृत उम, नान्ना अवालूकुकु
उरु लिनम् केहा उक्तकीरेन.

तो वैल माझ्या मळचात घुमू दे (तरी,
म्हणजे) मी त्याचा पाय तोडून याकातो

अनंत माणू ऎन्नलूलैय तेहा-
तृतील नृलूलैय आम, नान्ना
अश्वलूलैय काहिल उष्टुत्तु
वीक्कीरेन.

अनंत माणू एन्नलूलैय तेहा-
तृतील नृलूलैय [अदन्]
कालै ओडिटु (वडितु) विडुहि.रेत्.

[दाकीन].

अबाळा लुपाप केहा उक्तकृत उम,
कठेत कठोरणा चामाज्ञ केहा-
प्रिपान.

तो पैसे देऊ दे (म्हणजे) दुकानदार
सामान देईल.

१७४ अभ्यासासाठी सार्थ तमिळ वाक्ये

६११ पतु मणि अडिकलाम्,
स्टेशनकुप्पु पुराणडबोम्.

पत्तु मणी अडक्कुट्टुम्,
भूझक्कुप्पु पற्पलुओम्.

६१२ म.पै नण्टाय् पेयदट्टम्; मरम्,
शौडि नण्टाय् वद्रम्.

मण्टु नண्टुप्पु पेययट्टुम्;
मरम्, चेष्टु नन्तुरुप्पु लग्नुम्.

६१३ अपा पुस्तकम् वाण्टटम्, नान्
अँदै उडने पडितु विडवेत्.

मण्टु नान्नुप्पु पेययट्टुम्;
मरम्, चेष्टु नन्तुरुप्पु लग्नुम्.
अप्पा बुस्तकम् लग्नुक्कट्टुम्,
नानों अनेत उटने पट्टन्तु
विडिवेन.

६१४ पैयन् पाडम् पडिकलाम्.

गोयन्ना प्राटम् पटुक्कलाम्.
१५५ ती कडिदम् .ए.पुलाम्.

तमिति भाषा प्रयेश

६१६ उपाध्यायर् (वाद्यार्) पैयने
अडिकलाम्.

१५६ उपाध्यायर् (वाद्यार्) पैयने
अडिकलाम्.
नी कुधर्मं ऎफुथलाम्.

६१७ अवर् इंतीष्टल् पेशलाम्.
अवान् इन्नकलीविल् लेपलाम्.
६१८ यार् इन्द वेलंद्य (वेळे) च्चेयलाम्
[शर्यलाम्] ?

दहा वाजु दे (म्हणजे) स्टेशनला
जाप्पास निघू.

पाऊस खूप पहु दे (म्हणजे) ज्ञाडेसूडपे
चांगली वाढील.

वावा [वडील] पुस्तक विकत घेऊ देत,
मी ते लागलीच वाचून ठाकीन.

मुलगा धडा वाचू शकातो [मुलगा धडा
वाचू दे].

तू पत्त लिह शकातोस.
मास्तर [शिक्कक] मुलस मार्ल देत
[मार] देऊ शकातात.

तो इंगरीत वोलू दे [वोलू शकातो].
यार् इन्हं वेलेयेयस उस्प-
यलाम् ?

मराठी लिपीत उच्चार

तमिळ लिपी

मराठोत अर्थ

६१९ अवल् अडुतवारम् वीट्टुकु
पोहलाम्.

७०० इण्डु तीगंडु इंगे शापिडलाम्.

७०१ नाम् रवदर् तुणि वांगलाम्.
७०२ एपो.षुटु (यपो) नाम् अने
वरलाम् ?

७०३ चण्डिकारन् इपो.षुटु (इपो)
वीट्टुकु पोहलाम्.

७०४ रामन् पाडम् पाडिकरदिल्लै.

७०५ रामन् पाडम् पाडिकरविल्लै.
[टीपः— पाडिकरदिल्लै व
पाडिकरविल्लै यातील काळाचा
चापला फरक लक्षात उचाचा
व यात गोंधळ कर नये.]

अबोला अटुर्त्त वारमं वीट्टुकु
कु प्रोक्कलाम्.

इन्ऱु निस्सकों इन्सुके चाप-
प्रीटेलाम्.

नाम् तहर् तुणी व्हांस्कलाम्.
एप्पोप्रोप्रुतु नाम् अन्सुकेलाम्य?

वामी वादी कपडा विकत घेऊ या
[घेऊ शकतो].

आज तुम्ही येथे जेवा [जेऊ शकता].

गाडीवाला [गाडीवान्] आता वरी जाऊ
दे [जाऊ शकतो].

राम धडा वाचत नाही.
रामने धडा वाचला नाही.

७०६ अदनाल् दिनम् उपाध्यायराल्
अधिकापडुहिरान्.

अन्तल्लम् थीनाम् उपात्तथियायाराल्
अधकंतप्रउक्तिरुन्.

७०७ इन्द वेलै याराल् शेय्यप्पडुहिरान्?

निंहू लोहैल् याराल् चेस्पय-
पउक्तिरुतृ.

७०८ वीडू याराल् कट्टप्पउक्तिरान् ?

वीडू याराल् कट्टप्पउक्तिरुतृ ?
वर कोण वांधतो [कोणाकडून वांधे-
जाते] ?

७०९ पक्षि (पच्च) वेडनाल्
पिडिकप्पउक्तिरान्?

पक्षि वेडनाल् प्रिडक्तप्र-
पउक्तिरुतृ.

७१० तांगळ् ऊस्कु अनुप्पट्टोम्.

नांकिंग्ल ऊरुक्तु अनुप्पट्टोम्.
प्र॒ ऊरुक्ता॑म्.

७११ पुल् (पिल्) माडाल् मेय्यप्पउक्तिरान्.

पुल् माडाल् मेय्यप्पउक्तिरुतृ.

७१२ माडू पुल् मेय्यहिरान्.

माडू पुल् मेय्यहिरान्.
वैल गवत खातो.

७१३ .एळि (इलि) पूनैयाल्
पिडिकप्पउक्तिरान्.

मांजराकडून पकडला जात आहे
[उंदरास मांजर पकडीत आहे].

म्हणून रोज मातराकडून मार खातो।
[मारला जातो].

हे काम कोण करतो [कोणाकडून केले
जाते] ?

पक्षी पारध्याकडून पकडला जातो [पारधी
पकडतो].

आम्ही गावाला पाठविले गेले [आम्हाला
गावाला पाठविले].

गवत वैलाकडून खालले जाते [वैल खातो].

उंदीर मांजराकडून पकडला जात आहे
[उंदरास मांजर पकडीत आहे].

मराठी लिपीत उच्चार	तमिळ लिपी	मराठीत अर्थ
७१४ अवळू अपावाल अडिकपट्टारऽ.	अवळू अपावाल आफुक्कप्प- प्रटागा.	तो वापाकडून मार दिली गेली [तिने वापाकडून मार खाला].
७१५ वणि माडहळाल इ.पृष्ठकप्पहिरऽ.	वण्णभू माटुकोगाल इयुक्कप्प- पउक्किऱ्तु.	गाडी बैलाकडून ओडली जात आहे [गाडी बैल ओडत आहेत].
७१६ शुवरिल नोट्टीस् ओट्टपणहिरऽ.	कुवारिल ऊनोट्टेस्स ऊट्टप्पा- च्चिऱ्तु.	भितीवर नोटीस चिकटविली जात आहे.
७१७ इन्द पृस्तकम् याराल .ए.पृष्ठपट्टद्दुः	इन्हप्पुल्स्तकम् याराल प्राट्टतु ?	हे पुस्तक कोणाकडून लिहीले गेले [कोणी लिहीले] ?
७१८ नेटू .एन् कुडै तिरुप्पट्टै.	नेहरू एन्न लुलै तीरुप्प- टैलैतु.	काल मधी छत्री चोरली गेली.
७१९ शेष्यु नायाल काडिकपट्टकू.	तेचुप्पु नायाल कुडक्कप्पाट्टत्तु.	पादताण [पायताण — वाहण] कुच्याकडून चावेले गेले [कुच्याने चावेले].

೭೨೦ .ಎಲಿ ಪಾಮ್‌ಯಾಲ್ ಪಿಡಿಕಪಟ್ಟು.

ಎಲಿ ಪಾರ್ಮಿಬ್ಲಾಳ ಪ್ರಿಫ್ತಿಕಪಟ್ಟತ್ತು.

ತಂದೀರ ಸಾಪಾಕಟ್ಟನ ಪಕಡಲಾ ಗೆಲಾ [ಸಾಪಾನೆ
ಪಕಡಲಾ].

೭೨೧ ಟುಟ್ಟಪ್ಯೇನ್ ನಾಯಾಲ್ ಕಡಿಕಪಟ್ಟಣ.

ಶುಷ್ಣುಪ್ತ ಶೈಪ್ಯಾನ್ ನಾಯಾಲ್ ತುಧಕ್ತ-
ಹುಟ್ಟಪ್ತಾನ್.

ಟುಟ್ ಮುಳಾ ಕೃಷ್ಯಾಕಟ್ಟನ ಚಾವಲಾ ಗೆಲಾ
[ಟುಟ್ ಮುಳಾಸ ಕೃಷ್ಯಾನೆ ಚಾವಲೆ].

೭೨೨ ಪಾಲ್ ಪುನೇಯಾಲ್ ಕುಡಿಕಪಟ್ಟಣ.

ಪಾಲ್ ಪ್ರೈನೊಯಾಲ್ ತುಧಕ್ತಹುಟ್ಟಪ್ತತ್ತು.

ದುಷ್ ಮಾಂಜರಕಟ್ಟನ ಪ್ಯಾಲೆ ಗೆಲೆ [ದುಷ್ ಮಾಜರಾನೆ
ಪಾಲೆ].

೭೨೩ ಇದ್ ತುಣಿ ಯಾರಾಲ್ ಕಿಷಿಕಪಟ್ಟಣ.

ಶಿಂಥರ್ ತುಣಿ ಯಾರಾಲ್ ಕಿಷಿಕಪ-
ಪಟ್ಟತ್ತು?

ದೇ ಕಾಪಡ ಕೋಣಾಕಟ್ಟನ ಫಾಡಲೆಗೆಲೆ [ಕೋಣಿ
ಪಾಡಲೆ].

೭೨೪ ಇನ್ಡ ತುಣಿ .ಪಣಿಡ ಕಿಷಿನಡ್.

ಶಿಂಥರ್ ತುಣಿ ಎಪ್ಪಾಳ ಕಿಷಿನಥತ್ತು?

ದೇ ಕಾಪಡ ಕಸೆ ಫಾಟಲೆ ?

೭೨೫ ಪಾಮ್‌ ಯಾರಾಲ್ ಕೋಲಲಪಟ್ಟಣ.

ಪಾಮ್‌ ಯಾರಾಲ್ ಕೋಲಲಪಟ್ಟತ್ತು.

ಸಾಪ ಕೋಣಾಕಟ್ಟನ ಮಾರಲಾ ಗೆಲಾ [ಕೋಣಿ
ಮಾರಲಾ].

೭೨೬ ಕಡಿದ್ಮ ನಣ್ಡಾಸ್ ಓಟಪಟ್ಟದಾ
(ವಟಪಟದಾ) ?

ಹುಡುತ್ತಮ ನಣ್ಡಾಗ್ರುಪ್ ಓಟಪಟ್ಟತ್ತಾ?

ಪವ ಚಾಗಲೆ ಚಿಕಟವಿಲೆ ಗೆಲೆ ಕಾ
[ಚಿಕಟವಿಲೆ ಕಾ] ?

೭೨೭ ಇನ್ಡ ಪುಸ್ತಕಮ್ .ಪಾಪೋ.ಪ್ರುಡ್ (ಯಾಪೋ)
ಪಡಿಕಪಟ್ಟಮ್ ?

ಶಿಂಥಪ ಪುಸ್ತಕಮ್ ನಾಪ್ಲೋಫ್ರು
ಪಾಪೋ.ಪಾಪ್ತಿಮ್ ?

ಹೆ ಪುಸ್ತಕ ಕೆವಹಾ ವಾಚಲೆ ಜಾઈಲ್ ?

मराठो लिपीत उच्चार

तमिळ लिपी

मराठोत अर्व

७२८ अन्द बोडु नाढेकु तिरकपडम्.

अनंत लै उ नाडेकुहन्त तीरकप-

पटम्.

७२९ अवल्स सांयकालम् अँवकपडवाळ्.

अबलं शायन्कालम् अग्न्युक्तप-

पटिलां.

७३० पाय् कोषे विरिकपडम्.

पाप कीरो विरिकपटम्.

चटई खाली पसरली गेली [अंचरली गेली].

७३१ अन्द पैयन् अडिकपडवाना ?

अनंतप् तेपयन् अडिक्तप-

पटवो @ ?

तो मुलाला मारला जाईल का ? [त्या
मुलाला मार पडेल का] ?

७३२ इल्लै, अवन् नल्ल पैयन्.

इल्लै, अबनं नल्ल तेपयन्.

नाही, तो चांगला मुलगा (ओहे).

७३३ अवन् अडिकपडमाटान्.

अबलं आडिक्तपटम् माटाळं.

तो मार दिला जाणार नाही [तो मार
खाणा र नाही].

७३४ तपाल् इन्द वणिपिल्
अनुपपडमाटातु.

तपाल या गाडीने पाठविले जाणार नाही.
पटपा माटातु.

७३५ एकमहुहन् कोललपडमाटातु.

एरुपटकं कोललपटपा माटा-
टातु.

सार्थ तमिळ वाक्ये

७३६ एस्मुहूर्दे ककोलम्पुडियाडु.

७३७ जलम् नेवपाल् एरिकपट्टुमा ?

मंग्या मारता येणार नाहीत.

७३८ इल्लै, जलम् नेवपाल् एरिकपट्टुमा ?
मुडियाडु ?

ज्ञेयम् लोन्ग्रुप्राळ॒ लोक्तंकप्पेचुमा ?

ज्ञेयम् विस्तवाने जाळेले जाणे
अचाकम् आहे [ज्ञेय शब्द नाही].

तमिळ भाषा प्रवेश

७३९ इल्लै, जलम् नेवपाल् एरिकपट्टु
माट्टाडु.

ज्ञेयम् लोन्ग्रुप्राळ॒ लोक्तंकप्पेचुमा ?

ज्ञेयम् विस्तवाने जाळेले जाणे
नाही, पाणी विस्तवाने जाळेले जाणे
अचाकम् आहे [ज्ञेय शब्द नाही].

७४० तुणि कत्तियाल् किप्पिकपट्टुदु
नी याराल॒ अडिक्क प्पेड्वाय॒ ?

तुणी कत्तियाल॒ किप्पिकपट्टु
नी याराल॒ अडिक्क प्पेचुलोय॒ ?

कपडा चाकूने फाटला गेला [फाटला].

७४१ नीः पाराल॒ अडिक्क प्पेड्वाय॒ ?

तु कोणाकडून मारला जाशील [मार
त्वाशील] ?

अवल॒ याराल॒ अडिक्क प्पेचुलोय॒ ?

ती कोणाकडून मारली जाईल [मार
त्वाईल] ?

७४२ अवन्त् याराल॒ अडिक्क प्पेड्वाय॒ ?

अवल॒ अवाल॒ अडिक्क प्पेचुलोय॒ ?

ती त्वाच्चाकडून मारली जाईल [मार
त्वाईल].

७४३ अवन्त् अवनाल॒ अडिक्क प्पेड्वाय॒ ?

अवल॒ अवाल॒ अडिक्क प्पेचुलोय॒ ?

ती त्वाच्चाकडून मारली जाईल [मार
त्वाईल].

१८१

मराठी लिपीत उच्चार	तमिळ लिपी	मराठीत अर्थ
७४४ नी अवनालू अडिकप्पडवाया ?	नी अवलूलू आरुक्तप्पउलोया ?	तू त्याचाकडून मारला जाशील काय [मार वाशील काय] ?
७४५ एलि यारालू कोलप्पडम् ?	एले यारालू केळलप्पउम् ?	उंदीर कोणाकडून मारला जाईल [कोण मारील] ?
७४६ एलि अवनालू कोलप्पडम्.	एले अवलूलू केळालप्पउम्.	उंदीर त्याचाकडून मारला जाईल [तो मारील].
७४७ अन्द परिय कोविलू राजावालू कट्टप्पटददा ?	अन्तप्पे पेरिय कोविलू राजावालू- वालू कुट्टप्पांत्तरा ?	ते मोठे देवालय [देऊळ] राजाकडून वांधले गेले काय [राजाने वांधले काय] ?
७४८ आम् (आमा), अंडु राजावालू कट्टप्पटददु.	आम्, अथु राजावालू कुट्टप्पा- प्पटदू.	हेप, ते राजाकडून वांधले गेले [राजाने वांधले].
७४९ अवन्त कातालू तम्भप्पटदारा ?	अवला कुर्त्तहालू तंगोलाप्प- प्पटदारा ?	तो हवेने डकली गेली काय ?
७५० आम् (आमा), अवन्त कातालू तम्भप्पटदारा.	आम्बा कुर्त्तहालू तंगोलाप्प- प्पटदारा.	होय, ती हवेने डकली गेली.

७५१ अन्द पाडम् अकनाल् पेनावल्
ए. पुदपट्टु.

अनंतप्राप्तम् अवालूल् बेल-
बाल् ए. पुदपट्टु.

७५२ बेहमाय् ओडिनाल् ती की.वे.
वि.पुवाय्.

७५३ मेदुवाह (मेन्ड) योनाल् की.वे.
वियमाटदाय.

७५४ इण्णेक्कु प्पोनाल् स्पाय् किईक्कुम्.
तमिल् माषा प्रवेश

७५५ तल्ल वेलमै [वेल] शेय्दाल्
इनाम् कोडुप्पेर.

७५६ कोटट वात्तेय [वात्त] च्चोनाल्
अडि वि.पुम्.

७५७ अवनिडम् विचारिताल् .एला
समाचारम् नण्डुम् तोरियुम्.

तो घडा त्याचाकहून पेनने लिहीला गेला
[त्याते पेनने लिहीला].

साचाकाशा जाशील [श. गेल्यास] (तर)
खाली पडगार नाहीस.
आज जाशील [श. गेल्यास] (तर) पैस
मिळतील.

चांगले काम करशील [श. केल्यास]
(तर) वशीस देईन.

वाईट गोट बोलशील [श. बोल्यास]
(तर) मार खाशील [श. मार पडेल].

मराठी लिपीत उच्चार

तभिद्ध लिपी

मराठीत अर्थ

७५८ रोमव कुदिताल् काल् ओड्युम्

ग्रोम्प लुठित्हाल् ताळे उला -
युम्.

फार उड्या मारशील [श. मारल्यास]

(तर) पाय मोडल.

७६१ अवसुक्तु आणे इरुन्दल् अवस्-
इदं च्चेयथट्टम्.

अलालुन्तु खुल्ले लिंगुन्त्हाल्
आला लिलन्तर्स चेपयां रुम्

त्याला इच्छा लसेल [श. असल्यास]
(तर) तो हे कह दे.

७६० नो पेरिय मन्दन् आह विलिन्व-
नाल्, नल वेलेदे [वेले] च्चेय.

नि डेरिय मणीत्हन् आह वीरुम्-
प्रिन्नेल, नोला लोलिल्याच
(कोलै) लेस्प.

तु मोगा माणूस होक इच्छीत असशील [श.
असल्यास] (तर) चांगले काम कर.

७६१ नान् अदै नण्डुय प्पित्तेन्.

नान्न अलेन्ह नन्हलुप्प लाल्हत्तेन्ना.

मो ते चांगले वाचले [त्याचा चांगला
अभ्यास केला].

७६२ नान् इप्पोपुटु (इप्पो) अदै
प्पिडित्तुकोण्डु इरुकिक.रेन्
(पिडित्तुकोण्डिरुकिक.रेन्).

नान्न इप्पोपु अलेन्ह प्पित्तुक्केकाळ्हा
लिंगुन्तेन्.

मी आता ते वाचत आहे [अभ्यास
करीत आहे].

७६३ नान् अदै प्पिडित्तुकोण्डु इरुन्देस्
(पिडित्तुकोण्डिरुन्देस्).

नान्न अलेन्ह प्पित्तुक्केकाळ्हा
लिंगुन्तेन्.

मी ते वाचत हेतो [त्याचा अभ्यास
करीत होतो].

१८४ अभ्यासाशाठी सार्थ तमिळ वाक्ये

७६८ नान् अदै पडितुकोण्डु इरुपेन्
(पडितुकोण्डुपेन्).

७६९ नान् इपोषुटु (इपो) अदै पडितु
इरुक्कि.रेन् (पडितुक्कि.रेन्).

७७० अवहंडु पडितुकोण्डु इरुक्किराहंडु
(पडितुकोण्डुराहंडु).

तमङ्ग भाषा प्रवेश

७७१ अवहंडु पडितुकोण्डु इरुक्किराहंडु
(पडितुकोण्डुराहंडु).

१८५

७६८ नान् अलैथू पडितुकोण्डु इरुपेन्
(पडितुकोण्डुपेन्).

७६९ नान् अदै पडितु इरुसेन्
(पडितुसेन्).

७७० नान् अदै पडितु इरुपेन् (पडिति-
रुपेन्).

७७१ अलैकूं पडितुकोण्डु इरुक्किराहंडु
(पडितुकोण्डुराहंडु).

१८५

मी ते वाचत असेन [त्याचा अभ्यास
करीत असेन].

नानूं अलैथू पिपोमुठु अलैथू
पडितु इरुक्किरेणा.

नानूं अलैथू पिपोमुठु अलैथू
पडितु इरुक्किरेणा.

मी आता ते वाचले अहे [त्याचा
अभ्यास केला आहे].

मी ते वाचले होते [त्याचा अभ्यास
केला होता].

टीप :— वरील 'पडितुकोण्डु इरुक्किरेन' वा मधील व येथील 'पडितु इरुक्किरेन' या मधील फरक चांगला लक्षात ठेवावा. 'कोण्डु' असल्यास किंवा चालू आह असा अर्थ होतो, व कोण्डु नसताना किंवा संपली आहे असा अर्थ होतो. तसेच वरील क्रमांक ७६२ व ७६३ ही दोन वाचने या पुढे येणाऱ्या खालील दोन वाक्याशी तुलना करा व 'कोण्डु' असल्यामुळे व नसल्यामुळे होणारा अर्थातील फरक चांगला लक्षात ठेवा.

मराठी लिपीत उच्चार

तमिळ लिपी

मराठीत अर्थ

७६९	अवहंद् पडित् इरुकिराहंद् (पडितिरुकिराहंद्).	अबोळकं । २५२८७ तु इरुक्किगुणकं. ते वाचले आहे. [अन्यास केला आहे.]
७७०	नांगळ् विळेयाडि इरुपोम् (विळेयाडिरुपोम्).	नांगुकं लिजोपाडि इरुप्पेओम्. आम्ही खेळले असू.
७७१	नी पडित् इरुकिराय् (पडिति- रुकिराय्).	नी २५२८७ तु इरुक्किगुप्त. त्रू वाचला आहेस.
७७२	तांगळ् कोडुत् इरुपीहंद् (कोडु- तिरुपीहंद्).	तांगुकं उकाउत्तु इरुप्रीकं. आपण दिला असाल.
७७३	अबळ् पोम् (पोमि) इरुनदार्.	अबोळ बोम् इरुन्ताळा. ती गेली होती.
७७४	अवहं ए.पुदि इरुन्ताढ् (ए.पुदिरुन्ताढ्).	अबोळ नयुती इरुन्ताळा. तिने लिहिले होते.
७७५	अवहंद् ए.पुदि इरुपाहंद् (ए.पुदिरुपाहंद्).	अबोळकं नयुती इरुप्राकं. त्यानी लिहिले असेल.

अन्यासासाठी सार्थ तमिळ वाक्ये

७६६	अवहन् पार्ट इरुचिकराहन् (पार्टिचिकराहन्).	अबोंकं गांत्रथु इरुक्केक्कुरुक्कम्.	त्यानी पाहिले आहे.
७७७	अवन् परिक्षेयल् नज्डाय् ए.पुदि इरुचिकरान् (ए.पुदिचिकरान्).	अबों परिक्षेयल् नज्डाय् एगुर्भु इरुक्किरुन्.	त्याने परिक्षेत चांगले लिहिले आहे.
७७८	अवर् तंजावरक्कु पोय् इरुनदार् (पोयिनदार्).	अबों तंगावलुरुक्कुप् बोय इरुन्धारा.	ते तंजावरला गेले होते.
७७९	अवन् तंजावरक्कु पोय् इरुनदाना (पोयिनदाना) ?	अबों तंगावलुरुक्कुप् बोय इरुन्धारा ?	तो तंजावरला गेला होता काय?
७८०	अवन् करक्कु वन्दु इरुनदार् (वन्दिनदान्).	अबों उरुक्कुल लक्खु इरुन्धा ना.	तो गावी आला होता.
७८१	अवर् करक्कु पोय् इरुनदार् (पोयिनदान्), आनाल नानु अवनै पार्कविलै.	अबों उरुक्कुप् बोय इरुन्धा ना, आनल नाना अबोंनीप पार्ककविलै.	तो गावी गेला होता म्हणून मी त्याला जेटलो नाही [पाहिले नाही].
१८७	तसिल माषा प्रवेश	तसिल	त्याला मी जेटलो असतो (तर), मी त्याला भाव्या घरची हकीकत विचाली असती.
७८२	अवनै पार्ट इरुनदाल (पार्टिनदाल) नान् अवनै एन वीट्टु समाचारम् केट्टु इरुपेन् (के दिट्टरपेन्).	अबोंनीप पार्त्थु इरुन्धाल, नाना अबोंनी एन वीट्टु समाचारम् केट्टु इरुपेन.	त्याला मी जेटलो असतो (तर), मी

मराठी लिपीत उच्चार

तमिळ लिपी

मराठीत अर्थ

७८३ अडुत मासम् कांस॒ तलेव॒ इंगे
वरुवार्.

अप्पो पुडु (अप्पो) अबैरे प्पाक्के
रोम्म जन्नाद॒ कुडि इरुपाहङ्क॒
(कृदिरुपाहङ्क).

अटुंठ मासम् कांस॒क्किऱ्ल त्र॒क्किल
इन्निकै वरुवार.

७८४ अप्पो पुडु (अप्पो) अबैरे प्पाक्के
रोम्म जन्नाद॒ कुडि इरुपाहङ्क॒
(कृदिरुपाहङ्क).

अप्पेय॒तु अव॒ल॒प्पे प्रा॒क्क॒
रोम्प ज॒न्न॒क॒ंह॒ल॒ क॒म॒डि इरुप्प॒
प्पाक्क॒.

७८५ नौगळ्हुम् वर्ल्हीहळा ?

नौंगळ्हुम् वर्ल्हीहळा ?

तुम्हीही याल का ?

७८६ अडुत मासम् अबैरे पुडु
(एप्पो) वरुवार् ? अडुत मास
क्काडैगियिल् अबैरे वरुवारा ?

अटुंठ मासम् अव॒ल॒प्पे प्रा॒क्क॒
वरुवारा ? अटुंठ मा॒क्क॒क्क॒
क॒त॒सीयिल् अव॒र् वरुवारा ?

७८७ इल्लै, अडुत मास आरम्भतिल्
[मासतिन् आरम्भतिल्].

पुडुच्या महिन्यात कैव्हा येतील ?

७८८ अप्पो पुडु (अप्पो) नान् कलक्कु
प्पोय इरुपेस् (पोयिरुपेस्).

पुडुच्या महिन्याच्या शेवटी ते येतील
काय ?

७८९ गोपालन् एराळेनिल् पोयि-
सक्किरान्.

ताही, पुडुच्या महिन्यात आरंभी.
त्याक्केली मी गावी गेलो असेन.

गोपालन् विमानाते गेला आहे.
पोयिरुक्किऱ्लै.

୭୧୦ ଅବନ୍ ରୋମବ ବେଳୀୟେ [ବେଳେ] ଚବ୍ୟଦୁ	ଅବନ୍ ରୋମଯ ଲୋକୀଲେଖ୍ୟସ୍	ତ୍ୟାନେ କୃପୁ କାମ କେଳେ ଆହେ-
ଇରାନିକରାନ୍ (ଶୈୟଦିରକିକରାନ୍).	(ଲୋକେ) ଚେପଥୁ ଇରୁକ୍ତିଲୁଣ୍.	
୭୧୧ ଅଦନାଳ୍ ଅବନ୍ ନିଶ୍ଚଯମ୍	ଅନ୍ତରୀଳ ଅବନ୍ ନିଶ୍ଚଯମ୍ କଲୋତ୍ତୁ	ମହଣ୍ଠ ତୋ ନିଶ୍ଚିତ ସକୁନ ଗେଲା ଅସେଲ.
(ନିଶ୍ଚଯମ୍)	କଳେତୁପ୍ରୟେ ଇରୂପାନ୍	
(ପୋଯିରସନ୍).	ତୁପ୍ରୋପ୍ରୟ ଇରୁପାନ୍.	
୭୧୨ ମଦାସିଲ୍ ଅବହନ୍ ଏମ୍ବେ ତଂଗି	ମତଲୁଗେଲିଲ୍ ଅଲାଙ୍କଳ୍ ଏନ୍କୁକେ	ମଦାସମୟେ ତେ କୋଠେ ରାହିଲେ ହେତେ ?
ଇରୁତାହନ୍ (ତଂଗରନ୍ଦାହନ୍) ?	ତନ୍ମକି ଇରୁନ୍ତାକଳା ?	
୭୧୩ ଅଦୁ ଏନକୁ ତରିଯାଦୁ.	ଆତ୍ମ ଏନାକ୍ତକୁଠ ତେବିଯାଥୁ.	ତେ ମଲା ମାହୀତ ନାହିଁ.
୭୧୪ ନୀ ଦିନମ୍ ଶୀଘ୍ରମ୍ ତୁଗୁହିରାୟା ?	ନେ ତେବାମ୍ ଶିକ୍କିର୍ଯ୍ୟ ତୁମଙ୍କୁକିଲ୍ଲୋୟା ?	ତୁ ରୋଜ ଲବକର ଜୋପତୋମ କାଯ ?
୭୧୫ ଆମ୍ (ଆମା), ନାନ୍ ଶୀଘ୍ରମ୍	ଆୟିମ୍ ନାନ୍କା ଶିକ୍କିମ୍ ତୁମଙ୍କୁ	ହୋୟ, ମୀ ଲବକର ଜୋପତୋ.
ତୁଗୁହିରେନ୍.	କିଲ୍ଲେନ୍.	
୭୧୬ ଇପ୍ପୋପୁଡୁ (ଇପ୍ପୋ) ଓପାନ୍ଦୁ (ବାମ୍ବଦୁ).	ତିପ୍ପୋପୁଥୁ ଉନ୍ନାପଥୁ ମଜ୍ଜି	
ମଣ ଅଡିତୁ ବିଦଟା ?	ଆଧିତ୍ତୁ ଲିଟିଟତା ?	
୭୧୭ ଅଦନାଳ୍ ଅବନ୍ ନିଶ୍ଚଯମ୍	ଅନ୍ତରୀଳ ଅବନ୍ ନିଶ୍ଚଯମ୍ ତୁମଙ୍କି	ମହଣ୍ଠ ତୋ ନିଶ୍ଚିତ ଜୋପତା ଅସେଲ,
(ନିଶ୍ଚଯମ୍)	ତଂଗ ଇରୂପାନ୍	କାଣା ତୋ ଲବକର ଜୋପତୋ.
(ତଂଗରସାନ୍), ଏମ୍ ଏଣ୍ଟାଲ୍ ଅବନ୍	ଆମା ଶିକ୍କିମ୍ ତୁମଙ୍କୁଲୁଣ୍.	
ଶୀଘ୍ରମ୍ ତୁଗୁହିରାନ୍.		

मराठी लिपीत उच्चार	तमिळ लिपी	मराठीत अर्थ
७१८ एनुइय पडकंसंय वेळक्कारन् एनुइय विरितु इरुक्किराना (विरिनिरुक्किराना) ?	एनन्तुनेटय वोलेक्काराण एनो- युनेटय पउक्किक्कणय वीरित्तु इरुक्किऱुल ?	माझ्या नोकराने माझे अंथरुण घातले आहे का (श०— अंथरुण पसरले आहे का) ?
७१९ आम् (आमा), अवस् विरितु इरुक्किरान् (विरिनिरुक्किरान्).	अुम्, अवें वीरित्तु इरुक्किऱून.	होय, त्याने घातले आहे (श० पसरले आहे).
८०० इरुतदपेदिलुम् एनक्कु प्पाक्क वेणुम्, अदनाल नान् अदे पार्सू विट्टुतास् वरुहि.रन्.	इरुन्तबोधिलुम् एनक्कुप प्रारंक्क लेऩुम्, अन्तलू नान् अनुष्ठप्पारंत्तुवीटुत्त- थान् वरुक्किऱेण.	तरीही मला पाहिले पाहिजे, म्हणून मी ते पाहनव येतो.
८०१ इपो.पुटु (इपो) इळेपारम् नेरम् आहि (आगि) विट्टु (आगिविट्टु = आयि- विट्टु).	एनुइय पारुम् कोयम् आकिऩीट्टू.	आता माझीही आराम करायाची वेळ जाली आहे.
८०२ अदनाल नानुम् पोहलामा ?	अन्तलूलं नानुम् प्रोक्कलामा ?	म्हणून मीही जाळ का [चलू का] ?
८०३ पोहलाम्.	प्रोक्कलाम.	जा.

उजलणी :—

खाली दिलेल्या शब्दसंग्रहातील कंसातील आकडा तो शब्द ज्या वाक्यात आला आहे त्या वाक्याचा क्रमांक दाखविणारा आहे. ही शब्दसंग्रहाची यादी वाचतांना वाचकांस आपणास कोणत्या शब्दाचा अर्थ स्मरतो व कोणत्या शब्दाचा अर्थ लक्षात नाही हे पाहाता येईल, व अर्थ न आठवणारा असा शब्द त्यापुढील कंसात दिलेल्या क्रमांके वाक्य काढून त्यात पाहाता येईल. वरील सर्व वाक्यांचा अभ्यास चांगला झाला असल्यास खालील यादीपैकी सर्व शब्दांचे अर्थ चटकन लक्षात यायला हवेत. खालील शब्दसंग्रहाची यादी उकारानुकाने दिली आहे.

अ

अंगुलम् आङ्गुललां	(१२७)	अनुष्टु अनुप्पि	(४९)
आडा आटा	(२६)	अनेह अणेक	(६७५)
अडि आडृ	(११७)	अर्थस् आंतृतम्	(८२)
अडी आडे	(२६१)	अप्पडि अप्पडृ	(२६८)
अडुत अउत्त	(१५७)	अप्पा अप्पा	(२२९)
अडे अटे	(२३०)	अप्पुरम् अप्पुरम्	(६८७)
अणा अण्णे	(१६७)	अय्या झ्य्या	(५७)
अणा अण्णेणे	(२२८)	अरिणि अरीणि	(२५२)
अणेक अणेणक्क	(६११)	अरे अरे	(१२६)
अदनाल् अत्तनुल्	(५४८)	अलम्बु अलम्पि	(४०१)
अधिकम् अन्तीकम्प	(२९७)	अवन् अवन्	(४७)
अधिकमाह अन्तीकमाक	(२९८)	अवनुडैय अवगुणेय	(८)
अप्पो पुदु (अप्पो) अप्पोमुतु —	(६६)	अवर् अवार्	(६२)
अमोसमान अमोशमान	(३३८)	अवहंतुडैय अवार्कगुणेय	(१०)
अन्द अन्तु	(४६)	अवरक्कु अवगुक्कु	(२३)
अन्यायमाह आवियायमाक	(२६३)	अवसरमाह अवसरमाक	(१७५)

அவன்டைய	(१४)	அ. புக்கான் அமுக்கான்	(५०९)
அவைந்த அவைகள்	(२४०)	அ. பைக்கப்படு அமூக்கப்படு	(२२९)
அ. புக்கான் அமுக்கான்	(५२७)	அது அது	(२)
அ. புக்கான் அமுக்கான்	(३३८)		

ஆ

ஆனால் ஆனால்	(७८१)	ஆரம்பம் ஆரம்பம்	(७८७)
ஆம் ஆம்,	(६)	ஆற் ஆறு	(११६)
ஆமாம் ஆமாம்		ஆஶீஷ ஆஶீஷ இரு	(७१९)
ஆயிடு ஆயிற்று	(१४४)	ஆஹாய்சில் ஆகாயத்தில்	(५१३)
ஆயிரது ஆயிரத்து	(१६३)	ஆஹீயால் ஆகையால்	(५०७)
ஆரம்பம் ஆரம்பம்	(६०९)	ஆல் ஆள்	(२६९)

இ

இங்கே இங்கே	(४४)	இருக்கிருது இருக்கிறது	(१८)
இடம் இடம்	(२७०)	இந்தப்போடிலும் இந்தப்போதிலும்-	
இடையன் இடையன்	(२६८)		(८००)
இங் இன்று	(१७२)	இருப்பு இருப்பது	(१४४)
இங்கு இன்றைக்கு	(१५६)	இல்லாமல் இல்லாமல்	(१७)
இது இது	(१)	இல்லை இல்லை	(८)
இந்த இந்த	(२२)	இன் இவன்	(९५)
இநாம் இநாம்	(९६)	இந் இவன்	(९६)
இந்தும் இன்னும்	(१३१)	இந்து இவன்	(९६)
இப்போடு இப்போழுது (இப்போ) (இப்போ)	(४२)	இப்புக்கப்படு இமுக்கப்படு	(७१५)
இருக்கும்போடு இருக்கும்பொழுது (१०७)		இல்பாரம் நேரம் இளைப்பாறும் நேரம்	(८०१)

த

உங்கல்	(7)	உடைந்து	(279)
உங்களுக்கு	(18)	ஓடைந்து	
உச்சரிக்க முடியவில்லை	(80)	உத்தமம்	(471)
உட்கார	(234)	உதவி	(461)
(உக்கார)		உன்	(4)
உடனே	(80)	உபாயாய	(186)
உடம்பு	(436)	உம்	(164)
உண்டு	(18)	உரக	(266)
உடுக்காரீஷ்வர உடுக்காதீர்கள் -	(494)	உரத உரத்து	(266)
		உண்மாக	(183)
		உஞ்சலே	(31)

ஊ

ஊர் உணர் (61)

.ஏ

எங்கே	(48)	என் என்ன	(9)
எட்டு எட்டு	(144)	எந்தைய என்னுடைய	(6)
எடு	(529)	எப்படி எப்படி	(62)
எடுக்க எடுக்க	(197)	எப்போடு எப்போழுது	(381)
எடு	(114)	எறிய எரிய	(609)
எந்தைய என்றைக்கு	(551)	எறும்பு எறும்பு	(736)
எத்தை எத்தை	(142)	எலி எலி	(97)
என் என்	(8)	எல்லாரம் எல்லோரும்	(224)
எந்த எந்த	(357)	எவ்வளவு எவ்வளவு	(60)
எந்கு எனக்கு	(95)	எப்படு எழுது	(114)

ஏ

என்

(२०३)

எ.பு எழு

(११६)

எ

எந்து ஜந்து

(११३)

ஆ

ஓட்டு ஓட்டு

(३१६)

ஓந்து ஒன்பது

(११८)

ஓடிந்து ஒடிந்து

(६८९)

ஓரு ஒரு

(४३)

ஓண்மு ஒண்ணும்

(३६१)

ஓருநால் ஒருநாள்

(१०८)

ஓருபோடு ஒருபொழுது (४९६)

ஆ

ஓடு ஓடு

(१०४)

ஓட்டு ஓட்டு

(६८३)

ஓயாமல் ஓயாமல்

(२५४)

க

கட்டு கட்டு

(६१४)

கறிகாய் கறிகாய்

(४००)

கஷிஶில் கடைசியில்

(७८६)

கஷி கழி

(४०१)

கடி கடி

(५२६)

கபித்தால் கபித்தால்

(१६७)

கடி஦ம் கடிதம்

(४५)

கபிது கபித்து

(१७४)

கடை கடை

(२०५)

காடிலும் காட்டிலும்

(२९३)

கணால் கண்ணல்

(४१०)

காட்டு காட்டு

(२६९)

கஷிகாரன் கடைக்காரன் (४१६)

காத்தால் காத்தால்

(७४९)

கதி கதி

(७४०)

காதிருந்தேன் காத்திருந்தேன் -

கடை கடை

(२३३)

(११०)

கருப்பு கறுப்பு

(२६५)

காதால் காதால்

(४११)

கர்வான் கறந்தான்

(५१६)

காபாடு காப்பாற்று

(२४७)

காபி காப்பி	(१६)	குரைக்கும் குரைக்கும்	(५५५)
காய்சிசுக்காண்டு	காய்ச்சிக் -	குரிசு குறித்து	(२९७)
கொண்டு	(५७२)	குலைக்கும் குலைக்கும்	(५५५)
கார்யம் கார்யம்	(२७६)	குழம் குளம்	(४३५)
காவ்காரன் காவற்காரன்	(२०१)	குபந்தீ குழந்தை	(१२५)
கார் கார்	(८८)	குதித்துவிட்டு குளித்துவிட்டு -	
கால் கால்	(१२५)		(५८९)
காலால் காலால்	(४१२)	கூட்டம் கூட்டம்	(१६२)
காலையில் காலையில்	(३६)	கூட்டம் கூட்டம்	(५८२)
காவல்காரன் காவல்காரன்	(२०१)	கூடி இரு ரூடி இரு	(५९)
காஷு (காசு) காசு	(२१०)	கூபிங்கு கூப்பிங்கு	(१०९)
காஹி஦மும் காகிதமும்	(१८८)	கூலி கூலி	(३०९)
கிட்டே கிட்டே	(५००)	கேட்ட கெட்ட	(३३०)
கிடைக்கவிலை கிடைக்கவில்லை -		கெஞ் கேளு	(१८१)
	(२४३)	கீ கை	(४०१)
கிடைத்து கிடைத்தது	(९६)	கோஞ்சம் கொஞ்சம்	(३१९)
கிணறு கிணறு	(१९३)	கோடு கொடு	(४६)
கிழிக்கப்படு கிழிக்கப்படு	(७२३)	கோடி கொடை (குடை)	(२७८)
கிழே கிழே	(३४३)	கோண் வா கொண்டு வா	(४३)
கிளி கிளி	(६८१)	கோல்லு கொல்லு	(५२५)
குடி குடி	(१२५)	கோஷு கொசு	(२३९)
குடிஶீ குடிசை	(३३५)	கோஷுவலை கொசுவலை	(२४१)
குடி குதி	(७५८)	கோபம் கோபம்	(२६६)
குருவி குருவி	(८८)	கோவில் கோவில்	(९०)

ஏ

குடர் குதர் (७०१)

ग

ग्रामम् कीरामम्	(३३४)	गुरु गुरु	(२१९)
गजम् कज्जम्	(१२३)		
गवनमाह कवनमाक	(५८५)	गेट्रिटक्कारि केट्टृक्कारि (२९४)	
गवनिक्कामल् कवणीक्कामल् -	(२५३)	गेडियारम् केट्टृयारम्	(६८२)

घ

घडिहारम् कट्टूकारम्	(१४०)
---------------------	-------

च

चिन्त चिण्णा	(३६९)	चिल्लरै चिल्लरै	(३६९)
चीनि चैनी	(१७)		

ज

जनंगद् ज्ञानंकर्ण	(२५३)	जास्ति ज्ञास्ति	(३७७)
जलम् ज्वलम्	(३६४)	जास्तियाह ज्ञास्तियाक	(३३९)
जोलि ज्वेली	(१७५)		

ट

टेन् इ.ओरेन्	(१३९)
--------------	-------

त

तंगद् तुंकर्ण	(१८७)	तन् तुन्न	(६०२)
तंगिविट्टू तुंकीविट्टू	(६००)	तपित्तुविट्टू तप्पित्तुविट्टू	(६१३)
तंगै तुंकै	(५३८)	तप्पै तुप्पै	(६९)
तच्चन् तुंसर्ण	(२००)	तपाल्लआफीस् तुपाल्लआपीस्	(३९)
तण्णीर् तुन्नार्णीर्	(१९६)	तम्बि तुम्पि	(२५)
तन्ति तुंन्ति	(२७७)	तमि.॒ तुम्पि॒	(३१५)

१९६ अश्यासासारी सार्थ तमित् याक्षे

தயிர் தயிர்	(३६७)	திரும்பவும் திரும்பவும்	(६४)
தலைவர் தலைவர்	(७८३)	திரும்பி திரும்பி	(५५१)
தப்பனார் தகப்பனார்	(२७२)	துணி துணி	(१२३)
தக்கப்படு தள்ளப்படு	(७४९)	துவீ துவை	(५११)
தங்க தாங்கள்	(५५०)	தூங் தாங்கு	(४९२)
தாந் தான்	(५१८)	தெஞ்சமரம் தெஞ்ஜைமரம்	(२९६)
தாயார் தாயார்	(२४७)	தேரியு தெரியு	(७५७)
தி஡ிரெஷ் திழிரென்று	(२४२)	தேரு தேரு	(२२२)
திண்டக்காப்படு தின்றுக்கொண்டு	(५७०)	தேவிவாஹ தேவிவாக	(२५८)
திரக்கப்படு திறக்கப்படு	(७२८)	தேவி தேவி	(१५९)
திரந்஦ென் திறந்தேன்	(५१५)	தோட்க்காரன் தோட்டக்காரன்	(२१७)
திருடு திருடு	(५६४)	தோட்தில் தோட்டத்தில்	(६८९)
திருடன் திருடன்	(५५६)	தோப்பியா தோப்பியா	(५)
திருட்டு திருட்டு	(७१८)	தோன்றியிருத்து தோளாயிருத்து	(१६२)

ஏ

ஏரம் துவாரம்	(२४५)	ஏவுஶேஷ்டு தயவுசெய்து	(६३)
ஏஜன் தஜன்	(१२२)	ஏனம் தினம்	(७०६)
ஏரம் துரம்		(६१)	

ஏ

ஏடு நாடு	(११८)	ஏஸ் நாம்	(९८-அ)
ஏந்துவிடு நடந்துவிடு	(१६२)	ஏஸ் நாய்	(७)
ஏந்திய நான்றுய்	(१५)	ஏக்காலி நாற்காலி	(२२४)
ஏல்ல நல்ல	(८८)	ஏப்சு நாற்பத்து	(१६३)
ஏங்க நாங்கள்	(८९)	ஏலு நாலு	(१११)
ஏந்து நாடு	(३४०)	ஏந்தாஷ்ம் நாள்தோறும்	(१२४)

நாலைக்கு ஓளைக்கு	(३५)	நேய் ஜெப்	(३६८)
நிஜம் நிஜம்	(४९१)	நேரப்பு பிடி ஞங்குப்பு பிடி (६०८)	
நிமிஷம் சிமிஷம்	(१३२)		
நிஶ்சயம் சிச்சயம்	(७९१)	நேரப்பு பேட்டி ஞங்குப்பு பொட்டி	
நீ நீ	(५१)		(४३)
நீங்கு நீங்கள்	(३०)	நேடு நேற்று	(९९)
நு.பீயட்டும் நுழையட்டும் (६८९)		நேரம் நேரம்	(१९२)

ப

பட்டணம் பட்டணம்	(२९९)	பரப்பு பரப்பு	(३७३)
படி பற்றி	(२९८)	பரந்து பறந்தது	(५१३)
படம் படம்	(६०५)	பரவீ பறவை	(५१३)
படி படி	(९५)	பலஹரம் பலகாரம்	(२०७)
படி படி	(१२४)	பஶு பசு	(४५६)
படிப்பு படிப்பு	(३१२)	பயம் பழம்	(११५)
படுக்கீ படுக்கீ	(७९८)	பனிக்கூடுத்துக்கு பள்ளிக்கூடத்து	
பணம் பணம்	(१०)	துங்கு	(३७)
பது பத்து	(११९)	பனிக்கூடம் பள்ளிக்கூடம்	
பதிநாறு பதினாறு	(१६८)		(५२८)
பதிநோர் பதினோரு	(२१०)	பாடம் பாடம்	(२५१)
பதிமூடு பதிமூன்று	(१६६)	பாதிரம் பாத்திரம்	(४०२)
பந்து பந்து	(५२९-அ)	பாடி பாநி	(२१४)
பனிரண்டு பன்னிரண்டு	(१२१)	பாம்பு பாம்பு	(१६०)
பரிணு பரிசு	(९६)	பாக் பார்க்	(५५)
பரீக்கி பரீக்கூ	(७७७)	பாக்கிலும் பார்கிலும்	(२९३)
பேருகிக்கால்	பெருக்கினால்	பாகும்பிடி பார்கும்பாடி	(१६१)
	(१६८)	பால் பால்	(१६)

பிச்சர் பிர்ஸா	(६०५)	பேஷ் பெண்	(५६६)
பிச்சைக்காரன் பிச்சைக்காரன் -	(४१७)	பெய்யும் பெப்பியும்	(५७७-அ)
		பேரர் பெயர்	(३८७)
பிடித்து பிடித்தது	(९७)	பெரியவன் பெரியவன்	(२९२)
பின் பின்	(१३०)	பெனா பேனா	(३९७)
பின்நால் பின்னால்	(१५३)	பெஶு பேசு	(६३)
பிரது பிற்ரு	(५८७)	பீயன் பையன்	(८५)
பிள்ளை பின்னை	(१०९)	போய் பொய்	(४९०)
புற்படு புற்படு	(४७६)	போ போ	(२८)
புல் புல்	(५७०)	போடு போடு	(१२६)
புஜம் புஜபாம்	(३१०)	போடாடு போதாது	(३१४)
புஸ்தகம் புஸ்தகம்	(२)	போடும் போதும்	(३१३)
புதிப்பான புளிப்பான	(५०८)	போன போன	(१५७)
பூ பூ	(१३)	போராடு போராது	(३१४)
பூநீ பூஜை	(९७)	போஹம் போரும்	(३१३)
பூரா பூரா	(६८६)	போ.பூடு பொழுது	(६६२)
பெட்டி பெட்டி	(२००)	போஸ்தாஃபி. போஸ்தாஃபி. -	
பேஞ்சில் பெண்ணில்	(४)		(४५)

வ

வடில் பதில்	(६८७)	வாக்கிக் காக்கி	(६१३)
-------------	-------	-----------------	-------

ஏ

ஒகுப்பம் பூகம்பம்	(६८०)
-------------------	-------

ஏ

மட்டம் மட்டும்	(१६२)	மட்டப்பம் மண்டபம்	(३१०)
மட் மற்ற	(२९८)	மனி நெரம் மணி நேரம்	(११०)

மணி முடல் மனிவரை யிலும் மணி—	ஸுக்கால் முக்கால்	(१४५)
முதல் மணி வரையிலும்—	ஸுடியாடு முடியாது	(२५५)
	ஸுடியும் முடியும்	(२५४)
(१६२)	முடல் முதல்	(९६)
மனி஦ன் மனிதன்	முந் முன்	(१३३)
மரம் மரம்	முந்தானாள்	(१५६)
மரம் ஶெடி மரம், செடி	முந்தான் முந்தான்	(१५४)
மருபடியும் மறுபடியும்	முந்தான் முந்தான்	(१५६)
(७१)	முந்தான் முந்தான்	(१५४)
மருந்து மருந்து	முந்து முன்பு	(१११)
ம.பீ மழை	மூட்டு முன்று	(११०)
மஹா மகன்	மேஜீ மேசை	(३)
மாட்டான் மாட்டான்	மேடுவாக மெதுவாக	(२६०)
(७३३)	மேய்ஹிரது மேய்கிறது	(७११-१२)
மாடு மாடு	மேலே மேலே	(३४१)
(२२८)	மைசு மைசு	(४१८)
மாம்பழம் மாம்பழம்	மைல் மைல்	(११८)
(३०२)	மோத்தம் மொத்தம்	(१६८)
மாசம் மாசம்	மேங்க மெள்ளா	(११७)
(१११)		
மிட்டாய் மிட்டாய்		
(२०४)		
மிஹவும் மிகவும்		
(२६६)		
மீதி மீதி		
(१६६)		

ய

யஜமானத் யஜமானன்	(१८०)	யாஷ்கு யாருக்கு	(२२)
யார் யார்	(५०)	யாஷ்வை யாருடைய	(११)

ர

ரண்ட ரண்டா—	(१०९)	ராதி ராத்திரி	(१४६)
ரயில் ரயில்	(५४८)	ரூபாய் ரூபாய்	(११)
ராஜா ராஜா	(२२०)	ரேடிட் ரோட்டி	(२१२)
ரோம்ப ரோம்ப	(२६६)		

வ

வணான் வண்ணான்	(५६१)	விட [பாகிலும் = காட்டலும்]	விட
விட வண்ணாடு	(४२९)	[பார்கிலும் = காட்டிலும்]	
நடிக்காரன் வண்டிக்காரன்	(७०३)		(२९३)
		விர்க்பட்டன	விற்கப்பட்டன
வந்தனம் வந்தனம்	(१८०)		(३१०)
வந்து நிண்டான் வந்து நின்றான்	(४४९)	விரது விறகு	(४०३)
வரகூடாடு வராகூடாது	(३८)	விரம்பு விரும்பு	(७६०)
வரவேணும் வரவேணும்	(३७)	விலை விலை	(३६६)
வராதிஹங்க வராதீர்கள்	(३०)	விழு விழு	(६६८)
வராத வராதே	(२९)	விளக்கு விளக்கு	(५०७)
வறஷம் வருஷம்	(१५८)	விளங்கு விளங்கு	(७२)
வபி வழி	(२६९)	விளையாடு விளையாடு	(५४६)
வகுத்தால் வகுத்தால்	(१६९)	விடக்கு விடக்கு	(३८)
வகுப்பு வகுப்பு	(११२)	வெட்டி வெட்டி	(६०७)
வகும் வகும்	(६९२)	வெஞ்சி வெஞ்சி	(४३७)
வா வா	(२७)	வெஞ்சி வெஞ்சி	(४२६)
வாங் வாங்கு	(१२३)	வெஞ்சி வெஞ்சி	(२६४)
வாங்கி வாடகை	(४८०)	வெஞ்சி வெஞ்சி	(७७)
வாத்தீ வார்த்தை	(७१)	வெங்கி வெங்கி	(५८३)
வாரம் வாரம்	(१५७)	வெங்கி வெங்கி	(६७३)
வாங்க வாருங்கள்	(३१)	வெங்கி வெங்கி	(१२)
வாஶிக்கவிலை வாசிக்கவில்லை	(२१४)	வெங்கி வெங்கி	(१३)
வாய்ப்பம் வாழைப்பம்	(१६६)	வெலை வெலை	(९०)
		வெலைக்காரன் வெலைக்காரன்	(७९८)
		வெஹ்மாய் வெகமாய்	(७५२)

வேஹமாக வேகமாக	(२६२)	வெஞ்சுக வெஞ்சுக்க	(५६२)
வேதுநேரம் வெகுநேரம்	(१७०)	வீ வை	(३४६)

ஶ

ஶக்கரீ சக்கரை	(१७)	ஶிஷ்யன் சிஷ்யன்	(२१९)
ஶத்திரம் சத்திரம்	(४७९)	ஶிச்சம் சீக்கிரம்	(३२)
ஶந்து சந்து	(३३८)	ஶீட்டு சீட்டு	(४९)
ஶஸ்வலம் சம்பளம்	(२८९)	ஶுந்மான சுத்தமான	(२३६)
ஶரி சரி	(३७)	ஶுவரில் சுவரில்	(७१६)
ஶரியாஹ ரயியாக	(२५९)	ஶூலம் தூலம்	(५०६)
ஶாதம் சாதம்	(४०७)	ஶேஷபு செருப்பு	(७१९)
ஶாபிண்டு சாப்பிடு	(१०३)	ஶேஷிச் செய்தி	(१८१)
ஶாவியீ சாவியை	(२०१)	ஶேண்டு சென்று	(११६)
ஶிந்தி சின்னன	(३६९)	ஶேந்தேன் சேர்ந்தேன்	(१११)
ஶிரியவந் சிறியவன்	(२९३)	ஶோம்பு சொம்பு	(४०६)
ஶில சில	(६७९)	ஶோல்வது சொல்வது	(५९८)
ஶோல்டு சொல்லு		(६४)	

ச

ஸ்த்ரீ ஸ்த்ரீ	(१९३)	ஸ்ரிதாந் சரிதான்	(६८)
ஸ்நானம் ஸ்நானம்	(५११)	ஸா஧ாரண சாதாரண	(८३)
ஸந்தோஷமாஹ சந்தோஷமாக	(१००)	ஸாமாந் சாமான்	(३६३)
ஸந்தீத்தேன் சந்தீத்தேன்	(१०८)	ஸாய்காலம் சாயங்காலம்	(१७२)
ஸந்திஷ்டம் சந்திஷ்டப்போம்	(३२७)	ஸாய்தரம் சாயந்தரம்	(३४)
ஸமாநாரம் சமாநாரம்	(५८४)	ஸினிமா சினிமா	(१००)
ஸரி சரி	(४७५)	ஸுக்ஷமாக சுகமாக	(१०७)

△ △ △

भाषांतरासाठी तमिळ वाक्ये

मागील प्रकरणांत वाक्यरूपाने 'व्याकरण परिचयातील' सर्व व्याकरणाचा वाचकांना चांगलाच परिचय करून दिला गेला आहे, व त्याबरोबरच वरेच शब्दार्थज्ञानही करून दिले गेले आहे. कोणत्याही भाषेच्या अभ्यासात व्याकरणाच्या ज्ञानाइतकेच शब्दार्थज्ञानही फार महत्वाचे व श्रमाचे काम असते. त्यात तमिळ शब्द तर मराठी वाचकांना फारच अपरिचित वाटतील. म्हणून मराठी वाचकांना हे काम विशेष अवजड वाटेल. तरी वाचकांना तमिळ शब्द-संग्रह थोडा थोडा व पध्दतशीर आत्मसात केलाच पाहिजे. हे काम शक्य तितके सोपे करण्याचा प्रयत्न केला आहे. तमिळ शब्दसंग्रह सार्थ याद्यावजा दिल्यास तशा याद्या पाठ करून तमिळ शब्दसंग्रह आत्मसात करणे मराठी वाचकांस वरेच कठीण जाईल. याकरिता शब्दार्थज्ञानही मागील प्रकरणात वाक्यरूपानेच करून दिले गेले आहे. तशाच प्रकारे याही प्रकरणांत वाचकांचा तमिळ शब्दसंग्रह थोडा थोडा वाक्यरूपानेच वाढविण्याचा प्रयत्न केला आहे. प्रौढ वाचकांस सार्थ शब्दसंग्रहाच्या याद्या पाठ करणे कंटाळवाणे वाटेल. पण

वाक्यरूपाने तेच काम मनोरंजक वाटेल असे वाटते. शिवाय वाक्यरूपाने व्याकरण व शब्दसंग्रह शिकविण्याचा फायदा म्हणजे प्रौढ वाचकांना कंटाळ-वाणे वाटणारे पाठांतराचे काम कमी करणे इतकाच नव्हे, तर वाक्यरूपाने शब्दाचा व व्याकरणाच्या नियमाचा प्रत्यक्ष वाक्यात कसा उपयोग होतो याची चांगली सवय होते व भाषेची मांडणीही चांगली अंगवळणी पडते. हे फायदे शब्दसंग्रहाच्या याद्या, व्याकरणाचे नियम, व व्याकरणरूपांचे आलेख (tables) यांच्या पाठांतरात मिळत नाहीत. अर्थात त्या पाठांतराचेही विशिष्ट उपयोग व वेगळे फायदे आहेत. पण प्रौढ अभ्यासकास हीच पध्दत जास्त सोईची वाटेल असे वाटते.

आतापर्यंत तमिळ व्याकरणाचा चांगलाच परिचय, बराचसा तमिळ शब्दसंग्रह, व तमिळ भाषेच्या मांडणीचा चांगलाच सराव, इतके भांडवल वाचकांच्या पदरी जमले आहे. या भांडवलावर खाली भाषांतरासाठी दिलेली वाक्ये वाचकांना आता मराठीत सहज भाषांतर करता यावीत. त्यातील बहुतेक शब्द पूर्वी येऊन गेलेलेच आहेत. जे शब्द नवीन असतील तशा बहुतेक सर्व शब्दांचा तळटीपात्रन अर्थ दिलेला आहे. मागील प्रकरणातील शेवटी दिलेली ‘उजळणी’ ही वाचकांना आपला शब्दसंग्रह आतापर्यंत किती झाला आहे हे पाहाण्यास व एकदा शब्द पूर्वी येऊन गेला आहे किंवा नाही हे चटकन् पाहाण्यास फार उपयोगी पडेल. या पुस्तकात आलेले सर्व शब्द एकत्रित करून त्यांचा कोशही परिशिष्टात दिला आहे. शिवाय या सर्व वाक्यांची मराठी भाषांतरेही या प्रकरणाच्या शेवटी एकत्रित दिली आहेत. वाचकांनी स्वतः केलेली भाषांतरे या भाषांतरांशी ताढून पाढून स्वतःची परिक्षा स्वतःच त्यांना घेता येईल व आपल्या ज्ञानाची यथार्थ कल्पनाही त्यांना येईल. या परीक्षेवरून त्यांना हेही कळेल की मागील प्रकरणातील अभ्यासासाठी दिलेल्या वाक्यांचा कितपत अभ्यास झाला व पुनः त्यांच्या अभ्यासाची कितपत उजळणी करणे जरूर आहे.

भाषांतरासाठी वाक्ये :-

खालील वाक्यांचे मराठी भाषांतर करा.

१

१) रामस्वामी ओरु कणकन्. ^१	१) रामशवामि ऊरु कणक-
२) अवन् वन्दान.	२) अवन वन्त्हान.
३) नान् अवैन कण्डेन.	३) नान अवैन कण्डेन.
४) रत्नस्वामी ओरु वर्चहन्. ^२	४) रत्नशवामि ऊरु वर्त-
५) अवर् ओरु पेरिय मनिदन्.	५) अवर् ऊरु बेपरीय मनि-
६) रामस्वामी अवरुडैय कणकन्.	६) रामशवामि अवरुटेय
७) गोपालन् अवरुडैय महन.	७) कोपालन अवरुटेय
८) अवन् ओरु नल्ल पैयन.	८) अवन ऊरु नल्ल पैयन.
९) अवन् ओरुपोषुदुम पोय्
शोल्लमाट्टान्.	९) अवन ऊरुबोमुतुम
बोम शोल्ल माट-

- १०) अवन् अप्पा अवनुकूल और पेना वांगि कोडुत्तार्.
- ११) अवन् दिनदोरम् पल्लिक्कूड़-चिल् औ.पुगाह^३ पोयू नण्डायू पडिकिरान्.
- १२) रामस्वामी नळ कणककन्.
- १३) अवन् वेलैयै शरियाह च्चेयुहि-रान्.
- १४) गोपालन् अवने तोट्टान्^४.
- १५) अवनुडैय कणकू^५ शरियाह इरकिकुदु.
- १६) अवन् और नळ कणककन्.
- १) तळटीपा :-
- (१) कणककन् कணाकंकनं कारकून, हिशेबनीस.
 - (२) वर्त्तहन् वांत्तकनं व्यापारी.
 - (३) ओ.पुगाह उमुंका॒क नियमितपणे.
 - (४) तोट्टान् तेहाट्टानं स्पर्श केला.
 - (५) कणकू कणाकंकु हिशेब.

- १) अवन् ओरु पेरिय मनिदन्. १) अवन् ओरु पेरीय मனीதன्.
- २) अवन् ओरु नल्ल स्त्री. २) अवन् ओरु नल्ल स्त्री.
- ३) अवन् गोपालनुडैय ताय्. ३) अवन् कोपालनुउटेय ताय्.
- ४) सीता अवनुडैय महन्^१. ४) शीता अवग्रुउटेय मकन्.^१
- ५) गोपालन् नल्ल कुमारन्^२. ५) कोपालन् नल्ल कुमारन्.^२
- ६) अवन् अवनुडैय महन्. ६) अवन् अवग्रुउटेय मकन्.
- ७) अवन् इन्नुम् एन् वरविल्लै? ७) अवन् इन्नुम् एन् वरविल्लै?
- ८) नी पोय् अवनै अ.पैतु वा. ८) नी पोय् अव इन अम्मैत्तु वा.
- ९) अदुवै नान् इंगे इरुवेन्. ९) अथुवरे नान् इंको इरुवेन्.
- १०) अवर् एन्नैयुम् उन्नैयुम् कूपिट्टार्. १०) अवर् ऎन्नैयुम् उन्नैयुम् कूपिट्टार्.
- ११) अवन् ओरु नल्ल ताय्. ११) अवन् ओरु नल्ल ताय्.
- १२) नी चिन्न पैयन्. १२) नी चिन्न पैयन्.
- १३) अवन् चिन्न महन्. १३) अवन् चिन्न मकन्.

- १४) अवन् पंगलै त्तोट्टान.
- १५) अदु पैयः मरम्.
- १६) अवन् अदै ककण्डान.
- १७) अदै शेय्य वेणुम्.
- १८) इदै शेय्य वेण्डाम्.
- 14) அவன் எங்களைத் தொட்டான்.
- 15) அது பழைய³ மரம்.
- 16) அவன் அதைக் கண்டான்.
- 17) அதை செய்ய வேணும்.
- 18) இதை செய்ய வேண்டாம்.

२) तछटीपा :-

- (१) महन् मकलं मूलगी.
- (२) कुमारन् कुमारनं मूलगा.
- (३) प.रैय पत्तेय जुने.

३

- १) नान् पडिकिरेन्.
- २) कुपन्दै अघुहिरदु.
- ३) माहु मेय्यहिरदु.
- ४) अवन् माहुहलै मेय्यविकरान्.⁴
- ५) अवन् इडैयन.
- ६) अवन् नल्लवन्.
- ७) अवन् एन्नै अषेतु इरुकिकरान्.
- 1) நான் படிக்கிறேன்.
- 2) குழந்தை அழுகிறது.
- 3) மாடு மேய்கிறது.
- 4) அவன் மாடுகளை மேய்க்கிறான்.¹
- 5) அவன் இடையன்.
- 6) அவன் நல்லவன்.
- 7) அவன் என்னை அழைத்து இருக்கிறான்.

- १७) அவன் ஓரு பேரிய வைத்யன்.⁹ 17) அவன் ஒரு பெரிய வைத்தியன்.¹⁰
- १८) அவன் எப்போகுடுமான் வீட்டுக்கு போனான். 18) அவன் இப்போழுதுதான் வீட்டுக்குப் போனான்.

५) தலைபா :-

- (१) ஆகாஶத்தில் ஆகாசத்தில் ஆகாஶம்.
- (२) பிரகாஶிகிரான் பிரகாசிகிருண் பிரகாஶம்.
- (३) சங்நம் சந்திரனும் சஂநம்.
- (४) நக்ஷத்ரங்களும் நக்ஷத்ரம் நக்ஷத்ரம்.
- (५) கிழக்கே கிழக்கே பூவேஸ்.
- (६) மேக் மேற்கே பிச்சமேஸ்.
- (७) வடக்கே வடக்கே உத்ரரேஸ்.
- (८) வலது பக்கம் வலது பக்கம் உஜவா வாஜஸ்.
- (९) இடது பக்கம் இடது பக்கம் ஡ாவ்யா வாஜஸ்.
- (१०) வைத்தியன் வைத்தியன் வீத, ஡ாக்டர்.

6

- १) ஏவன்^१ எப்போகுடுமான் ஏப்படி காட்டான்?
- २) அந்த கணக்குடைய வீடு ஏது?^२
- ३) அந்த வைத்தியன் ஏதேனும் போகிறுன்?
- १) எவன்^१ எப்போழுது யாரை எங்கே எப்படிக் கண்டான்?
- २) அந்தக் கணக்குடைய வீடு எது?^२
- ३) அந்த வைத்தியன் எங்கே போகிறான்?

- ४) அந்த பேரிய பகு யாகுடியதாய் இருக்கிறது?
- ५) அந்த சின்ன பையன் புஸ்தகத்தைப் பழுத்தான்?
- ६) அவன் எந்த புஸ்தகத்தைப் பழுத்தான்?
- ७) அவன் என் நன்றாக பழுக்கவில்லை?
- ८) அவன் என் கணக்கு ச்வோல்வில்லை?
- ९) அவன் என் கணக்குச் சொல்லவில்லை?
- १०) அந்த பேரிய வீடிடல் யார் இருக்கிறார்?
- ११) அவருக்கு வேலை ஶேய் அந்த ஆல்தேவி.
- ६) தலைபா :-

- (१) ஏவன் எவன் கோணி [ஏவன் = கோண].
- (२) ஏது எது கோணதே.
- (३) தேவி தேவை பாகிஜே.

- १) உபாத்யாயர் ஓரு புது^१ பாடம் ஶோலைக்காடுகிரா.
- २) நீங்கள் எல்லோரும் பழைய பாடம் கி ஜோ நன்றாப் பழுத்தீர்களா?
- ३) இந்த பாடம் உங்கள் எல்லோருக்கும் புரிந்தால் புரிந்தா?
- ४) சுந்தேகம்^३ இருந்தால் கேளுங்கள்.
- ५) நான் கேள்வி^४ கேட்கலாமா?
- ६) நீங்கள் எல்லோரும் கவனமாகக் கேளுங்கள்.
- ७) மனிதனே, கேட்டு.
- ८) மனிதரே, கேளுங்கள்.
- ९) தாயே, இந்தக் குழந்தையை எடு.
- १०) பைந்தல் ஏன் ஶேயுகிரா?
- ११) அவைஞ்சல் கல்லுக்கேடு^५ ஏடுகிரா- ஹ்ளா?
- १) உபாத்தியாயர் ஒரு புது^१ பாடம் சொல்லிக் கொடுக்கிறார்.
- २) நீங்கள் எல்லோரும் பழைய பாடம் கி ஜோ நன்றாப் பழுத்தீர்களா?
- ३) இந்தப் பாடம் உங்கள் எல்லோருக்கும் புரிந்தால் புரிந்தா?
- ४) சுந்தேகம்^३ இருந்தால் கேளுங்கள்.
- ५) நான் கேள்வி^४ கேட்கலாமா?
- ६) நீங்கள் எல்லோரும் கவனமாகக் கேளுங்கள்.
- ७) மனிதனே, கேட்டு.
- ८) மனிதரே, கேளுங்கள்.
- ९) தாயே, இந்தக் குழந்தையை எடு.
- १०) கையான் கள் என்ன செய்கிறார்கள்?
- ११) அவர்கள் கல்லுக்களை^६ எடுக்கிறார்களா?

- १२) ഇൽക്കു, അവർഹ്റ് വില്യാട്ടുഹിരാഹ്റ്.
- १३) അന്ദ വൈദ്യനു .എന്തു തഹപ്പനിഡന്തിലു വന്നു .എന്ന ശോജനാം ?
- १४) അന്ദ നായു അവനുഡൈയദു .എണ്ടു അവനു ശോജനാം.
- १५) ഇവർഹ്റുഡൈയ മാട്ടുഹ്റ് അവർഹ്റുഡൈയ വീഡുഹലിലു ഇര്വിക്കണ്ണുന.
- 12) ഇല്ലിലു. അവാർകൻ വിനോ-
ധാടുകിറുർകൻ.
- 13) അന്തു വൈത്തിയൻ എൻ
തകപ്പൻിടത്തിലു വന്തു
എൻന ചൊണ്ണുന ?
- 14) അന്തു നായ് അവാളുടൈ-
യതു എൻരു അവൻ
ചൊണ്ണുന.
- 15) ഇവാർകനുടൈയ മാടുകൻ
അവാർകലുടൈയ വീ ടു-
കൻിലു ഇനുകകിന്റുന.

ഉ) തല്ലിപാ :-

- (1) പുഡു പുതു നവാ.
- (2) പുരിന്ദാ പുരിന്തുതാ സമജലാ ?
- (3) സന്ദേഹമ് ചന്തേകമും ശങ്കാ.
- (4) കെട്ടി കേണ്ടി പ്രശ്ന.
- (5) കല്ലുഹ്റു കല്ലുപുകൾക്കാ ദഗട.

4

- 1) ഗോപാലാ, ഇപ്പോമുതു
വാസി.
- 2) അദൈ ചുഡൈ.
- 3) നീ .എന്നോ പോഹിരായു ?
- 1) കോപാലാ, ഇപ്പോമുതു
വാസി.
- 2) അതൈത്ത് തുടൈ.¹
- 3) നീ എങ്കേ പോകിറുപ്പ?

- ८) एनकु ओर पशु-माडू^१ वांग
वेण्हम्.
- ९) अवन् दिनन्दोरम्^२ पशुविन् पाल
कुडिकिरान्.
- १०) पशुविन् पाल् उडम्बुकु नल्लदु.
- ११) अवन् ओडहिरान्.
- १२) अबल् पाडुहिराल्ल४.
- १३) अदु पुदिय५ माडु.
- १४) अदु नल्ल माडु.
- १) तछटीपा :-
- १५) अवन् ओडहिरान्.
- १६) अबल् पाडुहिराल्ल४.
- १७) अदु पुदिय५ माडु.
- १८) अदु नल्ल माडु.
- १९) अवन् ओडहिरान्.
- २०) पशुविन् पाल् उटम्पुकुरु
- २१) अवन् तिनर्त्तोरुम्^३
पशुविन् पाल् गुडक्किरुन्
- २२) अवन् तिनर्त्तोरुम्^३
पशुविन् पाल् गुडक्किरुन्
- २३) अवन् तिनर्त्तोरुम्^३
पशुविन् पाल् गुडक्किरुन्
- २४) अवन् तिनर्त्तोरुम्^३
पशुविन् पाल् गुडक्किरुन्
- २५) अवन् तिनर्त्तोरुम्^३
पशुविन् पाल् गुडक्किरुन्
- २६) अवन् तिनर्त्तोरुम्^३
पशुविन् पाल् गुडक्किरुन्
- २७) अवन् तिनर्त्तोरुम्^३
पशुविन् पाल् गुडक्किरुन्
- २८) अवन् तिनर्त्तोरुम्^३
पशुविन् पाल् गुडक्किरुन्
- २९) अवन् तिनर्त्तोरुम्^३
पशुविन् पाल् गुडक्किरुन्
- ३०) अवन् तिनर्त्तोरुम्^३
पशुविन् पाल् गुडक्किरुन्

४

- १) रामन् माट्टै वकण्डान्.
- २) गोपालन् ओडहिरान्.
- ३) सीता ओडहिराल्ल४.
- ४) रामन् माट्टै तेकं तान्.
- ५) कोपालन् छुक्किरुन्.
- ६) सीता छुक्किरुन्.

- ४) குணந் மாட்டை ஓட்டுகிறான். 4) கிருஷ்ணன் மாட்டை
 ஒட்டுகிறுன்.
 ५) இடையன் ஆட்ட மேத்தான். 5) இடையன் ஆட்ட கை
 மேய்த்தான்.
 ६) அவன் நல்ல செய்யப்பன்^१. 6) அவன் நல்ல மேய்ப்பன்^१.
 ७) அடு காடு^२. 7) அது காடு^२.
 ८) அரே ரோம் சே.ரு^३. 8) அங்கே ரொம்ப சேறு.^३
 ९) அடு நல்ல நாடு. 9) அது நல்ல நாடு.
 १०) அவன் அடை அபிச்சான்^४. 10) அவன் அதை அழித்தான்^४.
 ११) அவன் கையை சோட்டான். 11) அவன் கையைத் தொட்டான்.
 १२) அவன் பிள்ளையை சோட்டால். 12) அவன் பிள்ளையைத்
 தொட்டாள்.
 १३) வர்த்தன் பசுவையும், பையையும்,
 கண்டான். 13) வார்த்தகன் பசுவையும்,
 பையையும் கண்டான்.
 १४) அவன் பையை சோட்டான். 14) அவன் பையை ஜீத்
 தொட்டான்.
 १५) அவன் ஓரு மரத்தை கோடுத்தான். 15) அவன் ஒரு மரத்தை
 கொடுத்தான்.
 १६) ஗ோபாலன் கட்டப்படுகிறான்^५. 16) கோபாலன் கழட்டப்படு
 கிறுன்^५.
 २१० மாஷாஸாரி தமிழ் வாக்யे

- १७) अदु अधिहिरदु. 17) अतु अमिकिऱ्तु.
- १८) सीता पू तोडुकिकराळू^५. 18) रैता ट्ट तेहाटुकंकिलुन.^६
- १९) रामन् एन्नै त्तोडुहिरान्. 19) रामन् एन्नैजैत तेहाटु-
किलुन.

४) तबटीपा :-

- (१) मेय्पन् गोम्प्पन्नै धनगर.
- (२) काडु काटु जंगल.
- (३) सेरु टेऱ्ऱु चिखल.
- (४) अयित्तान् आम्पित्तुतान्नै नष्ट केले, नाश केला.
- (५) कट्टप्पडुहिरान् कर्ण्टप्पटप्पटुकिलुन कट्ट सहन करतो, दुःख भोगतो.
- (६) तोडुकिकराळू तेहाटुकंकिलुन ओवते.

- १) वर्त्तहनिडच्चिल् पणम् इरुकिक्रदु. 1) वर्त्तहनिटत्तिलै पणम्
इरुकंकिऱ्तु.
- २) वर्त्तहनोडु कणकनुम् कडैक्कु 2) वर्त्तहनेगेउ कणकं-
प्पोनान्. नुम् कणटकंकुप्पोगुन.
- ३) नळू पैयन् वीट्टिल् पडित्तान्. 3) नळूलू घेयनै वीट्टिलै
पाढृत्तुतान्.
- ४) काट्टिल् रोम्व से.रु इरुन्ददु. 4) काट्टिलै रोम्प चेऱु
इरुन्त्तितु.
- ५) अवन् वीट्टुक्कु वन्दान्. 5) अवानै वीट्टुकंकु वर-
तान.
- ६) माडु काट्टिल् मेय्हिरदु. 6) माटु काट्टिलै मेयकिऱ्तु

- ७) ஸ்ரீந் ஆகாஶத்தில்^१ பிரகா-
ஶி-கிரான்.^२
- ८) சந்திரனும்^३ ஆகாசத்தில்
பிரகா-சி-கிருன்.
- ९) ஆகாஶத்தில் நக்ஞங்கும்^४ இரு-
கிண்டிந்.
- १०) அவன் கிழக்கே^५ போனான்.
- ११) அவன் மேற்கே^६ போனால்.
- १२) அவன் வீட்டுக்கு வடக்கே^७ ஓரு
பலிழுக்குடம் இருக்கிறது.
- १३) பலிழுக்குடத்தின் வலது பக்கம்^८
அாரு குழம் இருக்கிறது.
- १४) பலிழுக்குடத்தின் இடது பக்கம்^९
அாரு கோவில் இருக்கிறது.
- १५) நல் பைந் வீட்டில் படிக்கிரான்.
- १६) காட்டில் ரொம்ப சேறு
இருக்கிறது.
- 7) தூர்யன் ஆகாசத்தில்^१
பிரகா-சி-கிருன்.^२
- 8) சந்திரனும்^३ ஆகாசத்தில்
பிரகா-சி-கிருன்.
- 9) ஆகாசத்தில் நக்ஞத்திரங்-
குனும்^४ இருக்கின்றன.
- 10) அவன் கீழ்க்கே^५ போ-
னான்.
- 11) அவன் மேற்கே^६ போ-
னாள்.
- 12) அவன் வீட்டுக் கு
வடக்கே^७ ஒரு பள்ளிக்-
கூடம் இருக்கிறது.
- 13) பள்ளிக்கூடத்தின் வலது
பக்கம்^८ ஒரு குளம் இருக்கிறது.
- 14) பள்ளிக்கூடத்தின் இடது
பக்கம்^९ ஒரு கோவில்
இருக்கிறது.
- 15) நல்ல பையன் வீட்டில்
பழக்கிருன்.

- १३) अवनै क्लॉपिडु.
- १४) एन् कैडैक्कु अवनै वर च्चोल्लु.
- १५) उंगलुक्कुम् पणम् वेणुमा?
- १६) इंगे के पोडुग्गल्.^४
- १७) अवर् कै.ए.पुतु विटार्.^५
- १८) अन्द पैयनुडैय कै.ए.पुतु^६ नण्ड्राय् इच्चिक्कुदु.
- १९) इवनुडैय कै.ए.पुतु नण्ड्राह इलै.
- २०) तछटीपा :-
- १) कर्पिक्किरार् कर्पिक्किरुं शिकवितो.
 - २) शोन्दमानदा चेऽन्तमानोत्ता स्वतःचे काय?
 - ३) नल्लवन् नल्लवन् चांगला मनुष्य.
 - ४) कै पोडुग्गल् तेक पोओउंकला सही करा [कै = (हात) + पोडु = (ठेवणे) = कै पोडु = सही करणे.]
 - ५) कै.ए.पुतु विटार् तेकलमुत्तु वीट्टारा० सही करून टाकली [कै = (हात) + .ए.पुडु = (लिहिणे) = कै.ए.पुडु (सही करणे) + विडु (सोडणे) = कै.ए.पुडु विडु = सही करून दिली.]
 - ६) कै.ए.पुतु तेकलमुत्तु सही करून टाकली.

- १) മേജൈ ശോയ്ഹിര്വൻ യാർ?
- 2) അവൻ തച്ചൻ.
- 3) മരവേലൈ^१ ശോയ്ഹിര്വൻ തച്ചൻ.
- ഈഅ) ഇരുമ്പു സാമാന്ഹല്ല^२ ശോയ്ഹിര്വൻ യാർ?
- 4) കോല്ലൻ^३ ഇരുമ്പു സാമാന്ഹല്ല ശോയ്ഹിരാൻ.
- ഈബ) വീഡു കട്ടുഹിര്വൻ^४ യാർ?
- 6) കോത്തൻ^५ വീഡു കട്ടുഹിരാൻ.
- 7) നഹൈള്ള^६ ശോയ്ഹിര്വൻ യാർ?
- 8) തട്ടാൻ^७ നഹൈള്ള ശോയ്ഹിരാൻ.
- ഈഒ) ശേരപ്പു തൈക്കിര്വൻ യാർ?
- ഈഓ) ശക്കിക്കില്ലിൻ^८ ശേരപ്പു തൈക്കിരാൻ.
- ഈഔ) ശട്ടൈ^९ തൈക്കിര്വൻ യാർ?
- 1) മേജൈ ചെയ്ക്കിരവൻ യാർ?
- 2) അവൻ തച്ചൻ.
- 3) മരവേലൈ^१ ചെയ്ക്കിരവൻ തച്ചൻ.
- 3 അ) ഇരുമ്പു സാമാൻകൻ^२ ചെയ്ക്കിരവൻ യാർ?
- 4) കൊാല്ലൻ^३ ഇരുമ്പു സാമാൻകൻ ചെയ്ക്കിരുന്ന.
- 5) വീറു കട്ടുകൈരവൻ^४ യാർ?
- 6) കോത്തൽ^५ വീറു കട്ടുകൈരുന്ന.
- 7) നകൈകൻ^६ ചെയ്ക്കിരവൻ യാർ?
- 8) തട്ടാൻ^७ ന കൈ ക കൻ ചെയ്ക്കിരുന്ന.
- 9) ചെരുപ്പു തൈക്കിരവൻ യാർ?
- 10) ചക്കിലിയൻ^८ ചെരുപ്പു തൈക്കിരുന്ന.
- 11) ചട്ടൈ^९ തൈക്കിരവൻ യാർ?

- १२) तैयककारन्^{१०} शट्टै तैकिकरान्? 12) नैयककारन्^{१०} संतोष
तैकिकिरुन्.
- १३) शोग्नन्^{११} (ओड्डन्=वड्डन्)
एन्न शेय्हिरान्?
- १४) अवन् शुद्धम् शेय्हिरान्^{१२}.
- १५) तिरुडन्^{१३} एन्न शेय्हिरान्.
- १६) तिरुडन् तिरुहिरान्.
- १७) तिरुहिरवन् यर्?
- १८) तिरुहिरवन् तिरुडन्.
- १९) नल्ल पैयनहल्ल ओरुओ.पुदुम
तिरुडमाट्टार्हल्.
- २०) नल्ल पैण्गल्ल एप्पो.पुदुम् पोय्
पेशमाट्टार्हल्.
- २१) नल्ल पैयनहल्लम्, नल्ल पैण्गल्लम्
पेरियवर्हल् शोल्वदै केट्टक
वेण्डुम; एन् एण्णाल्^{१४} पेरि-
यवर्हल् शोल्वदै चिच्रियवर्हल्
केट्टक वेण्डुम.
- 13) उट्टन्नै ऎन्नै चेय-
किरुन्?
- 14) अवन् सूत्तम् चेय-
किरुन्.^{१२}
- 15) नीरुटन्^{१३} ऎन्नै चेय-
किरुन्?
- 16) नीरुटै नीरुटकिरुन्.
- 17) नीरुटकिऱवन् यार?
- 18) नीरुटकिऱवन् नीरुटै.
- 19) नल्ल पैपायन्कैं उरु-
पोमूतुम् नीरुट माट्टा-
टार्कैं.
- 20) नल्ल पैपायन्कैं ऎप-
पोमूतुम् पेय पेच
माट्टार्कैं.
- 21) नल्ल पैपायन्कैं क ञुम्,
नल्ल पैपायन्कैंम् पेरी-
यवर्हकैं चेल्लवत्तै
केट्क वेण्णुम; एन्
एन्नरुल^{१४} पेरीयवर्हकैं
चेल्लवत्तैस ची री य-
वर्हकैं केट्क वेण्णुम.

- २२) एन्द विषयत्तिल् ओण्डुम्^{१५}
तेरियादो अन्द विषयत्तिल् ओण्णुम्
पेश वेण्टाम्.
- २२) ऎन्त हीलयत्तिल् उन्न-
रुम्^{१५} तेरियात्तो अन्त
विलयत्तिल् उन्नन्नुम्
पेश वेण्टाम्.

११) तळटीपा :—

- १) मरवेले मरवेलेल लाकूडकाम [मरम् (लाकूड)+वेले (काम)=मरवेले लाकूडकाम].
- २) इरम्बु सामान्हव्य इरुम्पु रामांकंता लोखंडी सामत [इरम्बु (लोखंड)+सामान्=इरम्बु सामान्हव्य].
- ३) कोलन् तेकाल्लन् लोहार.
- ४) कट्टहिरवन् कट्टुकीरवन् वांग्रणारा [कट्टु=वांगणे.]
- ५) कोतन् तेकात्तुन् गवंडी.
- ६) नहैहव्य नकेककंता दागिने.
- (७) तद्टान् तुट्टानं सोनार.
- (८) शक्किलियन् रक्किलियन् चांभार.
- (९) शट्टै शंग्गै शट्.
- (१०) तैयक्कारन् तेत्तुयक्कारानं शिपी.
- (११) ओट्टन् छुट्टनं भंगी.
- (१२) शुष्ठम् शेय्हिरान् अत्तुम् उच्यंकिलुन् सफाई करतो [शुष्ठम् = शोय सफाई करणे].
- (१३) तिरुडन् तीरुटनं चोर.
- (१४) एन् .एण्ड्राल् इन्नं जन्नंलुलं कारण [एन् (का) + .एण्ड्राल् (म्हणशिल तर, म्हणाल तर) = एन् .एण्ड्राल् = का म्हणशिल तर = [म्हणाला तर कारण].
- (१५) ओण्डुम् छुन्नंलुम् काहीही [ओन्नु (एक) + उम् (ही)=ओन्नुम् (एकही) काहीही].

- ४) नल्ल पैयनहळु पुस्तहत्ते प्पडि-
विकार्हाहळु.
- ५) अदै कुमारानुकु कोहु.
- ६) कणकनुम् वर्तहनुम् पडिकिरा-
हळु.
- ७) अवर्हळु .ए.सुहित्राहळु.
- ८) इवरुडैय वीहु .ऐ? ?
- ९) अवन् कु.पन्दैये कोण्डु पोहि-
रान्.
- १०) अवळु वीट्टुकु वरहिराळु.
- ११) अवळु तैकिराळु.^२
- १२) गोपालन् कुडिकिरान्.
- १३) रामन् पुस्तहत्ते चैकिरान्.
- १४) तलटीपा :-

५) गल्ल तेपयन्कला चुल्स-
तकर्त्तहत्तप्प पाढक्किलुर्कला.

६) अरेहक्कु गुमारालुक्कुरुक्क
केऊ.

७) कணक्कलुम् वर्त्तहत्तम् नुम् पाढक्किलुर्कला.

८) इवरुडैय वीउ लांकेऽ?

९) अवन् गुम्मन्त्तहयेक
केऊन्नु पोक्किलुन्.

१०) अ व ळं वी ट् ट् क् रु
वरुक्किलुन्.

११) अवन् त्तहक्किलुन्.^२

१२) कोपालन् गुढक्किलुन्.

१३) रामन् चुल्सत्तकर्त्तहत्त
त्तहक्किलुन्.

१) तुडै तुलेट पूस.

२) तैकिराळु त्तहक्किलुन् शिवते.

- १) உனுடைய புத்தகங்கள் காட்டு.
- २) உன் அப்பா விடிட்டு இருக்கிறாரா?
- ३) இல்லை, அவர் வெளியே போனார்.
- ४) அவர் எப்போடு வருவார்?
- ५) எனக்கு தெரியாது.
- ६) பெய்நக்கு ப்பிளிக்க வேண்டும்.
- ७) இப்படி செய்ய வேண்டாம்.
- ८) ஶேமீயாக³ உச்சரிக்க வேண்டும்.
- ९) இந்த ப்பாடம் எனக்குத் தெரியும்.
- १०) அவனுக்கு தெரியுமா?
- १०அ) அவனுக்கு தெரியாது.
- १) உன்னுடைய புஸ்தகத்தை அந்தப் பையங்கருக்குக் கொடு.
- २) உன் அப்பா வீட்டில் இருக்கிறாரா?
- ३) இல்லை, அவர் வெளியே போனார்.
- ४) அவர் எப்போழுது வருவார்?
- ५) எனக்குத் தெரியாது.
- ६) பையனுக்குப் பழக்க வேண்டும்.
- ७) இப்படிச் செய்ய வேண்டாம்.
- ८) செம்மையாக¹ உச்சரிக்க வேண்டும்.
- ९) இந்தப் பாடம் எனக்குத் தெரியும்.
- १०) அவனுக்குத் தெரியுமா?
- १०அ) அவனுக்குத் தெரியாது.

- ११) परापरन्^२ वानत्तेयुम्^३ भूमियै-
युम्^४ पडैत्तान्^५.
- १२) अवन् यार्?
- १३) अवन् वेलैक्कारन्, अल्लवा?
- १४) इल्लै, अवन् कावर्कारन्.
- १५) अवनै नी विश्वासिकिक्राया^६
(विसुवासिकिक्राया)?
- १६) आम्, अवनै नान् विश्वासि-
किकरेन् (विसुवासिकिकरेन्).
- १७) अवन् नल्ल आळ.
- १८) अवन् नल्ल कावर्कारन्.
- १९) प्रापारन्^२ वानत्तेत्ते-
युम्^३ प्लै मि यै यैयै^४
पटैत्तहान्.^५
- २१) अवनं यार्?
- २३) अवनं वेलैक्कारन्,
अल्लवा?
- २४) इल्लै, अवनं कावर्क-
कारन्.
- २५) अवैज्ञ नी वीक्काचीक-
किग्र्या?^६
- २६) आम्, अवैज्ञ नानं
वीक्काचीककिग्रेन.
- २७) अवनं नल्ल आळ.
- २८) अवनं नल्ल कावर्क-
कारन्.

१) तछटीपा :-

- (१) गेम्मेयाह उसम्मेम्मेयाक वरोवर.
- (२) परापरन् प्रापारन् परमेश्वराने [परापरन् = परमेश्वर].
- (३) वानत्तेयुम् वानत्तेत्तेयुम् आकाश [वानम् (आकाश) अधिक उम् = वानेयुम्].
- (४) भूमियैयुम् प्लै मि यै यैयै भूमि [भूमि (भूमि) अधिक उम् भूमियैयुम्].
- (५) पडैत्तान् पटैत्तहान् निमणि केली.
- (६) विश्वासिकिक्राया वीक्काचीककिग्र्या विश्वास ठेवतोस काय ?
[विश्वासतोस काय ?]

- १) इंगे मरंगल् उण्डा, इलैया ? १) इங்கே மரங் கள் உண்டா, இல்லையா?
- २) उण्णु. २) உண்டு.
- ३) अदु मरम्, अल्लवा ? ३) அது மரம், அல்லவா?
- ४) आम्, अदु मरमतान्. ४) ஆம், அது மரமதான்.
- ५) अवनुक्कु यार् पाडम् कर्पिकि-
रार् ? ५) அவனுக்கு யார் பாடம் கற்பிக்கிறார்?
- ६) उपाध्यायर् अवनुक्कु प्पाडम्
कर्पिकिरार्. ६) உபாத்தியாயர் அவ-
னுக்குப் பாடம் கற-
பிக்கிறார்.
- ७) अवर्, पाडम् शोल्लहिरवर्, नल्ल
उपाध्यायरा ? ७) அவர், பாடம் சொல்லு-
கிறவர், நல்ல உபாத்-
தியாயரா?
- ८) आम्, अवर् रोम्ब नल्ल उपाध्या-
यर्. ८) ஆம், அவர் ரோம்ப நல்ல
உபாத்தியாயர்.
- ९) अन्द वीडु उंगलुक्कु शोन्द-
मानदा ? ९) அந்த வீடு உங்களுக்கு
சொந்தமானதா?
- १०) आम्, अदु .एनक्कु शोन्दमानदु. १०) ஆம், அது எனக்கு
சொந்தமானது.
- ११) अवन् नल्लवना ? ११) அவன் நல்லவனு?
- १२) आम्, अवन् नल्लवन्.^३ १२) आम्, अवन् நல்லவன்.^३
- १२ अ) अवर्हल्लम् नल्लवर्हल्ल.
१२ अ) அவர்களும் நல் வ-
ர்கள் கள்.

- १) இடு நல்கடை, அடநால் இங்சே ஸாமா-
ந்ஹல் மலிவாஹவும்^१ ஶுஷ்மாஹவும்
இஷக்கும்.
- २) இண்டு வெஞ்சில் விலை ஏறியிருக்கிறது.^२
அனாலும்^३ தங்ம்^४ மலிவாஹ இ-
கிக்கரு.
- ३) உமங்கு கடையில் போன வர்ஷம் லாமம்^५
இருந்தா, நடம்^६ வந்தா?
- ४) போன வர்ஷம் பேரிய நடம் வந்து.
- ५) நீ காலையில் ஏப்போ.பூது.ए.புநி஦-
ருகிக்காயு? ^७
- ६) நான் காலையில் ஆறு
.ए.புநி஦ருகிக்கரே.
- ७) பிறகு^८ கைகால்,^९ முகம்^{१०} க.பு-
வி^{११} தஹ்பநாரை வண்ணி^{१२} நான்
பாஞ்சிக்குக்கூட்டுக்கு போனே.
- १) இது நல்ல கடை.
அதனால் இங்கே சாமான்-
கள் மலிவாகவும்^१ சுத்த-
மாகவும் இருக்கும்.
- २) இன்று வெள்ளி விலை
எறியிருக்கிறது.^२ ஆலை-
லும்^३ தங்கம்^४ மலிவாக
இருக்கிறது.
- ३) உங்கள் கடை யில்
போன வருஷம் லாபம்^५
இருந்ததா, நஷ்டம்^६ வந்ததா?
- ४) போன வருஷம் பொரிய
நஷ்டம் வந்தது.
- ५) நீ காலையில் எப்போழுது
எழுந்திருக்கிறோம்?^७
- ६) நான் காலையில் ஆறு
மணிக்கு எழுந்திருக்கிறேன்.
- ७) பிறகு^८ கைகால்,^९ முகம்^{१०}
கமுவி^{११} தகப்பானார
வணங்கி^{१२} நான் பள்ளிக்கூடத்துக்குப் போனேன்.

- ८) अन्द सर्कसिल^{१३} नी .एन्द प्या-
पिहलै^{१४} प्याचिसन्दाय्?
- ९) कुदिरै,^{१५} यानै^{१६} नाय्, सिंगम^{१७}
पुलि^{१८}, ओट्टकसुम्^{१९} नान्
पाचिसन्देन.
- १०) नाय् और नल्ल प्राणि, इरुन्दा-
लम्^{२०} वण्डि इ.पुक माङ्गतान्
उदवुम्.^{२१}
- ११) सिंगम् पशित्तालुम्^{२२} पुल् तिन्-
नादु.
- १२) तळटीपा :—
- १) मलिवाहवुम् मलिवा कवुम् स्वस्त [मलिवाह=स्वस्त+उम्]
 - २) एरियिरुकिरडु एरीयिरुक्किरतु चढला आहे.
 - ३) आनालुम् आग्नेयुम् तरीही.
 - ४) तंगम् तुंकम् सोने.
 - ५) लाभम् लापम् कायदा, नफा.
 - ६) नष्टम् नवळ्टम् तोटा.
 - ७) ए.पन्दिरुकिराय् एग्रुन्तीरुक्किरुम् उठलास.
 - ८) पिरहु प्रिऱ्हु नंतर.
 - ९) कैकाल् गेक कालं हात पाय.
 - १०) मुखम् मुक्कम् तोड.
 - ११) कृष्णि कमुवी घुवून.

८) अन्त शर्ककलिल^{१३} नी
एक्तुपि पिराणीकैला प^{१४}
पार्त्तिरुन्तुअ?

९) गुत्तिरै,^{१५} याजै,^{१६} नाय्,
चिंकमं,^{१७} पुलि,^{१८} ओट्ट-
कमुम^{१९} नान् पार्त्तिरुन्तु-
तेन.

१०) नाय् एरु नल्ल पिराणी,
इरुन्तालुम^{२०} वण्णै
इ मु क क मा उ ता न
उ तवुम.^{२१}

११) चिंकमं पशित्तालुम^{२२} पुल
तिन्न गेतु.

- १२) ବଣ୍ଗି ବଜ୍ଞାଙ୍କି ନମସ୍କାର କରନ.
 ୧୩) ସର୍କର୍କିଲ୍ ତାଂକକଲାଇଲ୍ ସର୍କରୀତ.
 ୧୪) ପ୍ରାଣିହଳେ ପିରାଜୀକିଲୋ ପ୍ରାଣୀ [ପ୍ରାଣିହଳ=ପ୍ରାଣୀ].
 ୧୫) କୁଦିରେ କୁନ୍ତିଲେ ଘୋଡା.
 ୧୬) ଯାନେ ଯାଇନ ହତ୍ତି
 ୧୭) ଚିଗମ୍ ଚିନ୍ତକମ୍ ସିହ
 ୧୮) ପୁଲି ପୁଲି ବାଘ.
 ୧୯) ଓଟ୍ଟକମ୍ ଛୁଟ୍ଟକମ୍ ଡାଟ
 ୨୦) ଇନ୍ଦିରାଲୁମ୍ ଥିରୁନ୍ତତ୍ତ୍ଵାଲୁମ୍ ଅସୁନହି
 ୨୧) ଉଦ୍ବୁମ୍ ଉତ୍ତବାମ୍ ଉପ୍ଯୋଗୀ ପଡ଼େଲ.
 ୨୨) ପଣିତାଲୁମ୍ ପଚିତ୍ତତ୍ତ୍ଵାଲୁମ୍ ଫାର ଭୂକ ଲାଗଲି ତରି, ଭୂକେନ୍ ବ୍ୟାକୁଳ
ଜାଳା ତରି.

୧୩

- ୧) ଗୋପାଲ୍, ନୀ କଢିକୁ ପୋୟୁ ଆରୁ
ଗଜମ୍ ବେଳ୍ଜେନୁଣି ବାଣି କାଷଣ୍ଡୁ
ବା.
 ୨) ଉମଳୁକକୁ ଏଦକାହ ତୁଣି ବେଣ୍ଟମ୍?
 ୩) ଏନକକୁ ଇରଣ୍ଡୁ (ରଣ୍ଡୁ) ଶାଟ୍ଟୈ-
କାହ ଅନ୍ଦ ତୁଣି ବେଣ୍ଟମ୍.
 ୪) ଏନକକୁ ଇରଣ୍ଡୁ ଶାଟ୍ଟୈ ତୈକ
.ଏବଳବୁ ତୁଣି ବେଣ୍ଟମ୍?
 ୫) ମୂଣ୍ଡୁ ମୀଟ୍ରର୍ ପେଟୁମା ?
 ୧) କୋପାଲ, ନୀ କଟେକୁକୁପ୍
ପୋଅୟ ଆରୁ କ ଜ୍ଞମ୍
ବେଳିଆତ୍ତୁଣି ବାନ୍ଧ-
କିକ କୋଣ୍ଠୁ ବା.
 ୨) ଉନ୍କଗୁକୁକୁ ଏତର୍ହକାକ
ତୁଣି ବେଳିନୁମ୍?
 ୩) ଏନକୁ ଇରଣ୍ଣୁ ଚଟ-
ଟେକୁକାକ ଅନ୍ତର୍ତ୍ତ ତୁଣି
ବେଳିନୁମ୍.
 ୪) ଏନକୁ ଇରଣ୍ଣୁ ଚଟଟେ
ତୈକକ ଏବଳାଵା ତୁଣି
ବେଳିନୁମ୍?
 ୫) ମୁନ୍଱ୁ ମିଟ୍ଟର୍ ପୋତୁମା?

- ६) පොදාදු, පෙන්තු මීදුරු වෙණුම්.
- ७) පෙන්තු මීදුරු කොඳුගලු.
- ८) වෙරේ^१ අශේෂ වෙණුමා?
- ९) අෝරු පුද්වැව^२ වෙණුම්.
- १०) නිදු උගලුකු පිඩිකුමා?
- ११) නිදු ප්‍රනකු පිඩිකාදු.
- १२) ප්‍රනකු අදු වෙණුම්.
- १३) ප්‍රනකු උගලුකු වෙණුම්?
- १४) අන්ද පන්චැකරේ^३ පුද්වැව්.
- १५) අදු ආරු ගස්ම් පුද්වැටානා?
- १६) ආමාම්, ආරු ගස්ම් පුද්වැටාන්.
- १७) යායුම්^४ ගොඩුයා? ^५
- १८) ආමාම් (ආමා), අදු රෝම් නත්තු පුද්වැව්.
- ६) පොතාතු, ජූන්තු මිට්ටාර් බෙන්ඩුම්.
- ७) ජූන්තු මිට්ටාර් කො-ඉන්කල්.
- ८) ගෙ ගෙ රෑ^६ ඉ නේ නුම ගෙ නුම මා?
- ९) ගුරු ප්‍රාග්ධාව^७ බෙනුම්.
- १०) මිතු ඉ න් ක නු ක ගු පිඩිකුමා?
- ११) මිතු ගනක්කුප් පිඩිකාතු
- १२) ගනක්කු අතු බෙන්ඩුම්.
- १३) ගනත්ප් ප්‍රාග්ධාව ඉන්ක් නු ගු බෙනුම්?
- १४) අන්ත පාස සෑ ක ගා ප්ප් ප්‍රාග්ධාව.
- १५) අතු ඇඟු කඹම් ප්‍රාග්ධාවතාගේ?
- १६) ආමාම්, ඇඟු ක නි ප්‍රාග්ධාවතාන්.
- १७) ඡායාම්^४ ගෙට්ඩුයා? ^५
- १८) ආමාම්, අතු ගෙට්ඩුයා? ^५

- १९) ഗോപാല! ഇന്ദ തുണിയില്.എനക്കാഹ
ഇരണ്ടു അരൈകകീ^६ ശാട്ടേ തൈക വേണ്ടുമ്
.എന്നു, തൈകകാരനുകു ചോലി,
ഇന്ദ തുണിയൈ അവനിഡമ् കോളുതു
വിഡു.
- 20) പദ്മക്കൈക്കു^७ പ്പോയ്.എനക്കു ഓട
ഡജൻ വാഷ്ടിപ്പധമ് വാംഗി കോണ്ടു വാ.
- 21) .എന്ന വേണുമ്.
- 22) വാഷ്ടിപ്പധമ് വേണുമ്.
- 23) .എന് കൈയില് നണ്ടാഹ മാപ്പണ്ടാളു
ഇരുക്കിണ്ടുന.
- 24) വേണുമാ?
- 25) വേണ്ടാം.
- 26) അന്നാശിപ്പധമ്^८ ആരഞ്ഞപ്പധമ്,^९
മാടുംപ്പധമ്^{१०} പലാപ്പധമ്^{११}
പ്പാലിപ്പധമ്^{१२} കോയാപ്പധമ്^{१३}
ഇലന്ദപ്പധമുമ്^{१४} ഇരുക്കിണ്ടുന.
- 27) .എന്ന വേണുമ്?
- 19) കോപാല! ഇന്തത്ത് തുണി-
യില് എനക്കാക ഇരണ്ടു
അരാക്കൈ^५ ചട്ട തൈ
തൈക്ക വേണ്ടുമും എൻറു
തൈ യക കാര നു കു ച
ശൊലി. ഇന്തത്ത് തുണി-
യൈ അവനിടെമു കോ-
ടേതു വിടു.
- 20) പദ്മക്കയൈക്കുപ്പ്^७ പോയ്
എനക്കു ഒരു ടജിൻ
വാമ്പുപ്പുമു വാംഗിക
കൊണ്ടു വാ.
- 21) എൻ വേണുമു?
- 22) വാമ്പുപ്പുമു വേണുമു.
- 23) എൻ കയൈയില് റണ്ടുക
മാമ്പുമുങ്കൻ ഇരുക്കിണ-
റന.
- 24) വേണുമാ?
- 25) വേണ്ടാം.
- 26) അൻനൈപ്പുമു,^८ ആരങ്ങ-
ജാപ്പുമു,^९ മാതുണമ-
പുമു,^{१०} പലാപ്പുമു,^{११}
പപ്പാണിപ്പുമു,^{१२} കോയ-
ഡാപ്പുമു,^{१३} ഇലന്തപ്പു-
മു^{१४} ഇരുക്കിണ്റന.
- 27) എൻ വേണുമു?

- २८) एनकु नल्ल मादुळपणम् कोडु. २८) ऎनकु नल्ल मातुलाम्प-
पழम् केहा^६.
- २९) द्राक्षेष्यम्^{१५} नण्डाह
इरुन्दाल्, एनकु वेणुम्. २९) त्रिरा ऐ कृषि पम् मुम्प^{१५}
नन्नुक इरुन्ताल्,
एनकु वेणुम्.

१३) तळटीपा :-

- १) वे.रे वेल्रे दुसरे
- २) पुढवै प्रात्वै लुगडे, पातळ.
- ३) पच्चैकरै पर्णरेकरे हिरव्या कांठाचे [पच्चै (हिरवे) अधिक करै
(काठ)=पच्चैकरै]
- ४) शायम् आयम् रंग.
- ५) गेट्टिया केट्टिया पक्का.
- ६) अरैकै शट्टै अज्ञाकंक्कै चट्टै शट्टै हाफ् शट्टै.
- ७) पष्ककडै पार्मक्कै फळ वाजार, फळाचे दुकान.
- ८) अन्नाजिष्यम् अन्नाचीप्पपழम् अननस.
- ९) आरंजुपणम् आरांजुप्पप्पाम्पम् मोसंबी
- १०) मादुळपणम् मातुलाम्पपழम् डाळिव.
- ११) पलाप्पणम् पलाप्पपழम् फणस.
- १२) पप्पाळिष्यम् पप्पाळीप्पपழम् पप्पई.
- १३) कोय्याप्पणम् केहाय्याप्पपழम् पेरे.
- १४) इलन्दप्पणम् इलन्तप्पपழम् वोरे.
- १५) द्राक्षेष्यम् त्रिराकेहैप्पपழम् द्राक्षे.

- १) अवर् इवनुडैय अप्या.
- २) अवल् इवनुडैय तायार्.
- ३) अवर् इवलुडैय मामनार्.^१
- ४) अवल् इवलुडैय मामियार्.^२
- ५) इवल् अवलुडैय मरमहल्.^३
- ६) इवन् अवरुडैय महन्.
- ७) इवनुडैय मामा^४ नाल्ककु पोवार्.
- ८) अवरुडन मामियुम्^५ पोवाल्.
- ९) अवर् .एन् अचान.^६
- १०) अवन् इवरुडैय मरमहन्.^७
- ११) सीता .एन् अचंगाल्.^८
- १२) लता अवलुडैय नाचनार्.^९
- १) अवर् इवनुउटे य
अप्पा.
- २) अवल् इवनुउटे य
तायार्.
- ३) अवर् इव गुउटे य
मामार्ग.^१
- ४) अवल् इव गुउटे य
मामियार्.^२
- ५) इवल् अवगुउटे य
मरुमकन्.^३
- ६) इवन् अव गुउटे य
मकन्.
- ७) इवनुउटे य मामा^५
नालाक्कुप्पे पोवार्.
- ८) अवगुउटन मा मि यु म^४
पोवाळ्.
- ९) अवर् ऎन् अत्त्वाण.^६
- १०) अवन् इवगुउटे य
मरुमकन्.^७
- ११) सीता एन् अत्त्वाळा०.^८
- १२) लता अवलुडैय नाचनार्.^९

- १३) रामचंद्रन् .एन्नुड्य मच्चिन्न. ^{१०}
- १४) इवलू .एन्नुड्य मच्चिनि. ^{११}
- १५) अबलू .एन् अणि. ^{१२}
- १६) रामस्वामी .एन् पेरियप्पा. ^{१३}
- १७) लक्ष्मणस्वामी .एन् शित्तप्पा. ^{१४}
- १८) अबलू .एन् पेरियम्मा. ^{१५}
- १९) इवलू .एन् शित्ति. ^{१६}
- २०) अबन् .एन् अम्मांजि. ^{१७}
- २१) इवलू .एन् अम्मंगाळ. ^{१८}
- १४) तळटीपा :-
- १) मामनार् मामांगोर् सासरे, शवणुर.
 - २) मामियार् मामियार् सासूबाई.
 - ३) मरुमहलू मरुमहलूं सून.
 - ४) मामा मामा मामा.
 - ५) मामियुम् मामियुम् मामीही [मामी (मामी) अधिक उम्=मामियुम्]
 - ६) अत्तान् अत्तंत्तान् आत्तेभाऊ.

- ७) मरुमहन् मरुमकन् जावई.
- ८) अतंगाळ् अत्तंगकाळा आतेवहिण.
- ९) नात्तनार् नात्तन्त्रूर् वन्स, नणंद.
- १०) मच्चनन् मच्चनीना मेहुणा.
- ११) मच्चनि मच्चनीनी मेहुणी.
- १२) अण्ण अण्णनी वहिणी, अण्णाची पत्ती.
- १३) पेरियप्पा बेपीयप्पा थोरले काका.
- १४) शित्तप्पा शित्तप्पा घाकटे काका.
- १५) पेरियम्मा बेपीयम्मा थोरली मावशी.
- १६) शित्ति शित्ति घाकटी मावशी.
- १७) अम्मांजि अम्मांगुंसी मावस भाऊ.
- १८) अम्मंगाळ् अम्मंगकाळा मावस बहीण.

१६

१) मधै नण्ड्राह पे यिद्रुक्किक्रदु.	१) मधै नन्नरुक बेया-
तिरुक्किऱतु.
२) पयिर् ^१ (पयरु) पच्चैयाह इरु-
क्किक्रदु.	२) पयिर् ^१ पच्चैयाक इरुक्क-
िऱतु.
३) उलुन्दु ^२ क.रुप्पाह इरुक्किक्रदु.	३) उलुन्तु ^२ क रुप्पा क
इरुक्किऱतु.
४) उलुन्दु मावु ^३ वडै शेय्य उदवुम्.	४) उलुन्तु मावु ^३ वटै
सेय्य उत्तवुम्.
५) इन्द्र चेगाय् एण्णै ^४ नल्लदा ?	५) इ नं त त ते तं का या
एन्नैनै ^४ नल्लत्ता?

- ६) .एनकु नल्ल .एण्णी वेण्णम्.
7) किलो ऎन्न विलै ?
8) इந்து .एண्णी नல்லது.
9) किलो நாலு ரூபாய்.
10) துவரே^५ .एன் விலै ?
11) துவரே மிராக்கியாக^६
இருக்கிறது.
12) கடலையும்^७ மிராக்கியாக
இருக்கிறது.
13) பசுந்தி^८ விலை என்ன?
14) அது இறங்கியிருக்கிறது.
15) ஓங் மூடை^९ நேலு^{१०} .एன்
விலै ?
16) இந்த விலை ரொம்ப
ஜாஸ்தியாக இருக்கிறது.
17) ஒரு மூட்டை நெல்லுக்கு
எவ்வளவு அரிசி கிடைக்கும்?
18) அரை மூடை அரிசி
கிடைக்கும்.

- १९) अरिशियिलिरुन्टु शादम् शेय्हिराहैळ.
- २०) गोदुपैयिलिरुन्टु^{१४} रोट्टि शेय्हिराहैळ.
- २१) अरिशि दोस्युम्^{१५}, शेय्य उद्युम्.
- २२) परुत्तियिलिरुन्टु नूल्^{१६} एडु-किक्राहैळ.^{१४}
- २३) नूलिलिरुन्टु तुणि नेय्हिराहैळ.^{१५}
- २४) नूलिलिरुन्टु तुणि नेय्हिरवन् शेणियन्.^{१६}
- २५) मिल् तुणि नण्ड्राह इरुकिक्रदु.
- २६) अन्द प्पट्टणत्तिल् तुणि-आलैहैळ.^{१७} अधिकम् इरुकिष्ट्रन्.
- २७) अन्द प्पट्टणत्तिल् नूल् व्यापारि-हैल्स.^{१८} अधिकम् इरुकिक्राहैळ.
- २८) अन्द प्पट्टणत्तिल् तरकहैल्स.^{१९} (तरहैल्स) अधिकम् इरुकिक्राहैळ, एन् एण्ड्राल् अन्द प्पट्टणत्तिल् पेरिय परुत्तिमाक्टे इरुकिक्रदु.
- 19) आरीचियिलिरुन्टु चा त म चेय्किरुर्कள்.
- 20) कोतुममयिलिरुन्टु^{११} रेराट्टि चेय्किरुर्कள்.
- 21) अरीचि तेता च स य म^{१२} चेय्य उत्तवम्.
- 22) परुत्तियिलिरुन्टु नूल्ल^{१३} ऎउक्किरुर्कள.^{१४}
- 23) नू लि लि रु न तु तु णी नेय्किरुर्कள.^{१५}
- 24) नू लि लि रु न तु तु णी नेय्किऱवन् चे णी-यान.^{१६}
- 25) मिल् तुणी न न रु क इरुक्किऱतु.
- 26) अन्तप् पट्टணत्तिल् तु णी आ लै क ल^{१७} अन्तिकम् इरुक्किऩ्ऱना.
- 27) अन्तप् पट्टणत्तिल् नूल् वियापारीकग्नम्^{१८} अन्तिकम् इरुक्किरुर्कள.
- 28) अन्तप् पट्टणत्तिल् तुरकहैल्स^{१९} अ ती क म इरुक्किऱुर्क ल, ऎ न ऎन्ऱुल् अन्तप् पट्ट-णत्तिल् पेरीय परुत्तिमाक्टे यार्केट् इरुक्किऱतु.

- २९) அவன் யார் ? 29) அவன் யார் ?
- ३०) அவன் தரக்நிதான் (தரஹந்தான்). 30) அவன் துரகன்தூன்.
- ३०) அ) அவன் எவ்வளவு தரஹு^{२०} கேட்கிறான் ? 30அ) அவன் எவ்வளவு தரகு^{२०} கேட்கிறான் ?
- ३१) அவன் ரோம்ப ஜாஸ்தி தரஹு கேட்கிறான். 31) அவன் ரொம்ப ஜாஸ்தி தரகு கேட்கிறான்.
- ३२) நான் அவ்வளவு தரஹு கோடுக்கக் கூடிடேன். 32) நான் அவ்வளவு தரகு கோடுக்கமாட்டேன்.
- १५) தலைபா :-**
- १) பயிர் பயிர் பீக.
 - २) உழுந்து உள்ளந்து உடிசு.
 - ३) மாவு மாவு பீட.
 - ४) ஏண் எண்ணேன் தேல்.
 - ५) துவரை துவரை தூர்.
 - ६) கிராவிக்கியாக கிராக்கியாக மஹாக.
 - ७) கடலை கடலை ஹரவரா.
 - ८) பறுத்தி பறுத்தி காபூஸ.
 - ९) மூட்டை மூட்டை போதே.
 - १०) நெல்லு நெல்லு ஭ாத.
 - ११) ஗ோடுமீ கோதுமை ஗ஹ்.
 - १२) ஦ோசை தோசை ஦ோஶா.
 - १३) நூல் நூல் ஸுத.
 - १४) ஏடுகிக்காங்கா எடுக்கிறார்கள் காட்டாத, காட்டாத.

- १५) நேதிஹர்வன் கெப்பிறவன் விணலாஸ்.
- १६) ஜெனியன் சேணியன் கோட்டி.
- १७) அலைங்கி ஆலைகள் பிரஸ்தா.
- १८) நூல் வ்யாபாரி நூல் வியாபாரி ஸுத வ்யாபாரி.
- १९) தரகங்கி தூகாங்கள் ஦லால் [தரகந் (தறகந்) = ஦லால்-தரகங்கி.]
- २०) தறகு தூர்கு ஦லாலி.

१६

- १) இஷ்டு.பந் உடம்பு ஶரியாக இல்லை.
- २) ஏனக்கு நலை^१ வலிகிகரது.^२
- ३) காடும்^३ வலிகிகரது.
- ४) நேடுமுடல்^४ கோஞ்சம் ஜரமும்^५
(ஜரமு) இருக்கிறது.
- ५) நான் டாக்டரிங்ம் போது வந்தேன்.
- ६) அவர் பரிஶோ஧னை^६ ஶேய்டு மறந்து
கோடுதிருக்கிறார்.
- ७) அவனுடைய உடம்பு ஶரியாக இல்லை.
- ८) அவனுடைய முடுகிள்^७ (முடுகிள்)
ஓரு கடிட்டு^८ வந்திருக்கிறது.

१) இன்று என் உடம்பு
சரியாக இல்லை

२) எனக்கு நலை^१ வலிக்கிறது.^२

३) காதும்^३ வலிக்கிறது.

४) நேற்றுமுதல்^४ கொஞ்சம்
ஜாரமும்^५ இருக்கிறது.

५) கான் டாக்டரிடம் போய்
வந்தேன்.

६) அவர் பரிசோது ஜெ^६
செய்து மருந்து கொடுத்திருக்கிறார்.

७) அவனுடைய உடம்பு
சரியாக இல்லை.

८) அவனுடைய முதுகிள்^७
ஒரு கட்டி^८ வந்திருக்கிறது.

- ९) நாலைக்கு ஆபரேபண்^१ ஶேய்வென்
பிண்டு ஡ாக்டர் ஶோஜார்.
- 10) இண்டு நான் ஆபீசுக்கு போகவில்லை.
- 11) அவனும் ஆபீசுக்கு போகவில்லை.
- 12) நாலைக்கு அவனுடைய மாமா அவனு-
டந் ஆஸ்திரிக்கு^२ போவார்.
- 13) அங்கே நாலைக்கு ஡ாக்டர் ஆபரேபண்
ஶேய்வார்.
- 14) எனக்கு ஡ாக்டர் ஒரு
வில்லை^३ மருந்து கோத்திருக்கிறார்.
- 15) அதை எனக்கு தீனம்
முன்று தட்டவை^४ சாப்பிட வேண்டும்.
- 16) ஶாப்பிடுமுன் சீசாவை
நன்றாக குலுக்கு^५
வேண்டும் என்று டாக்டர் சொன்னார்.

- १७) अवर् पनकु ओरु ऊसि
पोट्ट॒^{१४} रात्रियिल् तुगुमुन्
शाष्यिडवेणिड्य ओरु मात्ति-
रै॑५ कोडुचिरुकिरार्.
- १८) अबार् ऎன कु एरु
उनाची पोाट्ट॒^{१४} रात्तिरी-
यिल् तुांकुमुन् शाप्पीट
वेवेन्नृय एरु मात्ति-
रारयेक^{१५} केरा टे त-
तिरुक्किऱूर.
- १९) तछटीपा :-
- १) तलै तहिलै डोके.
 - २) वलिकिकरदु वलिकीरतु दुखते.
 - ३) कादुम् कात्तुम् कानहिर् [कादु (कान) उम् (ही)]
 - ४) नेटुमुदल् नेहर्नुमुत्तलं कालपासून [नेटु (काल) अधिक
मुदल् (पासून)]
 - ५) ज्वरमुम् झुर्मुम् तापही [ज्वरम् (ताप) अधिक उम् (ही)]
 - ६) परिशोधनै परिशोधनै तपासणी [परिशोधनम् = तपासण]
 - ७) मुदुकिल् मुतुकिल् पाठीत [मुदुकु = पाठ].
 - ८) कट्टि कुट्टि फोड.
 - ९) आपरेषण् आपरेषणै आपरेषन.
 - १०) आस्पतिकु आज्ञपत्तिरीकु हॉस्पिटला.
 - ११) शीशाविल् शीशाविल् बाटलीत.
 - १२) तडवै तृत्तवै वेळा.
 - १३) कुलुकक वेण्टुम् कुलुकक वेन्नाटुम् हलविली पाहिजे.
 - १४) ऊसि पोट्ट॒ उनाची पोाट्ट॒ इंजेक्शन देकन [ऊसिपोट्ट॒ इंजेक्शन करणे]
 - १५) मात्तिरै मात्तिरै गोळी.

१७

- १) गोपाल् ! रेल्वे स्टेशनुकु प्पोय्
इवर्स्कु रामेश्वरत्तुकु ओरु
टिक्कट् वांगि कोण्डु वा.
- २) कोपाल! रायी लै वे
स्लेटेड्डुनुकुप्प प्रोय
इवरुक्कु रामेल्लवरात्त-
तुकुकु एरु छक्के वा.
वाङ्मीकिक तेकान्नाटु वा.

- 2) இவருக்கு அதூத் விண்டியில் போக வேண்டும்.
- 3) ஆட்காக ராமேஸ்வரத்துக்கு அதூத் விண்ட ஏதனை மனிக்கு இருக்கிறது அடைக்கீட்டுக்கொண்டு வா.
- 4) அயுயா! உள்ளுக்கு எந்த விண்டியில் போக வேண்டும்?
- 5) எனக்கு மதுரை வண்டியில் போக வேண்டும்.
- 6) அந்த வண்டி இன்று ரொம்ப தாமதம்.¹
- 7) பார்ஸல் ஆபீஸ் எங்கே இருக்கிறது?
- 8) அந்தப் பார்ஸல் ஆபீஸ் களார்க்கு என்னை அவமானித்தான்.²
- 9) ஸ்டேஷன் மாஸ்க்கு ச்சோல்ல வேண்டும்.
- 10) ஸ்டேஷன் மாஸ்க் அபீஸ் எங்கே இருக்கிறது?

- ११) अदु अंगे इरुकिरदु.
- १२) शरि, अवैहल् उस्कु अनुप्प
वेण्डिय पैटिहल्.
- १३) अवैहलै गृहस् वण्डियिल् अनुप्प
एर्षादु^३ शेय्.
- १४) अय्या, शीघ्रम् वारुगल्.
- १५) मनुरै वण्ड अन्द प्लाट्फारचिल्^४
इरुकिरदु.
- १६) अदु कोंजनेरचिल्^५ पुरप्पडुम्.
- १७) वण्डियिल् रोम्ब कृद्यम्^६ इरु-
किरदु.
- १८) सामान्हलै एडुक्कोण्डु घोय्
अन्द वण्डियिल् वै.
- १९) पो.
- २०) शीघ्रम् पो.
- २१) नान् वन्दुविट्टेन्^७ (वन्दिट्टेन्=
वन्दिट्टे).
- २२) शरि.
- ११) अतु अங்கே இருக்கிறது.
- १२) சரி, அவைகள் ஊருக்கு
அனுப்ப வேண்டிய
பொட்டிகள்.
- १३) அவைகளை கூட்டஸ்
வண்டியில் அனுப்ப
எற்பாடு^३ செய்.
- १४) ஐயா, சீக்கிரம் வாருங்-
கள்.
- १५) மதுரை வண்டி அந்தப்
பிளாட்பாரத்தில்^४ இருக்கிறது.
- १६) அது கொஞ்சநோத்தில்^५
புறப்படும்.
- १७) வண்டியில் ரொம்ப
சுட்டம்^६ இருக்கிறது.
- १८) சாமான்களை எடுத்துக்-
கொண்டுப் போய் அந்த
வண்டியில் வை.
- १९) போ.
- २०) சீக்கிரம் போ.
- २१) நான் வந்துவிட்டேன்.^७
- २२) சரி.

१७) तळटीपा :-

- १) तामदम् त्वामतुम् लेट, उशीरा.
- २) अवमदित्तान् अवमतीत्तुन् अपमान केला, उपमर्द केला.
- ३) एर्पाहु शेय् गर्रपाटु चेयं तयारी कर.
- ४) प्लाट्फारत्तिल् प्लाट्पारत्तील् प्लाटफार्मवर.
- ५) कोंजनेरत्तिल् केकाञ्चकोरत्तील् थोड्या वेळांत [कोंज नेरम् = थोडा वेळ].
- ६) कूट्टम् कूट्टम् गर्दी.
- ७) वन्दु विट्टेन् वन्तु विट्टेन् आलोच.

[हा एक वाक्प्रचार आहे तो लक्षांत ठेवावा. याचा शब्दशः अर्थ 'येऊ सोडलो', 'येऊ टाकलो' असा होईल.]

१८

१) एंगलू उर् ओरु नळ ऊर्.	१) जांकला उणार् ऊरु नल्ल उणार्.
२) एंगलू ऊरिल् .एंगलू वीडु ओरु नळं वीडु.	२) जांकला उणारील जांकला वीटु ऊरु नल्ल वीटु.
३) एंगलू वीटिलू पेरिय अरैहलू इस्किण्डन.	३) जांकला वीटिलू वेरीय अरेहलू इरुक्किन्ऱन.
४) वीट्टै च्चुट्रिलूम् ^३ आरु पेरिय तोट्टम् इस्किण्डु.	४) वीट्टैसे सरै रुलुम् ^१ ऊरु वेरीय तोट्टम् इरुक्किऱतु.
५) तोट्टत्तिल् पल ^२ पूच्चेडिहलूम् ^३ नालु मासरंगलूम् ^४ , नालैन्दु तेज्जैमरंगलूम् ^५ इस्किण्डन.	५) तोट्टत्तील पल ^२ पूस- चेष्टकलूम् ^३ नालु मास- मरंगलूम् ^४ , नालैन्तु तेन्नै जैन मरंकलूम् ^५ इरुक्किन्ऱन.

- ६) எங்குக்கு வெடிய காய்கறி-
கல்ம்^५ எங்கு தோட்டிலேயே
விடைப்பூன்.^६
- ७) எங்கு தோட்டம் எனக்கு
ரோம்ப பிரியம்.
- ८) எங்கு வீடு எநக்கு ரோம்ப
பியம்.
- ९) எங்கு அரும் எநக்கு ரோம்ப
பியம்.
- १०) எங்கு அரில் இண்டிக்கு சாய்கா-
லம் ஓரு பேரிய குட்டம்^८
நடைபேரம்.^८ (அ)
- ११) எங்கு அரில் ஏலா பிருஷ்டல்^९
வசுவார்த்.
- १२) மத்ராஸ் ராஜ் சுடல் மந்திரியும்^{१०}
வசுவார்.
- १३) ஶ்ரீமான் ஗ோபாலஸ்வாமி தலைவருக்கு
மாலை^{११} போட்டுவார்.
- १४) அப்புரம் குட்டம் சுடின்து
போடும்.^{१२}
- ६) எங்களுக்கு வேண்டிய
காய்கறிகளும்^६ எங்கள்
தோட்டத்திலேயே விளை-
கின்றன.^७
- ७) எங்கள் தோட்டம்
எனக்கு ரோம்ப பிரியம்.
- ८) எங்கள் வீடு எனக்கு
ரோம்ப பிரியம்.
- ९) எங்கள் ஊரும் எனக்கு
ரோம்ப பிரியம்.
- १०) எங்கள் ஊரில் இன-
றைக்கு சாயங்காலம்
ஒரு பெரிய கூட்டம்^८
நடைபெறும்.^८ (அ)
- ११) எங்கள் ஊரில் எல்லா
பிரமுகர்கள்^९ வருவார்-
கள்.
- १२) மத்ராஸ் ராஜ் முதல்
மந்திரியும்^{१०} வருவார்.
- १३) பிரீமான் கோபாலசவாமி
தலைவருக்கு மாலை^{११}
போடுவார்.
- १४) அப்புறம் கூட்டம்
முடிந்து போகும்.^{१२}

- १५) இஷ்டு ம.வை பேதியூபோல^{१३} இருக்கிறது.
- १६) ஆனாலும் கூட்டும் நடைபேரும்.
- १७) உங்கள் உள்ள ரோம்பாலும்.
- १८) நான் நெடுநாடு உங்கள் ஊக்கு வந்திருக்கிறேன்.
- १९) எனக்கு கொஞ்சம் உங்கள் வேண்டும்.
- २०) நான் மாமிஶ உணவு^{१४} ஶாபிட்டாட்டேன்.
- २१) நான் மரக்கி உணவு^{१५} ஶாபிட்டு ஹிரேன்.
- २२) இந்த ஊரில் நல்ல மரக்கி உணவு ஏன் கிடைக்கும்? எனக்கு தீரியாது.
- २३) நான் இங்கே கொஞ்சமான் தங்கிருப்பேன்.
- २४) அதற்காக எனக்கு ஒரு வீடு வேண்டும்.

- २५) எனக்கு ஶமையல்^{१६} ஶேய் பாட்சி-
ரங்கும், ஜலம் பிடித்துவேகம்^{१७}
ஓரு பானையும்,^{१८} விட்டுவேலை^{१९}
ஶேய் ஓரு வெலைக்காரனும் வெண்டும்.
- २६) நெடு.எனுடன் ஓரு வேலியூர்^{२०}
வ்யாபாரி வந்திருந்தான்.
- २७) தயவு ஶேய்து, அவனுக்கு இந்த
அரில் சில நல் மோத் வ்யாபாரி-
களை^{२१} அரிசுகிலம் ஶேய்து தாங்
கள்.^{२२}
- २८) இந்த அரில் தபால் ஆகிஸ்.எஞ்
இசுகிக்ரது?
- २९) கிட்டேதான் இருக்கிறது.
- ३०) உங்களுக்கு என் வேணும்?
- ३१) எனக்கு ஓரு மனியார்ட்
காரமும்,^{२३} இரண்டு படிநைந்து நயா
பைசா ஸ்டாம்பும்^{२४}, நாலு கவ-
ரம்^{२५} வெண்டும்.
- २५) எனக்கு சுமையல்^{१६}
செய்ய பாத்திரங்களும்,
ஜலம் பிடித்துவைக்க^{१७}
ஒரு பாணையும்,^{१८} வீட்டு-
வேலை^{१९} செய்ய ஒரு
வேலைக்காரனும் வேண்டும்.
- २६) நேற்று என்னுடன் ஒரு
வெளியூர்^{२०} வியாபாரி
வந்திருந்தான்.
- २७) தயவு செய்து, அவ-
னுக்கு இந்த ஊரில் சில
நல்ல மொத்த வியாபா-
ரி களை^{२१} அறிமுகம்
செய்து தாருங்கள்.^{२२}
- २८) இந்த ஊரில் தபால்
ஆபீஸ் எங்கே இருக்கிறது?
- २९) கிட்டேதான் இருக்கிறது.
- ३०) உங்களுக்கு என் வேணும்?
- ३१) எனக்கு ஒரு மனியார்-
டர் பாரமும்,^{२३} இரண்டு
பதினைந்து நயா பைசா
ஸ்டாம்பும்^{२४}, நாலு
கவரும்^{२५} வேண்டும்.

३२) नान् अंगेतान् पोहिरेन.
32) நான் ஆங்கேதான் போ-
கிறேன்.

३३) रोम्ब नक्कु. 33) रोम्प नல्लतु.

३४) वरुम्यो.पुदु .एनक्काह नींगल्-
तान् मणियाईर् फारसुम्, स्याम्पुम्,
कवरुम् वांगि क्कोण्टु वारुंगल्.
34) வரும்பொழுது எனக்காக
நீங்கள்தான் மணியார்-
டர் பாரமும், ஸ்டாம்பும்,
கவரும் வாங் கி க்
கொண்டு வாருங்கள்.

१८) तळटीपा :—

- १) चुटिलुम् अर्रिलुम् भोवती, सभोवती.
- २) पल पल कांही.
- ३) पूच्चेडिहलुम् टुच्चेचेत्तिकलुम् फुलजाडेही [पच्चेडिहल् = फुलजाड
अधिक उम् (ही)].
- ४) मामरंगलुम् मामराङ्ककलुम् आंबाची ज्ञाडेही [मामरंगलुम्
(आंबाची ज्ञाडे) अधिक उम् (ही) = मामरंगलुम्].
- ५) तेनैमरंगलुम् उत्तन्नैजिमाराङ्ककलुम् नारलाची ज्ञाडेही [तेनैमरं-
गल् (नारलाची ज्ञाडे) अधिक उम् (ही)=ते नैमरंगलुम्.]
- ६) काय्करिहलुम् काय्करिकलुम् भाजी [काय्करिहल् (भाजी) अधिक
उम् (ही) = काय्करिहलुम्.]
- ७) विलैहिण्डन वीजिनाकिन्नैरண वाढते.
- ८) कूट्टम् कूट्टम् सभा.
- ९) नडैपेटम् नउटपेप्रुम् भरेल.
- १०) प्रमुखहंद् प्रामुकांकलं प्रमुखमंडनी.
- ११) मुदल् मंत्रियूम् मुतलं मन्त्रियूम् मुख्य मंत्रीही [मुदल् (प्रथम, मुख्य)
अधिक मंत्रिअधिक उम् (ही) (मुदल् मंत्रियूम्)].
- १२) मालै पोडुवार् मालैलै पோடுவார் हार अपेण करतील. [मालै (हार
माल.) पोडु (ठेवण)=मालैपोडु हार धालण].

- १२) मुडिन्दु पोहम् मुढींतु बोकुम् समाप्त होईल,
 १३) पेय्युम्पोल उपायुम्पोल पडेलसा.
 १४) मामिश उणवु मामिठ उज्जावु मांसाहारी जेवण.
 १५) मरक्करि उणवु मरक्करी उज्जावु शाकाहारी जेवण.
 १६) शमीयल् रामेयल् स्वयंपाक
 १७) पिडितुवैक्कु पीढित्तुवैलक्क साठवणासाठी [पिडित्तु(घरन) अधिक
 वैक्क (ठेवण्यासाठी) =पिडित्तुवैक्कु.
 १८) पानयुम् पाजिण्युम् हंडा. माठ (मडके)
 १९) वीटदुवेले वीट्टुवेलिल घरकाम,
 २०) वेळियूर् बेगियुर् परगांवचा, बाहेरगांवचा.
 २१) मोत्त व्यापारिहळ् मेयात्त वियापारीकला ठोक व्यापारी.
 २२) अर्मिखम् शेय्दु तार्हंगळ् अर्हिमुकम् चेय्तु तार्हुंकला ओळख
 करन द्या.
 २३) मणियाडंर् फारमुम् मणियार्टार् पारामुम् मनिअँडर् फार्म.
 २४) स्टाम्पुम् लंटाम्पुम् तिकीटेही, तीकीट ही.
 २५) कवरम् कवरुम् पाकिटेही, पाकीटही.

उजलणी:—

या प्रकरणात वरील वाक्यांमधून जे नवीन शब्द आले आहेत त्यांची
 यादी अकारानुक्रमाने येथे खाली दिली आहे. खालील यादीतील पहिला
 आकडा विभाग क्रमांक दाखविणारा व दुसरा आकडा त्या विभागातील तळ-
 टीप क्रमांक दाखविणारा आहे. उदा:- अत्तंगळ (१४-८) म्हणजे अत्तंगळ या
 शब्दाचा अर्थ विभाग (१४) मधील तळटीप (८) मध्ये दिलेला आहे. या
 उजलणीचा उपयोग मागळ्या प्रकरणातील उजलणी प्रमाणेच करावा.

அ

அத்தங்காள் (18-8)	அம்மாஞ்சி (18-17)
அத்தான் (18-7)	அரிமுகம் பெய்து தாருங்கள் (18-22)
அண்ணி (18-12)	
அனாசிஷப்பம் அன்னிசிப்பழம் (13-8)	அரைக் டட்டை அரைக்கை சட்டை (13-6)
அம்மாஞ்சி அம்மங்காள் (18-18)	அவமதிசான் அவமதித்தான் (17-2)
	அபித்தான் அழித்தான் (4-4)

ஆ

ஆகாஶத்தில் ஆகாசத்தில் (5-1)	ஆலீஹந் ஆலீலகள் (14-17)
ஆனாலும் ஆனாலும் (12-3)	
ஆபரேபன் ஆபரேபன் (16-10)	ஆஸ்விக்கு ஆஸ்பத்திரிக்கு
ஆர்ஜுப்பம் ஆர்ஜுப்பம் (13-9)	(16-9)

இ

இரும்பு சாமான்ஹல் இரும்பு சாமான்கள் (11-2)	இலந்தப்பம் இலந்தப்பழம் (13-14)
இருந்தாலும் (12-20)	

ஊ

உதவும் உதவும் (12-21)	உஞ்சு உஞ்சுந்து (14-2)
-----------------------	------------------------

ஊ

ஓசிபோடு ஊசிபோடு (16-14)

248 மாஷாந்தராசாரி தமிழ் வாக்யே

ஏ

.எடுப்பகம் எடது பக்கம் (५-९)	.எடு எது	(६-२)
(இடது பக்கம்)		
.எடுகிர எடுக்கிற (११-१४)	.எவன் எவன்	(६-१)
.எண் எண்ணை (१५-१८)	.எ.புந்திருக்கிருய் எமுந்திருக்கிருய் (१२-७)	

ஏ

என். எண்டால் என்னன்றுல் (११-१४)	எறியிருக்கிறது	
எப்படி ஏற்பாடு (१७-३)		(१२-२)

ஆ

ஓட்டகம் ஒட்டகம் (१२-१९)	ஓண்டும் ஒன்றும் (११-१५)	
ஓட்டந் (ஓட்டன், வட்டன்) ஒட்டன் (११-११)	ஓ. ஷுஙாஹ ஒழுங்காக	(१-३)

க

கடிட கட்டி (१६-८)	காக்ரிஹலும்	காய்கறிகளும்
கட்டுஹிற்வன் கட்டுகிறவன் (१४-४)	கால் கால்	(१८-६)
கடல் கடலீ (१५-७)	கிஷ்கை கிழக்கே	(५-५)
கணக்கந் கணக்கன் (१-१)	குரிரை குதிரை	(१२-१५)
கணக்கு கணக்கு (१-५)	குமாரன் குமாரன்	(२-२)
கபிக்கிரார் கற்பிக்கிறுர் (१०-१)	குலுக்க குலுக்க	(१६-१३)
கல்லுக்கை கல்லுக்கை (७-५)	கூட்டம் கூட்டம்	(१७-६)
க.பு.வி கழுவி (१२-११)	கெந்வி கேள்வி	(७-४)
காடும் காதும் (१६-३)	கீ.எ.பு.து கைளமுத்து	(१०-६)
காடு காடு (४-२)	கீ.எ.பு.து விட்டார் கைளமுத்து விட்டார்	(१०-५)

கீ போடுங்கல்	கே போடுங்கள்	கோத்தன்	(११-५)
		கோய்யாப்பம்	
கோஜெரத்தில்	கோஞ்சநோத்தில்		(१३-१३)
	(१७-५)	கோல்லன்	(११-३)

ஏ

கிராவிக்யாஹ்	கிராக்கியாக	கேட்டியா	(१३-१)
	(१५-६)	கோதுமை	(१५-११)

ஏ

சுந்திரனும்	(५-३)	சுடிலும்	சுற்றிலும்	(१८-१)
-------------	---------	----------	------------	----------

ஏ

ஜுரமும் (ஜுரமும்)	(१६-५)
-------------------	----------

ஏ

தங்ம் தங்கம்	(१२-४)	துவரை	துவரை	(१६-५)
தட்டான் தட்டான்	(११-७)	தென்னைமரங்களும்		
தடவை தடவை	(१६-१२)		(१८-५)	
தரகு தரகு	(१५-२०)	தெவை	(६-४)	
தலை தலை	(१६-१)	தெவை		(८-२)
தரகங்கள் தரகங்கள்	(१५-१९)	தெய்க்காரன்	தெய்க்காரன்	(११-१०)
தாமதம் தாமதம்	(१७-१)	தோட்டான்	தோட்டான்	(१-४)
திருடன் திருடன்	(११-१३)	தோடுக்கிராங்	தோடுக்கிராங்	
துடை துடை	(८-१)			(४-६)

ಡ

ದ್ರಾಕ್ಷಿಷ್ಯಮ्	ತಿರಾಕೆಹೂಪ್ಪಾಮ್	ದಿನಂದೋರುಮ् ತಿನಂಕ್ತೋರುಮ್ (೩-೩)
	(೧೩-೧೬)	ದೌಸೆ ತೋಂಚೆ (೧೬-೧೨)

ನ

ನಡೆಪೇರುಮ् ನಾಟೆಟೆಪ್ಪ್ರಾಮ್	(೧೮-೮)	ನಾತನಾರ್ ನಾತ್ತತಾರ್ (೧೪-೯)
ನಲ್ಲವನ್ ನಳಲ್ಲವನ್	(೧೦-೩)	ನೂಲ್ ನ್ರಾಲ್ (೧೫-೧೩)
ನಷ್ಟಮ् ನಷ್ಟುಟಮ್	(೧೨-೬)	ನೂಲ್ ವ್ಯಾಪಾರಿ ನ್ರಾಲ್ ವಿಯಾಪಾರಿ
ನಹೈರ್ವಣ್ ನಹೈಕಹಳ್	(೧೧-೬)	(೧೫-೧೮)
ನಕ್ಷತ್ರಂಗಳುಮ् ನಾಕ್ಷತ್ರಂತ್ರಿರಾಂಕಗಳುಮ್	(೫-೪)	ನೆಯ್ಹಿರ್ ನೆಯ್ಕಿರ್ (೧೫-೧೫)
		ನೆಲ್ಲು ನೆಲ್ಲು (೧೫-೧೦)
ನೆಟ್ ಮುದಲ್ ನೋರ್ರಂಗ್ರಾಮ್ತಲ್	(೧೬-೪)	

ಪ

ಪಂಚೀಕರೆ ಪರಂಖೆರಹರೆ	(೧೩-೩)	ಪಲ ಪಲ	(೧೮-೨)
ಪಡೆತ್ತಾನ್ ಪಟೆಟತ್ತಾಣ್	(೯-೫)	ಪಲಾಪ್ಯಷಮ್ ಪಲಾಪ್ಪಾಮ್ (೧೩-೧೧)	
ಪಷಾಳಿಪ್ಪಷಮ್ ಪಪ್ಪಾಗಳಿಪ್ಪಾಮ್	(೧೩-೧೨)	ಪಶಿತ್ತಾಲುಮ್ ಪಶಿತ್ತಾಲುಮ್ (೧೨-೨೨)	
ಪರಿರ್ ಪಯಿರ್	(೧೫-೧)	ಪಷ್ಟುಷ್ಟು ಪಕ್ಸಮಾಟ್	(೩-೨)
ಪ್ರಕಾಶಿಕಿರಾನ್ ಪಿರಕಾರಿಕೀಗ್ರಿಂ	(೫-೨)	ಪಷ್ಟಕಡೆ ಪಾಕ್ಕಿಕಟೆ	(೧೩-೭)
ಪ್ರಸುತ್ತಾಂ ಪಿರಮುಕಾರಿಗಳಿಂ	(೧೮-೧)	ಪಷ್ಟೆ ಪಾಷ್ಟೆಯ	(೨-೩)
ಪ್ರಾಣಿಹಣೆ ಪಿರಾಣೀಕಿಣಿ (೧೨-೧೪)		ಪಾಡುಹಿರಾಢ್ ಪಾಡುಕೀಗ್ರಿಂ	(೩-೪)
ಪರಾಪರನ್ ಪಾಂಪಾರಣ್	(೯-೨)	ಪಾನೈಯುಮ್ ಪಾಜೈಯುಮ್ (೧೮-೧೮)	
ಪರಿಶಿಷ್ಟನೆ ಪಾರಿಶೋತಣಿ (೧೬-೬)		ಪಿಡಿತ್ತು ವೆಕೆ ಪಿಡಿತ್ತು ವೆವಕೆ	
ಪರ್ವತಿ ಪರ್ವತ್ತಿ	(೧೫-೮)	(೧೮-೧೭)	
ಪಳಾಟ್ಕಾರಿತ್ತಿಲ್ ಪಂಳಾಟ್ಪಾರತ್ತಿಲ್	(೧೭-೪)	ಪಿರಹ್ ಪಿರಹ್	(೧೨-೮)
		ಪುಡ್ವೆ ಪುಟೆವ	(೧೩-೨)
		ಪುದಿಯ ಪುತ್ತಿಯ	(೩-೫)
		ಪುಡು ಪುತು	(೭-೧)

புரிந்துதா	(7-2)	பேஷுமோல்	பெப்பும்போல்
புலி புலி	(12-18)		(18-13)
பூச்சேங்களும்	(18-3)	பேரியப்பா பெரியப்பா	(18-13)

ஈ

மூமியீயும் பூமியையும் (9-4)

ம

மஞ்சனந் மச்சினன்	(18-10)	மாமிஶ உணவு	மாமிச உணவு
மஞ்சனி மர்சினி	(18-11)		(18-14)
மரக்கறி உணவு மரக்கறி உணவு	(12-15)	மாலைபோடு மாலைபோடு	(18-11)
மருமஹந் மருமகன்	(18-6)	மாவு மாவு	(15-3)
மருமஹந் மருமகள்	(18-3)	முகம் முகம்	(12-10)
மரவேலை மரவேலை	(11-5)	முடிந்து போடு முடிந்து போகும்	(18-12)
மலிவாகு மலிவாகு	(12-1)	முடல் மஞ்சி	முதல் மந்திரி
மகல் மகள்	(2-1)		(18-10)
மாத்திரை மாத்திரை	(16-15)	முடுகில் முதுகில்	(16-7)
மாடுஞ்பும் மாதுளம்பழம்	(13-10)	மூட்டை மூட்டை	(15-9)
மாமநார் மாமஞார்	(18-1)	மேக் மேற்கே	(5-6)
மாமரங்க மாமரங்கள்	(18-4)	மேய்க்கிராந் மேய்க்கிருண்	(3-1)
மாமா மாமா	(18-4)	மேய்ப்பன் மேய்ப்பன்	(4-1)
மாமியார் மாமியார்	(18-2)	மோத் வாபாரிஹந் மொத்த வியா-	
மாமியும் மாமியும்	(18-5)	பாரிகள்	(18-21)

ய

யானை யானை (12-16)

252 ஭ாषாந்தராஸாரி தமிழ் யாகுயே

ଲ

ଲାଭମ् ଲୋପମ் (୧୨-୫)

ଵ

ବଦକକେ ବାଟକୁକେ	(୫-୭)	ବିଶ୍ୱାସିକିରାୟା ବିଜ୍ଞାତିକିର୍ଣ୍ଣ-
ବଣ୍ଣିଗ୍ର ଲାଙ୍ଗାଂକି	(୧୨-୧୨)	ଯା (୯-୬)
ବନ୍ଦୁବିଟ୍ଟେନ୍ ଲାନ୍ତୁ		ବିଳେହିଣ୍ଡନ ଲିଜୀା କିନ୍ତୁ
(ବନ୍ଦ୍ରିଟ୍ଟେନ୍, ବନ୍ଦ୍ରିଟ୍ଟୈ) ଲିଟ୍ଟେନ୍		(୧୮-୭)
	(୧୭-୭)	ବିଟ୍ଟୁକେଲେ ଲୀଟ୍ଟୁଲୋଲେ (୧୭-୧୯)
ବର୍ତ୍ତହନ୍ ଲାଂତୁତକଣ୍ଠ	(୧-୨)	ବେରେ ଲୋଲେ (୧୩-୧)
ବଲଦୁଷକମ୍ ଲେଲତୁପକକମ୍	(୫-୮)	ବେଳିଯୁର୍ ଲେଲିଯୁର୍ (୧୮-୨୦)
ବଲିକିରଣ୍ ଲାଲିକିରଣ୍	(୧୬-୨)	ବୈଦ୍ୟନ୍ ଲୈବୁତୁତୀଯଣ୍ (୫-୧୦)
ବାନତ୍ତେଯୁମ୍ ଲାନ୍ତୁତୁତୁତୁଯୁମ୍	(୧-୩)	

ଶ

ଶକିକଲିଯନ୍ ଚକକିଲିଯଣ୍	(୧୧-୮)	ଶୀଶାଵିଲ୍ ଶୀଶାଵିଲ୍ (୧୬-୧୧)
ଶାଟ୍ଟେ ଶଟ୍ଟାଟ୍	(୧୧-୧)	ଶୁଦ୍ଧମ୍ ଶୋୟିହିରବନ୍ ଶୁତୁତମ୍ ଶେପ୍-
ଶମେଯଳ୍ ଶମେଯଳ୍	(୧୮-୧୬)	କିରୁଵଣ୍ (୧୧-୧୨)
ଶାୟମ୍ ଶାୟମ୍	(୧୩-୪)	ଶୋମେଯାହ ଶେମମେଯାକ (୧-୧)
ଶିଗମ୍ ଶିଙ୍କମ୍	(୧୨-୧୭)	ଶେଣିଯନ୍ ଶେଣିଯଣ୍ (୧୫-୧୬)
ଶିତ୍ପା ଶିତୁପପା	(୧୪-୧୪)	ଶୋନ୍ଦମାନଦା ଶୋନ୍ଦମାନଦା (୧୦-୨)

ସ

ସନ୍ଦେହମ୍ ଶାନ୍ତେକମ୍	(୫-୩)	ସକର୍କିଲିଲ୍ ଶାଂକକଣିଲ୍ (୧୨-୧୩)
ସେରୁ ଶେରୁ	(୪-୩)	
ତମିତ୍ ଭାଷା ପ୍ରେଶ	୨୫୩	

मराठी भाषांतर :-

(१)

रामस्वामी (हा) एक कारकून^१ (आहे). तो आला. मी त्याला पाहिले. रत्नस्वामी (हा) एक व्यापारी^२ (आहे). ते एक मोठे असामी (आहेत). रामस्वामी (हा) त्यांचा कारकून (आहे). गोपालन् (हा) त्यांचा मुलगा आहे. तो एक चांगला मुलगा (आहे). तो कधीही खोटे बोलणार नाही. त्याच्या वडीलांनी त्याला पेन विकत आणून दिले. तो दररोज जाळेला नियमितपणे^३ जाऊन चांगला अभ्यास करतो. रामस्वामी चांगला कारकून (आहे). तो काम चांगले करतो. गोपालन् ने त्याला स्पर्श^४ केला. त्याचा हिणेब^५ वरोबर आहे. तो एक चांगला कारकून (आहे).

(२)

तो एक मोठा असामी (आहे). ती एक चांगली वाई (आहे). ती गोपालनची आई (आहे). सीता (ही) तिची मुलगी^६ (आहे). गोपालन् चांगला मुलगा^७ (आहे). तो तिचा मुलगा आहे. तो अजून का आला नाही? तू जाऊन त्याला बोलावून आण. तोपर्यंत मी येथे राहीन. ते मला व तुला बोलावतात. ती एक चांगली आई (आहे). तू लहान मुलगा (आहेस). ती लहान मुलगी आहे. त्याने मला स्पर्श केला. ते जुने झाड^८ (आहे). त्याने ते पाहिले. ते केले पाहिजे. हे करू नये.

(३)

मी अभ्यास करतो. [वाचतो]. मूळ रडते. वैल चरतो. तो वैलाना चारा^९ घालतो. तो धनगर (आहे). तो चांगला मनुष्य (आहे). त्याने मला बोलावले आहे. मला एक गाय^{१०} विकत घ्यावयाची आहे. तो दररोज^{११} गाईचे दूध पितो. गाईचे दूध आरोग्याला हितकर असते [प्रकृतीला (तव्येतीला) चांगले असते]. तो पळतो. ती गाते^{१२} [गाणे म्हणते]. तो नवा^{१३} वैल (आहे). तो चांगला वैल (आहे).

(४)

रामने वैल पाहिला. गोपालन् पळतो. सीता पळते. कृष्णन् वैल हाकतो. धनगराने^{१४} मेंडी [वकरी] चारली. तो चांगला धनगर^{१५} (आहे). ते जंगल^{१६}

(आहे). तिथे फार चिखल^३ (आहे). तो चांगला देण आहे. त्याने ते नष्ट^४ केले [त्याचा नाश केला]. त्याने ह्राताला स्पर्श केला. तिने मुलाला स्पर्श केला. व्यापान्याने गाय व मुलगा पाहिला. त्याने मुलाला स्पर्श केला. त्याने एक झाड दिले. गोपालन् कट्ट^५ सहन करतो. [दुःख भोगतो]. ते नष्ट होत आहे. [नाश पावत आहे]. सीता फूल ओवते [फुलांची ओवून माळ करते]. रामन् मला स्पर्श करतो.

(५)

व्यापान्याजबल पैसा आहे. व्यापान्यावरोवर कारकूनही दुकानाला गेला. चांगल्या मुलाने घरी अभ्यास केला [वाचले]. जंगलात फार चिखल होता. तो घरी [घराला—घरास] आला. वैल जंगलात चरतो. सूर्य आकाशात^६ प्रकाशतो^७. चंद्रही आकाशात^८ प्रकाशतो. आकाशात नक्षत्रेही^९ आहेत. तो पूर्वेस^{१०} गेला. ती पश्चिमेस^{११} गेली. त्याच्या धराच्या उत्तरेस^{१२} एक शाळा (आहें). शाळेच्या उजव्याचा वाजूस एक तळे आहे. शाळेच्या डाव्यावाजुस^{१३} एक देवालय आहे. चांगला मुलगा घरी अभ्यास करतो. [वाचतो]. जंगलात खूप चिखल आहे. तो एक मोठा वैद्य^{१०} [डॉक्टर] (आहे). तो आताच घरी गेला.

(६)

कोणी^१ केवहां कोणाला कोठे कसे पाहिले ? त्या कारकुनाचे घर कोणते^२ ? तो वैद्य [डॉक्टर] कोठे जातो ? ती मोठी गाय कोणाची आहे ? त्या छोटच्या मुलाने पुस्तक वाचले काय ? त्याने कोणते पुस्तक वाचले ? त्याने का चांगला अभ्यास केला नाही ? त्याने का हिंगेव संगितला नाही ? काम करण्यासाठी एक मनुष्य पाहिजे.^३ त्या मोठचा घरात कोण राहतात ? त्याना काम करण्यासाठी तो मनुष्य पाहिजे.

(७)

मास्तर एक नवा^४ घडा शिकवित आहेत. तुम्ही सर्वजग मागचे [जूने] घडे चांगले अभ्यासिले होते का ? हा घडा तुम्हा सर्वाना समजला का^५ ? शेकाच^६ असल्यास विचारा. मी प्रश्न^७ विचारू का ? तुम्ही सर्वजग लक्षपूर्वक ऐका. हे मनुष्या [हे माणस !] ऐक. लोकहो ! ऐका. आई ! या मुलाला उचल [उचलून घे]. मुले काय करतात ? ते दगड^८ उचलतात काय ? नाही, ते खेळतात. त्या वैद्याने [डॉक्टरने] माझ्या वडीलाजबल येऊन काय

सांगितले ? तो कुक्रा त्याचा आहे म्हणून सांगितले. यांचे वैल त्यांच्या घरांत आहेत.

(८)

गोपाल ! आता वाच. ते पूस.^३ तू कोठे जातोस ? चांगली मुळे पुस्तके वाचतात. ते मुलाला दे. कारकून व व्यापारी वाचतात. ते लिहितात. यांचे घर कोठे (आहे) ? तो मुलाला घेऊन जात आहे. ती घरी येत आहे. ती शिवते.^२ गोपालन् पितो. रामन् पुस्तक शिवत आहे.

(९)

तुझे पुस्तक त्या मुलाला दे. तुझे बडील घरी आहेत का ? नाही, ते वाहेर गेले आहेत. ते केव्हां येतील ? मला माहीत नाही. मुलाला अभ्यास केला पाहिजे [मुलानी अभ्यास केला पाहिजे]. असे करू नये. वरोबर^१ उच्चार केला पाहिजे. हा घडा मला माहीत आहे. त्याला माहीत आहे काय ? त्याला माहीत नाही. परमेश्वराने^२ आकाश ^३ [स्वर्ग] व भूमि^४ निर्मण^५ केली. तो कोण ? तो मजूर नव्हे का ? नाही, तो राखणदार [चौकीदार] (आहे). त्याच्यावर तू विश्वास^६ ठेवतोस काय [विश्वासतोस काय] ? होय, मी त्याच्यावर विश्वास ठेवतो. तो चांगला माणूस (आहे). तो चांगला राखणदार (आहे).

(१०)

येथे झाडे आहेत का नाहीत ? आहेत. ते झाड नव्हे का ? होय, ते झाडच. त्याला कोण घडा शिकवितो ? मास्तर त्याला घडा शिकवितात. ते घडा शिकविणारे [शिकवीत असलेले] चांगले मास्तर आहेत का ? होय, ते कार चांगले मास्तर आहेत. ते तुमचे स्वतःचे^२ (आहे) काय ? होय, ते माझे स्वतःचे (आहे). तो चांगला^३ मनुष्य (आहे) काय ? होय, तो चांगला मनुष्य (आहे). ती चांगली माणसे (आहेत). त्याला बोलाव. माझ्या दुकानाला त्याला यायला सांग. तुम्हालाही पैसे पाहीजित काय ? इथे सही^४ करा. त्यांनी सही^५ करून टाकली आहे. त्या मुलाचे हस्ताक्षर^६ चांगले आहे. याचे हस्ताक्षर चांगले नाही.

(११)

तो टेबल करीत असलेला कोण (आहे) ? तो सुतार (आहे). लाकूडकाम^१ करणारा (तो) सुतार. लोखंडी सामान^२ करणारा कोण ? लोहार^३ लोखंडी सामान करतो. घर वांधणारा^४ कोण ? गवंडी^५ घर वांधतो. दागिने^६ करणारा कोण ? सोनार^७ दागिने करतो. जोडे [चप्पल, पादव्वाण] शिवणारा कोण ? चांमार^८ जोडे शिवतो. शट^९ शिवणारा कोण ? शिवी^{१०} शट शिवतो. भंगि^{११} काय करतो ? तो सफाई^{१२} करतो. चोर^{१३} काय करतो ? चोर चोरी करतो. चोरी करणारा कोण ? चोरी करणारा (तो) चोर. चांगली मुळे कधीही चोरी करणार नाहीत. चांगल्या मुळी कधीही खोटे बोलणार भाहीत. चांगल्या मुळांनी व चांगल्या मुळांनी [शब्दशः चांगल्या मुळांना व चांगल्या मुळांना] वडील माणसांनी सांगितलेले एकले पाहिजे, कारण^{१४} [का म्हणाल तर] वडील माणसांनी सांगितलेले लहानांनी एकले पाहिजे. ज्या विषयात काहीही^{१५} [एकही] समजत नाही त्या विषयात काहीही बोलू नये.

(१२)

हे चांगले दुकान (आहे), म्हणून येये सामान स्वस्त^१ व स्वच्छ असेल. आज चांदीचा भाव चढला^२ आहे, तरीही^३ सोने^४ स्वस्त आहे. तुमच्या दुकानात गेल्या वर्दी फायदा^५ [नका] झाला का तोटा^६ आला ? गेल्या वर्दी मोठा तोटा झाला ? तू सकाळी केव्हां उठलास^७ ? मी सकाळी सहा वाजता उठलो. नंतर^८ हतपाय^९ व तोंड^{१०} धुकून^{११} वडिलांना नमस्कार^{१२} कहून मी शाळेला गेलो. त्या संक्षीत^{१३} तू कोणते प्राणी^{१४} पाहिलेस ? घोडा,^{१५} हत्ती^{१६} कुत्रा, सिंह,^{१७} वाघ,^{१८} उंट^{१९} मी पाहिले. कुत्रा (हा) एक चांगला प्राणी असूनही^{२०} गाडी ओढण्यास बैलच उपयोगी^{२१} पडेल. सिव्ह भुकेने^{२२} व्याकुळ झाला तरी [फार भूक लागली तरी] गवत खात नाही.

(१३)

गोपाल, तू दुकानाला जाऊन सहा वार पांढरा कपडा विकत घेऊन ये. तुम्हाला कशाला [कशासाठी] कापड पाहिजे ? मला दोन शर्टसाठी [शट करविष्यासाठी] ते कापड पाहिजे (आहे). मला दोन शट शिवण्यासाठी किती कापड लागेल [पाहिजे] तीन मीटर पुरेल का ? पुरणार नाही. पाच मीटर

लागेल [पाहिजे]. पाच मीटर चा. दुसरे^१ काही पाहिजे कां ? एक लुगडे^२ पाहिजे. हे तुम्हाला पसंत पडेल काय ? हे मला पसंत नाही. मला ते पाहिजे. कोणते लुगडे तुम्हाला पाहिजे ? ते हिरव्या^३ काठाचे पातळ. ते सहावारी पातळच ना ? होय, ते सहावारी पातळच. रंग^४ पक्का^५ ना ? होय, ते फार चांगले पातळ (आहे.) गोपाल ! या कापडाचे माझ्यासाठी दोन हाफ्शटं^६ शिवायला पाहिजेत, म्हणून शिष्याला सांगून त्याला हे कापड देऊन टाक. फळबाजारांत^७ [फळाच्या दुकानात] जाऊन एक डजन केळी विकत घेऊन ये. काय पाहिजे ? केळी पाहिजेत. माझ्या दुकानांत चांगले आंवे आहेत. पाहिजेत काय ? नको. अननस,^८ मोसंबी,^९ डाळिंब^{१०}. फणस,^{११} पपई,^{१२} पेरू^{१३} वोरे^{१४} आहेत. काय पाहिजे ? मला चांगले डाळिंब दे. द्राक्षे^{१५} चांगली असल्यास मला पाहिजेत.

(१४)

ते याचे वडील. त्या याच्या मातोश्री. ते हिचे सासरे.^{१६} त्या हिच्या सासूबाई.^{१७} त्यांची ही सून.^{१८} त्यांचा हा मुलगा. याचे माझाऽ उद्या जातील. त्यांच्याबरोबर मामीही^{१९} जातील. तो माझा आतेभाऊ.^{२०} तो यांचा जांवई.^{२१} सीता माझी आतेबहिण.^{२२} लता तिच्या वन्स^{२३} [नणंद] (आहेत). रामचंद्रन् माझा मेहुणा^{२४} (आहे). ही माझी मेहुणी.^{२५} ती माझी वहिनी^{२६} [अण्णाची पत्नी]. रामस्वामी माझे थोरले काका.^{२७} लक्ष्मणस्वामी माझे धाकटे काका.^{२८} ती माझी थोरली मावणी.^{२९} ही माझी धाकटी मावणी^{३०} तो माझा मावसभाऊ^{३१} (आहे). ही माझी मावसबहीण^{३२} (आहे).

(१५)

पाऊस चांगला पडला आहे. पिके^{३३} हिरवीगार झाली आहेत [पीक हिरवे आहे]. उडीदे^{३४} काळे असतात. उडदाचे पीठ^{३५} वडा करण्यास उपयोगी पडेल. हे खोबरेल तेल^{३६} चांगले आहे काय ? मला चांगले तेल पाहिजे. किलोचा भाव काय ? हे तेल चांगले आहे. किलोला चार रुपये. तुरीचा^{३७} भाव काय ? तूर महाग^{३८} आहे. हरवराही^{३९} महाग आहे. कापसाचा^{४०} भाव काय ? भाव उतरला आहे. भाताच्या^{४१} पोत्याचा^{४२} भाव काय ? ही किंमत फार जास्त आहे. एक पोते भाताचे तांदूळ किती होतील [मिळतील] ? अर्धा पोते तांदूळ होतील [मिळतील]. तांदळाचा भात करतात. गव्हापासून^{४३} रोटी बनवितात. तांदूळ

दोशा^{१३} वनविष्ण्यासही उपयोगी पडेल. कापसापासून [कापसाचे] सूत^{१४} वनवितात.^{१४} [सुत^{१३} - १४काततात]. सुतापासून कपडा वनवितात.^{१५} (सुताचा कपडा विणतात)^{१५} सुताचा कपडा विणतो (तो) कोण्ठी.^{१६} मिलचा कपडा चांगला असतो. त्या शहरात कापडाच्या गिरण्या^{१७} खूप [अधिक] आहेत. त्या शहरात सुताचे-व्यापारीही^{१८} पुष्कळ [अधिक] आहेत. त्या शहरात दलाल^{१९} ही खूप [अधिक] आहेत, कारण त्या शहरात मोठे कापूसमार्केट आहे. तो कोण ? तो दलालच (आहे). तो किती दलाली^{२०} मागतो ? तो फार जास्त दलाली मागतो. मी इतकी दलाली देणार नाही.

(१६)

आज माझी तब्येत [प्रकृति] ठीक नाही. माझे डोके^१ दुखते.^२ कानही^३ दुखतो. कालपासून^४ थोडा तापही^५ आहे. मी डॉक्टरपाणी जाऊन आलो. त्यांनी तपासणी^६ करून औपथ दिले आहे. त्याचीही तब्येत ठीक नाही. त्याच्या पाठीत^७ एक फोड^८ उठला आहे. उद्या ऑपरेशन^९ करीन असे डॉक्टर म्हणाले. आज मी ऑफीसला गेलो नाही. तोही ऑफीसला गेला नाही. उद्या त्याचे मामा त्याच्यावरोबर हॉस्पिटलला^{१०} जातील. तेथे उद्या डॉक्टर ऑपरेशन करतील. मला डॉक्टरांनी एका बाटलीत^{११} औपथ दिले आहे. ते दररोज तीन वेळा^{१२} घेतले पाहिजे. औपथ घेण्यापूर्वी वाटली चांगली हलविली^{१३} पाहीजे म्हणून डॉक्टर म्हणाले. त्यांनी मला एक इंजेक्शन^{१४} देऊन रात्री ज्ञोपण्यापूर्वी घेण्यासाठी एक गोळी^{१५} दिली आहे.

(१७)

गोपाल ! रेल्वेस्टेशनला जाऊन यांचे एक रामेश्वराचे तिकोट (विकत) घेऊन ये. यांना पुढच्या गाडीने जायचे आहे [जायला पाहिजे]. म्हणून रामेश्वरला पुढची गाडी किती वाजतां आहे ते विचारून ये. साहेब ! तुम्हाला कोणत्या गाडीने जावयाचे आहे [जायला पाहिजे] ? मला मदुरेच्या गाडीने जावयाचे आहे. ती गाडी आज फार लेट^१ [उशीरा] आहे. पासल ऑफीस कोठे आहे ? त्या पासल ऑफीसच्या क्लांकने [कारकुनाने] माझा उपमदं^२ केला [अपमान केला].^२ स्टेशन मास्टरला सांगीतले पाहिजे. स्टेशन मास्टरचे ऑफीस कोठे आहे ? ते तेथे आहे. ठीक. त्या गावी पाठविण्याच्या पेटचा (आहेत). त्या गुड्स गाडीने [मालगाडीने] पाठविण्याची तयारी^३ कर. साहेब, लवकर या.

मदुरेची गाडी त्या प्लॉटफॉर्मंवर^४ आहे. ती थोडचा^५ वेळांत मुठेल. गाडीत फार गर्दी^६ आहे. हे सामान घेऊन जाऊन [उचलून घेऊन जाऊन] त्या गाडीत ठेव. जा, लवकर जा. मी आलोच.^७ ठीक [बरं].

(१८)

आमचे गांव एक चांगले गांव आहे. आमच्या गावांत आमचे घर एक चांगले घर (आहे). आमच्या घरात मोठ मोठचा खोल्या आहेत. घरामोवती^१ एक मोठी वाग आहे. वागेत काही^२ फुलझाडे,^३ चार अंद्याची^४ – झाडे, व चार पांच नारलीची^५ – झाडे आहेत. अम्हाला लागणारी भाजी^६ आमच्या वागेतच होते^७ [वाढते]. आमची वाग मला फार आवडते [प्रिय (आहे)]. आमचे घर मला फार आवडते. आमचे गांवही मला फार आवडते. आमच्या गांवी आज संध्याकाळी एक मोठी समाई भरेल.^८ – अ आमच्या गावातील सर्व प्रमुख-मंडळी^९ येतील. मद्रास राज्याचे मुख्यमंत्रीही^{१०} येतील. श्री. गोपालस्वामी अध्यक्षांना हार^{११} अर्पण करतील. नंतर समा समाप्त^{१२} होईल. आज पाऊस पडेलसा^{१३} वाटतो. तरीही सभा होईल. तुमचे गांव फार चांगले (आहे). मी कालच तुमच्या गांवी आलो. मला योडी तुमची मदत पाहिजे. मी मांसाहारी^{१४} जेवण घेऊ शकत नाही [मांसाहार खाणार नाही]. मी शाकाहारी^{१५} जेवण घेऊ शकतो. [शाकाहार घेईन = खाईन]. या गावात चांगले शाकाहारी जेवण कोठे मिळेल (ते) मला माहीत नाही. मी येये थोडे दिवस राहीन. म्हणून मला एक घर पाहिजे (आहे). मला स्वयंपाक^{१६} करण्यासाठी भांडी, पाण्यासाठी^{१७} एक हंडा,^{१८} घरकाम^{१९} करण्यासाठी गडी पाहिजे. काल माझ्यावरोवर एक परगांवचा^{२०} [वाहेरगांवचा] व्यापारी आला आहे. कृपा करून त्याला या गावातील काही चांगल्या ठोक^{२१} व्यापान्यांची ओळख^{२२} करून द्या. या गावात पोस्ट ऑफीस कोठे आहे? जवळच आहे. तुम्हाला काय पाहिजे? मला एक मनिअँडर-फॉर्म,^{२३} दोन पंधरा नवा पैशाची तिकिटे^{२४} व चार पाकिटे^{२५} [कव्हसं] पाहिजेत. मी तेथेच जात आहे. फार छान. येताना माझ्यासाठी तुम्हीच मनिअँडर कॉर्म, [तिकिटे] व पाकीटे [पाकिट] विकत घेऊन या.

△ △ △

२६० भाषांतरासाठी तमिळ वाक्ये

नित्यव्यवहारोपयोगी तमिळु शब्दसंग्रह

आतापर्यंत वाक्यरूपाने वन्याचशा तमिळु शब्दांचा परिचय वाचकांना झाला आहे. मागील प्रकरणांतील -उजळ्या- वरून वाचकांना आतापर्यंत त्यांना झालेल्या तमिळु शब्दज्ञानाच्या परिचयाची निश्चित कल्पना येईल. इतके शब्दसंग्रहाचे भांडवल पदरी असल्यावर आता वाचकांना तो शब्दसंग्रह पुन्हा जास्त वाढविण्यास पुढे येथे दिलेला सार्थ शब्दसंग्रह वराच उपयुक्त वाटेल. खालील शब्दसंग्रहापैकी बरेचसे शब्द पूर्वी येऊन गेले असल्यामुळे ते वाचकांना चटदिशी ओळखता येतीलच. शिवाय अशा पूर्व परिचित शब्दांशी विषय वा अर्थदृश्या सम्बद्ध असे इतर शब्दही या पूर्वपरिचित शब्दांशी सम्बद्ध शब्द म्हणून लक्षात ठेवण्यास सोपे जातील असे वाटते. म्हणून खालील शब्द-संग्रहात शब्द संग्रहाच्या ज्या सार्थ याद्या दिल्या आहेत त्या या हेतूने विषयाच्या वा अर्थाच्या दृष्टीने संबद्ध असे शब्दांचे गट करून विषयसंदर्भानुसार गटागटाने शब्दसंग्रहाच्या याद्या येथे दिल्या आहेत. शिवाय या खालील शब्दसंग्रहातील शब्द नित्यव्यवहारोपयोगी असेच निवडले असल्यामुळे नित्याच्या तमिळु

लोकाशी कराव्या लागणाऱ्या व्यवहारात (वाचकांस तमिळ भाषिकामध्ये राहण्याची संविमिळाल्यास व तमिळ मधून व्यवहार करण्याची संघी मिळाल्यास) संदर्भयादी म्हणूनही या शब्दसंग्रहाचा उपयोग करता येण्यासारखा आहे. शिवाय प्रत्यक्ष व्यवहारात एकदा शब्द माहीत असूनही जरुर त्यावेळी आठवत नाही अशा वेळी या याद्या केवळ जरुर त्या शब्दाचेच चटकन् स्मरण करून देण्यास उपयोगी पडतील. इतकेच नव्हे तर त्या शब्दाशी सम्बद्ध असौ त्या सर्व विषयावरील विसरलेल्या सर्व शब्दावलीच्याच स्मृतीत चटकन् उजाळा देण्यासही फार उपयुक्त होतील असे वाटते.

नित्यव्यवहारोपयोगी शब्दसंग्रह :—

(१)

संख्या :— एण्कल्ड गळांकला (एणगळ्ड, एण्हळ्ड)

एक — ओन्ऱ छुळंग्यु (ओण्डू, ओण्णु, वण्डु, वण्णु, वरु)

दोन — इरण्डु इरळंगु (रण्डु)

तीन — मून्ऱ घुळंग्यु (मूण्डु, मूणु)

चार — नान्गु नाळांकु (नालु).

पाच — ऐन्डु झांक्तु (अंज, अंजू, अंजि)

सहा — आरु आय्यु

सात — ए.पु गळु

आठ — एट्टु जांगु (यट्टु)

नऊ — ओन्वदु छुळांपत्तु (ओन्पँडु, वन्वदु, ओन्पद)

दहा — पत्तुं पत्तंतु

अकरा — पदिनोन्ऱ पत्तीलेण्णांग्यु (पतिनोण्डु, पदिनोण्णु, पदिन्वण्णु.)

वारा — पन्निरण्डु पांगीरळंगु (पन्निरेण्डु, पन्नण्डु, पन्यण्डु.)

तेरा — पदिन्मूरु पत्तींग्लांग्यु (पदिमूङ्डु, पदिमूङ्ड.)

चौदा — पदिनानु पत्तीग्लांकु (पदिनालु.)

पंधरा — पदिनैन्दु पत्तीग्लांत्तु (पदिनंज, पदिनंजू, पदिनांजि.)

सोळा — पदिनारु पत्तीग्लाऱ्यु

सतरा — पदिनेपु पत्तीग्लेम्मु

- अठरा — पदिनेट्टु पत्तीजिणां^८
- एकोणीस — पत्तोन्पदु पत्तृत्तेत्तांपत्तु (पत्तोन्पदु, पत्तम्बदु, पत्ताम्पद.)
- वीस — इरुपदु इरुपत्तु (इरुपद, इरुबदु, इरुवत्तु.)
- एकवीस — इरुपत्तोरु इरुपत्तृत्तेत्तांरु (इरुपत्तोण्डु, इरुपत्तोण्णु, इरुपत्तवण्णु, इरुवत्तवण्णु.)
- वावीस — इरुपत्तिरण्डु इरुपत्तृत्तिरांजु (इरुवत्तरण्डु, इरुवत्तरण्ड.)
- तेवीस — इरुपत्तमूरु इरुपत्तृत्तमूरंरु (इरुपत्तिमूण्डु, इरुपत्तिमूण्णु, इरुवत्तमुणु, इरुवत्तमूण्.)
- चोवीस — इरुपत्तनान्गु इरुपत्तृत्तनांगु (इरुपत्तनालु, इरुवत्तनालु, इरुवत्त-
नाल्)
- पंचवीस — इरुपत्तैन्दु इरुपत्तृत्तैन्दु (इरुपत्तिअंजु, इरुपत्तिअंज, इरुपत्तिअंजि,
इरुवत्तंजु, इरुवत्तंज, इरुवत्तंजि, इरुवत्तंजु, इरुवत्तंजि).
- सब्बीस — इरुपत्तारु इरुपत्तृत्तारु (इरुपत्तारु, इरुवत्तारु, इरुवत्तारु,
इरुवत्तार्, इरुवत्तार्).
- सत्तावीस — इरुपत्ते.पु इरुपत्तृत्तेम्पु (इरुपत्ते.पु, इरुवत्ते.पु, इरुपत्तेष, इरुवत्ते.प.)
- अठावीस — इरुपत्तेट्टु इरुपत्तृत्तेत्तेट्टु (इरुपत्तेट्टु, इरुपत्यट्टु, इरुवत्यट्टु,
इरुपत्यट्ट, इरुवत्यट्ट.).
- एकोणतीस — इरुपत्तोन्पदु इरुपत्तृत्तेत्तांपत्तु (इरुपत्तोन्पदु, इरुपत्तवम्बदु,
इरुपत्तवम्बदु, इरुवत्तवम्बदु, इरुवत्तम्बदु, इरुपत्तम्बद, इरुवत्तम्बद,
इरुवत्तम्बद).
- तीस — मुप्पदु मुप्पत्तु (मुप्पद, मुप्पत्तु, मुप्पत).

टीप : एकतीसपासून एकोणचाळीसपर्यंतची संख्या वनविष्यास —वीस—च्या
तमिळ मधील समानार्थी —इरुपदु या शब्दाच्या —इरुपति— या सामान्य-
रूपास तमिळ मधील —एक— ते —नऱ— यांचे समानार्थी शब्द —ओन्ऱ—
ते ओन्पदु जोडून जशा —एकवीस— ते एकोणतीस यांच्या तमिळ मधील
—इरुपत्तोन्ऱ—ते इरुपत्तोन्पदु—या समानार्थक संख्या वनविल्या आहेत. तशाच
—मुप्पदु— (तीस) याच्या मुप्पत्ति या सामान्यरूपाचा उपयोग करावा).

चाळीस — नार्पदु नार्पत्तु (नार्पद, नार्पदु, नार्पद, नार्पत्तु, नार्पत).

टीप : एककेचाळीस ते एकोणपन्नास या संख्या वनविष्यास —नार्पति— या
सामान्यरूपाचा उपयोग करावा).

पन्नास - ऐमदुँ ज्ञांपत्रु (ऐमद, अम्बदु, अम्बतु अम्बत).

(टीप: एकावन ते एकोणसाठ या संख्या वनविष्यास -ऐमवति- (ऐमवति, अम्बवति) या सामान्यरूपाचा उपयोग करावा).

साठ - अष्टुँ अग्निपत्रु (अरुपद, अरुवदु, अरुवतु, अरुवत्त).

(टीप: एकताठ ते एकोणसत्तर या संख्या वनविष्यास -अरुवति- या सामान्य-रूपाचा उपयोग करावा).

सत्तर - .ए.पुरदुँजाग्निपत्रु (.ए.पुपद, य.पुपद, प.पुवदु, य.पुवदु, य.पुवतु य.पुवत).

(टीप: एकाहतर ते एकोणऐशी या संख्या वनविष्यास -ए.पुपति- या सामान्यरूपाचा उपयोग करावा).

ऐशी - .एण्पदु, .एण्पदु जाळ्णिपत्रु (.एण्पद, यम्बदु, यम्बत).

(टीप: एककायाएशी ते एककोणनवद, या संख्या वनविष्यास -एण्पति या सामान्यरूपाचा उपयोग करावा).

नव्वद - तोण्णूरु जेथाळ्णिग्नाऱ्य (त्वण्णूरु).

(टीप: एकव्याप्त ते नव्याप्त या संख्या वनविष्यास तोण्णूति या सामान्य रूपाचा उपयोग करावा).

शंभर - नूरु न्हाऱ्य

दोनशे - इरुनूरु अरुन्हाऱ्य (यरनूरु, रण्डनूरु)

तीनशे - मुनूरु अरुन्हाऱ्य

चारशे - तानूरु न्हाऱ्याऱ्य

पाचशे - ऐनूरु अरुन्हाऱ्य

सहाशे - अरुनूरु अरुन्हाऱ्य

सातशे - .ए.पुनूरु न्हाऱ्याऱ्य

आठशे - .एण्णूरु न्हाऱ्याऱ्य

नऊशे - तोळायिरम् जेथाळायीरां (त्वळायिरम्, त्वळाइरम्)

हजार - आयिरम् अम्पिरां (आइरम्).

दोन हजार - ईरायिरम् न्हाऱ्यायीरां (रण्डाइरम्, रण्डायिरम्).

तीन हजार - मूवायिरम् अम्पिरां (मूवाइरम्).

चार हजार - नालायिरम् न्हालायीरां (नालाइरम्).

पाच हजार - ऐयायिरम् ज्ञायायीरां (ऐयाइरम्, अय्यायिरम्, अय्याइरम्).

सहा हजार — आरापिरम् शुग्गीरम् (आराइरम्).
 सात हजार — एषापिरम् जग्गापिरम् (एषाइरम्).
 आठ हजार — एट्टापिरम् जट्टापिरम् (एट्टाइरम्).
 नऊ हजार — ओन्पदापिरम् छुंपत्तापिरम् (ओन्पदाइरम्).
 दहा हजार — पत्तापिरम् पत्तापिरम् (पत्ताइरम्).
 लक्ष — लक्षम् लळग्गम्
 कोटि — कोडि केंडि

क्रमवाचक:-

पहिला — ओन्नावदु छुंगुवत्तु (ओण्डावदु, ओण्णावदु, वण्णावदु, मुदल्).
 दुसरा — इरण्डावदु इरण्णावत्तु (रण्डावदु).
 तिसरा — मूच्चावदु मुन्गुवत्तु (मूण्डावदु, मूण्णावदु).
 चौथा — नालावदु नालावत्तु
 पाचवा — ऐन्दावदु झुंत्तावत्तु
 सहावा — आरावदु शुग्गुवत्तु
 सातवा — एषावदु जग्गावत्तु
 आठवा — एट्टावदु जट्टावत्तु (यट्टावदु).
 नववा — ओन्पदावदु छुंपत्तावत्तु (वम्बदावदु).
 दहावा — पत्तावदु पत्तावत्तु
 बीसावा — इरुपत्तावदु इरुपत्तावत्तु (इरुपत्तावदु, इरुवदावदु, इरुपदावदु).
 तीसावा — मुप्पत्तावदु मुप्पत्तावत्तु (मुप्पदावदु, मुप्पदावदु).
 चालिसावा — नार्पतावदु नार्पत्तावत्तु (नार्पतावदु, नार्पदावदु).
 पन्नासावा — ऐम्पतावदु झुंपत्तावत्तु (ऐम्बदावदु, अम्बत्तावदु).
 साठावा — अरुपत्तावदु अरुपत्तावत्तु (अरुपत्तावदु, अरुवदावदु).
 सत्तरावा — ए.पुपत्तावदु जग्गापत्तावत्तु (य.पुपत्तावदु, य.पुकत्तावदु, य.पुवदावदु).
 एण्डिआवा — एण्णतावदु एण्णपत्तावत्तु (यम्पत्तावदु, यम्बत्तावदु).
 नव्वदावा — तोण्णूरावदु तेंडाळंण्णूरालुवत्तु (त्वण्णूरावदु, त्वण्णूत्तावदु).
 शंभरावा — नूरावदु नूरुवत्तु
 हजारावा — आयिरत्तावदु आयिरत्तावत्तु

(टीप: क्रमवाचक संख्या — आवदु — जोडून बनवितात. वरील उदाहरणां वरून त्या कणा बनतात हे सहज लक्षांत येण्यासारखे आहे).

अपूर्ण संख्या :-

- पाव ($\frac{2}{3}$) - काल् कालं
 अधीर ($\frac{1}{2}$) - अरै अरो
 पौण ($\frac{2}{3}$) - मुक्काल् मुक्कालं
 सव्वा - ओणेकाल् छुङ्गेजेनकालं (वणेकाल्, ओणेहाल्, वणेहाल्).
 दीड - ओणरै छुङ्गेजारो (वणरै, वणडै)
 पावणेदोन - ओणेमुक्काल् छुङ्गेजेनमुक्कालं (वणेमुक्काल्)
 सव्वादोन - रण्डेकाल् राङ्गेतेकालं (रण्डे हाल्)
 अडीच - रण्डरै राङ्गतारो
 पावणेतीन - रण्डेमुक्काल् राङ्गेतेमुक्कालं
 सव्वा आठ - एटेकाल् नाटेतेकालं (यट्टेहाल्)
 साडे आठ - एट्टरै नाट्टतारो (यट्टरै)
 सव्वा नऊ - ओन्वेकाल् छुङ्गपतेहेकालं (वम्बदेहाल्)
 साडे नऊ - ओन्पदरै छुङ्गपतुरो (वम्बदरै)
 पावणेनऊ - एट्टेमुक्काल् नाटेतेमुक्कालं (यट्टेमुक्काल्)
 पावणेदहा - ओन्वेमुक्काल् छुङ्गपतेहेमुक्कालं (वम्बदेमुक्काल्)
 साडेदहा - पतरै पत्तुरो
 अदपाव (अधीपाव) ($\frac{2}{3}$) - अरैकाल् अरोक्कालं
 अधीअतपाव ($\frac{9}{6}$) - वीशम् वीक्ष्म

(टीप: येथे वरील उदाहरणावरून संख्येचा अन्त्य - उ - काल् व मुक्काल् लागण्यापूर्वी कसा - ए - होतो व अरै लागण्यापूर्वी कसा - अ - होतो हे सहज लक्षांत येण्यासारखे आहे ते चांगले लक्षांत ठेवावे).

पटवाचक संख्या:-

- दुप्पट - इरण्डु मडंगु इराङ्गेटु मटांगु (रण्डु मडंगु).
 तिप्पट - मूण्डु मडंगु मूळंगु मटांगु (मुणु मडंगु).
 चौपट - नान्गु मडंगु नाळंगु मटांगु (नालु मडंगु)
 पाचपट - ऐन्दु मडंगु झांतु मटांगु (अंजमडंगु)
 सहापट - आळु मडंगु आळु मटांगु
 सातपट - ए.पु मडंगु एमु मटांगु
 आठपट - एट्टु मडंगु नाट्टु मटांगु (यट्टु मडंगु).
 नऊपट - ओन्पदु मडंगु छुङ्गपतु मटांगु (वम्बदु मडंगु).
 दसपट - पत्तु मडंगु पत्तु मटांगु

(२)

वारांची नावे :- किष्मैहळिन पेयर्हळ कीमुमेकलीं बेप्यार्कलं.

रविवार - ज्ञायितुकिकप्समै ग्रुषीरूक्किमुमेम (ज्ञायित्तुकिकप्समै, ज्ञायिति किष्मै, ज्ञायितिगंतम् ज्ञायिरु).

सोमवार - तिगट्किष्मै तीमुकट्किमुमेम (तिगळ).

मंगळवार - शेवायकिकप्समै चेवल्वायक्किमुमेम (सेवा किष्मै, शेवाय्, सेवा).

बुधवार - बुधन्किष्मै पुतुन्किमुमेम (बुधन्किष्मै, बुधन्, बुदन्).

गुरुवार - व्याषकिकप्समै वियायूक्किमुमेम (व्याषन्).

शुक्रवार - वेळिळकिकप्समै वेवल्लिक्किमुमेम (व्यक्किकप्समै, व्यक्किळ).

शनिवार - शनिकिकप्समै चनीक्किमुमेम (शनिच्चरम्, शनि).

(३)

महिन्यांची नावे :- मादंगळिन् पेयर्हळ मातुंकलीं बेप्यार्कलं.

चैत - चित्तिरै लीत्तीरे.

वैशाख - वैकाशि वेवकाशि वैगाशि.

ज्येष्ठ - आनि आुणी.

आषाढ - आडि आृढि.

शावण - आवणि आृवणी.

भाद्रपद - पुरट्टाशि पुरट्टाशि.

आश्विन - ऐप्पशि झूप्पती (ऐप्पशि).

कार्तिक - कार्तिकै कार्त्तीकै (कातिहै, कातिगै).

मार्गशीर्ष - मार्गशि मार्गशि (माहंशि).

पौष - तै तळै (तइ).

माघ - माशि माशि.

फाल्गुन - पंगुनि पांगुनी.

(४)

दिशा :- तिशैहळ तीसेकलं (दिशैहळ).

पूर्वेस - किष्ककु कीमुक्कु.

पश्चिमेस - मेकुँ मेऱ्ऱु.

दक्षिणेस - तेकुँ तेऱ्ऱु (त्यकुँ).

उत्तरेस - वडकु लट्कु.

डावीकडे-इडु पकम् इट्तु पक्कम् (यडुपक्कम्, एडुपक्कम्, यडकु, इडकू).

उजवीकडे - वल्दु पकम् ललतु पक्कम् (वलकु).

(५)

धान्य :- धान्यंगल् त्राणीयांकला (दानियंगल्).

धान्य - धान्यम् त्राणीयाम् (दानियम्).

भात - नेल् भोल्ल (न्यल्).

तांदूल - अरिशि आरीसि.

उडीद - उलुन्डु उगुन्तु (उलन्दु, उलन्द).

मूग - पयरु पायरु.

हरवरे - कडलै कटैलै.

गहू - गोदुमै कोतुमै (गोदुमै).

डाळ - परूप्पु परुप्पु (परूप्पु, परूप्प).

हरवच्याची डाळ - कडलै परूप्पु कटैलै परुप्पु (कडलपरूप्पु, कडलपरूप्प).

तुरीची डाळ - तुवरंपरूप्पु तुवराम् परुप्पु (तुवरंपरूप्पु, तोवरंपरूप्पु, तोरपरूप्पु, तोरपरूप्प).

चवळी - कारामणि कारामणी.

वाटाणा - पट्टाणि पाट्टाणी.

शेंगदाणे - निलकडलै, मणिलाक्कोट्टै निलकंकटैलै, मणिलाकंकेऊट्टै.

मक्का (दाणे) - चोळम् चेओाम्.

ज्वारी (जोंधळा) - मक्काच्चोळम् मक्काच्चोळाम्.

(६)

खायच्या वस्तु - उणवु सामान्हल् उणावु सामाणंकला (उणवुसामान्हल्).

पोहे - अबुल् अबुल् (अबल्).

खडीसाखर - क.र्कण्डु कर्लकण्णु (कलकण्डु, कलकण्ड).

साखर - शक्करै, चीनि चांककरै, चैनी.

ऊस - करम्बु कल्पम्‌पृ.
 जेवण - शाष्ट्राङ्‌ राप्पाण्‌.
 शावुदाणा - जव्वरिणि, ज्वल्लारी शावु अरिणि रापु आरी.
 चहा - टी औ.
 काँफी - काप्पि काप्पि (कापि).
 बफ़ - ऐस् ज्वल्ल.
 पाणी - तणीर् तुण्णलीर् (तणी), जलम् जलम्.
 ऊनपाणी - वेन्नीर् बेन्नीर्.
 गारपाणी - पच्चतणीर् पंसत्तुण्णलीर् (पच्चतणी, पच्चजलम्).
 तवाकु - पुक्किले पुक्किले (पुग्गेले).
 पान - बेट्रिले बेवर्लिले (ब्यत्तिले, ब्यतल).
 मुपारी - पाक्कु पाक्कु (पाक्कु, पाक्क, पाक).
 लोणी - वेणेण्य बेवण्णजेण्णाप्प (ब्यणी).
 तूप - नेंद्र ऊन्प्प (न्द्रै).
 दही - तयिर् तुयीर् (तइर्, तैर).
 ताक - मोर् मोरार.
 मीठ - उष्पु उप्पाप्प (उष्पु, उप्प).
 अले - इंजि इंगुंकी.
 केशर - कुंगुमपू कुंगुमप्पू (कुंकुमू).
 सात् वालि पार्वली.
 चिच - पुलि पुली.
 जिरे - जीरकम् चीरकम् (जीरदम्).
 हिंग - पेरुगायम् डेफुक्कायम् (प्यरुगायम्, प्यरुगाय).
 हळद - मंजळू मंगुर्चना.
 मिर्ची - मिठकाय् मिळकाप्प (मिठहाय्, मुन्ना).
 हिरवी मिर्ची - पच्चमिठकाय् पंक्केचमिळकाप्प (पच्चमिठहाय्, पच्चमुन्ना).
 तांवडी मिर्ची - कांजमिठकाय् काञ्चुसमिळकाप्प (कांजमिठहाय्, कांजमुन्ना).
 मिरे - मिळकुं पिळाकु (मिळहु, मिळगु, मीळहु, मिळग).
 लवंग - किराम्बु कीराम्पृ (काम्बु).
 दालचिनि - पट्टै पट्टेट (पट्ट, लवंगप्पट्टै).
 वेलदोडे - एलक्काय् ग्लक्काप्प (यलक्काय्, एलाइचि, यलाइचि).

સુંઠ - શુક્ર રહેતુ (શુક્ર, સુક્ર, શુક, સુક).

કાજૂ - મુન્ડિરિપરષ્પુ મુન્દીરિપરષ્પ (મુન્ડિરિપરષ્પુ, મુન્ડિરિપરષ્પ).

લસૂણ - પૂણ પુણા (પૂણુ, પૂણ).

કાંદા - વેગાયમ વેન્કાયમ (વેગાયમ, વેગાય).

નારળ - તેગાય તેન્કાય.

મોહરી - કડુદુ કટુરુ.

(૭)

ફળે - પણગળ્ય પ્રાણીકાં.

અનનસ - અન્નાશિપ્પષ્મ અન્નાશિપ્પાયમ.

અંજીર - અત્તિપ્પષ્મ અત્તિપ્પાયમ.

મોસંબી - આરંજુપ્પષ્મ આરંજુસુપ્પાયમ (આરંજ, આરંજ, સાતુકુડિ, સાતુકિડિ, સાતુપાડિ).

લિબુ - એલુમિચ્ચમ્પષ્મ એલુમિચ્ચસંપ્પાયમ (યલુમિચ્ચપ્પષ્મ).

દ્રાક્ષ - દ્રાક્ષેપ્પષ્મ ત્રિરાકેકૃપ્પાયમ (દિરાક્ષેપ્પષ્મ).

આવણા - નેલિલકાય નેલિલિક્કાય (ન્યલિલકાય).

ખજૂર - પેરીચ્ચમ્પષ્મ પોરીચ્ચસંપ્પાયમ (પેરિચ્ચપ્પષ્મ).

ડાલ્છિબ - માદુલંપ્પષ્મ માતુણામ્પાયમ.

સંત્રી - કમલાપ્પષ્મ કમલાપ્પાયમ.

ાંવા - મામ્પષ્મ મામ્પાયમ.

કેળ - વાંપ્પષ્મ વામેપ્પાયમ (વાષપ્પષ્મ).

કેળ (કચ્ચે) - વાંકાય વામેક્કાય.

વોર - ઇલન્ડપ્પષ્મ ઇલન્દાયપ્પાયમ.

જાંભળ - નાવલપ્પષ્મ (નાહૃપ્પષ્મ) નાવલસંપ્પાયમ.

પેરુ - કોય્યાપ્પષ્મ કોય્યાપ્પાયમ.

ફણસ - પલાપ્પષ્મ પલાપ્પાયમ.

પપર્ઝ - પષ્પાલિપ્પષ્મ પપ્પાણિપ્પાયમ.

(૮)

માજી - કાયકરિહલ્ય કાયકરીકાં.

વટાટા - ઉર્લેકિક.પંગુ ઉર્ગુઝાક્કિમુંગુ (ઉર્લેકિક.પંગુ, ઉર્લેગંગુ, ઉર્લેગંગ).

सुरण - शैनिकिपंगु तेजौकंकीमूङ्गुकु.
 मुळा - मुळंगि मूळालंकी.
 वांगे - कत्तरिक्काय् तह्तहीकंकाय (कत्तरिकाय)
 कांदा - वेगायम् वेवंकायम् (व्यंगायम्, व्यंगाय).
 कोहाळा - पूशणिक्काय् पूरज्ञीकंकाय (पूशणिकाय).
 भेडी - वेण्डैक्काय् वेवंत्तेटकंकाय (व्यंडैकाय).
 काकडी - वेळ्ळरिक्काय् वेवंलारीकंकाय (व्यळ्ळरिकाय).
 टोमेटो - तक्काळिष्प.यम् तक्काळिप्पमूम.
 पडवळ - पुडलंगाय् पृलंवंकाय.
 कारली - पाहक्कर्यि पाकरूक्काय.
 गोवार - कोत्तवरैक्काय् केऽत्तवरैकंकाय.
 कोबी - मुट्टैक्कोस् मुट्टेटैकंकोस.
 मटार - पट्टाणि पट्टाणी.
 गाजर - कॅरट् कंकारा.

(९)

धातु - उलोहंगळ् उलोकान्कना.
 लोखंड - इस्म्बु इरुम्पु.
 जिसे - ईयम् ईयम.
 तांबे - शेम्बु चेम्पु (श्यम्बु, शेष्पु, श्यष्पु).
 पितळ - पितळै प्रित्तै.
 जस्त - तुत्तनागम् तुत्तनाकम् (तुत्तनाहम्).
 टिन् - तहरम्, वेळ्ळीयम् तुकाम्, वेवंलीयम् (व्यळ्ळीयम्), क्लाप्.
 चांदी - वेळ्ळै वेवंली (व्यळ्ळ).
 सोने - तंगम् तुन्हकम.
 पारा - पादरसम् पात्तुरसम.
 कासे - वेण्णलम् वेवंकलम् (व्यंगलम्, व्यंगलम् वेणकलम्).
 हिरा - वैरम् वेवरम.
 मोती - मुत्तु मुत्तु.
 अभ्रक - मैका, अभ्रहम् घेमक्का, अप्पिरकम.
 गंधक - गंदहम् कर्न्तुकम.

காந் - கண்ணி கண்ணோடு.

கோல்ஸா - கரி, நிலக்கரி கரி, நிலக்கரி.

(10)

ரங் - நிரங்கு நிறங்கள்.

ரங் - நிரம் நிறம்.

காலா - கருப்பு கறுப்பு.

நிளா - நீலம் நீலம்.

हिरवा - पञ्च वृत्तिशक.

தாங்கா - ஶிவப்பு சீவப்பு (ஶிவப்பு).

பா஢ரா - வெங்கல் தெள்ளை (வயங்கல்).

பிவநா - மஞ்ச மஞ்சங்கள்.

கேஶரி, நாரங்கி - ஆரங்ஜ, ஆரங்ஜு அரங்ஜூ (கிச்சலி).

ஜாங்மா - ஊடா ஊதா.

குலாவி - ரோஸ் ரோஸ்.

भगवा - कावि कावि.

ராக்கி - ஶாங்கல்நிரம் ஶாம்பல்நிறம்.

தபகிரி - பாங்கிக்கலர் பொடுக்கலர்.

கர்஡ா - பட்டுப்பு பழுப்பு.

போப்டி - கிளிப்பச்சை கிளிப்பச்சை.

(11)

धंदेवाले - தோபிலாலிஹங் தொபிலாலிகள். (த்வஷிலாலிஹங்).

நாவி - அம்பட்டந் அம்பட்டன்.

஧நநார் - இடையந் இடையன்.

஭ங்கி - ஓட்டந் ஒட்டன் (வட்டந், வட்டந்).

துகாந்தார் - கடைகாரன் கடைக்காரன்.

க்ஸாई, ஖ாடிக - கஶாப்பு-கடைகாரன் கசாப்பு கடைக்காரன்.

மஜூர - கூலி, வெல்காரன் கூ.லி, வேலைக்காரன்.

஗டி, நோகர - வெல்காரன் வேலைக்காரன்.

गवंडी - कोत्तन् शेत्तुल्लन् (क्वत्तन्).
 लोहार - कोल्लन् शेत्तुल्लन् (क्वल्लन्).
 चांभार - शक्किलियन् चक्कीलियन् (शप्पिक्किलियन्, शक्किलियन्).
 स्वैषाकी - शमैयल्कारन् चमैयल्कारन्.
 सोनार - तट्टान् तुट्टान्.
 चोर - तिरुडन त्रिरुट्टन्.
 कोष्टी (विणकर) - नेशवुक्कारन् शेशवुक्कारन् (न्यशवुक्कारन्, नेशवाळि, न्यशवाळि, शेणियन्).
 गवई - पाडकन् पाटकन्.
 तेली - वाणियन् वाणियन्.
 शिवी - तैयल्कारन् तेत्यल्कारन्.
 कुंभार - कुयवन् कुयवन्.
 परीट - वणान् वण्णग्गेन्.
 डॉक्टर - डॉक्टर टांटार.
 वैद - वैष्यन् वैवृत्तीयान्.
 वकील - वक्कील वक्कील.
 ज्योतिषी - ज्योष्यन्, ज्योष्यर् ज्ञोवृद्धयन्, ज्ञोवृद्धया.
 मुझ्हेण - मरुत्तुवच्च ग्रुह्यत्ववस्त्री.
 कारकून (हिंशेवनीस) - कणककन्, कणककुप्पिळ्ळे कणककन्, कणककुप्प-प्रिंगिला (कणककुप्पिळ्ळे गुमास्ता).
 मास्तर - उपाध्यायर् उपात्तीयायर् (वाचार्).
 भिकारी - पिच्चैक्कारन् पीर्मण्णक्कारन्.

(१२)

अबयव - उरुप्पुहळ्ळ उरुप्पुक्कन्.

शरिर - शरीरम्, देहम्, उडल्, उडम्बु शरीरम्, तेकम्, उटल्, उटम्पु.
 डोके - तलै तलै.
 डोके (कपाठ) - नेटि शेरृरि (नेत्ति, न्यत्ति).
 डोला - कण् कண्ण.
 पापणी - कण्णइमै कण्णैमै.
 वुभूठ - कण्णविषि कण्णविषि.

भुवई - पुरुषम् पुरुवम्.
 नाक - मूक्कु मुक्कु (मूक्क).
 ओठ - उदडु उत्तु (उदड).
 दात - पल् पल् (पलु).
 जीभ - नाक्कु नाक्कु.
 जबडा - ताड़े त्रोला.
 गाल - कन्नम् कन्ननम्.
 हनुवटी - मुहवाय् मुकवाय्.
 कान - काढ़े कातु (काद).
 केस - मयिर् मप्पीर (मइर) रोमम्.
 गठा - कपुत्तु कमुत्तंतु (कपुत).
 खांदा - तोल् त्रोला.
 कातडी - तोल् त्रोल.
 छाती - मार्व मार्पि (मार्व, मार).
 मिशी - मीशै मीशै.
 दाढी - दाडि त्राढ.
 तोड - वाय्, मुकम् व्लाय्, मुकम् (मुहम्, मुकम्).
 चेहरा - मुकम् मुकम् (मुहम्, मुगम्).
 पाठ - मुडुडु मुत्तु (मुडुह).
 हात - कै तक.
 नाडी - नाडि नाडि.
 दण्ड - कै, भजम् तक, पूजम्.
 कोपर - मुषंगै, मुट्टंगै, मुन्कै मुम्रांकै, मुट्टांकै, मुन्कै (मुन्नै).
 तळहात - उळ्ळंगै उंगालांगैकै.
 बोट - विरल् व्लीरल.
 अंगठा - कट्टैविरल् कृत्तैट व्लीरल.
 नख - नहम् नकम्.
 पोट - वयिरु वयिऱ्ऱु (वयरु).
 आंतडे - कुडल् गुटल.
 कम्बर - इडुप्पे इटुप्पु (इडुप्प, इडै).
 मांडी - तुडै त्रुट्टै (तोडै, त्वडै).
 गुडघा - मुषंगाल् मुम्रांकौल.

पाय - काल् काल॒.
 चरण - कालडि, पादम् कालढि, प्रातुम्.
 मन - मनम्, मनदु मनाम्, मनतु.
 अन्तकरण - अन्तःकरणम्, मनस्साक्षी अन्तकरणम्, मनस्साक्षी.
 हृदय - हृदयम् इत्याम् (इदयम्).
 हाड - एलुम्बु ऎलुम्पु (यलुम्बु).
 रक्त - इरत्तम् इरत्तहम् (रत्तम्).
 धाम - वियर्वे वियार्वेव.
 चोच - अलहुँ अलगु (अलह).
 शिंग - कोम्बु केहाम्पु (कवम्बु).
 शेषुट - वाल् वाल॒.
 खूर - कुलम्बु कुलाम्पु (कुलम्ब).
 पंख - शिरहु रीरहु.

(१३)

जनावरे, पक्षी आदि - मिरुंगल्, पक्षिहव्ल् मुदलियन मिरुकन्कल॑, पाश्चालीकल॑ मुतलियन.

हंस - अन्नम् अन्नानाम्.
 वकरा, वकरी - आडु आउ (आड).
 गाय - पशु, पशुमाडु पशु, पशुमाउ (पशुमाड).
 बैल - मांडु माओ (माड).
 घुबड - आंदै आनंदतै.
 माणी - ई न.
 म्हैस - एर्समै जारुमैम (यर्मै, एर्समैमाडु, यर्मैमाड).
 मासा - मीन् मिंग.
 मुंगी - एर्सम्बु एर्सम्पु (यर्म्बु).
 उंदीर - एलि एली (यली, इलि).
 घूस - पेरुच्चाळि डेप्चुंशाळि (प्यरुच्चाळी).
 मोर - मायिल् मायील् (मइल्).
 काजवा - मिन्मिनिपूच्चि मिन्मिनीप्पुच्चंसी.
 ढेकूण - मूट्टैपूच्चि मूट्टेप्पुच्चंसी.

- वदक - वात्तु वात्तु (वात).
 सुसर - मुदलै मुत्तिल.
 लांडगा - ओनाय् उनाय्.
 कुत्रा - नाय् नाय्.
 अस्वल - करडि कराडि.
 गिधाड - कपुहू कमुरु.
 गाढव - कपुदै कमुठेत.
 घोडा - कुदिरै कुठिरा.
 कावळा - काहम् काकम् (कागम्, काकी).
 पोपट - किळि किळी.
 माकड - कुरंगु गुरांगु.
 कोकिळा - कुयिल् कुयिल.
 डास - कोशु केऊस (कोसु, कवशु).
 कोंबडा, कोंबडी - कोषि केऊषि.
 कोंबडा - शेवल्कोषि चेवल्केऊषि.
 कोंबडी - पेट्टैकोषि चेपेट्टैकेऊषि.
 सिह - सिहम्, शिगम्, सिगम् चिंकंकम्.
 वाष - पुलि पुली.
 वेडूक - तवळै तवळै.
 मधुमाळी - तेनी तेळौ (तेन् + ई (माशी) = तेनी).
 हत्ती - यानै यालै.
 गेंडा - नीर्यानै, कांडाम्रुगम्, कांडामिरुहम् नीर्यालै, काळंटामिरुकम्.
 पाल् - पल्लि पल्लि.
 पक्षि - परवै, पक्षि प्रवैव, पक्षिलै.
 डुक्कर - पञ्चि, पन्नरि पन्नालै, पन्नरि (पण्डि).
 साप - पास्वु पाम्पु.
 कुमिकीटक - पुषुपूच्छहळ् पाम्पुचमीकलं.
 फुलपाखरू - पट्टपूच्छि, वन्नतुपूच्छि पट्टुपूच्छसी, वन्नाण्णात्तुपूच्छसी.
 गोगलगाय - नत्तै नृत्तेत.
 विचू - तेळै तेळौ.
 कोळी - शिलन्दि चिलन्ती.

उट - ओट्टकम् (ओट्टहम्) उट्टकम्.
हरड - मान् माणं.
चिचुंद्री - शुण्डेलि कुण्डेलि (सुडण्डलि).

(१४)

नातेवाईक - उरविनहंदू उरविनार्कलं.
बाप - अप्पा, तहप्पनार् अप्पा, तहप्पनार्.
आई - अम्मा, ताय् अम्मा, ताय्.
थोरला भाऊ - अण्णा अण्णू.
धाकटा भाऊ - तम्ब तम्पी.
थोरली बहीण - अक्का अक्का.
धाकटी बहीण - तंगै तुङ्गके (तंगच्ची, तंगची).
मामा - मामा मामा.
थोरले काका (वडिलांचे थोरले वंधु) - पेरियप्पा बेपीयप्पा (प्परियप्पा)
धाकटे काका (वडिलांचे धाकटे वंधु) - शित्तप्पा शीत्तप्पा.
सासरा - मामनार् मामनूर्.
सासू - मामियार् मामियार्.
स्त्री - मनैवि, स्त्री मैज्जावि, लंत्री.
पति - कणवन्, पति कणवन्, पत्रि.
सवत - शक्कलत्ति शक्कलत्ती.
मुलगा - महन्, पिळळे मकन्, पीलंजिा.
मुलगी - महन्, पेण् मकन्, बेण्ण (प्पण् प्पण्ण).
जावई - मरुमहन्, मापिळळे मरुमकन्, माप्पिळंजिा.
सून - मरुमहन् मरुमकन्.
आजा - तात्ता, पाट्टा तात्ता, पाट्टा.
आजी - पाट्टि पाट्टि.
नातू - पेरन् बोरन् (प्परन्).
नात - पेत्ति बोत्ती.
अत्या - अत्तै अत्तृत्तै.
थोरली मावशी (आईची थोरली बहीण) - पेरियम्मा बेपीयम्मा.

धाकटी मावशी (आईची धाकटी वहीण) शिति ठिठ्ठी.
मावसभाऊ - अम्मांजी अम्मांगुंझी (अम्माजी).
मावसवहीण - अम्मंगाळू अम्मांगुंकाळा.
आत्तेभाऊ - अत्तान् अत्तत्ताळा.
नणंद - नातनार नात्तंत्ताळा.
मेहुणा - मच्चिन् मच्चीना.
मेहुणी - मच्चिनि मच्चीनी.
वहिणी - अण्ण (थोरल्या भावाची म्हणजे अणाची वायको) अण्णज्ञी.
भाचा - मरुमहू मरुमकळा.
भाची - मरुमहू मरुमकळा.

△ △ △

नित्यव्यवहारोपयोगी तमिळ वाक्यसंग्रह

मागील प्रकरणांच्या अभ्यासाने वाचकांस तमिळ भाषेच्या व्याकरणाचे चांगलेच ज्ञान झाले आहे व वराच शब्दसंग्रहाही पदरी आहे असे दिसून येईल, व आता पुढील वाक्यांचा अभ्यास विनासायास व मनोरंजक वाटेल. तमिळ भाषेचा अपरिचितपणा आता पूर्ण नाहीसा झाला असल्यामुळे येथून पुढे शब्दशः भाषांतरावर जोर देण्याचे कारण नाही; म्हणून या प्रकरणाच्या शेवटी दिलेल्या या वाक्यांच्या मराठी भाषांतरांत शब्दशः भाषांतरावर जोर दिलेला नाही. आता वाचकांस तमिळ भाषेच्या मोडणीशी व वाक्यप्रचाराशी वराच परिचय झाला असल्यामुळे पुढील वाक्यांचे अर्थ त्यांचे या पुस्तकात दिलेले मराठी भाषांतर पाहाण्यापूर्वीच थोडासा अस्पष्ट का होईना पण मूळ येथील तमिळ वाक्य वाचताच त्यांना चटकन् समजेल. वाचकांच्या या प्राथमिक अस्पष्ट अर्थबोधाला या प्रकरणाच्या शेवटी दिलेले मराठी भाषांतर हे केवळ जास्त स्पष्टता व निश्चिती देण्याचे एक सहायक साधन असावे म्हणून दिले आहे; व या दृष्टीनेच त्याचा उपयोग वाचकांनी करावा. आता मराठी भाषांतर

वाचकांस पूर्वीप्रमाणे नवीन न भासता अपेक्षितच वाटेल. मूळ तमिळ वाक्याची त्याच्या मराठी भाषांतरास शब्दशः अर्थाच्या दृष्टीने तुलना केली असता, जर मराठी भाषांतरात कांही फरक आढळेल, तर तो फरक कशामुळे झाला याचे ज्ञान आता वाचकांस चटकन होईल. आता जर वाचकांस मराठी भाषांतराच्या सहायाविनाच या तमिळ वाक्यांचा स्पष्ट अर्थवोध होत असेल व केवळ शब्दार्थावदल मधून मधून योडासा अडथळा वाटत असेल, तरीही वाचकांनी आपल्या तमिळ भाषेच्या अभ्यासात आपली आता बरीच प्रगति झाली आहे असे मानण्यास कांही हरकत नाही. या दृष्टीने एका अर्थी मागच्या तिसऱ्या प्रकरणाप्रमाणेच हेही प्रकरण स्वतःच स्वतःच्या ज्ञानाची परीक्षा घेण्याचे एक साधन म्हणून समजावे. याशिवाय या प्रकरणाचे एक वैशिष्ट्य म्हणजे येथे दिलेला वाक्यसंग्रह हा व्याकरणाच्या दृष्टीने तितकासा दिलेला नसून मुख्यतः नित्यव्यवहारात वापरण्यास उपयोगी पडेल अशाच दृष्टीने निवडलेल्या वाक्यांचा संग्रह येथे दिलेला आहे. म्हणून वाचकांस तमिळ लोकांमध्ये राहण्याची व त्यांच्याशी तमिळमधून संभाषण व व्यवहार करण्याची संधि मिळाल्यास, या वाक्यसंग्रहाचा नित्य व्यवहारांत उपयोगी पडणाऱ्या नमूनेदार वाक्यांच्या संदर्भ-याद्या-वजाही फार उपयोग होण्यासारखा आहे. नेहमीच्या व्यवहारातील प्रसंगाला बन्याचशा जरूर त्या वाक्यांचे नमूने विषयवार गटाने दिले असल्या-मुळे तीच वाक्ये वापरतां येतील, अगर जरूर वाटल्यास त्या नमून्यांवरून यासारखीच दुसरी जरूर ती वाक्ये चटकन् वनवून ही वापरतां येतील. या दृष्टीने नित्याच्या संभाषणास एक संदर्भसंग्रह म्हणून वाचकास हा वाक्य-संग्रह फार उपयोगी वाटेल.

नित्यव्यवहारोपयोगी वाक्यसंग्रह :-

१ स्वागत :-

(१) वन्दनम्.	(१) वृन्दनम्.
(२) वणककम्.	(२) वण्णकंकम्.
(३) नमस्कारम्, अय्या.	(३) नमस्त्वंकारम्, औय्या.

(४) वारुंगल् (वांगो).	(४) वारुन्कल्ल.
(५) उट्टकारुंगल् (उट्कारुंगो).	(५) उट्कारुन्कल्ल.
(६) काप्पि शाप्पिडुगल् (शाप्पि-डुगो).	(६) काप्पि शाप्पिटुन्कल्ल.
(७) एनक्कु काप्पि वेण्डाम्	(७) ऎनक्कु काप्पि वेण्ण-टाम्.
(८) टी वेणुमा ?	(८) ഇ വേണ്ണമா?
(९) टी वेण्डाम्.	(९) ഇ വേண്ടாம்.
(१०) पाल् वेणुमा ?	(१०) பால் வேணுமா?
(११) आमाम् (आमा), पाल् वेणुम्.	(११) ஆமாம், பால் வேணும்.
(१२) पाल् कुडिकிக्‌रेन्.	(१२) பால் குடிக்கிறேன்.
(१३) एन् समाचारम् ?	(१३) என்ன சமாசாரம்?
(१४) एल्लोरम् सौख्यमा ?	(१४) எல்லோரும் செளக்கிய-
மா?
(१५) सौख्यम्	(१५) செளக்கியம்.

२ प्रश्न :-

(१) अदु एन् ?	(१) अது என்ன?
(२) इदु एन् ?	(२) இது என்ன?
(३) अवन् यार् ?	(३) அவன் யார்?
(४) इवन् यार् ?	(४) இவன் யார்?

(५) அவந் யார் ?	(5) அவள் யார்?
(६) அடு எந்த கர் ?	(6) அது எந்த ஊர்?
(७) உன் பேயர் என ?	(7) உன் பொயர் என்ன?
(८) அடு என் ?	(8) அது எங்கே?
(९) அங் ஏப்பில் போக வேணும் ?	(9) அங்கே எப்படிப் போக வேணும்?
(10) அடு எந்த தேர்வில் இருக்கிறது?	(10) அது எந்த தெருவில் இருக்கிறது?
(11) எடக்கு போக வேணுமா ?	(11) எடக்குப் போக வேணுமா?
(12) வலக்கு போக வேணுமா ?	(12) வலக்குப் போக வேணுமா?
(13) வடக்கே போக வேணுமா ?	(13) வடக்கே போக வேணுமா?
(14) எவ்வளவு ?	(14) எவ்வளவு?
(15) எத்தனை ?	(15) எத்தனை?
(16) அப்பியா ?	(16) அப்பாயா?
(17) இப்படியா ?	(17) இப்படியா?
(18) எடக்காக ?	(18) எதற்காக?
(19) என் ?	(19) என்?
(20) சரியா ?	(20) சரியா?
(21) ஶரிதானா (ஸ்ரிதானா) ?	(21) சரிதானா?

(३) वरगुती भाषण :-

(१) कडैककु प्पो.	(१) कटैककुप्पे प्रो.
(२) काय्करि कोण्डु वा.	(२) काय्करि केऊन्ऱु वा.
(३) वीट्टुककु प्पो.	(३) वीट्टुककुप्पे प्रो.
(४) कालैयिल् वा.	(४) कालैयिल् वा.
(५) मेळ्ळै पेशु.	(५) मेळ्ळै ग्रेश.
(६) उरकक प्पेशु.	(६) उरककप्पे प्रेश.
(७) उळ्ळै वा.	(७) उळ्ळै वा.
(८) सुम्मा इरु.	(८) सुम्मा इरु.
(९) शब्दम् शेय्यादे.	(९) शब्दम् चेय्याते.
(१०) शाप्पाङ्गु कोण्डु वा.	(१०) शाप्पाङ्गु केऊन्ऱु वा.
(११) रोट्टि शेय्.	(११) रोट्टि चेय.
(१२) काप्पि तयार् शेय्.	(१२) काप्पि तयार् चेय.
(१३) अ.रैयै शुद्धम् शेय्.	(१३) अरैयै शुद्धम् चेय.
(१४) तुणिहळै चुवै.	(१४) तुणिकैलै तुवै.
(१५) तुणिहळै वेय्यिलिल् पोडु.	(१५) तुणिकैलै वेय्यिलिलै प्रोटु.
(१६) शीघ्रम् शेय्.	(१६) शीघ्रम् चेय.
(१७) अवसरप्पडादे.	(१७) अवसरप्पटाते.

(१८) वैळिये उट्कार्.	(१८) वेऩीयो उट्कार्.
(१९) कापि कुडि.	(१९) का॒पि कु॒डि.
(२०) सामान् कट्टू.	(२०) सा॒मान् कट्टू.
(२१) मृद्दैयै तूक्कु.	(२१) मृ॒द्दैयै तू॒क्कु.
(२२) वण्डियिल् वै.	(२२) वण्ण॒डियिल् वै.
(२३) कूलिकारनुकु ककाशु कौडु.	(२३) कू॒लिकारनु॒कु ककाशु कौ॒डु.
(२४) कोंजनेरम् तूगु.	(२४) के॒ोंजनेरम् तू॒गु.
(२५) वे॒रे ओणु कोण्डु वा.	(२५) वे॒रे ओणु कोण्डु वा.
(२६) अम्बट्टनै कूपिडु.	(२६) अम्बट्टनै कू॒पिडु.
(२७) एन्नुडैय तुणि कोण्डु वा.	(२७) ए॒न्नुडैय तु॒णि को॒ण्डु वा.
(२८) इन्द शीट्टै क्कोडुत्तु पदिल्
कोण्ड वा.	(२८) इन्त्तै शीट्टै क्कोडुत्तु पदिल्
कोण्ड वा.
(२९) नेरत्तिल् वर वेणुम्.	(२९) नेरत्ति॒ल् वर वे॒णुम्.
(३०) अन्द जन्नलै तिर्.	(३०) अन्तै जन्नलै तिर्.
(३१) इन्द ककदवै मूडु.	(३१) इन्तै ककदवै मू॒डु.
(३२) पूट्टु प्पोट्टुविट्टु प्पो.	(३२) पू॒ट्टु प्पोट्टुविट्टु प्पो.
(३३) कोपिकादे.	(३३) को॒पिकादे.
(३४) वुद्धियै उपयोहि.	(३४) पु॒द्धियै उ॒पयोहि.

- (३५) एनकु वयि काट्टु. (35) ऎனक्कु वழி कாட்டு.
- (३६) मन्निककवुम्. (36) मண्णிக்கவும்.
- (३७) नी एन् मुन्नाल् पो. (37) नீ என் முன்னால் போ.
- (३८) नी एन् पिन्नाल् वा. (38) नீ என் பின்னால் வா.
- (३९) नी एन् कूड वा. (39) नீ என் கூட வா.
- (४०) भयप्पडादे. (40) பயப்படாதே.
- (४१) जाग्रत्तै ! मरकादे. (41) ஜாக்கிரதை! மறக்காதே.
- (४२) संतोषमाह इरु. (42) சங்தோஷமாக இரு.
- (४३) आपकम् वैतुकोण्डरकिक-
• राया ? (43) ஓபகம் வைத்து து க்
கொண்டிருக்கிறுயா?
- (४४) रोम्ब नल्लदु. (44) ரோம்ப நல்லது.
- (४५) नी मरन्दु पोनाया ? (45) நீ மறந்து போனாயா?
- (४६) परवा इल्लै. (46) பரவா இல்லை.
- (४७) वाघकम् (वादकम्=वादहम्)
इल्लै. (47) பாதகம் இல்லை.
- (४८) शेडिहल्कुकु जलम् ऊत्. (48) செடி களுக்கு ஜலம்
ஊத்து.
- (४९) शमैयल्कारन् एगे पोनान् ? (49) சமையல்காரன் எங்கே
போனன்?
- (५०) शाप्पाडु तयाराहिविट्टदा ? (50) சாப்பாடு தயாராகி
விட்டதா?

(५१) एन्न करि?	(५१) ऎன्ऩा कறி?
(५२) नेण्णु मूट्टु.	(५२) नेण्णु पूट्टु.
(५३) अडुप्पु मूट्टु.	(५३) अउप्पु मूट्टु.
(५४) आरिशिये अलम्ब.	(५४) अरीचिये अलम्प.
(५५) अडुप्पुमेल्‌वै.	(५५) अउप्पु मेल्‌वै.
(५६) करि कायविलै.	(५६) करि कायविलै.
(५७) कडीयिलिरुन्तु विरहु कोण्डु वा.	(५७) कठेटायीलिरुन्तु विऱकु
केऊन्नु वा.
(५८) इदै नाङ्गाय अरै.	(५८) इतेह नन्नरूप अरै.
(५९) करि नषक्कु.	(५९) करि नहूक्कु.
(६०) इण्डु पोंगल् (पोंगल) शेय्.	(६०) इन्ऱु बोांकल चेय.
(६१) करियिल् एण्णेय विडादे, नेय्
विडु.	(६१) करीयिल् ऎண्णेय
विटाते, नेय् विटु.
(६२) तथिर् रोम्ब पुळिक्किरहु.	(६२) तयिर् रोम्प पुलिक्किरहु.
(६३) इदै मोराक्कु.	(६३) इतेह मोराक्कु.
(६४) एनक्कु रोम्ब उरैप्पु (ओरैप्पु,
ओरप्पु) पिडिक्कादु.	(६४) ए न क्कु रे रा म्प
उरैरैप्पु पिट्टिक्कातु.
(६५) परुप्पिल् उप्पु पोडु.	(६५) परुप्पिल् उप्पु पोटु.
(६६) रोम्ब पुळि पोडादे.	(६६) रोम्प पुलि बोटाते.
(६७) इन्द मामिसम् एदर्काह ?	(६७) इन्त मामिसम् ऎत्त्रकाक?

- (६८) ഇന്തു മുട്ടൈ എടക്കാഹ് ? (68) ഇന്ത മുട്ടൈ എത്രക്കാക്?
- (६९) നാൻ മാമിസമ്, മുട്ടൈ ശാപിഡ്
മാട്ടേൻ.
- (७०) കട്ടീയില് നല്ല വേണ്ടീക്കായ്
കിടീക്കവിൽലൈയാ ?
- (७१) കരിയില് കോംജമ് കോതമല്ലിയുമ്
പോട്ടു.
- (७२) തേങായുമ് പോട്ടു.
- (७३) അടു പുഡിയാ ?
- (७४) അദേ പ്പോട്ടു.
- (७५) മെജീയിന് മേല് തുണി പോട്ടു
ശാപ്പാടു കോഷ്ടു വാ.
- (७६) ഇടു എന്ത് ?
- (७७) വാ ഷൈക്കായ് വേണ്ടാമ്.
- (७८) വാ ഷൈപ്പബ്മ് വേണുമ്
- (७९) ആരഞ്ഞു ഇല്ലൈയാ ?
- (८०) ശ്രോഹപ്പേ വേളിയേ ചേ.
- (८१) പട്ടുക്കീയൈ പ്പോട്ടു.
- (८२) അന്ദ അ രൈയില് വിളക്കു എടു.
- (68) നാൻ മാമിചമ്, മുട്ടൈ
സാപ്പിട മാട്ടേൻ.
- (70) ക തൈ യി ല് നല്ല
വെൺ തൈ ക കാ യ്
കിടൈക്ക വില്ലൈഡാധി?
- (71) കർണ്ണില് കൊ ഞു ച മ്
കോത്തമല്ലിയുമ് പോട്ടു.
- (72) തേങ്ങക്കാധിമ് പോട്ടു.
- (73) അതു പുതിയതാ?
- (74) അതൈപ്പ് പോട്ടു.
- (75) മേരൈയിൻ മേല് തുണി
പോട്ടു ചാപ്പാടു
കോണ്ടു വാ.
- (76) ഇതു എന്നന്?
- (77) വാമൈക്കാധി വേണ്ടാമ്
- (78) വാമൈപ്പബ്മുമ് വേണ്ണുമ്.
- (79) ആരഞ്ഞു ഇല്ലൈയാ?
- (80) ചെന്തുപ്പൈ വെ സി ദേ
വൈ.
- (81) പട്ടുക്കൈയൈപ്പ് പോട്ടു.
- (82) അ നു ത അരൈയില്
വിനാക്കു എറ്റു.

(४) सामान्य संभाषण व चौकशी :-

(१) दयवु शेयदु नींगळ् इन्द शीट्टै
एनक्काह परिय दुर्रेक्कु
कोण्डु पोंगळ.	(१) तयवु चेयंतु नींकल्ल
इन्तस चीट्टैट ऎनक्काह
पेरीय तु रे र कुक
केाண्टु पोंकल्ल
(२) अन्द शीट्टै रामनुक्कु
कोडुक्क वेणुमा ?	(२) अन्तस चीट्टैट राम-
लुक्कुक केाउ कुक
वेणुमा?
(३) इल्लै, अदै गोपालनिडम् कोण्डु
पोय् (पोयि) अवनुक्कु ककोडुत्तु
विडु.	(३) इल्लै, अतह कोपाल-
निटम् केाण्टु बोय
अवलुक्कुक केआउत्तु
विटु.
(४) पदिल् (बदिल्) वेणुमा ?	(४) पतील वेणुमा?
(५) वेण्डाम्.	(५) वेण्णटाम्.
(६) रसीदु वेणुमा ?	(६) रसीतु वेणुमा?
(७) वेणुम्.	(७) वेणुम्.
(८) अदु अवश्यमा ?	(८) अतु अवशियमा?
(९) अवश्यम्.	(९) अवशियम्.
(१०) नींगळ् यार् ?	(१०) नींकल्ल यार्?
(११) नान् रामचंद्रन्.	(११) नान् रामचंद्रन्तीरन्.
(१२) यारै प्पाक्क वेणुम् ?	(१२) यारेरप्प पार्क्क वेणुम्?
(१३) उंगलैत्तान् पाक्क वन्देन्.	(१३) उंक्कलैत्तान् पार्क्क
वन्तेन्न.

- (१४) எடக்காத் ? (१४) எதற்காக?
- (१५) ஏழ விஶேஷம் ? (१५) என்ன விசேஷம்?
- (१६) ஓண்டும் விஶேஷம் டல்ல், (१६) ஒண்ணும் விசேஷம் இல்லை, சும்மா பார்க்க ஸும்மாபாக்க வந்தே.
- (१७) வேயியல் அடிக்கிரடு. (१७) வெய்யில் அடிக்கிறது.
- (१८) இண்டைக்கு ம.பி பேய்யுமா ? (१८) இன் தை க்கு மழை பெய்யுமா?
- (१९) ம.பி பேய்யும்போல் இருக்கிரடு. (१९) மழை பெய்யும்போல் இருக்கிறது.
- (२०) ம.பி பேய்யும் இண்டு நானும் நினைக்கிறேன். (२०) மழை பெய்யும் என்று நானும் நினைக்கிறேன்.
- (२१) குடை (காடை) வெணுமா ? (२१) குடை வேணுமா?
- (२२) வெண்டாம், எனவ்கு குடைக்காண்டு பாஹ பிரியம் இல்லை
- (२३) ரெந் கோட் போட்டுக் கொண்டு போகி ரெந்.
- (२४) காடு அதிகமாக விஶுதிரடு.
- (२५) நெடு உட்ணமாக இருந்து.
- (२६) இண்டு குளிச்சியாக இருக்குமா ?
- (२७) வெண்டாம், எனக்கு கொண்டு போகி ரெந்.
- (२८) காற்று உழை னமாக இருந்தது.
- (२९) குளிர்ச்சியாக இருக்குமா?

- (२७) मर्ये पेद्वाल् को जम्
कुल्हिच्चयाह इरुक्कुम्.
- (२८) उन् पेयर् एन्न ?
- (२९) एन्नुडैय पेयर् रामचंद्रन्.
- (३०) नींगल् एंगे वसिक्कि रीहँ्क्?
- (३१) नान् मद्रासिल् वसिक्कि रेन्.
- (३२) नींगल् एंगिरुन्तु वरुहि रीहँ्क्?
- (३३) नान् कल् क ता वि लि रुन्तु
वरुहि रेन्.
- (३४) नींगल् एंगे पोहि रीहँ्क् ?
- (३५) नान् मद्रास् पोहि रेन्.
- (३६) अंगिरुन्तु रामेश्वरम् एवलबु
दूरम् ?
- (३७) अंगिरुन्तु रामेश्वरम् नानूरु
मैल्.
- (३८) इंगिरुन्तु मद्रासुकु एवलबु
चार्ज ?
- (२७) म तை பெயதால்
கொஞ்சம் குளிர்ச்சியாக
இருக்கும்.
- (२८) உன் பெயர் என்ன?
- (२९) என்னுடைய பெயர்
ராமச்சந்தரன்.
- (३०) நீங்கள் எங்கே வசிக்கி-
றிர்கள்?
- (३१) நான் மதருளில் வசிக்க-
கிறேன்.
- (३२) நீங்க ள் எங்கிருந்து
வருகிறீர்கள்?
- (३३) நான் கல்கத்தாவி-
லிருந்து வருகிறேன்.
- (३४) நீங்கள் எங்கே போகி-
றிர்கள்?
- (३५) நான் மதருஸ் போகி-
றேன்.
- (३६) அங்கிருந்துராமேசவரம்
எவ்வளவு தூரம்?
- (३७) அங்கிருந்துராமேசவரம்
நானூறு மைல்.
- (३८) இங்கிருந்து மதரு-
ஸாக்கு எவ்வளவு
சார் ஜி?

- (३९) उंगलुकु मद्रासुकु पोह वेणुमा ?
- (४०) इंगिरुन्तु अंगे पोह पदिनालु रूपाय् चाँ.
- (४१) अंगे पोय् (पोयि) एव्वलवु नाळ इरुपीहंद् ?
- (४२) अंगे नाळु नाळ इरुपेन.
- (४३) नींगळ अंगे एंगे तंगुवीहंद् ?
- (४४) अंगे नान् शत्तिरत्तिल् तंगुवेन.
- (४५) होटलिल् तंग वेणुमा ?
- (४६) वेण्डाम्, अदु एनकु पिडिकान्तु.
- (४७) अंगे जनंगळ् एन्न शापिडुहि-राहंद् ?
- (४८) अंगे जनंगळ् शादम् शापिडुहि-राहंद्.
- (४९) नींगळ रोट्टि शापिडुहि-री-हंडा अल्लदु शादम् शापिडुहि-रीहंडा ?
- (39) उंस क गुंक गु मत्तू-लू क गुंप पोक वे न्नु मा?
- (40) इंकिरुन्तु अंस के पोक पत्तिगलु गुपाय सारंड.
- (41) अंके पोय् ऎव्वलाव नाळ इरुपंपीरंकलं?
- (42) अंके ना लु ना ल इरुपेऩ.
- (43) नींकलं अंके ऎंके तुंकुलीरंकलं?
- (44) अंके काळं रत्तीरत्तील तुंकुवेन.
- (45) ओराट्टलिल् तंस क वेणुमा?
- (46) वे न्न टा म, अतु ऎनकुप पीछकातु.
- (47) अंके ज नंस कलं ऎन्न शापिटुकिरुंकलं?
- (48) अंके ज नंस कलं शातुम शापिटुकिरुंकलं.
- (49) नींकलं रोट्टि शापिटुकिरी-शापिटुकिरी-शापिटुकिरी-शापिटुकिरी-

- (५०) नान् शादम् शाप्पिडुहि.रेन्. (५०) नाऩं चातुमं चाप्पिटुकी-
ग्रेन.
- (५१) नानुम् शादम् शाप्पिडुहि.रेन्. (५१) नानुमं चातुमं चाप्पिटुकी-
ग्रेन.
- (५२) रोट्टि एनकु प्पिरियम् इलै. (५२) रोट्टि ऎनकंकुप्पि प्रिरि-
यम् इल्लै.
- (५३) लवन् इरण्डुम् (रण्डुम्) शाप्पिडुहिराना ? (५३) अवनं इराण्णुमं चाप्पि-
प्रिटुकीरुणे?
- (५४) आमाम् (आमा), अवन् इर-
ण्डुम् (रण्डुम्) शाप्पिडुहिरान्. (५४) आ मा मं, अ व नं
इराण्णुमं चाप्पि टु-
कीरुन्.

(५) रेल्वे स्टेशन :-

- (१) स्टेशन् एंगे इच्चिकरदु ? (१) लंटोझैं ऎ नं के
इरुक्किऱது?
- (२) अदु रेल्वे स्टेशन्ताना ? (२) अது रயில்வே लंटो-
ழன்தானு?
- (३) आमाम्, अदु रेल्वे स्टेशन्तान्. (३) आமாம், अது रயில்வே
लंटोழன்தான்.
- (४) अदु एन्द स्टेशन् ? (४) अது ऎந்த லंடேழன்?
- (५) अदु मद्रास् सेंट्रல் स्टेशन्. (५) अது மதறுஸ் செண்ட-
ரல் லंடேழன்.
- (६) उंगलुकु एंगे पोह वेणुम् ? (६) உங்களுக்கு எங் கே
போக வேணும்?

- (७) एनकु वेगळुम्मु पोह वेणुम्. (८) ऎ न क रु बेंकल्लु-
रुक्कुप पोक वेणुम.
- (९) नमकु अगे शीघ्रम् पोह (१०) कोपाल! सैक्किरम वा.
वेणुम्.
- (११) गोपाल् ! शीघ्रम् वा. (११) नमकु आंक्केकैक्किरम
गोक वेणुम.
- (१२) उंगल्कु इटम् (उंगलिष्टम्) (१२) उंकल्लुक्कु इंडम्
पोल कोडुग्ग.
- (१३) इन्द सामानै एडुत्तु कोण्डु पो. (१३) इन्त सामाजै ऎट्टै-
तुक कोण्ऱु पो.
- (१४) वेगळूर् वण्ड एत्तनै मणिकु (१४) बे न्त क ञुर वण्णै
पुराण्डुहिरदु ? ऎत्तैजै म णी क रु प
पुरप्पुकिरतु?
- (१५) नमकु वेगळूर् पोह वेणुम्. (१५) नमकु बेंकल्लुर बोक
वेणुम.
- (१६) अदु एन्द प्लाट्पार्मत्तिल् (१६) अतु ऎन्तु प्लाट्पार्म-
निकिरदु ? त्तिल मिऱ्किरतु?
- (१७) अदु अन्द प्लाट्पार्मत्तिल् (१७) अतु अन्तप्प प्लाट्पा-
निकिरदु. र्मत्तिल मिऱ्किरतु.
- (१८) अंगे पोह एवळवु मणि नेरम् (१८) अंक्केकोक बोक ऎव्वैव
पिडिक्कुम् ? मणी नेरम पिडिक्कुम?

- (१९) ଉଗନ୍ତୁକୁ ବେଜବାଡା ବଣିଡ
ବେଣୁମା ?
- (୨୦) ଅନ୍ଦ ବଣିଡ ପୁର୍ବପଦ୍ମ ନିଟଟଦୁ.
- (୨୧) ରଣାବଦୁ ବଣିଡ ଏତନେ ମଣିକୁ
ଇଶ୍ଵରକୁ ?
- (୨୨) ଓରୁ ରାତି ବଣିଡ ଇଶ୍ଵରକୁ.
- (୨୩) ନାନ୍ ରାତିବଣିଡଯିଲ୍ ପୋବେନ୍.
- (୨୪) ଅନ୍ଦ ବଣିଡ ନେରାହ ଅଂେ ପୋହି-
ରଦା ?
- (୨୫) ସ୍ତ୍ରୀହଳ୍ ବଣିଡ ଏଂେ ଇଶ୍ଵିକ-
ରଦୁ ?
- (୨୬) ବଣିଯିଲ୍ ପାକର୍ତ୍ତଦୁନ୍ଦ ଇଙ୍ଗଳ୍
ଚଢ଼ୋ ?
- (୨୭) ବଣିଯିଲ୍ ବଣିଡ ମାଟ୍ ବେଣୁମା?
- (୨୮) ଇଂେ ଏବଳବୁ ନେରମ୍ ବଣିଡ
ନିର୍କିରଦୁ ?
- (୨୯) ନମକୁ ଇଂେ ବଣିଡ ମାଟ୍ ବେଣୁମ୍.
- (୩୦) ଇନ୍ଦ ସ୍ଟେଶନିଲ୍ ଶାପାଡୁ କିଡେ-
କୁମା ?
- (୧୯) ଉଥକଗୁକୁ ପେଜବାଟା
ବେଣ୍ଣାଢି ବେଣୁମା?
- (୨୦) ଆନ୍ତ ବେଣ୍ଣାଢି ପୁର୍ବପଟ୍ଟ
ବିଟଟାତୁ.
- (୨୧) ରଙ୍ଗଟା ବତୁ ବେଣ୍ଣାଢି
ଏ ତ ତ କୈ ମଣି କ କୁ
ଇରୁକ୍କିରତୁ?
- (୨୨) ଓରୁ ରାତିରୀ ବେଣ୍ଣାଢି
ଇରୁକ୍କିରତୁ.
- (୨୩) ନାନ୍ ରାତିରୀବେଣ୍ଣାଢି-
ଯିଲ୍ ପୋବେନ୍.
- (୨୪) ଆନ୍ତ ବେଣ୍ଣାଢି କୋରାକ
ଆନ୍କେ ପୋକିରତୋ?
- (୨୫) ସି ତିରୀ କ ନୀ ବେଣ୍ଣାଢି
ଜାନ୍କେ ଇରୁକ୍କିରତୁ?
- (୨୬) ବ୍ୟାଯିଲ୍ ପାର୍କତତ୍ତକୁନ୍ତ
ଇଟନ୍କଳ ଉଣ୍ଟୋ?
- (୨୭) ବ୍ୟାଯିଲ୍ ବେଣ୍ଣାଢି ମାର୍଱୍଱
ବେଣ୍ଣାଟୁମା?
- (୨୮) ଇନ୍କେ ଏବଳାବୁ କୋରମ
ବେଣ୍ଣାଢି ନିର୍କିରତୁ?
- (୨୯) ନମକୁ ବେଣ୍ଣାଢି ଇନ୍କେ
ମାର୍଱୍଱ ବେଣ୍ଣାଟୁମ.
- (୩୦) ଇ ନ ତ ସିଟେଲ୍ଲାନିଲ୍
ଶାପାଟୁ କିଟାକକୁମା?

- (३१) नागल् इंगे इरंगलामा (एरंगलामा) ?
- (३२) अदु एन्नुडेय सामान् अल्ल, इदु एन्नुडेय सामान्, इदै निश्चतु प्पार्.
- (३३) इदै एडुत्तु प्पोय् (पोयि) अन्द वण्डियिल् वै.
- (३४) अन्द वण्डियिल् रोम्ब कूट्टम्.
- (३५) मट्रोरु (मट्रोरु) वण्ड इस्किक-रदा ?
- (३६) इन्द सामानै स्टेशनिल् वैक्क वेण्डुमा ?
- (३७) वेण्डाम्, एनक्कु वेळिये पोह वेण्डुम्.
- (३८) होट्टलुक्कु प्पोह वण्ड वेण्डुमा ?
- (३९) माट्टु वण्ड एनक्कु वेण्डाम्, कुदिरैवण्ड वेण्म्.
- (४०) वण्डिकारन् एव्वल्लु केट्किरान् ?
- (31) नाङ्केळौ इङ्केको इरुन्क-लामा ?
- (32) अनु ए नौ नु तै य सामानै अल्ल, इतु ऎन्नुतैय सामानै, इतेह निऱृत्तुपार.
- (33) इतेह एउत्तुप बोय अन्त वन्नाड्यिल वै.
- (34) अन्त वन्नाड्यिल रोम्प खृट्टम्.
- (35) म र भेगु रु वन्नाडी इरुक्किऱ्ता?
- (36) इन्त चामाजै स्टेटेल्ल-नील वैक्क वेण्ण-मो?
- (37) वेण्णताम्, ए नै कु रु वै नी ये बोक वेण्णम्.
- (38) ओराट्टलुक्कुप बोक वन्नाडी वेण्णुमा?
- (39) माट्टु वन्नाडी ऎनक्कु वेण्णताम्, कु ती रे वै वन्नाडी वेण्णुम्.
- (40) वै ज्ञाडी कु का र नै एव्वल्लु केट्किऱ्तुन्?

- (४१) வண்டி வேண்டாம்.
 (४२) ஓரு டெக்ஸி கூபிண்டு.

(६) வாஜார் :—

- (१) இங்கே கட்டீத்தேரு எங்கே இருக்கிறது ?
 (२) எனக்கு கட்டீத்தேரு போதுமானதா ?
 (३) இங்கே கட்டீத்தேரு ரோம்ப பக்கம்.
 (४) இங்கிருந்து ஓரு பல்லாங் தாந்தூரம்.
 (५) அரிசி, பற்பு எனக்கு வாங்குவது வேண்டும்.
 (६) இது எப்படி ?
 (७) அது என்ன விலை ?
 (८) நேய் என் விலை ?
 (९) காய்க்கி எங்கே விர்க்கிருந்து ?
 (१०) அந்த கக்கையில் ஶக்கரை இருக்கிறதா ?
- (41) வண்டி வேண்டாம்.
 (42) ஒரு டெக்ஸி கூப்பிடு.
- (1) இங்கே கடைத்தெரு எங்கே இருக்கிறது ?
 (2) எனக்கு கடைத்தெருக்குப் போக வேண்டும்.
 (3) இங்கே கடைத்தெரு ரோம்ப பக்கம்.
 (4) இங்கிருந்து ஒரு பாலாங்தான் தூரம்.
 (5) அரிசி, பற்பு எனக்கு வாங்க வேண்டும்.
 (6) இது எப்படி ?
 (7) அது என்ன விலை ?
 (8) நேய் என் விலை ?
 (9) காய்க்கி எங்கே விர்க்கிருந்து ?
 (10) அந்தக் கடையில் சர்க்கரை இருக்கிறதா ?

- (११) இடு எவ்வளவு ? (११) இது எவ்வளவு?
- (१२) அரிசி மலிவாக இசுகிகரடு. (१२) அரிசி மலிவாக இருக்கிறது.
- (१३) ஗ோடுமீ என் பிரக்கியாக இசுகிகரடு ? (१३) கோதுமை ஏன் கிராக்கியாக இருக்கிறது?
- (१४) நான் அவ்வளவு காடுக்கமாட்டேன். (१४) நான் அவ்வளவு கொடுக்க மாட்டேன்.
- (१५) கோஜம் விலையை கம்ம ஶேய். (१५) கொஞ்சம் விலையைக் கம்பி செய்.
- (१६) நமக்கு இடு வெண்டாம். (१६) நமக்கு இது வேண்டாம்.
- (१७) வே.ரே ஓண்டு கோடு வா. (१७) வே.வே.ற ஒன்னு கொண்டு வா.
- (१८) அடு ஜாஸ்த விலை. (१८) அது ஜாஸ்தி விலை.
- (१९) கோஜம் கு.ரே. (१९) கொஞ்சம் குறை.
- (२०) இடு எனக்கு பிழிக்கவில்லை. (२०) இது எனக்குப் பிழிக்க வில்லை.
- (२१) அடு எனக்கு வெண்டும். (२१) அது எனக்கு வேண்டும்.
- (२२) நாலு அணாவுக்கு கோடுப்பாயா ? (२२) நாலு அ.ஞ வக் குக் கொடுப்பாயா?
- (२३) எனின்டம் சில்லறை இல்லை. (२३) என்னிடம் சில்லறை இல்லை.
- (२४) உனின்டம் உண்டா ? (२४) உன்னிடம் உண்டா?
- (२५) உண்டு. (२५) உண்டு.

- (२६) वाकिक काणु कोडु. (२६) पाॅक्सी का॒स को॑टु.
- (२७) कणक्कु शरिया॒ह इलैया ? (२७) क णे कु रु स री या क इलैया?
- (२८) काणु तिरूप्पियुम् ए॒णिप्पार्. (२८) का॒स ति॒रु प्पि॒य मं ऎ॒न्ऩै॒नीप्पा॒र.
- (२९) इ॒प्पो॒षुदु शरिया ? (२९) इ॒प्पेपा॒मुतु सरिया?
- (३०) शरि. (३०) सरि.
- (३१) इन्द सामान् प॒वैयदा ? (३१) इ॒न्त सामान॑ प॒म्मै-
यत्ता?
- (३२) इलै, अदु पुदियदु. (३२) इ॒लैल, अतु प॒त्तियतु.
- (३३) इन्द तुणियिन् निर॒म् गेंट्ट्या? (३३) इ॒न्तत्त तु॒णीयिन॑ निऱ्म
केट॒च्चया?
- (३४) आमाम्. (३४) आ॒माम.
- (३५) ए॒न्निडम् रोक्कम् इलै. (३५) ऎ॒न्नै॒नीटम॑ रे॒रा क॑ क॒म॑
इ॒लैल.
- (३६) कड॒न् कोडुप्पाया ? (३६) क॒टन॑ को॑टुप्पा॒या?
- (३७) कम्बलि तुणि वेणुमा ? (३७) क॑ म॒ प॒ ऎ॒ तु॒ णै॒
वेणुमा?
- (३८) वेण्डाम्, नू॒ल्-तुणि वेण्डुम्. (३८) वेण्ण॒टा॒म, नू॒ल् तु॒णी॒
वेण्ण॒म॒.
- (३९) कत्तरिक्काय् ए॒न विलै ? (३९) क॒त्तै॒रीक्का॒य॑ ऎ॒न॑ ना॒
वी॒लै?

- (४०) ଏଗନ୍ତୁକୁ ପ୍ରସ୍ତୁମ୍ ବେଣ୍ଡୁମ୍.

(୪୧) ଉଗନ୍ତୁକୁ ମିଟାୟ (ମିଟାଇ) ବେଣୁମା ?

(୪୨) ଉନିଡମ୍ ଏଲ୍ ଏଲ୍ ମିଟାୟ ଇରକିରନ୍ତୁ ?

(୪୩) ଓରୁ ରୂପାୟକୁ ଜାଯିଯୁମ୍ କୋଡୁ.

(୪୪) ଉନିଡମ୍ କାରମ୍ ଉଣ୍ଡା ?

(୪୫) ଉଣ୍ଡା.

(୪୬) ଏଟଟୁ ଅଣାବୁକୁ କାରାସେବୁମ୍ କୋଡୁ.

(୪୭) ବହଁ ବେଣୁମା ?

(୪୮) ବେଣ୍ଡାମ୍.

(୪୯) ଇନ୍ଦୁ ନଲଲଦୁ ଇଲ୍ଲେ.

(୫୦) ବେ.ରେ ଔଣ୍ଟୁ କାଣିବ.

(୫୧) ଅନ୍ତୁ ନଲା ଇରକିରନ୍ତୁ.

(୫୨) ଅନ୍ତୁ ଏନକୁ ବେଣ୍ଡୁମ୍.

(୫୩) ଇନ୍ଦୁ ଏନକୁ ପିଡ଼ିକକବିଲ୍ଲେ.

(୪୦) ଜାଙ୍କାଙ୍କୁ ପାମ୍ ବେଣ୍ଟାମ୍.

(୪୧) ଉନ୍କଲୁକୁ ମିଟାୟ ବେଣୁମା?

(୪୨) ଉନ୍ନ ନିଟାମ୍ ଏନ୍ନ ଏନନ୍ନ ମିଟାୟ ଇରୁକ୍କିରନ୍ତୁ?

(୪୩) କୁରୁ ଶୁପାୟକୁ ଜ୍ଞାନକିରିଯୁମ୍ କୋଡୁ.

(୪୪) ଉନ୍ନ ନିଟାମ୍ କାରମ୍ ଉଣ୍ଟା?

(୪୫) ଉଣ୍ଟା.

(୪୬) ଏଟା ଅ ନେ ବୁକ୍କ ଗୁରୁ କାରାଚେବୁମ୍ କୋଡୁ.

(୪୭) ବତେ ବେଣୁମା?

(୪୮) ବେଣ୍ଟାମ୍.

(୪୯) ଇତୁ ନଲଲତୁ ଇଲ୍ଲେ.

(୫୦) ବେ ବେ ରୁ ଏନ୍ ନୁ କାଣିପି.

(୫୧) ଅତୁ ନଲଲା ଇରୁକ୍କିରନ୍ତୁ.

(୫୨) ଅତୁ ଏନକୁ ବେଣ୍ଟାମ୍.

(୫୩) ଇତୁ ଏନକୁ ପିଛକକ ବିଲ୍ଲେ.

- (५४) अदै एन् वीट्टुकु अनुपि
क्कोडु.
- (५५) अदै एन् कणकिकल् वै.
- (५६) अन्द कडैयिल् एन् एन्
सामान्हळू किडैकुम् ?
- (५७) अवर् ओरु मोत्त व्यापारि.
- (५८) अंगे शिल्ल.रैकु विंविल्लै.
- (५४) अதை என் விட்டுக்கு
அனுப்பிக் கொடு.
- (५५) அதை என் கணக்கில்
வை.
- (५६) அங்குக் கடையில்
என்ன என்ன சாமான்-
கள் கிடைக்கும்?
- (५७) அவர் ஒரு மொத்த
வியாபாரி.
- (५८) ஆங்கே சில்லறைக்கு
விற்கவில்லை.

(7) போட்ட :-

- (१) எனக்கு தபால் ஆஃசிஸ் போ
வெணும்.
- (२) அடு எங் இருகிகரது ?
- (३) நான் ஓரு கடிகம் ஏ.பு.விரு-
கிக.ரெ.
- (४) கையேபுது ப்போட்டிருகிக்.ரி-
ஹ்ளா ?
- (५) ஆமாம், நான் கையேபுது ப்போட்ட-
ருகிக்.ரெ.
- (६) விலாஸம் ஶரியாह ஏ.பு.விரு-
கிக்.ரீஹ்ளா ?
- (१) எனக்குத் தபால்
ஆபீஸ் போக வேணும்.
- (२) அது எங்கே இருக்கிறது?
- (३) நான் ஒரு கடிதம்
எழுதிருக்கிறேன்.
- (४) கையெழுத்துப் போட்டிருக்கிறீர்களா?
- (५) ஆமாம், நான் கையெழுத்துப் போட்டிருக்கிறேன்.
- (६) விலாசம் சரியாக எழுதிருக்கிறீர்களா?

- (७) आमाम्, नान् विलासम् शरि-
याह एषुदिशकिरेन्.
- (८) अदकु एव्वलवु स्टांपु ओट्ट
वेणुम् ?
- (९) अदकु पदिनैन्दु नया पैसा स्टांपु
ओट्ट वेणुम्.
- (१०) एनकु ओरु पदिनैन्दु नया
पैसा स्टांपु कोडुगल्.
- (११) उंगलुकु एन वेणुम् ?
- (१२) एनकु नालु पत्तु नया पैसा
स्टांपु, ऐन्दु अंजु नया पैसा
स्टांपु, आरु कवरम् वेणुम्.
- (१३) तपाल् पेट्टि एगे इश्विक-
रद्दु ?
- (१४) एनकु ओरु कडिदम् तपाल्
पेट्टियिल् पोड वेणुम्.
- (१५) अंगे अन्द पेट्टियिल् पोडुगल्.
- (७) आमाम्, नान् विलाशम्
सरीयाक ऎ मு त्रि रु कं-
किऱेन्.
- (८) अत रू कु ऎव्वलवु
स्टांपु ओट्ट
वेणुम्?
- (९) अत रू कु पत्रि जिन न्तु
नया तेपशा स्टांपु
ओट्ट वेण्णुम्.
- (१०) एनकु ओरु पत्रि जिन न्तु
नया तेपशा स्टांपु
कोडुंगकल.
- (११) उंगलुकु एन न्न
वेणुम्?
- (१२) एनकु नालु पत्तु
नया तेपशा स्टांपु,
जून्तु अंगुचि नया तेपशा
स्टांपु, आरु कवरुम्
वेण्णुम्.
- (१३) तपाल् बेट्टि नांको
इरुक्किऱतु?
- (१४) एनकु ओरु कडित्तम्
तपाल् बेट्टि यिल
पोट वेण्णुम्.
- (१५) आंको अन्तुप बेट्टि-
यिल पोडुंगकल.

- (१६) எதன் மனிக்கு தபால் ஏடு-
கிகராங்க ?
- (१७) சாய்காலம் ஆறு மணிக்கு.
- (१८) வினம் எதனை தடவே தபால் ஏடுகிகராங்க ?
- (१९) மூங்கு தடவே.
- (२०) வினம் எதனை தடவே தபால் வருகிறது ?
- (२१) இரண்டு (ரண்டு) தடவே.
- (२२) அவன் தபால்காரன்தானா ?
- (२३) ஆமாம், அவன் தபால்காரன்தான்.
- (२४) எனக்கு எதாவது கடிவம் இருக்கிறதா ?
- (२५) உங்ளுக்கு ஓரு ரஜிஸ்டர் லேட்டர் வந்திருக்கிறது.
- (२६) உங்ளுக்கு மணிஆங்கம் வந்திருக்கிறது.
- (२७) கையெழுத்துப் போட்டு பணத்தை வாங்கு.
- (१६) எத்தனை மணிக்குத் தபால் எடுக்கிறார்கள்?
- (१७) சாய்காலம் ஆறு மணிக்கு.
- (१८) தினம் எத்தனை தடவே தபால் எடுக்கிறார்கள்?
- (१९) மூன்று தடவே.
- (२०) தினம் எத்தனை தடவே தபால் வருகிறது ?
- (२१) இரண்டு தடவே.
- (२२) அவன் தபால்காரன்தானா?
- (२३) ஆமாம், அவன் தபால்காரன்தான்.
- (२४) எனக்கு எதாவது கடிவம் இருக்கிறதா?
- (२५) உங்களுக்கு ஒரு ரஜிஸ்டர் லேட்டர் வந்திருக்கிறது.
- (२६) உங்களுக்கு மணியார்ட்டும் வந்திருக்கிறது.
- (२७) கையெழுத்துப் போட்டு பணத்தை வாங்கு.

- (२८) எனக்கு நாப்டு ரூபாய் மணி-
ஆட்டர் அனுப் பெணும்.
- (२९) அத்து ஏவ்வாறு கமிஶன்?
- (३०) எனக்கு ஸெர்விஜ் வேகில் பணம்
போட வேணும்.
- (३१) இந்த ஊரில் தபால் ஆஃகிஸ்
எப்போடு திருக்கும்?
- (३२) எனக்கு ஓர் தன்ற கோட்டுக்
வேணும்.
- (३३) காலீயில் எட்டு மனிக்கு தன்ற
ஆஃகிஸ் திருநிவாசிகர்ண்.
- (३४) அங்கே தன்ற கோட்டுக் காலீ.
- (३५) அங்கின்று நான் டெலிகோனும்
ஷேய் முடியுமா?
- (३६) முடியும்.
- (३७) இந்தத் தாஜ் ஏவ்வாறு?
- (३८) ஓண்ணரை ரூபாய்.
- (28) எனக்கு நாற்பது ரூபாய்
மணியார்டர் அனுப்ப
வேண்டும்.
- (29) அதற்கு எவ்வளவு கமிஷன்?
- (30) எனக்கு சேவிங்கல்
பேங்கில் பணம் போட
வேணும்.
- (31) இந்த ஊரில் தபால்
ஆபீஸ் எப்போழுது
திறக்கும்?
- (32) எனக்கு ஒரு தந்தி
கொடுக்க வேணும்.
- (33) காலீயில் எட்டு
மனிக்கு தந்தி ஆபீஸ்
திறந்திருக்கிறது.
- (34) அங்கே தந்தி
கொடுங்க கள்.
- (35) அங்கீருந்து நான்
டெலிபோனும் செய்ய
முடியுமா?
- (36) முடியும்.
- (37) இந்தத் தந்தி சார்ஜ்
எவ்வளவு?
- (38) ஒண்ணரை ரூபாய்.

(८) व्यापार :-

- (१) अवर् और मोत्त व्यापारि.
- (२) इन्द पट्टणत्तिल् अनेह मोत्त व्यापारिहळ् इसकिकराहळ्.
- (३) अवर् इन्द कडैये वाडहैकु एडुत्तिरुकिकरार्.
- (४) पोन वर्षम् अबरुकु रोम्ब नष्टम् वन्ददु.
- (५) इन्द सामान् मेल् अवर् नूरुकु प्पत्तु रूपाय् वैप्पार्.
- (६) अवर् इन्द सामान् एगिरन्दु वरव. वैकिकरार्?
- (७) अवर् इन्द सामान् मद्रासिलि- रुदु वरव. वैकिकरार्.
- (८) अन्द प्पत्ते अवनुडैय कणकिल् वरवु वै.
- (९) अवन् पेरिल् इन्नुम् एवलवु वाकिक इसकिकरदु?
- (१) अवर् उरु मेंत्त वियापारी.
- (२) इन्तप्प पट्टणत्तिल् अनेक मेंत्त वियापारीकள் इरुक्किऱुंकलं.
- (३) अवर् इन्तक कठेटये वाटके कंकु ऎटेत्ति इरुक्किऱुं.
- (४) पोन वरु रुम् अवारुकु रेरा म नष्टम् वन्तत्तु.
- (५) इन्त शामान् मेल् अवर् नूरुरुकुप्प पत्तु रुपाय् वेप्पार्.
- (६) अवर् इन्त शामान् ऎकुकिन्तु वरवमेक्किऱुं?
- (७) अवर् इन्त शामान् मत्तरुलिलिरुंतु वरवमेक्किऱुं.
- (८) अन्तप्प पण त्त त्त अवनुटेय कணकिल् वरवु वेव.
- (९) अवन् पोरिल् इन्नुम् ऎ ल्ल व ल वु पाक्कि इरुक्किऱतु?

- (१०) அவன் .எனக்கு கொடுக்க வேண்டிய யாது தீர்த்தியிட விட்டா ?
- (११) அவசரைய் கம்பெனி வேண்டிய நிலை அங்கு விட்டா.
- (१२) அந்த கம்பெனியில் இவன் தரதானால் (தரதால்) இருந்தான்.
- (१३) இஷ்டீக்கு ஘ந்யமாக்ட் ரோம்வ் பிராகிக்யாஹ் இருக்கிறது.
- (१४) இங்கே பஞ்ச மார்க்ட் எங்கே இருக்கிறது?
- (१५) இஷ்டு வேஞ்சில் விலை ஏற்கிட்டா.
- (१६) இஷ்டு வேஞ்சில் விலை என்ன?
- (१७) இங்கே எனக்கு ஓரு மாடு வேண்டும்.
- (१८) இங்கே மாடு முடியாது.
- (१९) அங்கே அவரிடம் போக வேண்டும்.
- (२०) அவன் எனக்கு கொடுக்க வேண்டியது தீர்த்தாய் விட்டது?
- (२१) அவருடைய கம்பெனி நிலை ஆகிவிட்டது.
- (२२) அந்தக் கம்பெனியில் இவன் தரக்கும் இருந்தான்.
- (२३) இன்றைக்கு தானிய மார் கெட் ரொம்ப கிராக்கியாக இருக்கிறது.
- (२४) இங்கே பஞ்ச மார்க்கெட் எங்கே இருக்கிறது?
- (२५) இன்று வெள்ளி விலை ஏற்றி விட்டது.
- (२६) இன்று வெள்ளி விலை என்ன?
- (२७) இங்கே எனக்கு ஒரு உண்டியல் மாற்ற வேண்டும்.
- (२८) இங்கே மாற்ற முடியாது.
- (२९) அங்கே அவரிடம் போக வேண்டும்.

- (२०) अवन् अंगे मोदिरते अडहु
वैत्तिरकिकरान्.
- (२१) अवन् एनकु वड्हिकु प्पणम्
कोडुतिरुन्दान्.
- (२२) नींगलुम् वड्हिकु प्पणम्
कोडुकिक.रीहेन्ना ?
- (२३) नींगल् ए.त नै व ड्हि
वांगुहि.रीहेन्न ?
- (२४) नींगलुम् रोम्ब जास्ति वड्हि
वांगुहि.रीहेन्न.
- (२०) अवन्न अङ्गेके मेंति-
रत्तेत आटु वेवत्ती-
रुक्किरुन्.
- (२१) अ व न्न ए न क तु
वट्टिक्कुप्प प ण म
केाउत्तीरुन्तान्.
- (२२) निंकलुम् वट्टिक्कुप्प
प ण म केाउक्कीरी-
काना?
- (२३) निंकलौं एत्तेन वट्टि
वांस्कुक्कीरीकलौं?
- (२४) नै नै क ग्रुम् रे रा म प
ज्ञाल्लति वट्टि वांस्कु-
क्कीरीकलौं.

(९) रोग आणि औषध :-

- (१) एनुड्य उडम्बु शरियाह इल्लै.
- (२) एनकु वान्ति वन्ददु.
- (३) मयक्कम् वस्हिरदु.
- (४) तले वलिकिकरदु.
- (५) रोम्ब वयिरु वलिकिकरदु.
- (६) नेटु शाप्पाडु जीरणम् आह-
विल्लै.
- (१) एन्नलुतेय उटम्प
सरीयाक इल्लै.
- (२) एनक्कु वान्ति वन्त्तत्तु.
- (३) मयक्कम् वरुक्कीरत्तु.
- (४) तलै वलिक्कीरत्तु.
- (५) रे रा म प वयिरु वलिक-
क्कीरत्तु.
- (६) ओ र रु सा प पा उ
ज्ञीरणम् आकविल्लै.

- (७) अनेह तडवै वयित्ताल् पोयिटु.
- (८) जवरमुम् इशकिरदु.
- (९) नेटुमुदल् जलदोषम् पिडित्ति-
रुकिकरदु.
- (१०) उन्नुडैय डॉक्टर् यार् ?
- (११) अवर् पेयर् एन्न ?
- (१२) अवरुडैय पेयर् वैद्यनाथन्.
- (१३) उनकु अवर् मरन्नु कोडु-
किकरारा ?
- (१४) आमाम्, अवर् ओरु नल्ल
डॉक्टर्.
- (१५) एनकु च्चेस्त्रियम्.
- (१६) अवर् ओरु पेरिय डॉक्टर्.
- (१७) नाकके क्काट्टु.
- (१८) कैयै क्काण्णि.
- (१९) नाडि पार्किलाम्.
- (२०) एतनै नाळाह उन् उडम्बु
शस्त्रियाह इल्लै ?
- (७) अओके तृट्टैवा वयित्त-
त्ताल् पोयिऱ्ऱु.
- (८) ज्ञारमुम् इरुक्किऱ्ऱु.
- (९) नेऱ्ऱैरुमुत्तल् ज्ञलत्तो-
रैम् पिऴ्ऱैरुक्किऱ्ऱु.
- (१०) उन्नुरुत्तैय टाक्टार्
यार् ?
- (११) अवर् पेयर् ऎन्न ?
- (१२) अवरुत्तैय उपयर्
वैवृत्तियागैत्तैन.
- (१३) उनकु अवर् मरुन्तु
केऊक्किऱ्ऱुरा ?
- (१४) आयाम्, अवर् ऒरु
नल्ल टाक्टार्.
- (१५) ऎनकुत्त तेत्रीयम्.
- (१६) अवर् ऒरु उपरिय
टाक्टार्.
- (१७) नाक्कैकक्क क्काट्टु.
- (१८) क्कैक्कैयक्क क्काण्णपि.
- (१९) नाडि पार्कक्कलाम्.
- (२०) ऎत्तैना नाळाक उन्
उटम्पु सरियाक इल्लै ?

- (२१) दिनम् .एन्तनै तडवै कोलैकु
पोहिराय् ?
- (२२) इन्द शीशाविल् उनकाह
मरन्तु इरुकिकरदु.
- (२३) दिनम् मृण्टु तडवै अदै शापिड
वेण्टुम्.
- (२४) अदै शापिडुमुन् शीशावै
कुलैक वेण्टुम्.
- (२५) रात्रियिल् तूगुमुन् इन्द माति-
रैये शापिड वेण्टुम्.
- (२६) डॉक्टर् वीटिटल् इरुकिकरारा ?
- (२७) इल्लै, अबर् आस्पत्रिकु पोय्
(पोयि) विट्टार्.
- (२८) शरि, नान् अंगेतान् पोहि.रेन्.
- (२९) अबनैयुम् आस्पत्रिकु अ.षेत्तु
प्पो.
- (३०) एनुडैय रत्तम् शुद्धम् इल्लै
.एण्टु डॉक्टर् शोन्नार्.
- (२१) तीनम் ऎத்தனை தடவை
கொல்லைக்குப் போகிறும்?
- (२२) இந்த சீசாவில் உனக்காக
மருந்து இருக்கிறது.
- (२३) தீனம் மூன்று தடவை
அதை சாப்பிட வேண்டும்.
- (२४) அதை சாப்பிடுமுன்
சீசாவை குலுக் கவேண்டும்.
- (२५) ராத்திரியில் தூங்குமுன்
இந்த மாத்திரையை
சாப்பிட வேண்டும்.
- (२६) டாக்டர் வீட்டில் இருக்கிறாரா?
- (२७) இல்லை, அவர் ஆஸ்பத்திரி குப் போய்-விட்டார்.
- (२८) சரி, நான் அங்கேதான் போகிறேன்.
- (२९) அவனையும் ஆஸ்பத்திரிக்கு அழைத்துப் போ.
- (३०) என்னுடைய ரத்தம்
சுத்தம் இல்லை என்று
டாக்டர் சொன்னார்.

- (३१) अवर् इवनुड्डे प्रायत्तिन् मेल्
प्लास्टिरि कट्टिट्टु अवनुक्कु
ओरु ऊसि पोट्टु विटार्.
- (३२) अवर् इ व नु गृष्ट य
का य त्त त्ति न्नि मे ल
प्लास्टिरि कट्टिट्टु
अवनुक्कु ओरु ऊसि
पोट्टु विट्टार्.
- (१०) सभा संम्मेलन :-
- (१) इण्डु कडकरीयिल् औरु पेरिय
कूट्टम् नडपेरम् .एण्डु नान्
निनैकिक.रेन्.
- (२) आनाल् यार् तलैमै वहिप्पार् ?
- (३) श्रीमान् राजाजि अग्रासनम्
व हि प्पा र् .ए ण्डु ना न्
निनैकिक.रेन्.
- (४) .एदैप्पटि शोप्पोप्पिकु [पेच्चु]
नडपेरम् ?
- (५) तेदंल् सम्बन्धमाह प्पेणुवाहैल्
.एण्डु नान् निनैकिक.रेन्.
- (६) तेदंल् सम्बन्धमाहत्ताने ?
- (७) आमाम्.
- (८) तीमानित्त यार् प्रे र ण
शोय्वार् ?
- (१) इन्ऱु कटरैकरायिल्
ओरु बेरिय कूट्टम
नाट्टेपेरुम् ए न्न रु
नान् विजैक्किरेन्.
- (२) आगुल् यार् तहिलमै
वकीप्पार् ?
- (३) ग्रैमान् राज्ञाजि अक्कि-
राचनम्वकीप्पार् एन्ऱु
नान् विजैक्किरेन्.
- (४) एतेहप्पत्रै शोरै-
बोप्पिव (पेच्च) नाट्ट-
पेरुम् ?
- (५) तेहैतलै सम्पन्तमाकप
पोक्कावार्कलै ए न्न रु
नान् विजैक्किरेन्.
- (६) तेहैतलै सम्पन्तमाकहै-
त्ताने ?
- (७) आमाम्.
- (८) तीर्मान त्त त्त यार्
प्रियोरज्जिना चेय्वार् ?

- (९) श्री कृष्णमूर्ति अवहंक् प्रेरण
शेय्वार्.
- (१०) अदै या र् आ मो दिपा र्
(आमोडिप्पार्) ?
- (११) श्री गोपालस्वामी अवहंक्
आमोडिप्पार्.
- (१२) अदै यार् .एदिप्पार् ?
- (१३) श्री लक्ष्मणस्वामी अवहंक्
अदै .एदिप्पार्.
- (१४) श्री मीनाक्षीसुन्दरम् अवहंक्
.एल्लोरुकुम् वन्दनोपचारम्
आळिप्पार्.
- (१५) अन्द कडकंरैयिन् पेरिय
कूट्टतिन् समाचारम् पत्रिकं-
हळ्ळि मु.षु विवरम् इण्डु
नींगळ् पडित्तिरुक्कि.रीहळा ?
- (१६) यारो ओरुवन् नालैन्दु कर्कळै
विट्टेरिन्दान् .एण्डु .ए.षुदिरु-
क्किकरद्दु.
- (१७) प्रौं किरु उळ्ळै लुर्म त्ति
अवर्कैल पि रे र लैने
सेय्वार्.
- (१८) अतै यार् आमोत्तिप्पा-
पार?
- (१९) प्रौं कोपाल सवामि
अवर्कैल आमोत्तिप्पार्.
- (२०) अतै यार् ऎत्तिप्पार?
- (२१) प्रौं लक्ष्मैन्न सवामि
अवर्कैल अतै ऎत्तिप्पा-
पार.
- (२२) प्रौं मि ऩु कैरि स न तर म
अवर्कैल ऎल्लोरुक्क-
गु म वन्त्तेनेपचारम्
अरिप्पार.
- (२३) अन्तक् कूट्रक्कयरयिऩ
पेरिय कूट्टत्तै त्ति ऩ
समाचारम् पत्तिरिकै-
कैल मुमु वि वर म
इन्ऱु निङ्कैल पात्त-
त्तिरुक्किर्लैकैला?
- (२४) यारो ऒरुवन् ना-
लैन्तुकरैकैल विट्टेत-
रि न ता ऩ ऩ ऩ ऩ ऩ ऩ ऩ
एमुत्तिरुक्किर्लै.

- (१७) अदनाल् कूट्टतिल् कोजम्
कुपप्पम् उण्डायिटु.
- (१८) आनालुम् जनंगल् अमैदियाह
उट्कार्निदसन्दाहर्च.
- (१९) तीर्मानम् एक मन दा ह
नि.रेवेरियदु.
- (२०) पेस्त करधोषम् नडन्ददु.
- (२१) रात्रियिल् एट्टु मणिककु
कूट्टम् मुडिन्ददु.
- (२२) कूट्टतिकुं अनेहम् पेरिय
मनिदहंल् वन्दिसन्दाहर्च.
- (१७) अथगुल् कूट्टत्तिल्
केाङ्क्षम् कु मु प्पम्
उண्टायिऱ्ऱु.
- (१८) आग्गलुम् जू ऩा ङ्ङ कॉल
अमेम्तीयाक उट्कार्न-
तिरुन्तार्कॉ.
- (१९) तीर्मानम् एकमनत्ता क
निऱ्ऱवेऱ्रियतु.
- (२०) पेरुत्त कुरा को औ म
नटन्ततु.
- (२१) रा त्त नी री यी लं जट्टु
मणीककुक कू ट्ट म
मुडिन्ततु.
- (२२) कूट्टत्तिल् अनेकम्
पेरीय मणीत्तर्कॉ वन्न-
तिरुन्तार्कॉ.

(११) कोट :-

- (१) इवन् वादि.
- (२) अवन् प्रति वा दि
(प्रतिवादि).
- (३) इन्द मनिदन् अवनुड्य साक्षि.
- (४) अन्द मनिदन् एनुड्य साक्षि.
- (१) इवन् वा ति.
- (२) अवन् प्रति वा ति.
- (३) इन्त मणीत्तन् अवन्नु-
ट्टय साक्षि.
- (४) अन्त मणीत्तन् एन्नु-
ट्टय साक्षि.

(५) अन्द मनिदन् पोय् साक्षि
शोल्लुहिरान्.	(५) अந்த மனிதன் பொய்
சாக்ஷி சொல்லுகிறோம்.
(६) अवन् तिरुडन्.	(६) அவன் திருடன்.
(७) इवन् कोलै शेय्यदवन्.	(७) இவன் கோலை செய்தவன்.
(८) अवन् पिडिककप्पटान्.	(८) அவன் பிடிக்கப்-
பட்டான்.
(९) अवन् दंडिककप्पटान्.	(९) அவன் தண்டி கப்பட்டான்.
(१०) इवनुम् कैदु शेय्यप्पटिट्र-
किरान्.	(१०) இவனும் கைது செய்யப்-
பட்டிருக்கிறோம்.
(११) अवन् कोटिल् प्रादु (पिरादु)
शेय्दान्.	(११) அவன் கோர்ட்டி ல
பிராது சொய்தான்.
(१२) अवन् न्यायम् विरुम्बुहिरान्.	(१२) அவன் நியாயம் விரும்-
புகிறோம்.
(१३) न्यायाधिपति इवनुक्कु नूरु
रूपाय् अपराधम् विघितार्.	(१३) நியாயாதிபதி இவனுக்கு
நூறு ரூபாய் அபராதம்
விதித்தார்.

मराठी भाषांतर :-

(१)

नमस्कार. नमस्कार, नमस्कार, साहेब. या. वसा. कॉफी घ्या. मला कॉफी नको. चहा पाहिजे काय ? चहा नको. दूध पाहिजे काय ? होय, दूध पाहिजे. कसे काय हो ? सर्वं ठीक ना ? ठीक.

(२)

ते काय ? हे काय ? तो कोण ? हा कोण ? ती कोण ? ते कोणते गाव ? तुझे नांव काय ? ते कोठे (आहे) ? तेथे कसे जायला पाहिजे ? ते कोणत्या गल्लीत आहे ? डावीकडे जायला पाहिजे का ? उजवीकडे जायला पाहिजे का ? किती ? किती तसे का ? [तसे होय] ? असे कां ? [असे होय] ? कशासाठी [का] का ? वरोबर ना ? [ठीक ना] ? वरोबरच ना ?

(३)

बाजाराला [दुकानाला] जा. भाजी घेऊन ये. घरी जा. सकाळी ये. हळू [सावकाश बोल. मोठधाने बोल. आत ये. उगीच रहा. गोंधळ करू नको [गऱ्ड करू नको, आवाज करू नको]] जेवण घेऊन ये. रोटी कर. कॉफी कर. खोली साफ कर. कपडे धू. कपडे उन्हांत (वाळत) धाल. लवकर कर. धाई करू नको. वाहेर वैस. कॉफी पी. सामान वांध. गाठोडे उचल. गाडीत ठेव. हमालाला पैसे दे. थोडा वेळ झोप. दुसरे कांही घेऊन ये. न्हाव्याला बोलाव. माझे कपडे घेऊन ये. ही चिठ्ठी देऊन उत्तर घेऊन ये. वेळेवर यायला पाहिजे. ती खिडकी उघड. हे दार झाक. कुलुप लावून जा. रागावू नकोस. अकलेने (काम) कर. मला रस्ता दाखव. माफ करा. तू माझ्या पुढे चल. तू माझ्या मागून ये. तू माझ्या वरोबर ये भिंतं नको. सावधान! विसरू नको संतोषाने रहा [खुश रहा]. आठवण ठेवली आहेस काय ? फार छान. तू विसरून गेलास काय ? परवा नाही. हरकत नाही. झाडांना पाणी धाल. स्वैपाकी कोठे गेला ? जेवण तयार झाले आहे काय ? भाजी कसली (आहे) ? विस्तव पेटव. चूल पेटव. तांद्रुळ धू. चुलीवर ठेव. कोळसा ओला आहे. बाजारातून लाकडे (जळणाची) घेऊन ये. हे चांगले दळ. भाजी चीर. आज (पोंगळ) कर. भाजीत तेल धालू

नको, तूप घाल. दही फार आवडत आहे. याचे कर. मला फार तिखट आवडत नाही, पसंत नाही. [पसंत नाही]. डाळीत [बरणात] मीठ घाल. फार चिच्छ घालू नको. हे मांस कशासाठी ? हे अंडे कशासाठी ? मी मांस, अंडी खात नाही. वाजारात चांगली मेंडी मिळाली नाहीत काय ? भाजीत थोडी कोशिंशबीर घाल. खोबरेही घाल. ते तजे आहे काय ? ते घाल. टेबलावर कापड घालून जेवण घेऊन ये. हे काय ? कच्ची केळी नकोत. पिकलेली केळी पाहिजेत. मोसंवी नाहीत काय ? वाहाणा वाहेर ठेव. अंथरूण घाल. त्या खोलीत दिवा लाव.

(४)

कुपाकरून ही चिठ्ठी माझासाठी मोठ्या साहेबांच्याकडे घेऊन जा. ती चिठ्ठी रामनूळा चायला पाहिजे कां ? नाही, ती गोपालनकडे घेऊन जाऊन त्याला देऊन टाक. उत्तर पाहिजे काय ? नको. पोच [पावती] पाहिजे काय ? पाहिजे. ते आवश्यक आहे कां ? आवश्यक आहे, तुम्ही कोण ? मी रामचंद्रन् कोणाला भेटायला पाहिजे [कोणाला भेटायचे आहे] ? तुम्हालाच भेटायला आलो. कशाकरितां ? काही विशेष ? विशेष काही नाही सहज भेटायला आलो. बीज होत आहे, आज पाऊस पडेल काय ? पाऊस पडेलसा दिसतो [पडल्याचा रंग दिसतो], पाऊस पडेल असे मलाही वाटते. छत्री पाहिजे काय ? नको. मला छत्री घेऊन जाणे आवडत नाही [पसंत नाही] रेन्कोट् घालून जातो. वारा जोराने वाहात आहे. काल उकाढा होता. आज थंडी पडेल काय ? पाऊस पडल्यास थोडी थंडी पडेल. तुझे नांव काय ? माझे नांव रामचंद्रन् तुम्ही कोठे राहता ? मी मद्रासमध्ये राहतो. तुम्ही कोठून येत आहात ? मी कलकत्त्याहून येत आहे. तुम्ही कोठे जात आहात ? मी मद्रासला जात आहे. तेथून रामेश्वर किती दूर आहे ? तेथून रामेश्वर चारणे मैल (आहे). येथून मद्रासला भाडे किती (पडते) ? तुम्हाला मद्रासला जायचे आहे काय ? येथून तेथे जाण्यास चौदा रूपये भाडे (पडते). तेथे जाऊन किती दिवस असाल ? तेथे चार दिवस असेन. तुम्ही तेथे कोठे राहाल ? तेथे मी धर्मणाळेत [छत्रांत] राहीन. हॉटेलमध्ये राहायला पाहिजे काय [राहायचे आहे काय] ? नको. ते मला पसंत नाही. तेथे लोक काय खातात ? तेथे लोक भात खातात. तुम्ही रोटी खाता का भात खाता ? मी भात खातो मीही भात खातो. रोटी मला आवडत नाही. तो दोन्ही खातो काय ? होय, तो दोन्ही खातो.

(५)

स्टेशन कोठे आहे ? ते स्टेशन अहे काय ? होय, ते स्टेशनच. ते कोणते स्टेशन (आहे) ? ते मद्रास सेंट्रल स्टेशन आहे. तुम्हाला कोठे जावयाचे (आहे) ? तुम्हाला कोठे जावयाचे आहे, मला वेंगलूरास जावयाचे आहे. गोपाल लवकर ये. आम्हाला तेथे लवकर जावयाचे आहे. [गेले पाहिजे]. गोपाल, पोटेरला बोलाव. किती हमाली पाहिजे ? तुम्हाला वाटेल ते द्या, हे सामान [उचलून घेऊन] चल. वेंगलूरची गाडी किती वाजता सुटते ? आम्हाला वेंगलूरला जायचे आहे, ती कोणत्या प्लॉटफार्मवर आहे [राहते] ? ती त्या प्लॉटफार्मवर आहे तेथे जाण्यास किती वेळ लागेल ? तुम्हाला बेळवाडा गाडी पाहिजे काय ? ती गाडी गेली [मुटली]. दुसरी गाडी किती वाजता आहे ? एक रात्रीची गाडी आहे. मी रात्रीच्या गाडीने जाईन. ती गाडी येट [सरल डायरेक्ट, धूर] तेथे जाते कां ? बायकांचा डबा कोठे आहे ? बाटेप पहाण्यासारखी स्थळे आहेत कां ? बाटेप गाडी बदलावी लागते कां ? येथे किती वेळ गाडी थांबते ? आम्हाला येथे गाडी बदलायची आहे [बदलायला पाहिजे] स्टेशनवर जेवण मिळेल का ? आम्ही येथे उतरूया का ? हे सामान स्टेशनवर ठेवायला हवे का ? नको, मला बाहेर जायचे आहे. हॉटेलला जाण्यास गाडी पाहिजे काय ? बैलगाडी मला नको, थोडागाडी [टांगा] पाहिजे. गाडीवाला [टांगेवाला] किती मागतो ? गाडी [टांगा] नको, एक टॅक्सी बोलाव.

(६)

येथे बाजार कोठे आहे ? मला बाजाराला जावयाचे आहे. येथे बाजार फार जवळ (आहे). येथून एक फर्लागावरच (आहे). तांदूळ, डाळ मला विकत घ्यावयाचे आहे. हे कसे ? त्याची किमत काय ? तुपाचा भाव काय ? भाजी कोठे मिळते. (विकतात) ? त्या दुकानांत साखर आहे का ? हे किती ? तांदूळ स्वस्त आहे. गह का महाग आहे ? मी तितके देणार नाही. थोडी किमत [भाव] कमी कर. आम्हाला हे नको. दुसरे कंही घेऊन ये. ती किमत जास्त (आहे) [ती जास्त किमत]. थोडे कमी कर. हे मला पसंत नाही. ते मला पाहिजे. चार आण्यास देशील कां ? माझ्याजवळ मोड नाही. तुम्हाजवळ आहे कां ? आहे. उरलेले पैस दे. हिणेव बरोबर नाही कां ? पैसे पुन्हा मोजून वध. आता बरोबर आहे कां ? बरोबर आहे. हे सामान जुने आहे कां ? नाही, ते नवे आहे. या कापडाचा

रंग पक्का आहे कां ? होय. माझ्याजवळ रोख नाही. उधार देशील कां ? लोकरी कापड पाहिजे काय ? नको, सुती कापड पाहिजे. वांग्याचा भाव काय ? आम्हाला फळे पाहिजेत तुम्हाला मिठाई पाहिजे काय ? तुमच्याजवळ कोणकोणती मिठाई आहे ? एक रूपयाची जिलेवी दे. आठ आण्याचे शेव दे. वडा पाहिजे कां ? नको. हे चांगले नाही. दुसरे काही दाखव. ते चांगले आहे. ते मला पाहिजे. हे मला पसंत नाही. ते माझ्या घरी पाठव. ते माझ्या खात्यावर लिही. त्या दुकानात काय काय सामान मिळेल ? ते एक ठोक व्यापारी (आहेत). तेथे किरकोळ विक्री करीत नाहीत.

(७)

मला पोस्ट ऑफिसला जावयाचे आहे. ते कोठे आहे ? मी एक पत्र लिहिले आहे. सही केली आहे काय ? होय, मी सही केली आहे. पत्ता वरोबर लिहिला आहे काय ? होय, मी पत्ता वरोबर लिहिला आहे. त्याला किती तिकिट लावायला पाहिजे ? त्याला पंधरा नया पैशाचे तिकिट लावायला पाहिजे. मला एक पंधरा नया पैशाचे तिकीट द्या. तुम्हाला काय पाहिजे ? मला चार दहा नया पैशाची तिकीटे, पाच, पाच नया पैशाची तिकीटे, सहा पाकिटे पाहिजेत. पोस्ट वॉक्स कोठे आहे ? मला एक पत्र पोस्ट वॉक्समध्ये टाकायचे आहे. तेथे त्या पेटीत टाका. किती वाजता किल्यरन्स होतो ? संध्याकाळी सहा वाजता. दिवसातून किती वेळा किल्यरन्स होतो ? तीन वेळा. दिवसातून किती वेळा डिलिब्हरी होते ? दोन वेळा. तो पोस्टमनच काय ? होय, तो पोस्टमनच. माझे एखादे पत्र आहे काय ? तुमचे एक रजिस्टर्ड पत्र आले आहे. तुमची एक मनिअँडरही आली आहे. सही करून पैसे घ्या. मला चाळीस रूपयाची मनिअँडर पाठवावयाची आहे. त्याला कमिशन किती (पडेल) ? मला सेन्हिरज वकेत पैसे ठेवावयाचे आहेत. या गावात पोस्ट ऑफीस केव्हां उघडते ? मला एक तार करावयाची आहे. [यावयाची आहे] सकाळी आठ वाजतां तार ऑफीस उघडलेले असते. तेथे तार करा [तार द्या]. तेथून मी फोन करू शकतो का ? शकता. या तारेचे किती द्यावयाचे [या तारेचा चार्ज किती] ? दीड रूपाया.

(८)

तो एक ठोक व्यापारी (आहे). त्या शहरात अनेक ठोक व्यापारी आहेत. त्यानी ते दुकान भाड्याने घेतले आहे. गेल्या वर्षी त्यांचे फार नुकसान झाले

[त्यांना मोठा तोटा आला]. या सामानावर ते शेकडा दहा रूपये घेतात. ते हे सामान कोठून मागवितात ? ते हे सामान मद्रासहून मागवितात. ते पैसे त्याच्या खात्याला जमा कर. त्याच्या नावावर अजून किती बाकी आहे ? त्याच्याकडून माझे येणे संपले का ? त्याच्या कंपनीचे दिवाळे निघाले. त्या कंपनीत हा दलाल होता. आज धान्यमार्केट फार तेजीत (आहे) [फार महाग (आहे)]. येथे कॉटन मार्केट कोठे आहे ? आज चांदीचा भाव चढळा आहे. आज चांदीचा भाव काय आहे ? येथे मला एक हूँडी वटवावयाची आहे. येथे वटणे शक्य नाही. तेथे त्याच्याजवळ गेले पाहिजे. त्याने ती आंगठी गहाण ठेवली त्यांने मला व्याजाने पैसे दिले होते. तुम्हीही व्याजाने पैसे देता. तुम्ही किती व्याज घेता ? तुम्हीही फार जास्त व्याज घेता.

(९)

माझी तब्बेत वरी नाही. मला उलटी झाली. घेरी येते, डोके दुखते. पोटांत फार दुखते कालचे जेवण पचन झाले नाही. अनेक वेळा शीचास झाले. तापही आहे. कालपासून पडसे आले आहे. तुझा डॉक्टर कोण ? त्यांचे नाव काय ? त्यांचे नाव वैद्यनाथन्. तुला ते औषध देतात काय ? होय, ते एक चांगले डॉक्टर (आहेत). मला माहित आहे. ते एक मोठे डॉक्टर (आहेत). जीभ दाखव. हात दाखव. नाडी बघू, किती दिवसापासून तुझी तब्बेत ठीक नाही ? दिवसांतून किती वेळा शीचास होते ? या बाटलीत तुझे औषध आहे. दिवसांतून तीन वेळा ते घ्यायला पाहिजे. ते घेण्यापूर्वी वाटली हलविली पाहिजे. रात्री झोपण्यापूर्वी ही गोळी घेतली पाहिजे. डॉक्टर घरी आहेत काय ? नाही, ते हॉस्पिटलला गेले आहेत. ठीक, मीही तेथेच जातो. त्यालाही हॉस्पिटलला बोलावून घेऊन जा. माझे रक्त शुद्ध नाही असे डॉक्टर म्हणाले. त्यांनी याच्या जखमेवर, पट्टी बांधून [वैडेज करून] याला एक इंजेक्शन देऊन टाकले.

(१०)

आज बीचवर एक मोठी सभा होणार आहे [होईल] असे एकतो. पण अध्यक्ष कोण होणार (आहेत) ? श्री राजाजी अध्यक्ष होणार आहेत असे एकतो. कशावर भाषण होणार आहे ? निवडणुकीसंबंधी बोलणार आहेत असे मी एकतो. निवडणुकीसंबंधीच ना ? होय. ठसाव कोण मांडणार आहेत ? श्री कृष्णमूर्ति

ठराव मांडतील. त्यांचे अनुमोदन कोण करणार आहे ? श्री गोपालस्वामी अनुमोदन करतील. त्याला विरोध कोण करणार आहेत ? श्री लक्ष्मणस्वामी त्याला विरोध करतील. श्री मिनाक्षिसुन्दरम् आभार मानतील. त्या बीचवरील मोठ्या सभेचा वर्तमानपवांतील संपूर्ण वृत्तांत आज तुम्ही वाचला आहात काय ? कोणा एकाने चार पाच दगड फेकले असे लिहिले आहे. त्यामुळे सभेत थोडा गोंधळ निर्माण झाला. तरीही लोक शांतपणे वसले होते. ठराव एकमताने पास झाला. टाळघांचा मोठा कडकडाट झाला. रात्री आठ वाजता सभा संपली. सभेला अनेक मोठी माणसे आली होती.

(११)

हा वादी. तो प्रतिवादी. हा मनुष्य त्याचा साक्षीदार (आहे). तो मनुष्य याचा साक्षीदार (आहे). तो मनुष्य खोटी साक्षी सांगतो. तो चोर (आहे). हा खूनी (आहे). त्याला पकडले आहे. त्याला शिक्षा झाली आहे. यालाही कैद झाली आहे. त्याने कोटीत फिर्याद केली आहे. तो न्याय इच्छितो [त्याला न्याय पाहिजे आहे]. न्यायाधिकाराने याला शंभर रूपये दंड केला.

△ △ △

परिशिष्ट

तमिळ शब्दकोश :-

या पुस्तकात आलेले सर्व तमिळ शब्द येथे संदर्भसाठी एकत्र केलेले आहेत. प्रत्येक शब्दाच्या पुढे तो शब्द त्याच्या अर्थासह कोठे आढळेल याचा संदर्भ दिला आहे. त्यावरून येथील कोणत्याही शब्दाचा अर्थ वाचकांस पाहाता येईल. पुढील शब्दकोशातील संक्षेपाचा खुलासा खालीलप्रमाणे समजावा.

- प्र. प्रकरण क्रमांक.
त. तल्लीप क्रमांक.
वि. विभाग क्रमांक.
वा. वाक्य क्रमांक.
क्रि. क्रियापद* क्रमांक.

(*प्रकरण दोन मध्ये प्रकरणाच्या शेवटी दिलेल्या क्रियापदांच्या यादीतील क्रमांक).

टीप :- खालील शब्दकोशातून फक्त संख्यावाचक शब्द वगळले आहेत. ते प्रकरण ५ मध्ये 'संख्या' या विभागात क्रमवार आढळतील.

टीप :- खालील आकारानुक्रमात 'ए' 'अंगे' हे 'ए' 'ओ' च्या पूर्वी, 'र' 'ष' हे 'र' 'ष' च्या नंतर, व अर्धे व्यंजनाच्या पूर्वी (उदा० अण्णा नंतर अणा) असा क्रम लावला आहे. अनुस्वारास अनुनासिक समजून त्याचा क्रम लावला आहे.

अ

अक्का	अुक्का	(प्र. ५ वि. १४)
अंगुलम्	अंगुलम्	(प्र. ३ वा. १२७)
अडा	अटा	(प्र. ३ वा. २६)
अडि	अाडि	(प्र. ३ वा. ११७)
अडी	अाइ	(प्र. ३ वा. २३१)
अडुत्तु	अउत्तु	(प्र. ३ वा. १५७)
अडे	अउट	(प्र. ३ वा. २३०)
अणा	अण्णे	(प्र. ५ वि. १४)
अण्ण	अण्णिणी	(प्र. ४ वि. १४ त. १२)
अणा	अण्णे	(प्र. ३ वा. १६७)
अणैकक	अण्णेकक	(प्र. ३ वा. ६११)
अतंगाल्	अतंतंक्काळ	(प्र. ४ वि. १४ त. ८)
अत्तान्	अत्ताळ	(प्र. ४ वि. १४ त. ६)
अत्ती	अत्तेत्त	(प्र. ५ वि. १४)
अदनाल्	अत्तलूल	(प्र. ३ वा. ५४४)
अदु	अतु	(प्र. ३ वा. २)
अधिकम्	अथीकम्	(प्र. ३ वा. २९७)
अधिकमाह	अथीकमाह	(प्र. ३ वा. २९८)
अन्तःकरणम्	अन्तःकरणम्	(प्र. ५ वि. १२)
अन्द	अन्तृ	(प्र. ३ वा. ४६)
अन्नम्	अन्नाम्	(प्र. ५ वि. १३)
अन्नाशिष्यम्	अन्नाशिष्यम्	(प्र. ४ वि. १३ त. ८)
अन्यायमाह	आमिपायमाह	(प्र. ३ वा. २६२)
अनेह	अनेक	(प्र. ३ वा. ६७५)
अनुप्पु	अनुप्पु	(प्र. ३ वा. ४९)
अप्पडि	अप्पाडि	(प्र. ३ वा. २७८)
अप्पा	अप्पा	(प्र. ५ वि. १४)
अप्पुरम्	अप्पुरम्	(प्र. ३ वा. ६८७)
अप्पोपुदु	अप्पोमुतु	(प्र. ३ वा. ७८४)
अभहम्	अप्पिरकम्	(प्र. ५ वि. ९)

அம்மால்	அம்மங்காள்	(ப. ५ வி. १४)
அம்வட்டன்	அம்பட்டன்	(ப. ५ வி. ११)
அம்மா	அம்மா	(ப. ५ வி. १४)
அம்மாஜி (ஜி)	அம்மாஞ்சி	(ப. ५ வி. १४)
அய்யா	அய்யா (ஐயா)	(ப. ३ வா. ५७)
அர்சு	அர்த்தம்	(ப. ३ வா. ८२)
அரிமுகம்	அறிமுகம்	(ப. ४ வி. १८த். २२)
அரிசி	அரிசி	(ப. ३ வா. २५१)
அரி	அறி	(ப. २ கி. ४)
அரே	அரை	(ப. ३ வா. १३०)
அரைக்கை ஶட்டீ	அரைக்கை கட்டை	(ப. ४ வி. १३த். ६)
அலம்பு	அலம்பு	(ப. ३ வா. ४०१)
அலங்கு	அலகு	(ப. ५ வி. १२)
அவன்	அவன்	(ப. ३ வா. ८६)
அவனுடைய	அவனுடைய	(ப. ३ வா. ९)
அவமதித்தான்	அவமதித்தான்	(ப. ४ வி. १७த். २)
அவர்	அவர்	(ப. ३ வா. ६२)
அவர்ஹங்குடைய	அவர்களுடைய	(ப. ३ வா. १०)
அவருக்கு	அவருக்கு	(ப. ३ வா. २३)
அவுல்	அவுல் (அவல்)	(ப. ५ வி. ६)
அவைஹால்	அவைகளால்	(ப. ३ வா. २३९)
அவித்தான்	அவித்தான்	(ப. ४ வி. ४த். ४)
அவ்	அழ	(ப. ३ வா. ५२७)
அயுக்கான	அயுக்கான	(ப. ३ வா. ३३८)
அயுहிந்	அயுகின்	(ப. ३ வா. ५०९)
அயைக்கப்படுவால்	அயைக்கப்படுவாள்	(ப. ३ வா. ७२९)
அவசரமாஹ்	அவசரமாக	(ப. ३ வா. १७५)
அவந்துடைய	அவந்துடைய	(ப. ३ வா. १४)

ଆ

ଆକାଶତିଳ	ଆକାଶତନ୍ତ୍ରିଲ	(ପ. ୪ ବି. ୫ ତ. ୧)
ଆଗୁ	ଆଗୁ	(ପ. ୨ କି. ୩୪)
ଆଡ଼ି	ଆଡ଼ି	(ପ. ୫ ବି. ୩)
ଆହୁ	ଆହୁ	(ପ. ୫ ବି. ୧୩)
ଆଦି	ଆସନ୍ତେତ	(ପ. ୫ ବି. ୧୩)
ଆନାଳ	ଆନାଳ	(ପ. ୩ ବା. ୭୮୧)
ଆନାଲୁମ	ଆନାଲୁମ	(ପ. ୪ ବି. ୧୨ ତ. ୩)
ଆନି	ଆନି	(ପ. ୫ ବି. ୩)
ଆପରେଣ୍	ଆପରେଣ୍	(ପ. ୪ ବି. ୧୬ ତ. ୯)
ଆମ୍	ଆମ୍	(ପ. ୩ ବା. ୬)
ଆୟିଟୁ	ଆୟିଟୁ	(ପ. ୩ ବା. ୧୪୪)
ଆୟିରତ୍ତୁ	ଆୟିରତ୍ତୁ	(ପ. ୩ ବା. ୧୬୩)
ଆରଜୁପ୍ପମ	ଆରଙ୍ଗୁଜୁପ୍ପମ	(ପ. ୫ ବି. ୭)
ଆରମ୍ବମ	ଆରମ୍ବମ	(ପ. ୩ ବା. ୬୦୯)
ଆରମ୍ଭମ	ଆରମ୍ଭମ	(ପ. ୩ ବା. ୭୮୭)
ଆରୁ	ଆରୁ	(ପ. ୩ ବା. ୧୧୫)
ଆବଣି	ଆବଣି	(ପ. ୫ ବି. ୩)
ଆଲୀହଳ	ଆଲୀକଳ	(ପ. ୪ ବି. ୧୬ ତ. ୧୭)
ଆଣୀ ଇର	ଆଶେ ଇର	(ପ. ୩ ବା. ୭୫୯)
ଆସ୍ତଵିକକୁ	ଆସ୍ତପାତ୍ରନିରିକ୍କୁ	(ପ. ୪ ବି. ୧୬ ତ. ୧୦)
ଆହାୟତିଳ	ଆକାଯତନ୍ତ୍ରିଲ	(ପ. ୩ ବା. ୫୧୩)
ଆହୀୟାଳ	ଆକେଯାଳ	(ପ. ୩ ବା. ୫୦୭)
ଆଳ	ଆଳ	(ପ. ୩ ବା. ୨୬୭)

ଇ

ଇଂଗେ	ଇଙ୍କେ	(ପ. ୩ ବା. ୪୪)
ଇଂଜି	ଇଙ୍ଜି	(ପ. ୫ ବି. ୬)
ଇଡୁପ୍ୟୁ	ଇଟୁପ୍ପ	(ପ. ୫ ବି. ୧୨)
ଇଡ୍ମୁ	ଇଟମ୍	(ପ. ୩ ବା. ୨୬୯)

இட்டியன்	இடையன்	(ப. ३ வா. २६७)
இண்டு	இன்று	(ப. ३ வா. १७२)
இப்பீசு	இன்றைக்கு	(ப. ३ வா. १५६)
இந்த	இந்த	(ப. ३ வா. २२)
இந்தம்	இன்னும்	(ப. ३ வா. १३१)
இது	இது	(ப. ३ வா. १)
இநாம்	இஙம்	(ப. ३ வா. १६)
இப்போ. புடு	இப்பொழுது	(ப. ३ வா. १४२)
இங்	இங்	(ப. २ கி. ३०)
இரும்பு	இரும்பு	(ப. ४ வி. ११ த. २)
இருகிக்கரு	இருக்கிறது	(ப. ३ வா. २४)
இருக்கும்போ. புடு	இருக்கும்பொழுது	(ப. ३ வா. १०७)
இருந்துபோ. திலும்	இருந்தபோதிலும்	(ப. ३ வா. ८००)
இருந்தாலும்	இருந்தாலும்	(ப. ४ வி. १२ த. २०)
இல்லை	இல்லை	(ப. ३ வா. ८)
இல்லாமல்	இல்லாமல்	(ப. ३ வா. १७)
இல்லாப்பம்	இல்லாப்பம்	(ப. ४ வி. १३ த. १४)
இவன்	இவன்	(ப. ३ வா. १५)
இவந்	இவன்	(ப. ३ வா. १६)
இபுக்கப்படு	இபுக்கப்படு	(ப. ३ வா. ७१५)
இல்லையாறும் நேரம்	இல்லையாறும் நேரம்	(ப. ३ வா. ८०१)

இ

இ	ஏ	(ப. ५ வி. १३)
இயம்	எயம்	(ப. ५ வி. १)

உ

உங்க	உங்கள்	(ப. ३ வா. ७)
உங்களுக்கு	உங்களுக்கு	(ப. ३ வா. १८)
உஞ்சிரிக்க முடிய-	உஞ்சிரிக்க முடிய-	(ப. ३ வா. ८०)
முடியவில்லை	வில்லை	

उद्कारु	उटकारु	(प्र. ३ वा. २३४)
उडने	उटने	(प्र. ३ वा. ४०)
उडम्बु	उटम्पु	(प्र. ३ वा. ४३६)
उडल्	उटल्	(प्र. ५ वि. १२)
उडुकारीहंस्	उटकारीहंस्	(प्र. ३ वा. ४०४)
उडै	उटै	(प्र. २ कि. ३)
उडै	उटै	(प्र. २ कि. २९)
उडैन्तु	उटैन्तर्ततु	(प्र. ३ वा. २७९)
उण्	उण्ण	(प्र. २ कि. ४३)
उंडु	उण्णु	(प्र. ३ वा. १९)
उण्वु सामान्हन्द्	उण्णवु सामान्हन्द्	(प्र. ५ वि. ६)
उत्सवम्	उत्तस्वम्	(प्र. ३ वा. ४७१)
उदडु	उत्तु	(प्र. ५ वि. १२)
उदवि	उत्तवि	(प्र. ३ वा. ४६१)
उदवुम्	उत्तवुम्	(प्र. ४ वि. १२ त. २१)
उन्	उन्	(प्र. ३ वा. ५)
उप्पु	उप्पु	(प्र. ५ वि. ६)
उपाध्यायर्	उपाध्यायर्	(प्र. ५ वि. ११)
उम्	उम्	(प्र. ३ वा. १६४)
उरकक	उराकक	(प्र. ३ वा. २६६)
उरत	उरात्त	(प्र. ३ वा. २६६)
उरविनहंस्	उरविनहंस्	(प्र. ५ वि. १४)
उरुप्पुहंस्	उरुप्पुहंस्	(प्र. ५ वि. १२)
उरुल्लेक्षणगु	उरुज्जिक्षियंश्चु	(प्र. ५ वि. ८)
उलोहंगन्द्	उलोहंगन्द्	(प्र. ५ वि. ९)
उण्माह	उम्मिमाह	(प्र. ३ वा. १८२)
उङ्गन्ती	उंगन्ती	(प्र. ५ वि. १२)
उङ्गन्तु	उङ्गन्तु	(प्र. ५ वि. ५)
उङ्लो	उंग्लो	(प्र. ३ वा. ३१)
ऊदा	उन्नाता	(प्र. ५ वि. १०)

କୁ

କ୍ର	ଉଣ୍ଠା	(ପ୍ର. ୩ ବା. ୬୧)
କ୍ରମ ପୋଟ୍ଟ	ଉଣ୍ଠି ପୋଟ୍ଟ	(ପ୍ର. ୪ ବି. ୧୬ ତ. ୧୫)

.ଏ

ଏଗେ	ଜାଙ୍କେ	(ପ୍ର. ୩ ବା. ୫୮)
ଏଟଟ	ଜାଟ୍ଟ	(ପ୍ର. ୩ ବା. ୧୪୮)
ଏବୁପକ୍ଷକମ୍	ଜାତୁପକ୍ଷକମ୍ (ଇଟତୁ)	(ପ୍ର. ୫ ବି. ୪)
ଏଡୁ	ଜାଟ୍	(ପ୍ର. ୩ ବା. ୫୨୯)
ଏହୁକ	ଜାଟୁକ	(ପ୍ର. ୩ ବା. ୧୯୭)
ଏହୁକିର	ଜାଟୁକିର	(ପ୍ର. ୪ ବି. ୧୫ ତ. ୧୪)
ଏହୁ	ଜାନ୍ରୁ	(ପ୍ର. ୩ ବା. ୨୪୦)
ଏଣ୍ଟୁକୁ	ଜାନ୍ତରୁକୁ	(ପ୍ର. ୩ ବା. ୫୫୧)
ଏଣ୍ଣୀ	ଜାନ୍ନିଜୀଣ	(ପ୍ର. ୪ ବି. ୧୫ ତ. ୪)
ଏତନେ	ଜାନ୍ତନୀଜୀଣ	(ପ୍ର. ୩ ବା. ୧୪୨)
ଏତୁ	ଜାନୁ	(ପ୍ର. ୪ ବି. ୬ ତ. ୨)
ଏନ୍	ଜାନ୍	(ପ୍ର. ୩ ବା. ୪)
ଏନ୍ଦ	ଜାନ୍ତ	(ପ୍ର. ୩ ବା. ୩୫୭)
ଏନକୁ	ଜାନାକୁ	(ପ୍ର. ୩ ବା. ୧୫)
ଏନ୍	ଜାନନ୍	(ପ୍ର. ୩ ବା. ୧)
ଏନୁଡ଼ୀୟଦୁ	ଜାନନ୍ତୁଟେୟତୁ	(ପ୍ର. ୩ ବା. ୬)
ଏପଦି	ଜପାତ୍ତ	(ପ୍ର. ୩ ବା. ୬୨)
ଏପୋପୁଡ଼	ଜପିବାମୁତୁ	(ପ୍ର. ୩ ବା. ୩୮୧)
ଏରିୟ	ଜାରିଯ	(ପ୍ର. ୩ ବା. ୬୦୯)
ଏରୁମ୍	ଜରୁମ୍ପ	(ପ୍ର. ୩ ବା. ୭୩୫)
ଏର୍ମେ	ଜରୁମେ	(ପ୍ର. ୫ ବି. ୧୩)
ଏଲୋରମ୍	ଜଲ୍ଲୋରାମ୍	(ପ୍ର. ୩ ବା. ୨୩୩)
ଏଲି	ଜଲି	(ପ୍ର. ୫ ବି. ୧୩)
ଏଲୁମ୍ବୁ	ଜଲୁମ୍ପ	(ପ୍ର. ୫ ବି. ୧୨)
ଏବଳବୁ	ଜଲବଳାବୁ	(ପ୍ର. ୩ ବା. ୬୦)
ଏବନ୍	ଜଲଣ୍	(ପ୍ର. ୪ ବି. ୬ ତ. ୧)
ଏଷୁଡ଼	ଜମୁତୁ	(ପ୍ର. ୩ ବା. ୧୧୪)
ଏପୁନିଦର୍ଶକିରାୟ	ଜମୁନ୍ତିରୁକିରୁଯ	(ପ୍ର. ୪ ବି. ୧୨ ତ. ୭)

ए

एन्	एन्न	(प्र. ३ वा. २०२)
एन् एण्ड्राल्	एन्न एन्नलूल	(प्र. ४ वि. ११ त. १४)
एर्पाटु णेय्	एर्पाटु उरम्	(प्र. ४ वि. १७ त. ३)
एरियिरुक्किरुतु	एरियिरुक्किरुतु	(प्र. ४ वि. १२ त. २)
एरु	एरु	(प्र. २ क्रि. ९)
ए. पु	एम्	(प्र. ३ वा. ११६)
एलवकाय्	एलक्कोम्	(प्र. ५ वि. ६)

ऐ

ऐप्पिंग	ज्ञप्परी	(प्र. ५ वि. ३)
ऐस्	ज्ञस्	(प्र. ५ वि. ६)

ओ

ओट्टकम्	उट्टकम्	(प्र. ५ वि. १३)
ओट्टन्	उट्टन्	(प्र. ४ वि. ११ त. ११)
ओट्टु	उट्टु	(प्र. ३ वा. ७१६)
ओडित्	उडित्	(प्र. ३ वा. ६८९)
ओण्डुम्	उण्डुम्	(प्र. ४ वि. ११ त. १५)
ओण्णुम्	उण्णुम्	(प्र. ३ वा. ३६१)
ओरु	उरु	(प्र. ३ वा. ४३)
ओरुनाळ्	उरुनाळ्	(प्र. ३ वा. १०८)
ओरुपोषुदम्	उरुपोषुदम्	(प्र. ३ वा. ४९६)
ओंगाह्	उमुक्कोक	(प्र. ४ वि. १ त. ३)

ओ

ओट्टु	उट्टु	(प्र. ३ वा. ६८३)
ओडु	उटु	(प्र. ३ वा. १०४)
ओनाय्	उनाम्	(प्र. ५ वि. १३)
ओयामल्	उयामल्	(प्र. ३ वा. २५३)

க

கடிட	கட்டி	(ப. ४ வி. १६ த. ८)
கட்டு	கட்டு	(ப. ३ வா. ६१४)
கட்டுக்ரவன்	கட்டுகிறவன்	(ப. ४ வி. ११ த. ४)
கட்டீவிரல்	கட்டைவிரல்	(ப. ५ வி. १२)
கடல்	கடலை	(ப. ४ வி. १५ த. ७)
கடலீபரப்பு	கடலீபரப்பு	(ப. ५ வி. ५)
கடீஶயில்	கடைசியில்	(ப. ३ வா. ७८६)
கடி	கடி	(ப. ३ வா. ५२६)
கடி஦ம்	கடிதம்	(ப. ३ வா. ४१)
கடுது	கடுகு	(ப. ५ வி. ६)
கடை	கடை	(ப. ३ வா. २०३)
கடீகாரன்	கடைக்காரன்	(ப. ५ வி. ११)
கண்	கண்	(ப. ५ வி. १२)
கண் இமை	கண் இமை	(ப. ५ வி. १२)
கண்டுபிடித்	கண்டுபிடி	(ப. २ கி. ३९)
கண்சிபி	கண்விபி	(ப. ५ வி. १२)
கணாடி	கணாடி	(ப. ५ வி. ९)
கணால்	கணால்	(ப. ३ வா. ४१०)
கணக்கன்	கணக்கன்	(ப. ५ வி. ११)
கணக்கு	கணக்கு	(ப. ४ வி. १ த. ५)
கணக்குபிள்ளை	கணக்குப்பிள்ளை	(ப. ५ வி. ११)
கணவன்	கணவன்	(ப. ५ வி. १४)
கதி	கத்தி	(ப. ३ வா. ७४०)
கத்திரிக்காய்	கத்திரிக்காய்	(ப. ५ வி. ८)
கடை	கதை	(ப. ३ வா. २३२)
கமலாப்பம்	கமலாப்பம்	(ப. ५ வி. ७)
கரடி	கரடி	(ப. ५ வி. १३)
கரி	கரி	(ப. ५ வி. ९)
கருப்பு	கருப்பு	(ப. ५ வி. १०)
கருவு	கரும்பு	(ப. ५ வி. ६)

கர்ந்தான்	கறந்தான்	(ப. ३ வா. ५१६)
கரிகார்	கறிகாய்	(ப. ३ வா. ४००)
கல்லுதை	கல்லுகளை	(ப. ४ வி. ७ த. ५)
க. ரகட்டு	கற்கண்டு	(ப. ५ வி. ६)
கலாப்	கலாப்	(ப. ५ வி. १)
கடல்	கடலை	(ப. ५ வி. ५)
கஶாப்பு -	கசாப்பு -	(ப. ५ வி. ११)
கஷ்காரன்	கஹட்க்தாரன்	
கபி	கபி	(ப. ३ வா. ४०९)
கபித்தால்	கபித்தால்	(ப. ३ வா. १६७)
கபித்து	கபித்து	(ப. ३ வா. १७४)
க.புவி	கமுவி	(ப. ४ வி. १२த. ११)
க.புது	கமுத்து	(ப. ५ வி. १२)
க.புதீ	கமுதை	(ப. ५ வி. १३)
க.புது	கமுகு	(ப. ५ வி. १३)
காஞ் சிளகாய்	காஞ்ச மிளகாய்	(ப. ५ வி. ६)
காட்டிலும்	காட்டிலும்	(ப. ३ வா. २१३)
காட்டு	காட்டு	(ப. ३ வா. २६८)
காடு	காடு	(ப. ४ வி. ४ த. २)
காங்கிரஸ்	காண்டாமிருகம்	(ப. ५ வி. १३)
காங்கிரஸ்	காண்டாமிருகம்	(ப. ५ வி. १३)
காத்தால்	காத்தால்	(ப. ३ வா. ७४९)
காதிருந்தென்	காத்திருந்தேன்	(ப. ३ வா. ११०)
காதால்	காதால்	(ப. ३ வா. ४११)
காடு	காது	(ப. ५ வி. १२)
காடும்	காதும்	(ப. ४ வி. १६ த. ३)
கந்ம்	கன்னம்	(ப. ५ வி. १२)
காப்பாடு	காப்பாற்று	(ப. ३ வா. २४७)
காபி	காப்பி	(ப. ५ வி. ६)
காபி	காப்பீ	(ப. ३ வா. १६)
காய்க்ரிஹ்நும்	காய்கறிகளும்	(ப. ४ வி. १८ த. ६)
காய்க்ரிஹ்ந	காய்கறிகள்	(ப. ५ வி. ८)
காய்ச்சிக்காஷடு	காய்ச்சிக்கொண்டு	(ப. ३ வா. ५७२)

காந்தக்	கார்த்திகை	(ப. ५ வி. ३)
கபிக்கரார்	கற்பிக்கிறுர்	(ப. ४ வி. १० த. १)
கார்யம்	காரியம்	(ப. ३ வா. २७५)
கார்	கார்	(ப. ३ வா. ८८)
காராமணி	காராமணி	(ப. ५ வி. ५)
கால்	கால்	(ப. ५ வி. १२)
காலடி	காலடி	(ப. ५ வி. १२)
காலால்	காலால்	(ப. ३ வா. ४९२)
காலீயில்	காலீயில்	(ப. ३ வா. ३६)
காவகரன்	காவற்காரன்	(ப. ३ வா. २००)
காவல்காரன்	காவல்காரன்	(ப. ३ வா. २००)
காவி	காவி	(ப. ५ வி. १०)
காணு	காசு	(ப. ३ வா. २०९)
காஹம்	காகம்	(ப. ५ வி. १३)
காஹி஦மும்	காகிதமும்	(ப. ३ வா. १८७)
கிட்டे	கிட்டே	(ப. ३ வா. ५००)
கிண்கிண்கவில்லே	கிண்டைக்கவில்லை	(ப. ३ வா. २४२)
கிண்டது	கிண்டத்தது	(ப. ३ வா. ९६)
கிண்று	கிண்று	(ப. ३ வா. १९३)
கிராமவு	கிராம்பு	(ப. ५ வி. ६)
கிழிக்கப்படு	கிழிக்கப்படு	(ப. ३ வா. ७२३)
கியக்கு	கிழக்கு	(ப. ५ வி. ४)
கிழ்சீக்கிளின்	கிழமைகளின்	(ப. ५ வி. २)
பெயர்கள்		
கிஷக்கே	கிழக்கே	(ப. ४ வி. ५ த. ५)
கிளி	கிளி	(ப. ३ வா. ६८१)
கிளி	கிளி	(ப. ५ வி. १३)
கிளிப்பஞ்சை	கிளிப்பஞ்சை	(ப. ५ வி. १०)
கிலை	கீமே	(ப. ३ வா. ३४४)
குடல்	குடல்	(ப. ५ வி. १२)
குடி	குடி	(ப. ३ வி. १२५)
குடிஶை	குடிசை	(ப. ३ வா. ३३५)

കുടി	കുറി	(പ്ര. ३ വാ. ७५८)
കുടിരൈ	കുഴിയൈ	(പ്ര. ४ വി. १२ ത. १५)
കുന്ഗമപ്പ്	കുംഗമപ്പ്	(പ്ര. ५ വി. ६)
കുമാരൻ	കുമാരൻ	(പ്ര. ४ വി. २ ത. २)
കുയവൻ	കുയവൻ	(പ്ര. ५ വി. ११)
കുപില്	കുപില്	(പ്ര. ५ വി. १३)
കുരങ്കു	കുരംകു	(പ്ര. ५ വി. १३)
കുരവി	കുരുവി	(പ്ര. ३ വാ. ८४)
കുരേകുമ്	കുരൈകുമ്	(പ്ര. ३ വാ. ५५५)
കുരിത്തു	കുറിത്തു	(പ്ര. ३ വാ. २९७)
കുലുക്ക	കുലുക്ക	(പ്ര. ४ വി. १६ ത. ३)
കുലൈകുമ	കുലൈകുമ്	(പ്ര. ३ വാ. ५५५)
കുപന്ദീ	കുമർത്തൈ	(പ്ര. ३ വാ. १२५)
കുളമ्	കുളം	(പ്ര. ३ വാ. ४३५)
കുളമ്പു	കുളംപു	(പ്ര. ५ വി. १२)
കുളിത്തു വിട്ടു	കുണിത്തു വിട്ടു	(പ്ര. ३ വാ. ५८९)
കുട്ടൈ	കുട്ടൈ	(പ്ര. ३ വാ. २७८)
കൂട്ടമ्	കൂട്ടം	(പ്ര. ४ വി. १७ ത. ६)
കൂട്ടമ्	കൂട്ടം	(പ്ര. ३ വാ. १६२)
കൂഡി ഇരു	കൂട്ടി ഇരു	(പ്ര. ३ വാ. ५९)
കൂപിട്ടു	കൂപ്പിട്ടു	(പ്ര. ३ വാ. १०९)
കൂലി	കൂലി	(പ്ര. ३ വാ. ३०९)
കെട്ട	കെട്ട	(പ്ര. ३ വാ. ३३०)
കേള്	കേൾ	(പ്ര. २ കി. २३)
കേള്വി	കേൾവി	(പ്ര. ३ വാ. १८१)
കീ	കീ	(പ്ര. ५ വി. १२)
കീ.എ.സുനുവിദ്യാർ	കൈ എമുത്തു വിട്ടാർ	(പ്ര. ४ വി. १० ത. ५)
കീ.എ.സു	കൈഎമുത്തു	(പ്ര. ४ വി. १० ത. ६)
കൈപോട്ടുഗല്ല്	കൈപോടുങ്കൾ	(പ്ര. ४ വി. १० ത. ४)
കോജമ्	കോആർച്ചമ്	(പ്ര. ३ വാ. ३१९)
കോട്ടു	കോട്ടു	(പ്ര. ३ വാ. ४६)
കോഷ്ടപ്പൊ	കോഞ്ഞുപോ	(പ്ര. २ കി. २०)

கோட்டு வா	கொண்டுவா	(ப. ३ வா. ४३)
கோத்து	கொத்தன்	(ப. ४ வி. ११ த. ५)
கோத்தவரைக்காய்	கொத்தவரைக்காய்	(ப. ५ வி. ८)
கோம்பு'	கோம்பு	(ப. ५ வி. १२)
கோய்யாப்பயம்	கொய்யாப்பயம்	(ப. ४ வி. १३ த १३)
கோல்	கொல்	(ப. २ கி. ४२)
கோல்லு	கொல்லன்	(ப. ५ வி. ११)
கோல்லு	கொல்லு	(ப. ३ வா. ७२५)
கோண்	கொசு	(ப. ५ வி. १३)
கோஷுவலை	கொசுவலை	(ப. ३ வா. २४०)
கோஜனெரத்தில்	கொஞ்சநேரத்தில்	(ப. ४ வி. १७ த. ५)
கோபம்	கோபம்	(ப. ३ வா. २६५)
கோபி	கோபி	(ப. ५ வி. १३)

ஈ

ஈடர்	கதர்	(ப. ३ வா. ७०१)
------	------	----------------

ஏ

ஏரம்	ஏராமம்	(ப. ३ வா. ३३४)
ஏஜம்	ஏஜம்	(ப. ३ வா. १२३)
ஏந்தஹம்	ஏந்தகம்	(ப. ५ வி. ९)
ஏவனமாஹ	ஏவனமாக	(ப. ३ வா. ५८५)
ஏராக்கியாஹ	ஏராக்கியாக	(ப. ४ வி. १५ த. ६)
ஏமாஸ்தா	ஏமாஸ்தா	(ப. ५ வி. ११)
ஏறு	ஏறு	(ப. ३ வா. २१८)
ஏந்டிடக்காரி	ஏந்டிடக்காரி	(ப. ३ வா. २९४)
ஏந்டிடயா	ஏந்டிடயா	(ப. ४ வி. १३ த. ५)
ஏந்தியாரம்	ஏந்தியாரம்	(ப. ३ வா. ६८२)
ஏந்துமீ	ஏந்துமை	(ப. ४ வி. १५ த. ११)

ஏ

ஏங்கிலம்	ஏங்காரம்	(ப. ३ வா. १५१)
----------	----------	----------------

ச

சுந்தரம்	சுந்திரனும்	(ப. ४ வி. ५ த. ३)
சிதி ரை	சித்திரை	(ப. ५ வி. ३)
சின்ன	சின்ன	(ப. ३ வா. ३६९)
சில்லரை	சில்லரை	(ப. ३ வா. ३६९)
சினி	சினி	(ப. ३ வா. १७)
சுடிலும்	சுற்றிலும்	(ப. ४ வி. १८ த. १)
சோலம்	சோலம்	(ப. ५ வி. ५)

ஜ

ஜயாவந்	ஜோவீயன்	(ப. ५ வி. ११)
ஜவரமும்	ஜாரமும்	(ப. ४ வி. १६ த. ५)
ஜனங்கள்	ஜனங்கள்	(ப. ३ வி. २५२)
ஜலம்	ஜலம்	(ப. ३ வா. ३६४)
ஜவரிஶி	ஜவரிஶி	(ப. ५ வி. ६)
ஜாஸ்தி	ஜாஸ்தி	(ப. ३ வா. ३७७)
ஜாஸ்தியாஹ	ஜாஸ்தியாக	(ப. ३ வா. २३८)
ஜீரகம்	ஜீரகம்	(ப. ५ வி. ६)
ஜோலி	ஜோலி	(ப. ३ வா. १७५)

ஞ

ஜாயிடுகிக்ஷம்	ஞாயிற்றுக்கிழமை	(ப. ५ வி. २)
---------------	-----------------	--------------

ட

டேந்	டூரேன்	(ப. ३ வா. १३९)
டீ	டீ	(ப. ५ வி. ६)

ட

டஜன்	டஜன்	(ப. ३ வா. १२२)
டாக்டர்	டாக்டர்	(ப. ५ வி. ११)

த

தக்காலிப்படம்	தக்காலிப்படம்	(ப. ५ வி. ८)
தங்ம்	தங்கம்	(ப. ५ வி. ९)
தங்ள	தங்கள்	(ப. ३ வா. १८७)
தங்கிட்டு	தங்கிவிட்டு	(ப. ३ வா. ६००)
தங்	தங்கை	(ப. ५ வி. १४)
தஞ்சன்	தங்கன்	(ப. ३ வா. १९९)
தட்டான்	தட்டான்	(ப. ५ வி. ११)
தடவை	தடவை	(ப. ४ வி. १६ த. १२)
தண்ணீர்	தண்ணீர்	(ப. ५ வி. ६)
தந்தி	தந்தி	(ப. ३ வா. २७६)
தன்	தன்	(ப. ३ வா. ६०२)
தபித்து விடு	தப்பித்து விடு	(ப. ३ வா. ६१३)
தப்பு	தப்பு	(ப. ३ வா. ७०)
தபால் ஆபீஸ்	தபால் ஆபீஸ்	(ப. ३ வா. ३९)
தம்சி	தம்பி	(ப. ५ வி. १४)
தமிழ்	தமிழ்	(ப. ३ வா. ३१५)
தமிர்	தமிர்	(ப. ५ வி. ६)
தரகர்வூ	தரகர்கள்	(ப. ४ வி. १५ த. १९)
தரகு	தரகு	(ப. ४ வி. १५ த. २०)
தலைவர்	தலைவர்	(ப. ३ வா. ७८३)
தவலை	தவலை	(ப. ५ வி. १३)
தஹப்பநார்	தகப்பனார்	(ப. ३ வா. २७१)
தஹம்	தகரம்	(ப. ५ வி. ९)
தக்கப்பட்டு	தள்ளாப்பட்டு	(ப. ३ வா. ७४९)
தங்ள	தாங்கள்	(ப. ३ வா. ५५०)
தாடை	தாடை	(ப. ५ வி. १२)
தாத்தா	தாத்தா	(ப. ५ வி. १४)
தான்	தான்	(ப. ३ வா. ५१८)
தாமதம்	தாமதம்	(ப. ४ வி. १७ த. १)
தாய்	தாய்	(ப. ५ வி. १४)
தாயார்	தாயார்	(ப. ३ வா. २४७)

तिगळकियम्	थिंकलं किरुनम्	(प्र. ५ वि. २)
तिडीरेण्टु	थिलेरेण्टु	(प्र. ३ वा. २४१)
तिण्टु कोण्टु	थिण्टु केकाण्टु	(प्र. ३ वा. ५७०)
तिन्	थिन्	(प्र. २ कि. ४४)
तिन्तु	थिन्तु	(प्र. २ कि. ४४)
तिर्	थिर	(प्र. २ कि. ४५)
तिरळकाण्टु	थिरळकप्पटु	(प्र. ३ वा. ७२८)
तिरळवेन्	थिरळवेन्	(प्र. ३ वा. ५१५)
तिरुडु	थिरुटु	(प्र. ३ वा. ५६४)
तिरुडन्	थिरुटन्	(प्र. ३ वा. ५५६)
तिरुडप्पडु	थिरुटप्पटु	(प्र. ३ वा. ५१८)
तिरुम्बवुं	थिरुम्पवुं	(प्र. ३ वा. ६४)
तिरुम्बिं	थिरुम्पिं	(प्र. ३ वा. ५५१)
तुत्तागम्	तुत्तहाकम्	(प्र. ५ वि. १)
तुडे	तुटे	(प्र. ४ वि. ८ त. १)
तुणि	तुणी	(प्र. ३ वा. १२३)
तुवरंपरण्यु	तुवराम्पारुप्तु	(प्र. ५ वि. ५)
तुवरे	तुवरे	(प्र. ४ वि. १५ त. ५)
तुवै	तुवैव	(प्र. ३ वा. ५११)
तृगु	तृाङ्कु	(प्र. ३ वा. ४९२)
तेंगाय्	तेन्काय्	(प्र. ५ वि. ६)
तेन्नैमरम्	तेन्नैन्मरम्	(प्र. ३ वा. २९६)
तेस्कुं	तेहर्कु	(प्र. ५ वि. ४)
तेरि	तेहरी	(प्र. २ कि. ३३)
तेरियुम्	तेहरीयुम्	(प्र. ३ वा. ७५७)
तेश	तेहरु	(प्र. ३ वा. २२१)
तेलिवाह	तेहरिलाक	(प्र. ३ वा. २५६)
तेडु	तेहु	(प्र. २ कि. ३२)
तेदी	तेहते	(प्र. ३ वा. १५९)
तेनी	तेहनी	(प्र. ५ वि. १३)
तेद्	तेहनं	(प्र. ५ वि. १३)
तेवै	तेहवै	(प्र. ४ वि. ६ त. ४)

ते	தெ	(ப. ५ வி. ३)
तैकिकराळ्	தைக்கிருள்	(ப. ४ வி. ८ த. २)
तैयकारन्	தையக்காரன்	(ப. ४ வி. ११ த. १०)
तैय्लकारन्	தையல்காரன்	(ப. ५ வி. ११)
तोट्टान्	தோட்டான்	(ப. ४ வி. १ த. ४)
तोडुकिकराळ्	தோடுக்கிருள்	(ப. ४ வி. ४ த. ६)
तोधिलालिहङ्	தோழிலாலிகள்	(ப. ५ வி. ११)
तोजिया	தோப்பியா	(ப. ३ வா. ५)
तोऽन्नायिरत्	தோனாயிரத்து	(ப. ३ வா. १६३)
तोट्टकारन्	தோட்டக்காரன்	(ப. ३ வா. २१६)
तोट्टतिल्	தோட்டத்தில்	(ப. ३ வா. ६८९)
तोल्	தோல்	(ப. ५ வி. १२)
तोऽ	தோன்	(ப. ५ வி. १२)

द

द्राक्षेष्यम्	திராக்கைஉப்பம்	(ப. ५ வி. ७)
द्वारम्	துவாரம்	(ப. ३ வா. २४५)
दयवृ शेय्दु	தயவு செய்து	(ப. ३ வா. ६३)
दाढि	தாழி	(ப. ५ வி. १२)
दिनम्	தினம்	(ப. ३ வா. ७०६)
दिनन्दोरम्	தினங்தோறும்	(ப. ४ வி. ३ த. ३)
दिणहङ्	திசைகள்	(ப. ५ வி. ४)
दूरम्	தூரம்	(ப. ३ வா. ६१)
देहम्	தேகம்	(ப. ५ வி. ११)
दोस	தோசை	(ப. ४ வி. १५ த. १२)

घ

धान्यम्	தாணியம்	(ப. ५ வி. ५)
---------	---------	--------------

ந

நட	நட	(ப. 2 கி. 36)
நடந்தென்	நடந்தேன்	(ப. 3 வா. 118)
நடு	நடு	(ப. 2 கி. 46)
நடந்துவிடும்	நடந்துவிடும்	(ப. 3 வா. 162)
நடாய்	நன்றாய்	(ப. வா. வா. 95)
நடைபேசும்	நடைபெறும்	(ப. 4 வி. 18 த. அ)
நதீ	நத்தை	(ப. 5 வி. 13)
நல	நல்ல	(ப. 3 வா. 88)
நல்லவன்	நல்லவன்	(ப. 4 வி. 10 த. 3)
நடம்	நல்லம்	(ப. 4 வி. 12 த. 6)
நஹ்	நகம்	(ப. 5 வி. 12)
நஹ்வ	நகைகள்	(ப. 4 வி. 11 த. 6)
நஷ்டங்களும்	நகூட்டநிரங்களஞம்	(ப. 4 வி. 5 த. 4)
நாக்கு	நாக்கு	(ப. 5 வி. 12)
நாங்கு	நாங்கள்	(ப. 3 வா. 89)
நாடி	நாடு	(ப. 5 வி. 12)
நாடு	நாடு	(ப. 3 வா. 340)
நாதநார்	நாத்தனூர்	(ப. 4 வி. 14 த. 9)
நாம்	நாம்	[ப. 3 வா. 18 (அ)]
நாய்	நாய்	(ப. 5 வி. 13)
நாக்கினி	நாற்காலி	(ப. 3 வா. 228)
நாப்பந்து	நாற்பத்து	(ப. 3 வா. 163)
நாலு	நாலு	(ப. 3 வா. 199)
நாவல்ப்பயம்	நாவல்ப்பயம்	(ப. 5 வி. 7)
நால்வாக்கம்	நாள்தோறும்	(ப. 3 வா. 124)
நால்கொக்கு	நாளைக்கு	(ப. 3 வா. 34)
நிஜம்	நிஜம்	(ப. 3 வா. 499)
நிமிஷம்	நிமிஶம்	(ப. 3 வா. 132)
நிரம்	நிறம்	(ப. 5 வி. 10)
நிருத்து	நிறுத்து	(ப. 2 கி. 11)

ନିଳ୍	ନିଲ୍	(ପ. ୨ କି. ୩୮)
ନିଲକକଣଲେ	ନିଲକକଣଲେ	(ପ. ୫ ବି. ୫)
ନିଲକୁ	ନିଲକୁ	(ପ. ୨ କି. ୩୮)
ନିଲକରି	ନିଲକରି	(ପ. ୫ ବି. ୧)
ନୀଲମ୍	ନୀଲମ୍	(ପ. ୫ ବି. ୧୦)
ନିଷୟମ୍	ନିଷୟମ୍	(ପ. ୩ ବା. ୭୯୧)
ନୀ	ନୀ	(ପ. ୩ ବା. ୫୧)
ନୀଗନ୍ଧ	ନୀଗନ୍ଧ	(ପ. ୩ ବା. ୩୦)
ନୀର୍ଯ୍ୟାନେ	ନୀର୍ଯ୍ୟାନେ	(ପ. ୫ ବି. ୧୩)
ନୂ. ପୈଟଟୁମ୍	ନୂତ୍ରୟାମ୍ବିଟୁମ୍	(ପ. ୩ ବା. ୬୮୯)
ନୂଲ୍	ନୂଲ୍	(ପ. ୪ ବି. ୧୫ ତ. ୧୩)
ନୂଲ୍ବ୍ୟାପାରି	ନୂଲ୍ବ୍ୟାପାରି	(ପ. ୪ ବି. ୧୫ ତ. ୧୮)
ନେୟ	ନେୟ	(ପ. ୫ ବି. ୬)
ନେୟହିର୍	ନେୟହିର୍	(ପ. ୪ ବି. ୧୫ ତ. ୧୫)
ନେଷ୍ଟ୍ୟୁପିଡ଼ି	ନେଷ୍ଟ୍ୟୁପିଡ଼ି	(ପ. ୩ ବା. ୬୦୮)
ନେଷ୍ଟ୍ୟୁପିଟିଟ୍	ନେଷ୍ଟ୍ୟୁପିଟିଟ୍	(ପ. ୩ ବା. ୪୩)
ନେଲ୍	ନେଲ୍	(ପ. ୫ ବି. ୫)
ନେଲିକାଯ୍	ନେଲିକାଯ୍	(ପ. ୫ ବି. ୭)
ନେଲ୍ଲୁ	ନେଲ୍ଲୁ	(ପ. ୪ ବି. ୧୫ ତ. ୧୦)
ନେଣ୍ଟୁକାରନ୍	ନେଣ୍ଟୁକାରନ୍	(ପ. ୫ ବି. ୧୧)
ନେତ୍ରି	ନେତ୍ରି	(ପ. ୫ ବି. ୧୨)
ନେଟ୍ରୁମୁଦଳ୍	ନେଟ୍ରୁମୁଦଳ୍	(ପ. ୪ ବି. ୧୬ ତ. ୪)
ନେରମ୍	ନେରମ୍	(ପ. ୩ ବା. ୪୯୨)

୪

ପ୍ରକାଶିକିକାରାନ୍	ପ୍ରକାଶିକିକିରୁଣ୍	(ପ. ୪ ବି. ୫ ତ. ୨)
ପ୍ରମୁଖହେଲ୍	ପ୍ରମୁଖର୍କଳୀ	(ପ. ୪ ବି. ୧୮ ତ. ୯)
ପ୍ରାଣିହନ୍ତେ	ପ୍ରାଣିକିଜୀଳା	(ପ. ୪ ବି. ୧୨ ତ. ୧୪)
ପ୍ଲାଟ୍ଫାରତିଲ୍	ପ୍ଲାଟ୍ପାରତିଲିଲ୍	(ପ. ୪ ବି. ୧୭ ତ. ୪)
ପଞ୍ଚନି	ପଞ୍ଚନୀ	(ପ. ୫ ବି. ୩)
ପଚତଣୀର୍	ପଚତଣୀର୍	(ପ. ୫ ବି. ୬)

பஞ்சஜலம்	பச்சூலம்	(ப. ५ வி. ६)
பஞ்சீ	பச்சை	(ப. ५ வி. १०)
பஞ்சகரை	பச்சைகரை	(ப. ४ வி. १३ த. ३)
பஞ்சமிலகாய்	பச்சைமிளகாய்	(ப. ५ வி. ६)
பட்டணம்	பாட்டணம்	(ப. ३ வா. २९९)
பட்டானி	பாட்டானி	(ப. ५ வி. ८)
பட்டுப்பூஷ்சி	பாட்டுப்பூஷ்சி	(ப. ५ வி. १३)
பட்டை	பாட்டை	(ப. ५ வி. ६)
படம்	பாடம்	(ப. ३ வா. ६०९)
பட்டி	பாற்றி	(ப. ३ வா. २९८)
படி	பாடி	(ப. २ கி. २६)
படி	பாடி	(ப. ३ வா. १२५)
படித்தான்	பாடத்தான்	(ப. ३ வா. ९५)
படிஷ்டு	பாடிப்பு	(ப. ३ வா. ३१२)
படு	படு	(ப. २ கி. १५)
படு	படு	(ப. २ கி. ४०)
படுக்கை	படுக்கை	(ப. ३ வா. ७९८)
பட்டுத்தான்	படைத்தான்	(ப. ४ வி. ९ த. ५)
பண்டி	பாங்றி	(ப. ५ வி. १३)
பணம்	பணம்	(ப. ३ வா. १०)
பது	பத்து	(ப. ३ வா. ११९)
பந்து	பந்து	(ப. ३ வா. ५२९ (அ))
பனிந்	பனினி	(ப. ५ வி. १३)
பபானியப்ம்	பப்பாளிப்பழம்	(ப. ५ வி. ७)
பயங்	பயறு	(ப. ५ வி. ५)
பராபரன்	பராபரன்	(ப. ४ வி. ९ த. २)
பரிணு	பரிசு	(ப. ३ வா. ९६)
பரிஶோଘநை	பரிசோதனை	(ப. ४ வி. १६ த. ६)
பரிக்ஷை	பரிக்ஷை	(ப. ३ வா. ७७७)
பருத்தி	பருத்தி	(ப. ४ வி. १५ த. ८)
பருப்பு	பருப்பு	(ப. ५ வி. ५)
பருந்து	பறந்து	(ப. ३ வா. ५१३)

பற்கீ	பற்வை	(ப. ५ வி. १३)
பல்லி	பல்லி	(ப. ५ வி. १३)
பல்லு	பல்லு	(ப. ५ வி. १२)
பல்	பல்	(ப. ५ வி. १२)
பல	பல	(ப. ४ வி. १८ த. २)
பலஹரம்	பலகாரம்	(ப. ३ வா. २०६)
பலாப்பம்	பலாப்பழம்	(ப. ५ வி. ७)
பஶித்தாலும்	பசித்தாலும்	(ப. ४ வி. १२ த. २२)
பண்	பசி	(ப. ५ வி. १३)
பணுமாடு	பசுமாடு	(ப. ४ வி. ३ த. २)
பஷ்கங்கி	பழக்கங்கி	(ப. ४ வி. १३ த. ७)
பஷம்	பழம்	(ப. ३ வா. ११५)
ப.புப்பு	பழப்பு	(ப. ५ வி. १०)
ப.பீய	பழைய	(ப. ४ வி. २ த. ३)
பலிழக்கூடம்	பள்ளிக்கூடம்	(ப. ३ வா. ५४१)
பக்ஷி	பக்ஷி	(ப. ५ வி. १३)
பாக்கு	பாக்கு	(ப. ५ வி. ६)
பாட்டா	பாட்டா	(ப. ५ வி. १४)
பாட்டிட	பாட்டிட	(ப. ५ வி. १४)
பாடம்	பாடம்	(ப. ३ வா. ४०५)
பாடுகிரால்	பாடுகிரால்	(ப. ४ வி. ३ த. ४)
பாத்திரம்	பாத்திரம்	(ப. ३ வா. ४०२)
பாவி	பாதி	(ப. ३ வா. २९२)
பார்	பார்	(ப. २ கி. २८)
பார்க்	பார்க்	(ப. ३ வா. ५५)
பாகிலும்	பார்க்கிலும்	(ப. ३ வா. २९३)
பார்ம்சங்கி	பார்க்கும்பங்கி	(ப. ३ வா. १६१)
பால்	பால்	(ப. ३ வா. १६)
பாடகன்	பாடகன்	(ப. ५ வி. ११)
பாடரஸம்	பாதரசம்	(ப. ५ வி. ९)
பாம்பு	பாம்பு	(ப. ३ வா. १६०)
பாஞ்சயும்	பாஞ்சயும்	(ப. ४ வி. १८ த. १८)

பாக்காய்	பாகற்காய்	(ப. ५ வி. ८)
பிச்சர்	பிச்ரார்	(ப. ३ வா. ६०५)
பிச்சைக்காரன்	பிச்சைக்காரன்	(ப. ३ வா. ४७७)
பிடித்து	பிடித்தது	(ப. ३ வா. ३२६)
பிடித்து வீக்க	பிடித்தது வைக்க	(ப. ४ வி. १८८. १७)
பிதல்	பித்தனை	(ப. ५ வி. ९)
பிந்	பின்	(ப. ३ வா. १३०)
பினால்	பின்னால்	(ப. ३ வா. १५३)
பிரது	பிறங்கு	(ப. ४ வி. १२८. ८)
பிள்ளை	பிள்ளை	(ப. ३ வா. १०९)
புகீயிலை	புகையிலை	(ப. ५ வி. ६)
புடவை	புடவை	(ப. ४ வி. १३८. २)
புடலங்காய்	புடலங்காய்	(ப. ५ வி. ८)
புடிய	புதிய	(ப. ४ வி. ३. ५)
புடு	புது	(ப. ४ வி. ७. १)
புரட்டாஶி	புரட்டாசி	(ப. ५ வி. ३)
புரப்படு	புறப்படு	(ப. ३ வா. ४७६)
புரிந்தா	புரிந்ததா	(ப. ४ வி. ७. २)
புருவம்	புருவம்	(ப. ५ வி. १२)
புல்	புல்	(ப. ३ வா. ५७०)
புலி	புலி	(ப. ४ வி. १२. १८)
புழம்	புழ்பம்	(ப. ३ வா. ३१०)
பு.பூபுச்சிஹந்	புமுபுச்சிகள்	(ப. ५ வி. १३)
புஸ்தகம்	புஸ்தகம்	(ப. ३ வா. २)
புலி	புளி	(ப. ५ வி. ६)
புலிப்பான	புளிப்பான	(ப. ३ வா. ५०८)
பு	பு	(ப. ३ வா. १३)
பூஞ்சேஷன்ஹ	பூஞ்சேஷாகள்	(ப. ४ வி. १८. ३)
பூண்டு	பூண்டு	(ப. ५ வி. ६)
பூநை	பூனை	(ப. ३ வா. ९७)
பூரா	பூரா	(ப. ३ வா. ६८६)
பூஶனிக்காய்	பூசணிக்காய்	(ப. ५ வி. ८)

வெட்ட	பெட்டி	(ப. ३ வா. ९९)
வேண்	பெண்	(ப. ३ வா. ५६६)
வென்ஸல்	பெண்டில்	(ப. ३ வா. ४)
வெய்யும்	பெய்யும்	(ப. ३ வா. २७७)
வெய்யும்போல்	பெய்யும்போல	(ப. ४ வி. १८८. १३)
வேயர்	பெயர்	(ப. ३ வா. ३८७)
வெறியப்பா	பெரியப்பா	(ப. ५ வி. १४)
வெறியமா	பெரியம் மா	(ப. ४ வி. १४८. १५)
வெறியவன்	பெரியவன்	(ப. ३ வா. २९२)
வெங்காயம்	பெருங்காயம்	(ப. ५ வி. ६)
வெங்காலி	பெருங்காளி	(ப. ५ வி. १३)
வெங்கிகநால்	பெருக்கினால்	(ப. ३ வா. १६८)
வெத்தி	பேத்தி	(ப. ५ வி. १४)
வெனா	பேனை	(ப. ३ வா. ३९७)
வெந்	பேரான்	(ப. ५ வி. १४)
வெரிச்சம்பஷம்	பேரிச்சம்பஷம்	(ப. ५ வி. ७)
வெணு	பேசு	(ப. ३ வா. ६३)
வீயந்	பையன்	(ப. ३ வா. ८५)
வோய்	பொய்	(ப. ३ வா. ४९०)
வாஸுடு	பொழுது	(ப. ३ வா. ६६२)
வாடிக்கலர்	பொடுக்கலர்	(ப. ५ வி. १०)
வா	போ	(ப. ३ வா. २८)
வாடு	போடு	(ப. ३ வா. १२६)
வாடாடு	போதாது	(ப. ३ வா. ३१४)
வாடும்	போதும்	(ப. ३ வா. २१३)
வான	போன	(ப. ३ வா. १५७)
வாராடு	போராது	(ப. ३ வா. ३२२)
வாஸு	போரும்	(ப. ३ வா. ३१३)
வாஸ்ட அங்கீஸ்	போஸ்ட் ஆபீஸ்	(ப. ३ வா. ४५)

ब

वदिल्	पत्रिलं	(प्र. ३ वा. ६८७)
वाषिक	पांक्ती	(प्र. ३ वा. ६१३)
वार्लि	पार्लि	(प्र. ५ वि. ६)
वुधन्त्किष्मे	पुठन्तकिम्मेमे	(प्र. ५ वि. २)

भ

भुजम्	पञ्जम्	(प्र. ५ वि. १२)
भूकम्पम्	पूकम्पम्	(प्र. ३ वा. ६८०)
भूमियैयुम्	पूमियेयुम्	(प्र. ४ वि. ९ त. ४)

म

मक्काच्चोलम्	मक्काओलोम्	(प्र. ५ वि. ५)
मच्चिन्न	मच्चिन्न	(प्र. ४ वि. १४ त. १०)
मच्चिनि	मच्चिनि	(प्र. ४ वि. १४ त. ११)
मंजळ्	मंजुश्चन्	(प्र. ५ वि. ६)
मट्टुम्	मट्टुम्	(प्र. ३ वा. १६२)
मट्	मर्हर	(प्र. ३ वा. २९८)
मण्डपम्	मण्णटपम्	(प्र. ३ वा. ३१०)
मणिलाक्कोट्टै	मणिलाक्कोट्टै	(प्र. ५ वि. ५)
मणिनेरम्	मणिनेरम्	(प्र. ३ वा. ११०)
मणिमुदल्— मणिवरैयिलुं	मणिमुदल्— मणिवरैयिलुम्	(प्र. ३ वा. १६२)
मनदु	मनदु	(प्र. ५ वि. १२)
मनम्	मनाम्	(प्र. ५ वि. १२)
मनसाक्षी	मनसाक्षी	(प्र. ५ वि. १२)
मनिदन्	मनिदन्	(प्र. ३ वा. ३८५)
मनैवि	मनैवि	(प्र. ५ वि. १४)
मयिर्	मयिर्	(प्र. ५ वि. १२)
मयिल्	मयिल्	(प्र. ५ वि. १३)

മരക്കരി ഉണ്വു	മരക്കരി ഉണ്വു	(പ്ര. ४ വി. १८ ത. १५)
മരമ्	മരം	(പ്ര. ३ വാ. ९३)
മരമ്, ശോഡി	മരം, ചൊറി	(പ്ര. ३ വാ. ६९२)
മരവേലൈ	മരവേലൈ	(പ്ര. ४ വി. ११ ത. १)
മരുത്തുവച്ച	മരുത്തുവച്ച	(പ്ര. ५ വി. ११)
മരുന്തു	മരുന്തു	(പ്ര. ३ വാ. १०३)
മരുപ്പിയുമ्	മരുപ്പിയുമ്	(പ്ര. ३ വാ. ७१)
മരുമഹന्	മരുമകൻ	(പ്ര. ५ വി. १४)
മരുമഹല്ല	മരുമകൾ	(പ്ര. ४ വി. १४ ത. ३)
മലിവാഹവുമ्	മലിവാകവുമ്	(പ്ര. ४ വി. १२ ത. १)
മാർ	മാർ	(പ്ര. ३ വാ. २७७)
മഹന्	മകൻ	(പ്ര. ३ വാ. २९३)
മഹല്ല	മകൾ	(പ്ര. ५ വി. १४)
മാട്ടാന्	മാട്ടാൻ	(പ്ര. ३ വാ. ७३३)
മാങ്കു	മാങ്കു	(പ്ര. ५ വി. १३)
മാത്തിരൈ	മാത്തിരൈ	(പ്ര. ४ വി. १६ ത. १५)
മാദുല്പയമ्	മാദുലാമ്പയുമ്	(പ്ര. ४ വി. १३ ത. १०)
മാന्	മാൻ	(പ്ര. ५ വി. १३)
മാപ്പിള്ളൈ	മാപ്പിൾസിം	(പ്ര. ५ വി. १४)
മാസ്പയമ्	മാസ്പയുമ്	(പ്ര. ३ വാ. ३०२)
മാസനാർ	മാസനോർ	(പ്ര. ४ വി. १४ ത. १)
മാസരംഗല്ല	മാസരംഗകൾ	(പ്ര. ४ വി. १८ ത. ४)
മാസാ	മാസാ	(പ്ര. ४ വി. १४ ത. ४)
മാമിയാർ	മാമിയാർ	(പ്ര. ४ വി. १४ ത. २)
മാമിയുമ्	മാമിയുമ്	(പ്ര. ४ വി. १४ ത. ५)
മാമിഷ ഉണ്വു	മാമിച ഉണ്വു	(പ്ര. ४ വി. १८ ത. १४)
മാർപ്പി	മാർക്കുമി	(പ്ര. ५ വി. ३)
മാർവ്വ	മാർപ്പ	(പ്ര. ५ വി. १२)
മാർപ്പി	മാർക്കുമി	(പ്ര. ५ വി. ३)
മാർ	മാർ	(പ്ര. ५ വി. १२)
മാലീ പോഡു	മാലീല പോങ്കു	(പ്ര. ४ വി. १८ ത. ११)
മാവു	മാവു	(പ്ര. ४ വി. १५ ത. ३)

માણિ	મારી	(પ્ર. ૫ વિ. ૩)
માસમ्	માશમ	(પ્ર. ૩ વા. ૧૧૧)
મિટાય	મિટાય	(પ્ર. ૩ વા. ૨૦૬)
મિન્મિનિપૂચ્ચ	મિન્મિનિપુર્વ	(પ્ર. ૫ વિ. ૧૩)
મિરુહંગછ	મિરુહંગકળ	(પ્ર. ૫ વિ. ૧૩)
મિહબુમ्	મિહબુમ	(પ્ર. ૩ વા. ૨૬૫)
મિલકાય	મિલકાય	(પ્ર. ૫ વિ. ૬)
મિલકુ	મિલકુ	(પ્ર. ૫ વિ. ૬)
મીદિ	મીદિ	(પ્ર. ૩ વિ. ૧૬૬)
મીન્	મીન્	(પ્ર. ૫ વિ. ૧૩)
મીશે	મીશે	(પ્ર. ૫ વિ. ૧૨)
મુકમ্	મુકમ	(પ્ર. ૫ વિ. ૧૨)
મુખમ्	મુકમ	(પ્ર. ૪ વિ. ૧૨ત. ૧૦)
મુટટૈકોસુ	મુટટૈકોસુ	(પ્ર. ૫ વિ. ૮)
મુડિન્દુ પોહુમ्	મુડિન્દુ પોહુમ	(પ્ર. ૪ વિ. ૧૮ત. ૧૨)
મુડિયાતુ	મુડિયાતુ	(પ્ર. ૩ વા. ૨૫૪)
મુડિયુમ্	મુડિયુમ	(પ્ર. ૩ વા. ૨૫૩)
મુતુ	મુત્તુ	(પ્ર. ૫ વિ. ૯)
મુદલ્	મુતલ	(પ્ર. ૩ વા. ૧૬)
મુદલ્ મન્ત્ર	મુતલ મન્ત્રિ	(પ્ર. ૪ વિ. ૧૮ત. ૧૦)
મુદલિયન	મુતલિયન	(પ્ર. ૫ વિ. ૧૩)
મુદલે	મુતલે	(પ્ર. ૫ વિ. ૧૩)
મુદુકિલ્	મુતુકિલ	(પ્ર. ૪ વિ. ૧૬ત. ૭)
મુદુહુ	મુતુકુ	(પ્ર. ૫ વિ. ૧૨)
મુન્દિરિપુષુ	મુંન્દિરિપુરુપુ	(પ્ર. ૫ વિ. ૬)
મુન્	મુન્	(પ્ર. ૩ વા. ૧૩૩)
મુન્દાનાલ્	મુંઠાનાળ	(પ્ર. ૩ વા. ૧૫૬)
મુન્નાલ્	મુન્નાળ	(પ્ર. ૩ વા. ૧૫૪)
મુન્યુ	મુન્પુ	(પ્ર. ૩ વા. ૧૧૧)
મુંઘાલ્	મુહંગકાલ	(પ્ર. ૫ વિ. ૧૨)
મુંઘાં	મુહંગક	(પ્ર. ૫ વિ. ૧૨)
મુહમ্	મુકમ	(પ્ર. ૫ વિ. ૧૨)

முஹாய்	முகவாய்	(ப. ५ வி. १२)
முத்தஙி	முள்ளங்கி	(ப. ५ வி. ८)
முக்கு	முக்கு	(ப. ५ வி. १२)
மூட்டீ	மூட்டை	(ப. ४ வி. १५ த. ९)
மூட்டீபூஞ்ச	மூட்டைப்பூஞ்சி	(ப. ५ வி. १३)
மேங்ள	மெள்ள	(ப. ३ வா. १९५)
மேடுவாஹ	மெதுவாக	(ப. ३ வி. १५२)
மேக்ரூ	மேற்கு	(ப. ५ வா. ४)
மேஜீ	மேசை	(ப. ३ வா. ३)
மேய்கிகரான்	மேய்க்கிளுன்	(ப. ४ வி. ३ த. १)
மேய்ப்பன்	மேய்ப்பன்	(ப. ४ வி. ४ த. १)
மேய்ஹிர்டு	மேய்கிறது	(ப. ३ வா. ४९१-९२)
மேலே	மேலே	(ப. ३ வா. ३४५)
மீ	மை	(ப. ३ வா. ४१८ அ)
மீகா	மைகா	(ப. ५ வி. ९)
மீல்	மைல்	(ப. ३ வா. ११८)
மோத்தம்	மொத்தம்	(ப. ३ வா. १६८)
மோத வ்யாபாரிஹல்ல	மொத்த வியாபாரிகள்	(ப. ४ வி. १८ த. २१)
மோர்	மோர்	(ப. ५ வி. ६)

ய

யஜமானன்	யஜமானன்	(ப. ३ வா. १८०)
யலுமிச்சபழம்	யலுமிச்சபழம்	(ப. ५ வி. ७)
யானீ	யானீ	(ப. ४ வி. १२ த. १६)
யார்	யார்	(ப. ३ வா. ५०)
யாருக்கு	யாருக்கு	(ப. ३ வா. २२)
யாருடைய	யாருடைய	(ப. ३ வா. ११)

ர

ரத்ம	ரத்தம்	(ப. ५ வி. १२)
ரண்டு	ரண்டு	(ப. ३ வா. १०९)
ரயில்	ரயில்	(ப. ३ வா. ५४८)

राजा	राजा	(प्र. ३ वा. २२०)
रात्रि	रात्रिरी	(प्र. ३ वा. १४६)
रूपाय्	रूपाय्	(प्र. ३ वा. ११)
रोट्टि	रोट्टि	(प्र. ३ वा. २११)
रोम्ब	रोम्ब	(प्र. ३ वा. २६५)
रोम्म	रोम्म	(प्र. ५ वि. १२)
रोस्	रोस्	(प्र. ५ वि. १०)

ल

लाभम्	लापम्	(प्र. ४ वि. १२ त. ५)
-------	-------	----------------------

व

व्यापकिक्षयम्	वियाप्तिक्षयम्	(प्र. ५ वि. २)
वक्तील्	वक्तील्	(प्र. ५ वि. ११)
वडकु	वटकु	(प्र. ५ वि. ४)
वण्ड	वण्ड	(प्र. ३ वा. ४२९)
वण्डकारन्	वण्डिक्कारन्	(प्र. ३ वा. ७०३)
वण्णतुपूच्च	वण्णन्तुपूच्च	(प्र. ५ वि. १३)
वण्णान्	वण्णान्	(प्र. ५ वि. ११)
वणंगि	वणांकी	(प्र. ४ वि. १२ त. १२)
वन्दनम्	वन्दनम्	(प्र. ३ वा. १८०)
वन्दु निण्डान्	वन्दु निण्डान्	(प्र. ३ वा. २४९)
वन्दु विट्टेन्	वन्दु विट्टेन्	(प्र. ४ वि. १७ त. ७)
वथु	वयिऱ्ह	(प्र. ५ वि. १२)
वर्तहन्	वर्त्तहन्	(प्र. ४ वि. १ त. २)
वरकूडाढु	वरकूडाढु	(प्र. ३ वा. ३८)
वरवेण्णम्	वरवेण्णम्	(प्र. ३ वा. ३७)

வராதீஹந்	வராதீர்கள்	(ப. ३ வा. ३०)
வரடே	வராதே	(ப. ३ வा. २९)
வறயம்	வஞ்சலம்	(ப. ३ வா. १५८)
வலது பக்கம்	வலது பக்கம்	(ப. ५ வி. ४)
வலிகிரது	வலித்திறது	(ப. ४ வி. १६ த. २)
வபி	வபி	(ப. ३ வா. २६८)
வதுதால்	வகுத்தால்	(ப. ३ வா. १६९)
வதுப்பு	வகுப்பு	(ப. ३ வா. ११२)
வதரம்	வளரும்	(ப. ३ வா. ६९२)
வா	வா	(ப. ३ வா. २७)
வாக்கு கோடு	வாக்கு கொடு	(ப. २ கி. २५)
வாஙு	வாங்கு	(ப. ३ வா. १२३)
வாஞ்	வாத்து	(ப. ५ வி. १३)
வாடகே	வாடகை	(ப. ३ வா. ४८०)
வாணியன்	வாணியன்	(ப. ५ வி. ११)
வாந்தீயம்	வான்த்தையும்	(ப. ४ வி. ९ த. ३)
வாய்	வாய்	(ப. ५ வி. १२)
வாத்	வார்த்தை	(ப. ३ வா. ७१)
வாரம்	வாரம்	(ப. ३ வா. १५७)
வாருங்க	வாருங்கள்	(ப. ३ வா. ३१)
வால்	வால்	(ப. ५ வி. १२)
வாசி	வாசி	(ப. २ கி. २७)
வாஶிகவில்லை	வாசிக்கவில்லை	(ப. ३ வா. २१३)
வாயெக்காய்	வாழைக்காய்	(ப. ५ வி. ७)
வாய்ப்பம்	வாழைப்பம்	(ப. ५ வி. ७)
விட	விட	(ப. ३ வா. २९३)
விடு	விடு	(ப. ३ வா. ६९३)

विकर्षपट्टन	विन्धकपट्टना	(प्र. ३ वा. ३१०)
विरहु	विऱ्हु	(प्र. ३ वा. ४०३)
विरम्बु	विरुम्पु	(प्र. ३ वा. ७६०)
विरल्	विरलं	(प्र. ५ वि. १२)
विलै	विलै	(प्र. ३ वा. ३६६)
विष्वासिविकराया	विश्वावाचीक्किग्रुया	(प्र. ४ वि. १ त. ६)
विषु	विषु	(प्र. ३ वा. ६६८)
विळैहिण्डन	विळैगिण्ठन	(प्र. ४ वि. १८ त. ७)
विळकु	विळाकंगु	(प्र. ३ वा. ५०७)
विळंगु	विळाङ्गु	(प्र. ३ वा. ७२)
विळैयाङु	विळैयायाङु	(प्र. ३ वा. ५४६)
वियर्व	वियार्वेव	(प्र. ५ वि. १२)
वीट्टुकुँ	वीट्टुकुं	(प्र. ३ वा. ३८)
वीट्टुवेलै	वीट्टुवेलै	(प्र. ४ वि. १८ त. १९)
वेणलम्	वेण्णकलम्	(प्र. ५ वि. १)
वेगायम्	वेवंकायम्	(प्र. ५ वि. ८)
वेट्टि	वेवट्टि	(प्र. ३ वा. ६०७)
वेणैक्काय्	वेवंनैट्टकाय्	(प्र. ५ वि. ८)
वेणोय्	वेवंनैज्ञय्	(प्र. ५ वि. ६)
वेट्टिलै	वेवृृलै	(प्र. ५ वि. ६)
वेनीर्	वेवंनीर्	(प्र. ५ वि. ६)
वेय्	वेव्य	(प्र. २ क्रि. ३१)
वेळ्लरिक्काय्	वेवंलारीक्काय्	(प्र. ५ वि. ८)
वेळ्लि	वेवंली	(प्र. ५ वि. १)
वेळ्लिविक्कपमे	वेवंलीक्किम्मेम	(प्र. ५ वि. २)
वेळ्लीयम्	वेवंलीयम्	(प्र. ५ वि. १)
वेळ्लै	वेवंलै	(प्र. ३ वा. २६३)
वेळ्लियूर्	वेवंलीयूर्	(प्र. ४ वि. १८ त. २०)

வெஞ்சே	வெளியே	(ப. ३ வा. ४२६)
வெநுனேரம்	வெகுநேரம்	(ப. ३ வा. १७०)
வெந்துக்க	வெஞ்க்க	(ப. ३ வா. ५६२)
வெமாஹ	வேகமாக	(ப. ३ வா. ७७)
வெட்டந்	வேடன்	(ப. ३ வா. ७०९)
வெடிக்கீ	வோட்டுக்கை	(ப. ३ வா. ५८३)
வெஷ்டிய	வேண்டிய	(ப. ३ வா. ६७३)
வெண்டும்	வேண்டும்	(ப. ३ வா. १२)
வெணும்	வேணும்	(ப. ३ வா. १३)
வே.ரே	வேறே	(ப. ४ வி. १३ த. १)
வேல்	வேலீஸ்	(ப. ३ வா. ९०)
வேலைக்காரன்	வேலைக்காரன்	(ப. ५ வி. ११)
வேஹமாய்	வேகமாய்	(ப. ३ வா. ७२५)
வேஹமாஹ	வேகமாக	(ப. ३ வா. ७७)
வீ	வை	(ப. ३ வா. ३४६)
வீகாசிய	வைகாசி	(ப. ५ வி. ३)
வீத்யன்	வைத்தியன்	(ப. ५ வி. ११)
வீரம்	வைரம்	(ப. ५ வி. ९)

ஶ

ஶக்ரீ	ஶர்க்கரை	(ப. ५ வி. ६)
ஶக்கல்தி	ஶக்களத்தி	(ப. ५ வி. १४)
ஶகிக்கலியன்	ஶக்கிலியன்	(ப. ५ வி. ११)
ஶட்டீ	ஶட்டை	(ப. ४ வி. ११ த. १)
ஶத்திரம்	ஶத்திரம்	(ப. ३ வா. ४७९)
ஶந்து	ஶந்து	(ப. ३ வா. ३३८)
ஶனிக்கிழமை	ஶனிக்கிழமை	(ப. ५ வி. २)
ஶஸ்வத்தம்	ஶஸ்வளம்	(ப. ३ வா. २८१)

शमैयल्कारन्	शमेयलक्ताराणं	(प्र. ५ वि. ११)
शमैयल्	शमेयलं	(प्र. ४ वि. १८ त. १६)
शरि	शरी	(प्र. ३ वा. ६७)
शरियाह	शरीयाक	(प्र. ३ वा. २५८)
शरीरम्	शरीरम्	(प्र. ५ वि. १२)
शादम्	शातुम्	(प्र. ३ वा. ४०७)
शाप्पाङ्	शाप्पाटु	(प्र. ५ वि. ६)
शाप्पिङ्	शाप्पिटु	(प्र. ३ वा. १०३)
शांबल् निरम्	शाम्पालं श्रिऱम्	(प्र. ५ वि. १०)
शायम्	शायम्	(प्र. ४ वि. १३ त. ४)
शावियै	शावियै	(प्र. ३ वा. २००)
शिगम्	शिंगकम्	(प्र. ४ वि. १२ त. १७)
शित्तप्पा	शित्तप्पा	(प्र. ५ वि. १४)
शिति	शित्ती	(प्र. ५ वि. १४)
शिन	शीनंना	(प्र. ३ वा. ३६९)
शिरि	शीरी	(प्र. २ कि. ३५)
शिरहु	शीर्हु	(प्र. ५ वि. १२)
शिरियवन्	शीरियवनं	(प्र. ३ वा. २९३)
शिल	शील	(प्र. ३ वा. ६७९)
शिलन्दि	शीलन्दी	(प्र. ५ वि. १३)
शिवप्पु	शीवप्पु	(प्र. ५ वि. १०)
शिष्यन्	शीर्ष्यनं	(प्र. ३ वा. २१८)
शिहप्पु	शीकप्पु	(प्र. ५ वि. १०)
शीघ्रं	शीक्कीर्म	(प्र. ३ वा. ३२)
शीट्टु	शीट् टु	(प्र. ३ वा. ४९)
शीशाविल्	शीशावीलं	(प्र. ४ वि. १६ त. ११)
शुक्रु	शुक्रु	(प्र. ५ वि. ६)

பூஷ்டலி	சுண்டெலி	(ப. ५ வி. १३)
ஏந்தம் ஶேய்ஹிரவன்	சுத்தம் செய்கிறவன்	(ப. ४ வி. ११ த. १२)
ஏந்தமான	சுத்தமான	(ப. ३ வா. ३३६)
ஏந்தரில்	சுவாரில்	(ப. ३ வா. ७१६)
ஏந்தம்	தூலம்	(ப. ३ வா. ५०६ அ)
ஏஞ்சு	செப்பு	(ப. ५ வி. ९)
ஏஞ்சு	செம்பு	(ப. ५ வி. ९)
ஏஞ்சு	செய்	(ப. २ கிக. १)
ஏஞ்சி஦	செய்தி	(ப. ३ வா. १८१)
ஏஞ்சீயாஹ	செப்ளையாக	(ப. ४ வி. ९ த. १)
ஏஞ்சுப்பு	செஞ்சுப்பு	(ப. ३ வா. ७१९)
ஏஞ்சுக்கிளப்பு	செவ்லாய்க்கிழுமை	(ப. ५ வி. २)
ஏஞ்சு	சென்று	(ப. ३ வா. ११६)
ஏஞ்சியந்	சேணியன்	(ப. ५ வி. ११)
ஏநைகிக் பங்கு	சேனைக்கிழங்கு	(ப. ५ வி. ८)
ஏந்஦ெந்	சேர்ந்தேன்	(ப. ३ வா. १११)
ஏங்கள்கோபி	சேவல்கோபி	(ப. ५ வி. १३)
ஏந்தமானநா	சொந்தமானநா	(ப. ४ வி. १० த. २)
ஏஞ்சு	சொம்பு	(ப. ३ வா. ४०६)
ஏஞ்சுவடை	சொல்வதை	(ப. ३ வா. ५९८)
ஏஞ்சு	சொல்லு	(ப. ३ வா. ६४)

ச

ஸ்வி	ஸ்த்ரீ	(ப. ३ வா. १९३)
ஸ்நானம்	ஸ்நானம்	(ப. ३ வா. ५११)
ஸந்தோषமாஹ	ஸந்தோழமாக	(ப. ३ வா. १००)
ஸந்஦ேஹ்	ஸந்தேகம்	(ப. ४ வி. ७ த. ३)

ಸಂದಿಕ್ತನ್	ಶಂಥಿತತ್ವಂ	(ಪ. ೩ ವಾ. ೧೦೮)
ಸಂಧಿಪ್ಪಾಮ್	ಶಂಥಿಪ್ಪೋಮ್	(ಪ. ೩ ವಾ. ೩೨೭)
ಸಮಾಚಾರಸ್	ಶಮಾಚಾರಂ	(ಪ. ೩ ವಾ. ೫೮೯)
ಸಬಕ್ಸಿಲ್	ಶರ್ಕರಣಿಲ್	(ಪ. ೪ ವಿ. ೧೨ ತ. ೧೩)
ಸರಿ	ಶರೀ	(ಪ. ೩ ವಾ. ೪೭೫)
ಸರಿತಾನ್	ಶರೀತಾಂ	(ಪ. ೩ ವಾ. ೬೮)
ಸಾತ್ತುಕ್ಕುಡಿ	ಶಾತ್ತುಕ್ಕುಡಿ	(ಪ. ೫ ವಿ. ೭)
ಸಾತ್ತುಪಡಿ	ಶಾತ್ತುಪಡಿ	(ಪ. ೫ ವಿ. ೭)
ಸಾಧಾರಣ	ಶಾಥಾರಣ	(ಪ. ೩ ವಾ. ೮೩)
ಸಾಮಾನ್	ಶಾಮಾಂ	(ಪ. ೩ ವಾ. ೩೬೩)
ಸಾಯಂಕಾಲಮ್	ಶಾಯಂಕಾಲಮ್	(ಪ. ೩ ವಾ. ೧೭೨)
ಸಾಯಂತರಸ್	ಶಾಯಂತ್ರಾಮ್	(ಪ. ೩ ವಾ. ೩೪)
ಸಿಗ್ಮ್	ಶಿಂಗಕಮ್	(ಪ. ೫ ವಿ. ೧೩)
ಸಿಹಮ್	ಶಿಂಗಕಮ್	(ಪ. ೫ ವಿ. ೧೩)
ಸಿನಿಮಾ	ಶಿನಿಮಾ	(ಪ. ೩ ವಾ. ೧೦೦)
ಸುಖಮಾಹ	ಶಕ್ತಮಾಹ	(ಪ. ೩ ವಾ. ೧೦೭)
ಸೇರು	ಶೇರ್ಜಿ	(ಪ. ೪ ವಿ. ೪ ತ. ೩)

三

Three small, light-colored triangle icons arranged horizontally, likely used as a visual element or placeholder.

शुद्धिपत्र

पृष्ठ	ओळ	अशुद्ध	शुद्ध
२	१७	हिंदु व धर्म संस्कृति	हिंदु धर्म व संस्कृति
५	६	अरंम्	अर्म्
५	७	‘र’	‘र’
६	१९	व्याकरणात्	व्याकरणाच्या
७	१७	शिकविलेले	शिकविलेली
७	२८	(unber)	(under)
२३	८	मांपष्म्	मांपश्म्
२३	९	मांपष्म्	मांपश्म्
२४	१६	एयर्'	ऐयर्'
२६	१२	(एण्डु)	(ओण्डु)
२८	४	केटट् ताय	केटट् ताय्
२८	१०	एकलैत् तोट्टान्	ओकलैत् तोट्टान्
२८	१०	एगलै	ओगलैच्चवे
२८	५	चिन	चिनन
२९	३	पडिकिरेन्	पडिकिरेन्
२९	५	पडिकिकारान्	पडिकिकारान्
२९	९	मेयकिरतु	मेयकिरतु
३०	१	मक्कलुम्	मक्कलुम्
३०	७	पैयनै	पैयन्
३५	४	इलिरदु'	इलिरंदु'
३५	८	बरोबरच्या	बरोबर
३६	१४	पैयन्गल्	पैयन्हल्
३६	१५	पैयन्गलै	पैयन्हलै
३७	४	विभक्तिच्या	विभक्तीच्या
३७	१४	विभक्तिच्या	विभक्तीच्या
३८	१	विभक्तितील	विभक्तीतील
३८	९	संधीच्या	संधीच्या
४१	१	संधिच्या	संधीच्या

पृष्ठ	ओळ	अशुद्ध	शुद्ध
४५	९	राहिल	राहील
५१	२२	‘शेय्यहिण्डान्’	‘शेय्यहिण्डन्’
५५	७	सुपा बावत	सुपाबावत
५९	१०	संकेतार्थीरूपे	संकेतार्थीरूपे
६०	२०	क्रियापदांचा	क्रियापदांच्या
६१	२२	एटु	एटु
६६	१	प्रकारची	प्रकारानी
६६	८	शब्द	शब्द
६६	९	आ'	‘आ’
६७	२३	नवीन	नवीन
६८	१५	(वाज्ञी भिंत)	(वाज्ञी भिंत)
६९	१९	अनुसिकह	अनुनासिकही
७६	५	तिरन्तेन्	तिरन्देन
८०	३	या	हा
८१	४	बसली	बसला
८५	१३	अधोचित	अधोचारि
८६	८	काण्डु	कोण्डु
८६	९	इन्दककडिंद	इन्दककडिदत्तै
”	”	कडिंद	कडिदत्तै
८८	१०	दयवुशेय्युदु	दयवु शेय्युदु
९२	२	अटु ओंख नळ (वरु) कार्.	अटु ओंख (वरु) नल्ल कार्.
९२	११	(पुस्तहत्तै वरु)	(वरु पुस्तहत्तै)
९२	४	कूप्पिङ्ग्यो	कूप्पिङ्गो
९५	५	मूण्डु	मूण्डु
९५	१२	एण्डु	एण्डु
”	”	यण्डु	यण्डु
९६	७	पदिनाङ्गु	पदिनाएंडु
९७	१२	मूण्डु	मूण्डु
९७	१२	(मूण्डुडिककु)	(मूण्डुडिककु)

पृष्ठ	ओल	अशुद्ध	शुद्ध
९९	१०	अथिटु	आयिटु
१००	१०	शरियाह	सरियाह
१०३	१	ऐन्दु	ऐन्दुं
१०३	११	अणविलिरुद्दुं	अणायिलिरुद्दुं
१०५	१३	(पोइ	(पोइ
१०९	२	वागुपडि	वागुपडि
१०९	६	फहारही	फलहारही
१०९	१०	त्याने ते औषध एक पैशाला विकत आणले.	त्याने ते एक पैशाला विकत आणले.
११५	४	वाशित्तुबट्टु वीकुट्टु	वाशित्तुबिट्टु वीट्टुकु
११६	६	खादिस्माहल्	वारदिस्माहल्
११६	११	शरियाह	सरियाह
१२१	९	गेटिट्टकारि	गेटिट्टकारि
१२२	६	उगळू	उंगळू
१२२	१०	एगळू	एंगळू
१२४	१	पुष्पगळू	पुष्पंगळू
१२६	९	उहर	शहर
१२९	१	गेवीडु इंसुकिकरदु	वीडु इंगे इसुकिकरदु
१३०	९	ओरु	ओरु
१३८	२	एंगे	एंगे
१३९	८	कुल्लिचिल्	क्कुल्लचिल्
१३९	९	गोपाल स्वामी यिडन्	गोपालस्वामीयिडन
१४०	६	शेय्हिरान्	शेय्हिराय्
१४०	५	कुडिनिकिराम्	कुडिनिकिरोम्
१४२	९	उगळुक्काह इंगे वण्डि वरुहिरुदुं	उंगळुक्काह वण्डि इंगे वरुहिरुदुं
"	"	तुमच्यासाठी इथे गाढी येत नाही	तुमच्यासाठी गाढी इथे येत आहे
१४३	९	यंगलुडैग	यंगळुडैय
१४३	९	शरि (सरि)	सरि (शरि)

पृष्ठ	ओल	अशुद्ध	शुद्ध
१४४	१	[इंगे + रुदु]	[इंगे + इंदु]
१४५	४	.एनकु अंगे	अंगे .एनकु
१४६	६	मला तेथे	तेथे मला
१५१	७	इम	एक
१६१	७	वधून	वधून
१६४	११	तिरम्बिवन्दु	तिरम्बिव वन्दु
१७६	२	[जाऊ शकतो]	[जाऊ शकते]
१८०	१०	मंग्या	मुँग्या
१९१	८	अकारानुक्रमाने	अकारानुक्रमाने
२११	३	नण्डिकारन्	वण्डिकारन
२०१	१४	बलरुम्	बलरुम्
२०३	६	अवजड	अवघड
२०४	५	मांडणीचा	मोडणीचा
२१४	६	नण्ड्रह	नण्ड्राह
२१७	६	.ए.पुहिदुराहैल्	.ए.पुदुहिराहैल्
२२१	१५	सही करून टाकली	हस्ताक्षर
२२३	२	ओटून्	ओटून्
२३३	१३	पेण्यिद्रुक्किकरु	पेण्यिद्रुक्किकरु
२३७	१	विनलास	विणारा
२३९	८	कानहिर्	कानहीर्
२३९	९	अधिक	+
२४१	४	गूडस्	गुडस्
२४७	८	पानयुम्	पानैयुम्
२४९	१६	कादुम्	कादुम्
२५५	९	चद्रही आकाशात् ^३	चद्रही ^३ आकाशात्
२५६	१८	ते तुमचे स्वतःचे	ते घर तुमचे स्वतःचे
२६१	८	अर्थदृश्या	अर्थदृश्या
२६२	७	स्मृतीत	स्मृतीस
२६२	७	उजाला	उजाला
२६८	१३	गोदुम्बै	गोदुमै

புத்த	ଓঠ	அஶுக்ர	யூத்
२७६	२०	மधுமாளி	மധுமாளி
२७८	८	வஹிணி	வஹிணி
२८६	२	நேர்ண்யு	நேர்ண்யு
२८७	१९	ஏது	एதु
२९२	५	லவன்	அவன்
२९३	१६	நிர்க்கிரு	நிர்க்கிரு
३०९	१९	ஶோயுவார்	ஶோயுவார்
३१०	१२	அலிப்பார்	அலிப்பார்
३१४	४	கோஶிவீர்	கோஶிவீர்
३५१	९	ஶய்திர்	ஶய்திர்
२७	४	பண்ணீன்னு	பண்ணீன்னு
२७	८	கண்டேன்	கண்டான்
२८	११	சின்னப்பையன்	சின்ன பையன்
२९	२	கூப்பிட்டாழு	கூப்பிட்டான்
२९	७	நல்லபையன்	நல்ல பையன்
२९	८	இபையன்	இடையன்
२९	११	புதியமாடு	புதிய மாடு
३०	१	சின்னமகளும்	சின்ன மகளும்
३०	४	பெரியபிள்ளை	பெரிய பிள்ளை
३०	६	மாட்பைக்	மாட்டைக்
३०	७	நல்லபையன்	நல்ல பையன்
३०	९	பெரியவைத்தியன்	பெரிய வைத்தியன்
३०	१०	சின்னமாடு	சின்ன மாடு
४५	१०	நல்லபையன்	நல்ல பையன்
४५	११	நல்லபெண்	நல்ல பெண்
४५	११	நல்லகுழங்கதை	நல்ல குழங்கதை
४५	१२	நல்லவீடு	நல்ல வீடு
४५	१३	நல்லபையன்கள்	நல்ல பையன்கள்
४५	१४	நல்லபெண்கள்	நல்ல பெண்கள்

பூசு	ஓல்	அசுந்த	ஶுந்த
४५	१४	நல்லகுழந்தைகள்	நல்ல குழந்தைகள்
४६	१५	நல்லவீடுகள்	நல்ல வீடுகள்
४७	१६	நல்லநாடு	நல்ல நாடு
४८	१७	நல்லநாடுகள்	நல்ல நாடுகள்
४९	४	செய்கிறேன்	செய்கிறேன்
५०	४	ஆள்*	ஆள்
५१	५	அது	அது*
५२	८	பால் காப்பி	பால், காப்பி,
५३	४	முன்பு இங்கே	முன்பு நான் இங்கே
५४२	६	அவக்கு	அவனுக்கு
५४४	१	தூரம்	தூரம்?
५४६	२	வேணும்	வேணும்?
५४८	७	நீ ஒரு ரூபாய்	நீ ரூபாய்
५६९	१	வெயில்	வெயில்
२२५	१	கடை'	கடை,
२२६	३	பிராணி, இருந்தா-	பிராணி இருந்தா-
		லும் ²⁰	லும் ²⁰ ,
२४०	३	போத	போக
३०३	११	ஒன்னைறை	ஒன்றை
३०४	५	நூற்றுக்குப்	நூறுக்குப்
३१२	६	தண்டிக்கப்-	தண்டிக்கப்-